

Giới thiệu Nuông Chiều Vợ Nhỏ

Bạn đang theo dõi truyện Nuông Chiều Vợ Nhỏ của tác giả KiuuBabies, câu truyện teen hay nhất nói đến Mạc Nhu Nhi con gái của ông trùm đá quý, tính tình ngây thơ nghịch ngợm tuy nhiên lại vô cùng nhút nhát bởi quá khứ đau thương vẫn hằn in trong tâm hồn mong manh kia, rất khó có thể tẩy rửa. Được cha mẹ coi như bảo bối trong gia đình Con nhỏ bạn thân của nàng đang vui vẻ ở nơi chốn Paris hưởng lạc, trong khi nàng lại chỉ có thể đi loay hoay quanh ở những nơi xa xôi quanh Trung Quốc ?! Đi đâu cũng cần đám vệ sĩ kề bên cạnh, thật ghét ! Đã vậy còn dám ngang nhiên gọi điện chêu tức nàng nữa chứ ! Ngọn lửa ham chơi trong lòng nàng bỗng bùng bùng cháy, bất chấp tất cả chốn sang Paris chơi. Mặc dù nàng đã cùng bố mẹ sang Paris mấy lần rồi nhưng với trüệ siêu đẳng của mình, sao có thể nhớ đường được chứ. Kết quả là bị kịch đã xảy ra. Nàng..... đã bị lạc Phong Diệc Thần một chàng trai tuyệt đẹp, ngôn tình, lạnh lùng tàn khốc, ban ngày hắn đứng trên thương trường hô mưa gọi gió, về đêm hắn là thủ lĩnh hắc bang, đối với hắn những người phụ nữ khác đều ghê tởm, trừ nàng ra, không ai có thể đến gần hắn Chính trong hoàn cảnh éo le đó, hắn và nàng đã chạm mặt nhau. Đọc truyện lúc này sẽ thấy nàng vẫn xinh đẹp và ngây thơ như ngày xưa hoà thêm một chút buồn bĩn đáng yêu tăng thêm vạn phần quyến rũ, định đợi đến sinh nhật nàng ms ra mắt nhưng ngờ đâu lại sớm gặp thế này, hắn nhân cơ hội đó đưa nàng về nhà mình, cưng chiều cho nàng làm mọi thứ nàng thích, bảo bọc và đem nàng sủng tận trời..... "Nhi Nhi, Đời này chỉ thuộc về tôi, chỉ một mình tôi mới được chạm vào nó" Hắn nhẹ nhàng cưng

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Tại một ngôi biệt thự Mạc gia, không khí đang hấp tấp vội vàng chuẩn bị cho một việc nào đó.

Đối lập hẳn với luồng không khí ồn ào ngoài kia là một căn phòng chủ đạo hai màu trắng hồng trang trí bởi những đồ vật hết sức ngây thơ và đáng yêu. Trên chiếc giường công chúa đó có một thân ảnh nhỏ nhỏ xinh xinh đang nhắm tịt hăm mi dài cong vuốt, ôm lấy một con mèo kitty, thỉnh thoảng khoe môi lại nở ra nụ cười ngây ngô.

Bỗng tiếng gõ cửa vang lên làm Mạc Nhu Nhi có vẻ ko hài lòng, mí mắt giật giật, về mặt mơ hồ khẽ mấp máy môi "cho tôi ngủ một chút nữa nha, đang nào ba mẹ cũng ko có nhà mà"

"tiểu thư quên rồi sao ? Hôm nay là ngày ông bà chủ về nước đó, bây giờ đã gần trưa rồi nha, nếu ông bà chủ thấy tiểu thư chưa dậy sẽ rất giận" quản gia sẽ mỉm cười, bà làm trong Mạc gia 10 năm rồi nên cũng hiểu rõ tính tiểu thư hay quên, chỉ ham ăn và ham ngủ

"Aaaaaaasaa, bố mẹ sắp về rồi sao ? Sao ko ai nói cho tôi biết vậy" miệng vừa lẩm bẩm vừa vội vàng làm vệ sinh cá nhân, hôm nay nàng diện cho mình một chiếc đầm trắng xoè nhẹ nhàng thoải mái, kèm thêm chiếc xuyến được đính một số viên kim cương lấp lánh làm tôn lên vẻ ngây thơ của thiếu nữ 19.

Có thể nói ba mẹ rất cưng chiều Mạc Nhu Nhi, nhưng do cái tính tham ăn ngủ siêu giỏi của nàng mà nhiều lần bị bố mẹ càu nhàu, để giúp đỡ tai tội nghiệp của mình nên nàng quyết tâm phải dậy sớm

Vừa xuống dưới lầu, đã nhìn thấy một người đàn ông khoảng chừng 50 tuổi nhưng các đường nét trên khuôn mặt vẫn sắc sảo, tao nhã. Đi bên cạnh ông là một người phụ nữ trung niên tầm gần 45, tuổi tác ko làm mờ đi nét đẹp vốn có của bà. Đúng vậy, đó chính là ba mẹ của nàng

"Nhu Nhi" ba mẹ nhẹ nhàng kêu tên nàng, về mặt cưng chiều cùng với nụ cười dịu dàng. Cả Mạc gia chỉ có mỗi một người con gái nên nàng luôn được ông bà Mạc coi như báu vật

"Ba, mẹ" nàng mỉm cười đáng yêu đi tới ôm chầm tới họ làm nũng cùng vẻ trách cứ" thật là nhớ ba mẹ nha, đi cả tháng liền , tưởng quên luôn có đứa con gái này rồi chứ"

"Sao có thể quên được công chúa của mẹ chứ, lại mới ngủ dậy phải ko ?" Mẹ nàng dịu dàng xoa đầu hỏi

"Đâu, con dậy rất sớm a" nàng chu môi đáng yêu đáp lại

"nhìn xem kia, con gái con đứa còn đi dép ngược, bảo xem có phải ngủ dậy muộn hay ko chứ, mẹ ko biết phải làm sao với tính mê ngủ của con nữa " mẹ thở dài một tiếng, nhẹ nhàng cốc đầu nàng

Mạc Nhu Nhi mỉm cười tủm tỉm lấy lòng hiện ra má núng đồng tiền xinh xắn.

"Con đói bụng " xì cái mặt ra tỏ vẻ làm nũng, nàng không muốn đứng đây mãi nghe mẹ mắng nữa a

"Chúng ta vào nhà ăn cơm thôi"

"Thưa tổng giám đốc, quản lý bên ETD ở Pháp vừa liên hệ có ý định kí hợp đồng hợp tác trong mảng giải trí" Hàn Trạc cung kính nhìn Phong Diệc Thần. Hàn Trạc là thư kí của hắn, khuôn mặt tương xứng nổi bật nhất là con mắt xinh đẹp, bất kì phụ nữ nào nhìn vào cũng bị mê hoặc bởi nó

"Bảo với họ cuối tuần này tôi sẽ sang đó bàn thêm về vấn đề này" một giọng nói lạnh lùng vang lên, người đàn ông này có ngũ quan lạnh lùng, khuôn mặt chuẩn tỉ lệ, nước da màu nâu mật ong tôn lên vẻ đẹp huyền bí

"Dạ tổng giám đốc" Hàn Trạc nhẹ nhàng đóng cửa bước ra ngoài.

Phong Diệc Thần lấy trong tủ kín một tấm hình, trên đó là một cô bé tầm 15 tuổi, mắt to tròn hiện rõ vẻ ngây thơ, cái mũi nhỏ xinh xinh cao thẳng tắp, đôi môi anh đào nở nụ cười tươi tắn

Bỗng giác mặt hắn xoẹt qua một tia ôn nhu, đôi môi khẽ nhếch lên một nụ cười "Nhu nhi, cuối cùng cũng sắp đến ngày gặp lại em rồi, tôi phải nhanh mang em về làm vợ, ko để bất kì con sói nào cướp mất em"

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Trong một phòng khách rực rỡ xa hoa. Một cô gái nhỏ mặc bộ đồ ngủ hồng hết sức dễ thương đang cắn móng tay suy nghĩ việc đó. Vừa lúc này nàng nhận được cuộc gọi của Băng Ly, vui vẻ khoe khoang là đang ở Pari tung tăng vui đùa. Nhỏ chết tiệt này, dám bỏ nàng sang đây dạo chơi một mình. Thật là tức chết nàng mà!

Nghĩ đến đây, nàng cũng muốn sang đó chơi nha, nhưng phải làm thế nào giờ? Ba mẹ nhất quyết ko cho nàng sang đó chơi một mình, nhất định phải có mấy tên vệ sĩ mặt lạnh đi theo, sẽ bị người ta nhìn chằm chằm như sinh vật lạ vậy, thật ghét!

- "Đang suy nghĩ gì đó?" Thấy vẻ mặt con gái chuyên tâm suy nghĩ, thật là lạ, bình thường nàng đâu có hay suy tư thế này đâu? Bà dịu dàng ngồi lại gần nàng

"Mẹ ... Con .. Con..mẹ cho con sang Pari chơi vài ngày nha, cho con đi được ko?" ấp úng mãi nàng mới nói ra được, nàng biết ba mẹ rất ko an tâm cho nàng đi chơi một mình hay qua với bạn, hẳn cứ nhắc đến vấn đề này là ba mẹ lại tỏ thái độ ko vui

- "ko được" đúng như dự đoán, mẹ lập tức cự tuyệt ko cần suy nghĩ

- "con không đi một mình đâu mà, còn có cả BăngLy đi cùng con nữa, cậu ấy rất giỏi võ a, có thể bảo vệ con" nàng uất ức nói, cố gắng thuyết phục mẹ

- "không là không, nếu đi phải có vệ sĩ đi cùng" mẹ cau gắt lên, bà biết tài sản của Mạc gia ko ít, do vậy có rất nhiều kẻ âm mưu bắt cóc nàng. Bà ko muốn quá khứ đau thương đó lại lặp lại lần nữa

- "Mẹ.. Mẹ, thật quá đáng" nàng tức giận dậm chân đi lên phòng

Tại sao nàng ko thể đi một mình chứ? Ba mẹ luôn lấy mất tự do của nàng, thật là đáng ghét! Đây là lần đầu tiên mẹ cau với nàng như vậy. Nàng rất muốn qua Pari chơi a, nhưng cũng ko thể vác theo mấy tên vệ sĩ đó được

Suy nghĩ một lúc nàng lầm bầm "ko cho đi tôi cứ đi đó, xem mấy người làm gì được tôi nào"

Cứ như vậy, chiến dịch chốn nhà du lịch Pari đã hình thành trong đầu nàng. Nàng luôn nghĩ "chỉ ít chi đi mấy ngày thôi mà, ba mẹ rất thương nàng, hẳn sẽ ko đánh nàng đâu a" mặc dù có hơi sợ hãi nhưng í nghĩ này cứ chi phối đầu nàng làm nàng bớt đi lo lắng

Đêm tối, những làn gió lạnh kéo đến khiến cơ thể nàng run nhè nhè. Kế hoạch thành công, nàng đã chốn được ra khỏi nhà và đang bắt taxi tới sân bay. Tối nay, nàng lập tức chạy như bay ra nơi kiểm vé rồi lên luôn máy bay, nàng sợ người của ba mẹ sẽ đến kéo nàng về lại Mạc gia, coi như công sức chốn đi đổ sông đổ biển hết a

Khi sắp tới nơi, nàng vui vẻ cầm điện thoại gọi điện cho Băng Ly" mình đang trên đường đến Pari, cậu nhớ ra sân bay đón mình nha, ko mình sẽ giận cậu cho coi"

- "Cái gì? Giờ này sao? Cậu có biết giấc ngủ quý báu cỡ nào ko Nhu Nhi? Con nhỏ này" băng ly cau gắt nàng, giọng nói hiện rõ ko vui

- "mặc kệ, cậu phải ra sân bay đón mình" nàng bướng bỉnh đáp lại. Băng Ly ko khỏi bất ngờ, sao nàng có thể sang đây cơ chứ? Chắc định trả thù mình vụ gọi điện trêu tức tối nay thôi mà! Ba mẹ nàng sao có thể an tâm cho nàng sang đây được. Với suy nghĩ này, cô tắt máy tiếp tục lăn ra ngủ

Máy bay đã hạ cánh được 3 tiếng rồi, bây giờ đã 8h, sao Băng Ly vẫn chưa tới? Dù nàng đã có hai lần tới Pari với ba mẹ rồi nhưng với trí thông minh của nàng, sao có thể nhớ được đường cơ chứ? Vừa nghĩ vừa thăm rùa Băng Ly chết tiệt, hại nàng ngồi 3 tiếng chờ mà vẫn ko chịu lái đầu ra!! Nàng đành tự mình đi tìm đường thôi chứ biết làm sao bây giờ?

Trên đường phố Pari, một cô gái ngũ quan xinh xắn, đôi mắt to tròn thỉnh thoảng liếc qua liếc lại, đôi môi anh đào luôn lẩm bẩm cái gì đó, nàng mặc trên người một chiếc váy xoè hồng điểm nhẹ thêm chiếc áo khoác trắng mỏng, đi đôi giày búp bê màu trắng hồng trông như một lolita nhỏ khiến người đi đường ko khỏi ngó đầu lại nhìn

"Băng Ly chết tiệt, băng ly đáng ghét..." Miệng nàng ko ngừng chửi mắng cô bạn thân của mình, về mặt vì tức giận mà hồng hồng xì xuống trông thật đáng yêu.

Đã đến tầm hơn 10h, nàng vẫn ko tìm được Băng ly, gọi điện cô cũng ko nghe máy, lại ko thể gọi điện cho ba mẹ, nhất định sẽ bị mắng lỗi về a

Nàng uất ức mắt bỗng đỏ lên, trong đôi mắt to tròn ấy như có những tâm sương mù tích tụ thành những hạt nước tung giọt rơi xuống

Ko chú ý đúng xung quanh, bỗng có tiếng phanh gấp vang lên. Nàng giật mình thoát khỏi những suy nghĩ. Ngẩng mặt lên thấy một chiếc Lamborghini suýt đâm vào nàng kèm theo giọng mắng chửi của tài xế

Từ nhỏ lớn lên trong sự bao bọc của gia đình, tính tình lại vốn nhát gan, nghe thấy những lời mắng đó, những giọt lệ trong hốc mắt dần dần lăn dài trên má, vội vàng nức nở "xin lỗi, tôi thực xin lỗi"

Ngồi trong xe, hần bỗng giật mình, giọng nói này ko phải của Nhu Nhi sao? Đây là giọng nói dù có chết đi sống lại hần cũng ko bao giờ quên, sao Nhu nhi của hần lại ở đây?

Ngẩng đầu lên nhìn ra ngoài kia, sao nàng lại khóc? Ai dám làm bảo bối của hần khóc? Người đó muốn gặp diêm vương sao? Đấy mắt hần xoẹt qua một tia tàn khóc

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Mở cửa, một đôi giày da bóng loáng hiệu dior vurun ra tiếp đó là một đôi chân thon dài thẳng tắp. Hần mặc một bộ vest Âu hiệu Dior, ngũ quan lạnh lùng, đường nét trên khuôn mặt sắc sảo, body thuộc hạng chuẩn, cao tầm cỡ 1m9. Khí thế người đàn ông này toát ra vẻ kiêu hãnh, tàn khóc khiến mọi người vội vàng lui về phía sau nhường đường cho hần

Phong Diệc Thần lạnh lùng liếc ông tài xế, ko nhanh ko chậm phát ra những lời khiến mọi người nom nóm sợ hãi

"ông làm cô ấy khóc?"

"cậu chủ, tôi..tôi đang dạy..dạy cô ta cách đi đứng" nghe thấy tiếng nói lạnh thấu xương của cậu chủ, ông ko khỏi người run lẩy bẩy toát đầy mồ hôi. Ông nhớ ko nhầm thì mọi lần xảy ra việc này cậu chủ đâu có như vậy? Chỉ lẳng lặng ngồi trên xe chờ ông giải quyết nhanh gọn lẹ cho bớt phức tạp

Bỗng hần nhìn sang Nhu nhi, ánh mắt lạnh lùng trong phút chốc đã ko còn nữa, thay vào đó là ánh nhìn ôn nhu cùng dịu dàng

"sao lại ở đây? Ba mẹ em đâu rồi?" Hần nhẹ nhàng gạt đi những giọt nước mắt của nàng mỉm cười yêu chiều

Nàng cảm thấy khí thế người đàn ông này thật lớn a, nhưng ko hề có ý làm thương tổn nàng, ngược lại còn cho nàng có cảm giác dựa dẫm, nức nở nói "ba mẹ ko có ở đây, tôi chôn sang đây chơi, giờ bị lạc rồi"

"ngoan, ko được khóc, thật xấu" thái độ ôn nhu của hần khiến bao người khiếp sợ, sao một người tàn khóc lạnh lùng lại có thể dịu dàng với một vô gái như vậy

"sao ko gọi cho ba mẹ?" Hần mỉm cười hỏi nàng

"tôi là đang chôn sang đây a, đằng nào về cũng bị mắng, cố chơi nhiều một chút vẫn tốt hơn nha" nàng ưỡn khuỷu nhìn hần, gương đôi mắt to tròn nhìn hần như đang muốn nói "anh thật ngốc"

Khoé miệng khẽ nhếch nên một nụ cười, tiểu nha đầu này vẫn nghịch ngợm ham chơi như hồi đó.

Nhớ lại năm nàng 15 tuổi, hần 20, hần sang nhà nàng bàn một vụ làm ăn hợp tác, khi bước vào nhà bỗng thấy một tiểu công chúa mặc chiếc váy trắng thuần khiết, tóc dài bồng bênh hơi ánh nên màu nâu tây, dưới ánh nắng nàng như một tiểu thiên sứ đang chăm sóc cho những bông hoa. Có lẽ để quên

cái gì đó, nàng vội vã chạy vào gian phòng khách nhưng vô tình lại vấp phải hòn đá ngã lăn ra đấy, vốn định ra đỡ nàng dậy, nhưng lại nghe thấy những tiếng oán hận hòn đá siêu đáng yêu của nàng" hòn đá chết tiệt này, sao ngươi lại ở đây chứ, làm ta đau thể này, tức chết ta mà" Nói xong nàng đứng lên đạp vào viên đá, đá rất cứng, khiến chân nàng đau đớn, rơi từng giọt lệ như viên pha lê xuống, thật mê người. Người giúp việc và quản gia vội vàng đỡ nàng dậy dìu vào phòng

Lần đầu thấy người nào ngốc như vậy, sao có thể lấy chân chọi đá chứ ? Còn biết cách mắng chửi siêu đáng yêu.

Hắn bước vào thư phòng bàn chuyện làm ăn với ông Mạc, bỗng dừng hẳn lên tiếng

- " cô bé mặc váy trắng dưới nhà là con ông sao ?" Giọng hắn ko nhanh ko chậm hết sức điềm tĩnh khiến cho người khác ko thể đoán nổi tâm tư của hắn

- "đúng vậy, nó là con gái tôi" ông Mạc tỏ vẻ ngạc nhiên đáp. Chẳng lẽ con gái ông đắc tội gì với Phong Diệc Thần sao ? Hắn là một người ko hề dễ chọc, đến ông, chủ tịch tập đoàn đá quý toàn cầu cũng phải nể hắn 2 phần, nhờ như con gái đắc tội với hắn, ông biết phải làm thế nào ?

Đang chìm trong luồng suy nghĩ, Phong Diệc Thần lạnh lùng lên tiếng

- " Ông thấy thế nào nếu cho tôi cơ hội được làm con rể ông"

Ông ko nghe nhầm chứ ? Tổng giám đốc của Phong Thị, Tập đoàn tổng hợp toàn cầu, Phong Thị bao gồm cả mảng giải trí, chứng khoán, công trình, kinh doanh,... được phân bố trên toàn TG, phong Diệc Thần có lời đồn là ko gần nữ sắc ? Nay lại trùng tiếng sét ái tình từ đứa con gái ngốc của ông ?! Nếu có thể làm thông gia được với Phong Thị, ko chỉ thu nhập phát triển hơn mà mọi vấn đề khó khăn đều có người chống lưng giúp đỡ, nhưng ông vẫn quan tâm hạnh phúc của con gái mình, ko thể vì tiền tài mà bán đi bảo bối của mình

- " tôi tôn trọng ý kiến con gái mình, hôn sự của nó tôi sẽ ko động tới, nhưng tôi vẫn sẽ luôn ủng hộ cậu theo đuổi con gái tôi"

- " được, chỉ cần ông ko cấm cản tôi đến với cô ấy" hắn lạnh lùng nhìn sâu ông

- " tôi sao có thể chứ, tôi cảm thấy vui mừng thay cho con gái mình còn ko hết" ông cười vui vẻ đáp với hắn

Qua trở lại thực tại, vốn định chờ đến sinh nhật 19 tuổi mới đến gặp ra mắt nàng, nhưng ông trời lại sắp đặt cho hắn gặp nàng sớm hơn dự định, vậy tội gì ko lăm bặt thời cơ ? Lừa nàng về nhà rồi từ từ thuần phục sau !

Hắn ôn nhu xoa đầu nàng" tài xế của tôi đắc tội với em, hiện tại tôi sẽ thay tài xế chuộc lỗi với em, lên xe tôi đưa em về nhà"

- "tôi đã bảo ko về đâu mà" nàng chu môi phụng phịu, về mặt ko vui lên án

- " Ý tôi ko phải vậy, tôi đây là đưa em về nhà tôi, hiện tại em ko có chỗ ở cũng ko thông thạo đường phố Pari, ko phải sao ? Tôi có một biệt thự ở đây, em tạm sống nghỉ ngơi ở nhà tôi, tuyệt sẽ đối đáp với em hơn khách quý" hắn dịu dàng dụ dỗ, tài xế toát mồ hôi ko hề nhẹ, từ lúc nào cậu chủ lại kiên nhẫn giải thích cặn kẽ với một cô gái đến vậy ?

Nàng cảm thấy cũng có lý, bỗng dưng có chỗ ăn chỗ ngủ, còn ko lo bị lạc đường a, một lợi lộc như vậy, tội gì ko nhận lấy. Nghĩ vậy, nàng gật đầu đi theo hắn lên xe

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Chiếc xe lamborghini cứ thế từ từ lăn trên đường. Luồng không khí trên xe có thể nói là bớt âm u hơn trước, bởi thỉnh thoảng lại có tiếng khen ngợi của cô gái nào đó ko ngớt vang lên.

Nàng nhìn cảnh vật ngoài kia, hết ngắm đông lại nhìn tây, kết luận luôn là một câu " thật là đẹp"

Hắn nhìn về mặt ngây ngô ngẩn ngơ của nàng, cũng ko khỏi nhếch lên một nụ cười yêu chiều. Hắn vẫn cứ im lặng như vậy, lặng lẽ ngồi ngắm người con gái bên cạnh mình, ko hề rời mắt khỏi thân ảnh đó

Xe đỗ tại một ngôi biệt thự xa hoa, mà ko, chính xác thì đây là một cung điện a, được thiết kế theo kiểu vương quốc Anh, chủ đạo là màu trắng, từ cổng chính đi vào nhà cũng phải mất 10 phút, cung điện đó như nằm giữa một công viên rộng lớn, bao gồm cả bể bơi, bể nuôi cá, vườn cây cảnh, bãi đỗ xe riêng,.....

Nàng ko khỏi chớp chớp mắt cảm thán

- " anh ko phải người Trung Quốc như tôi sao ? Vậy cần gì phải xây một cung điện to như vậy ở Pari chứ "

- "Đi thôi" hần ko giải thích nhiều chỉ nhìn nàng cung chiều rồi lên tiếng

Người đàn ông này thật kì lạ, hỏi cũng ko thèm trả lời người ta , đợi đến khi kết thúc tháng ngày ăn nhờ ở đợ, tôi sẽ cho anh biết tay, cho anh chưa cái tính ngạo mạn

Vào đến nhà, một đàn người cung kính đứng lễ phép

"hoan nghênh cậu chủ trở lại, chào mừng tiểu thư đến với biệt thự " ai ai cũng cảm thấy bất ngờ, lần đầu tiên cậu chủ dẫn một cô gái về, hần là địa vị của nàng trong lòng hần ko hề nhỏ

- " sắp sắp phòng và chuẩn bị dọn com lên, hầu hạ tiểu thư cho thật tốt" hần lạnh giọng nói với người làm. Sau đó quay sang cạnh nàng nhẹ nhàng dặn dò

- " Tôi đi công việc một chút, em ở nhà nhớ ngoan ngoãn ăn com, rồi tí tôi về dẫn em đi dạo Pari"

Làm như nàng quậy lắm vậy, còn nói là phải ngoan ngoãn nữa chứ, nàng rất ngoan a. Dù ko hài lòng nhưng biết tình cảnh hiện giờ của mình, nàng khẽ " Dạ" một tiếng rồi dưới sự chỉ dẫn của quản gia đi lên phòng

Lặng lẽ trở lại căn cứ Hắc Bang, đây là nơi hợp tác quy tụ những vụ làm ăn, chiếm giết lẫn nhau của thế giới ngầm. Về mặt hần hiện tại thật đáng sợ, đôi mắt xoẹt qua tia đỏ của máu, nhìn thẳng vào người đàn ông đang quỳ trước mặt

Rất ít người biết đến, ngoại trừ là người lãnh đạo Phong Thị, Phong Diệc Thần còn có một biệt danh khác trong thế giới ngầm, đó là Thần Sát. Chưa ai dám chọc vào hần, làm thế chẳng khác nào tự mình đi tìm diên vương, vậy mà nay, ông tài xế này lại dám làm bảo bối của hần rơi lệ

Nghĩ đến Nhu Nhi còn đang ở nhà đợi hần, hần sẽ giải quyết nhanh gọn vụ này. Bỗng một tiếng nói cung kính vang lên làm hần thoát khỏi những suy nghĩ

- " Bang chủ, nên làm gì với ông ta ?" Người vừa nói chính là Diêm Hạo, cận vệ trung thành của hần, cũng là người thay hần quản lý Hắc Bang khi ko có ở đây. Diêm Hạo là một tay chơi sủng, có thể nói vậy bởi tài năng bắn sủng cực chuẩn, cộng thêm kho tàng vũ chứa đựng sủng trong nhà hần. Khuôn mặt tuấn tú, mang mang có những tia trẻ con. Đứng nhìn vẻ ngoài của Diêm Hạo mà đánh giá bên trong, một khi đã động tới hần thì muốn sống trên đời cũng khó

- " theo quy tắc cũ" hần diêm tĩnh nói, ko chú ý đến vẻ mặt tái xanh của người đang quỳ phía dưới. Ông ta hết lời van xin, nhưng đã quá muộn, bởi nước mắt của nàng đã rơi. Sau này, dù là khóc, nàng cũng chỉ được khóc vì hần, ngoài hần ra, ko ai được phép khiến nàng rơi lệ

Trở lại biệt thự, tiếng ồn ào từ trong hồ nuôi cá truyền ra. Hần nhíu mày lại, bình thường người hầu trong nhà rất trầm tĩnh, đến nói chuyện bình thường cũng rất ít ? Sao hôm nay lại nhộn nhịp đến vậy ? Ko lẽ Nhu Nhi lại gây chuyện ?

Đúng là như vậy, bước vào sân, thấy ngay một cô gái mặc chiếc quần soccer bò, diện một chiếc áo crop top đen ngắn chưa tới rốn, chỉ cần vron tay lên là có thể hở gần hết vòng eo nhỏ, nghịch ngợm cầm gây chọc chọc, suýt nữa đang tay cúi xuống tóm gọn lấy con cá. Xung quanh được vây kín bởi những người làm, hết sức khuyển nhủ cùng sợ hãi, nếu cậu chủ về mà thấy sẽ rất giận

- " tiểu thư, cá ở đây ko bắt ăn được đâu, cậu chủ rất quý những con cá này, nếu muốn ăn chúng tôi sẽ bảo đầu bếp làm cho cô món ngon khác " quản gia lo sợ ra sức khuyên ngăn nàng

- " cá phải chính tay bắt ăn mới ngon a, tôi muốn ăn cá ở đây " nàng ương bướng cãi lại, ko hề chú ý đến một khí thế bùng bùng sát khí mang theo đôi tay rắn chắc lại gần, bẻ ngang lưng vác nàng vào phòng khách.

- " Em ngang nhiên mặc áo ngắn như vậy, còn ung dung ra ngoài bắt cá ? Đầu bếp ko mua cá cho em ? " Đáy mắt hần xoẹt qua tia giận dữ, chất vấn nàng

- " tôi, tôi.. là tôi muốn ăn cá tự tay mình bắt, thế mới ngon " nàng sợ hãi cúi thấp đầu xuống, giọng nói ấp úng, nhìn hần bây giờ thật đáng sợ a

Thấy nàng sợ hãi, hần cũng ko muốn nàng dùng ánh mắt phòng bị nhìn hần. Cố kiềm nén cơn tức giận, lấy lại vẻ ôn nhu xoa đầu nàng

- " Lần sau ko được mặc như vậy ra ngoài, biết chưa ? Nếu muốn mặc, chỉ được mặc ở trước mặt tôi "

- " Dạ" nàng uất ức lên tiếng, nàng mặc gì mặc mớ gì đến hần ? Còn ngang nhiên cầm này cầm nọ với nàng, thật là tức chết, nhưng vừa nãy hần ko mắng mình vì muốn làm thịt mấy con cá kia là may lắm rồi !

- " lên thay áo đi, bẻ cá đó rất sâu, ko nên bắt cá như vậy" hần dịu dàng mỉm cười yêu chiều

- " Đã biết" nàng phụng phịu đi lên phòng, ko thêm chú ý đến người đàn ông này nữa

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Đội nàng lên đến phòng, hần rút điện thoại trong túi ra, gọi cho một số máy quen thuộc

- "ko cần phải tìm Nhu Nhi nữa, cô ấy đang ở chỗ của tôi" giọng nói ko một chút cảm xúc vang lên, nhắc nhở người ở đầu dây bên kia. Nàng đã chón đi được gần 1 ngày rồi, hần là Mạc gia đang gắng sức tìm nàng đi

- "sao có thể thế được ? Nó sao lại đang ở chỗ cậu ?" Ông Mạc ngạc nhiên . Đứa con gái này dù sao cũng rất ghét ở nhà người lạ, sao có thể tùy tiện đến nhà anh ? Trong khi hai người ko hề quen biết ?!

- "tôi có chuyển công tác bên Pái, gặp cô ấy bị lạc đường, nên dắt cô ấy về nhà, yên tâm, tôi sẽ đối xử với cô ấy thật tốt, cứ để tạm cô ấy ở nhà tôi"

- "ừ, nếu nó ở nhà cậu thì tôi an tâm rồi, đứa con gái của tôi còn bướng bỉnh, nghịch ngợm, mong cậu có thể bảo vệ an toàn cho nó" ông nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ko biết mình hần gắn hần với con gái có phải là tốt cho hạnh phúc của nó hay ko, nhưng cũng an tâm vì biết nó bình an, ông dám bảo đảm hần sẽ ko làm tổn thương Nhu Nhi, từ cách đây 4 năm trước, hần luôn giúp Nhu Nhi mọi việc, âm thầm sai người bảo vệ Nhu Nhi, Nàng rất ngoan, học hành ko giỏi, hần liền khiến giáo viên và bạn học đều hết mực khen nàng học giỏi, thông minh, cũng nhờ hần mà nàng tốt nghiệp mới được bằng tốt.

Thay cho mình một chiếc áo phong hồng, rộng mà thoải mái, nàng đang uể oải nằm trên chiếc giường kitty, nghịch nghịch điện thoại.

Bỗng hần từ đâu tới bên cạnh nàng, đặt nàng ngồi trên đùi hần, nhẹ giọng trách cứ

- "Sao ko xuống nhà ăn cơm ?"

- "Anh.. Anh, anh sao ko gõ cửa ?" Nàng lườm hần tức giận

- "Đây là nhà tôi, tôi đi đâu vào đâu cần phải gõ cửa sao ?" Hần đặt cằm lên đôi vai nàng, thủ thi

- "Nhưng.. Nhưng đây là phòng tôi, đang thuộc sở hữu của tôi, anh vào cũng phải gõ cửa chứ"

- "Được rồi, lần sau tôi sẽ chú ý hơn " giọng nói hần mang nặng vẻ cung chiêu, chỉ cần bảo bối muốn, hần nguyện làm theo ý nàng hết.

Bước xuống phòng ăn, nàng ko khỏi ngỡ ngàng. Trên một chiếc bàn ăn hình chữ nhật dài, bày vô số các món ăn đẹp mắt, đặc biệt nhất, đều là các món nàng thích ăn a, sao hần biết được ? Nhưng nàng cũng chả bận quan tâm, có đồ ăn ngon là được rồi.

Khuôn mặt hớn hở ko khỏi lộ ra tia hạnh phúc, ngoan ngoãn ngồi ăn. Hần thỉnh thoảng lại gấp một miếng thịt vào bát nàng, dịu giọng bảo nàng ăn từ từ thôi.

Hần mỉm cười khế. Đâu cần nàng ăn nhanh đến vậy, có ai dám cướp đồ ăn với nàng đâu ? Đúng là thật khác với các tiểu thư khuê nữ khác, khi ngồi gần hần luôn tỏ vẻ thẹn thùng, nhìn về mặt gương gương giả tạo đó, hần thật đúng là ko ưa nổi.

"sao anh ko ăn đi ?" Bỗng nàng ngừng ăn, ngẩng mặt lên nhìn hần

- "Nhìn em ăn vậy tôi thấy no rồi "

Nàng tiếp tục ăn, mặc kệ ko quan tâm đến sự tồn tại của hần. Đúng là ý trên mặt chữ mà, ko phải có ý trên nàng ăn nhiều đó chứ. Mà cũng ko thể trách nàng được a, từ tối qua đến giờ nàng vẫn chưa ăn gì.

"Ăn xong rồi, ta đi dạo Pari thôi" nàng khăn khăn đứng dậy, chạy đến bên cạnh hần

Đôi mày thanh tú nhíu lại, bây giờ sao ? Vẫn đang là trưa, nàng còn mới ăn cơm xong, đi dạo là điều ko thể, sẽ bị tức bụng, ảnh hưởng xấu đến dạ dày. Tiểu yêu quái này thật là, ko chịu quan tâm sức khỏe bản thân, luôn luôn đặt vui đùa lên hàng đầu.

"bây giờ ko được"

"sao ko được ? Anh hứa là ăn xong sẽ dẫn tôi đi chơi Pari "

Chu môi lại tỏ cáo, về mặt ko mấy hài lòng. Thầm nghĩ , chẳng lẽ hần định thất hứa

Nàng vốn thiện lương, đơn giản, cảm nghĩ sâu sao về mặt ngoài vậy. Nhìn thấu tâm tư nàng, hần dịu dàng xoa đầu

- "tôi có nói sẽ ko cho em đi sao ? Nhưng giờ mới ăn cơm xong, sẽ ảnh hưởng xấu đến dạ dày nếu đi lại nhiều. Lên nghỉ ngơi lúc, chiều tôi sẽ dẫn em đi"

- "Tôi biết rồi"

Hoá ra là vậy, nàng lại lỡ nghĩ lầm ý tốt của hần. Chiều đi thì chiều đi, giờ lên nghỉ ngơi đã, từ sáng tới giờ chưa được chợp mắt, thật mệt mỏi a, bình thường ở nhà nàng chỉ quanh quẩn ăn và ngủ, dù hay đi chơi nhưng đó là tức tình tảo nha, chứ buồn ngủ tuyệt đối sẽ ko ra khỏi nhà, hôm nay cũng không ngoại lệ a.

Vốn chỉ định chộp mắt một chút, nhưng nào ngờ, một chút của nàng là một mạch tới tới.

Công việc bận rộn nhưng hắn cũng ko quên lời hứa dạo chơi với nàng. Cố gắng thu xếp nhanh gọn để về dẫn nàng ngắm cảnh Pari.

Lúc hắn xong việc cũng phải tầm 18h. Ko biết Nhu Nhi ở nhà chờ đợi có giận hắn ?

Khác hẳn với suy nghĩ. Bước vào nhà, ko hề thấy bóng dáng mình hằng đêm mong nhớ ngồi chờ đợi, phòng khách trống trơn tĩnh mịch .

Hắn vốn bất ngờ, bảo bồi hãm chơi như vậy có thể quên được sao ?

Đứng trước cửa phòng nàng gõ mấy lần, vẫn ko có động tĩnh, hắn vận cửa mở, đập vào mặt là một thân ảnh đáng yêu đang cuộn tròn trong chiếc chăn mỏng. Thời tiết Paris khác hẳn với TQ, lạnh càng về đêm.

Khẽ đến gần nàng, ngồi lại gần chăm chú quan sát, nàng thật giống một đứa trẻ , cong người ôm tròn con gấu mà hắn chuẩn bị sẵn đó, ngón tay được áp úp trong miệng, thỉnh thoảng khẽ nở một nụ cười hồn nhiên

Bảo bồi thật là, ăn được ngủ tài, chơi lại càng giỏi.

Hắn chạm nhẹ vào đôi má hồng hồng ấy, thật mềm mại, ko khỏi khiến người ta muốn vuốt ve.

Tiếp tục tàn sát khuôn mặt nàng, điểm đến là bờ môi hồng hồng như trái anh đào đang nở rộ , bờ môi ấy cảm dỗ hắn. Đôi môi khiêu gợi khẽ chạm nhẹ vào nó, ban đầu hắn vốn chỉ định chạm nhẹ đánh dấu ấn chủ quyền về mình.

Nhưng lại ko ngờ đến hương vị lại ngọt ngào đến vậy, khiến hắn khó lòng mà thoát ra.

Địu dàng nhấp nháp quanh khuôn miệng nàng, đưa chiếc lưỡi nóng bóng vào trong vườn đào ngọt ngào kia , càn quét khoang miệng.

Nàng đang ngủ, cảm giác có vật gì ẩm ướt cản trở giấc mộng đẹp dễ, khẽ " um" một tiếng

Dục vọng đang dần dần cao trào, thấy nàng như vậy, hắn dừng lại. Tự dìm nó xuống. Hắn muốn làm việc đó khi nàng tình nguyện dâng lên, chứ ko muốn cưỡng ép nàng. Như vậy nàng sẽ càng ghét hắn hơn.

Hắn đứng dậy, hôn nhẹ lên trán nàng, bước ra khỏi phòng ko làm phiền giấc ngủ nàng nữa

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Mí mắt giật giật, làn mi cong dài khẽ động đập từ từ mở đôi con ngươi hấp dẫn ra.

Đưa đôi bàn tay dụi dụi đôi mắt nửa tỉnh nửa mơ đó, nàng ko khỏi giật mình

Trời ngoài kia đã tới đến vậy rồi, đèn đường lấp lánh được thấp rọi ở khắp nơi.

Nàng lại nở ngủ quên rồi sao ? Rõ là chỉ định chộp mắt một chút thôi a, sao giờ lại thành một mạch đến tới ?!

Quay sang nhìn chiếc đồng hồ nhỏ hồng tại đầu giường, mắt nàng bỗng tròn to, cái gì ? Đã 9h tối rồi sao ? Huhuuu, chuyện dạo Pari của nàng, chuyện chơi Pari của nàng.

Tên kia thật đáng ghét, sao ko lên gọi nàng dậy ?

Bụng nàng rên lên mấy tiếng ọ ọ, lời nàng về với thực tại

Thật là đói !

Nhắc đôi chân xuống giường sờ vào đôi dép kitty kia, nhẹ bước xuống phòng ăn

Cảnh tượng làm nàng tức chết chính là cái nam nhân kia, ung dung tự tại thưởng thức sơn hào hải vị, lại có thể ko gọi nàng xuống ăn ? Về mặt bình thân như chưa hề có việc gì xảy ra !

Lừa gạt trong lòng bỗng khơi trào, nhưng nghĩ lại mình vẫn đang ở nhà người ta lên cổ dìm xuống

- sao anh ko gọi tôi dậy ?

Nàng bùng bùng sát khí đến cạnh bàn ăn, ko khỏi bắn cho hấn ánh nhìn muốn giết người

- tôi thấy em ngủ say nên ko nỡ quấy rầy

Nàng im lặng , đăm chiêu như đang suy nghĩ gì đó. Thực ra là đang cố tìm ra từ ngữ để mắng chửi hấn, nhưng mãi nghĩ vẫn ko ra.

Đành chịu thua, về mặt ỉu xiu như đã đầu hàng trước kẻ địch, đi đến ghế ăn bên cạnh hấn ngồi xuống, nhẹ giọng nói

- Tôi đói

Thấy nàng có vẻ ngoan ngoãn hiểu chuyện, tâm hình hấn tốt hấn lên. Bởi hấn ko muốn một ngày mấy lần gây chuyện với nàng, thật mệt óc !

- Em muốn ăn gì ? Tôi bảo đầu bếp làm cho em

- Ăn gì cũng được sao ? Chỉ cần tôi muốn ?

Nàng khấn khời hỏi lại hấn, con người ấy như đang nhìn một thứ gì sáng chói lấp lánh, rực sáng hấn lên

Lông mày anh tuấn khẽ nhíu lại, nàng là lại dở chiêu trò gì ? Nhìn vẻ mặt vậy là biết ko phải điều tốt lành gì. Nhưng hấn vẫn nhàn nhạt đáp

- Tùy em

Nghe hấn nói vậy, nàng ko kiên nhẫn, liệt kê một loại các đồ ăn nhanh ko có lợi cho bữa chính như: pizza, gà KFC, khoai tây chiên, Socola Teuscher , Hobak tteok ,Bulgogi.

Hấn nghe xong, chỉ muốn lập tức cậy não của nàng ra xem trong đó chứa gì ?

Cô gái nhỏ này thật giỏi trong việc chọc tức hấn. Bảo nàng ăn bữa chính ? Sao lại muốn toàn những món đồ ăn nhanh! Hấn có thể cho nàng ăn thoải sức, nhưng ko phải bây giờ , ăn vậy rất hại sức khoẻ, những đồ ăn kia còn khó tiêu hoá gây đến khó chịu dạ dày.

- Không được

Hấn lạnh lùng liếc nói

- Nhưng anh bảo tôi muốn ăn gì cũng được a

Giọng nói chứa đầy vẻ uất ức nhìn thẳng vào đôi con ngươi sâu thẳm của hấn

- Tôi nói là " tùy em" chứ ko nói cho em ăn những thứ đồ ăn vặt đó

- Nhưng tôi muốn ăn những đồ đó mà, cho tôi ăn đi a

Vội vàng dở chiêu làm nũng ra, mỗi gì dùng chiêu này ai ai cũng phải siêu đồ vì nàng

Tự tin đầy mình là hấn sẽ chiều lòng nàng

Nhưng Phong Diệc Thần bề ngoài lại như người băng bất kể ai cũng ko làm rung chuyển ý chí, còn sâu trong thâm tâm lại có những làn gió rung động liên tục thổi vào lòng mình.

Nàng nhìn vẻ mặt điềm đạm đẹp trai của hấn, ko hề giống với vẻ bị lay động khi nàng thành công trong việc làm nũng với ba mẹ

Chẳng lẽ hấn đã tiêm miễn dịch nữ sắc sao ? Ai cũng bảo dù có là băng cũng phải tan chảy thành nước bởi chiêu làm nũng của nàng

Thầm oán trách trong lòng, hết hi vọng thật rồi. Ở nhà đã ko hay được ba mẹ cho ăn đồ ăn nhanh, tưởng đến đây du chơi sẽ được thoải mái, ai ngờ lại bị tên mặt lạnh này quản !

Đấu tranh trong thâm tâm mãi, hấn mới lên tiếng

- Em là thích tin đồ món ăn của nước nào ?

Tên này kì lạ thật ! Sao tự dưng nói một câu chẳng đâu vào đâu ? Có liên quan gì đến nàng muốn ăn đồ ăn nhanh ko chứ ?!

- Hàn Quốc

Nghe vậy thôi chứ miệng nàng vẫn nhẹ nhàng đáp trả lại hấn

- Tôi liền bảo đầu bếp Hàn Quốc làm các món bổ khác cho em ăn, những món kia ko thể ăn thay bữa chính, hiểu ?

Nàng ko nói gì chỉ nhẹ nhẹ gật đầu, nàng là bị cuồng đồ Hàn Quốc nha, ăn rất ngon mà còn ko nhanh chán

Một lúc sau, trên chiếc bàn ăn đã bày hàng loạt các món ăn Hàn Quốc trông rất bắt mắt, nàng trơ mắt nhìn mà nước miếng cũng liên tục chảy vào bụng.

Cần đôi đũa lên và bắt đầu giai đoạn thưởng thức.

Hắn nhìn nàng ăn thật ngon, thỉnh thoảng còn cười tùm tùm nộ ra hai má núm đáng yêu. Bây giờ hắn đã biết được nhược điểm của nàng, chỉ cần được cho ăn ngon là liền vui vẻ, có khi mỗi nọ giết cha đi nữa chỉ cần cho cô ngốc này ăn ngon liền sẽ quên đi luôn! Vậy thì giờ ko cần phải tốn nhiều công sức theo đuổi rồi, trước hết cứ dụ dỗ nàng bởi đồ ăn đã!

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Chương 7

Bầu trời hôm nay thật đẹp. Những tia nắng ấm áp trên cao nhẹ nhẹ len qua khe cửa chiếu rọi vào một cô gái đang say mộng ở trên giường.

Nàng mặc chiếc váy ngủ hai dây màu hồng phấn, để lộ ra bờ vai trắng nõn ko tì vết xinh đẹp y như khuôn mặt của nàng

Cứ mười phút lại có tiếng gõ cửa vang lên, thúc dục muốn mau chóng lòi cô ra khỏi giấc mơ xa vời kia, nhưng kết quả vẫn luôn là thất bại.

Có thể nói, ngoài ăn ra, ngủ cô là giỏi thứ nhì

Người đàn ông nào đó bắt đầu mất hết kiên nhẫn, tự thân vào lới nàng dậy, đã là 8 rưỡi sáng, sau hơn 10 người hầu đánh thức ? Cuối cùng nàng vẫn là ko chịu dậy ? Vậy chỉ còn cách là đích thân hắn ra tay!

Phong Diệc Thần gõ cửa 3 tiếng, sò vào thử xoáy nhẹ, hắn nhieu mảy kiếm, cửa ko khoá ?!

Con nhóc chết tiệt! Đi ngủ cũng ko biết khoá cửa phòng, ko sợ có sói len vào sao ?!

Nhưng kì thực thì trong nhà này đại đa số toàn nữ giúp việc, chỉ có riêng quản gia là nam, nhưng hắn ông ta cũng tầm 50, 55 tuổi gì đó, sao có thể dám động đến người của cậu chủ ? Nếu nói là sói len vào, ko phải hắn đang tự ám chỉ mình hay sao ?!

Bước đến giường, ngắm nghía nàng một lúc, Nhu Nhi của hắn thật sự rất mê người, lông mi cong vút, chiếc mũi dài cao thẳng tắp, đôi môi đỏ mọng ko cần son màu, làn da lại có thể trắng mịn màng ko hề qua sử dụng các thứ tạp chất mỹ phẩm

Ngây người một lúc mới nhớ việc trọng đại, Phong diệc Thần liền lay lay nàng dậy, sóc chắn nàng nên. Nhưng khuôn mặt kia vẫn ko có vẻ gì là muốn tỉnh, vẫn như cũ ôm con gấu bông bự, ko cần chăn mà ngủ.

Một lúc sau, hắn liền cúi người xuống, áp môi của mình vào đôi môi đỏ bọng kia, nhẹ nhàng liếm viền môi, cắn cắn nhẹ.

Thấy nàng vẫn ko phản ứng, hắn vờn chiếc lưỡi thơm tho tiến sâu vào khoang miệng nàng, bắt lấy lưỡi nàng thưởng thức hương vị ngọt ngào.

Nàng khó thở nổi "um" nhẹ một tiếng làm khơi trào dục vọng trong người của hắn.

Nụ hôn của hắn ngày càng sâu và mãnh liệt hơn. Bất giác khoé mi nàng khẽ rung rung, mở to đôi con người ra hết sức bất ngờ, ngây ngốc một hồi, mới dấy dựa phản kháng.

Hắn đột nhiên dừng lại, chân áp ngọn lửa bùng bùng trong lòng, rời khỏi đôi môi anh đào kia. Trước khi tạm biệt còn vờn lưỡi liếm quanh môi nàng một lượt tỏ vẻ khiêu khích

Nàng trợn to mắt lên, tức giận mắng hắn

" Anh lưu manh, sao có thể hôn trộm người ta lúc ngủ ?!"

" Đây là bởi ai gọi em cũng ko chịu dậy, tôi đành phải dùng tới cách này " hắn nói trắng trợn hết sức, về mặt tỏ vẻ tôi cũng ko hề muốn thế làm nàng càng điên người hơn

" anh, anh.. Anh dù sao cũng ko nên làm vậy, đó là nụ hôn đầu của tôi" Nàng phản bác lại

" Chỉ là nụ hôn đầu thôi mà, cần tôi trả lại cho em ko ?" Hấn nhếch mép, nở nụ cười gian tà

" Trả kiểu gì a ? " Nàng ngây ngốc suy nghĩ, có thể trả lại sao ?

Biết nàng mắc mưu, hấn liền mạnh mẽ đoạt lấy vùng đất ngọt ngào kia một lần nữa. Môi lưỡi triền miên nhau ko dứt, đến khi nàng cảm thấy thiếu ko khí hấn mới thả nàng ra

Nàng xụi lơ dựa nhẹ vào người hấn, cố lấy ko khí để thở. Như lấy lại được hơi thở đều đặn vốn có nàng quay sang hấn mắg " Anh vô sỉ "

" Tôi chỉ trả lại nụ hôn đầu theo ý em thôi mà " hấn đối với câu mắg của nàng như miễn dịch, cười cung chiều xoa đầu nàng. Ko ngờ tiểu yêu quái này khi tức giận lại đáng yêu đến vậy

Nàng ngoảnh mặt đi, quyết định ko thêm đề ý đến tên nào đó nữa

" Mau vào làm vệ sinh cá nhân, tôi xuống dưới nhà chờ em " Hấn dụ giọng nói

" Đi đâu a ?" Mạc Nhu Nhi ngơ ngác hỏi lại

" Tôi dẫn em đi chơi quanh Pari"

Nghe thấy vậy, nàng vô cùng hớn hờ vội chạy liền vào phòng tắm, quên luôn vừa nẩy mình vừa bị ai đó ăn đậu hũ.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Chương 8

Bước xuống dưới phòng khách, Mạc Nhu Nhi chạy nhanh ra cửa ko hề để ý đến hấn đang ngồi tại phòng ăn.

Phong Diệc Thần nhúu đôi mày rậm, cười cười lên tiếng

" Em là đang đi đâu ?" Nhìn bộ dáng ngốc nghếch của nàng ko khỏi khiến hấn khẽ nhếch một nụ cười trên môi, Nhu Nhi của hấn thật đáng yêu !

Mạc Nhu Nhi đang ngơ ngác ngoài cửa, con người thuần khiết đảo qua đảo lại như tìm thứ gì đó, nghe thấy giọng nói lạnh lùng phía sau, người bỗng chốc quay ngược lại

" Thì ra anh ở đây a ! "

Nói rồi vội chạy vào phòng ăn, kéo hấn đứng dậy hướng tới cửa chính mà lúi

" Chúng ta mau đi, muốn vào THÁP EIFFEL sẽ phải chờ rất lâu" nàng vội vàng giải thích với hấn

" Giờ em muốn tới tháp EIFFEL thật ? " hấn nghi ngờ hỏi lại. Thật tình ko hiểu nào Nhu Nhi của hấn chứa gì, EIFFEL đẹp nhất vào buổi tối, giờ đi cũng ko hấn là xấu nhưng nó sẽ ko được thú vị khi buổi tối đứng trên độ cao 324m ngắm nhìn Paris lấp lánh được

" Anh hỏi thừa, tôi đâu có rảnh mà đùa với anh"

" Em hấn là biết cung điện VERSAILLES chứ ?"

" Đương nhiên tôi biết rồi, nó là một bảo tàng lớn với một bộ sưu tập các bức tranh trên 6000, 5000 + objets d' nghệ thuật và đồ nội thất, hơn 2000 tác phẩm điêu khắc và chạm khắc trên 15000. Nơi đó rất nổi tiếng mà" Mạc Nhu Nhi tỏ vẻ mặt dĩ nhiên nhìn về phía hấn

" Tháp EIFFEL tối tôi liền dẫn em đi, giờ ăn sáng xong tôi dẫn em du lịch cung điện VERSAILLES và BẢO TÀNG LOUVRE " Phong Diệc Thần vừa nói vừa ôm nàng ngồi vào ghế ăn .

" Sao phải đợi đến tận tối mới được đi tháp EIFFEL ?" Mạc Nhu Nhi phụng phịu hỏi lại, nàng là rất thích tháp đó nha, lúc sang Paris nàng cũng chỉ phẩn khởi nhất là đứng trên tháp EIFFEL thôi

Phong Diệc Thần dịu dàng khấp miêng thịt vào trong bát nàng" Tại lúc đó nó là lúc EIFFEL toả sáng nhất"

Nàng đã hiểu, ngoan ngoãn ngồi ăn. Chợt nhớ tới gì đó, nàng quay đầu lên hỏi hấn

" Anh tên là gì ?"

" Em chưa biết tên tôi ?!" Giọng nói hần mang đậm vẻ ko vui, nàng lại chưa biết tên hần ?

Về mặt hần thế kia là sao chứ ! Tất nhiên là ko rồi, có ai nói cho đâu mà biết !

" Phong Diệc Thần" Hần lạnh lùng nói

" À, Phong Diệc Thần, tôi ăn xong rồi, chúng ta đi thôi" Mạc Nhu Nhi ngây ngô đứng lên, ánh mắt khẩn khởi nhìn hần

Nhẹ đứng dậy vòng tay ôm nàng từ phía sau, hơi thở nam tính mang đậm bản chất bá đạo đập vào trong tai nàng thủ thi " Ko cho phép gọi vậy, từ sau gọi tôi là Thần"

Mạc Nhu Nhi rất là nhạy cảm, bị động tác này của hần làm hồn bay phiêu bạc ở đâu ko biết, nghe lời nhẹ gật gật đầu

Phong Diệc Thần hài lòng, kéo nàng đến bãi xe.

Ko thể phủ nhận nổi là người đàn ông này rất biết tiêu tiền a. Nàng tròn mắt há hốc mồm. Nào là Benz ,lamborghini,Bugatti Veyron Supersport,Koenigsegg CCXR Trevita,..

Mạc Nhu Nhi ko hề có hứng với siêu xe nhưng ngược lại ba mẹ nàng lại rất có hứng với nó, ba mẹ nàng hay mua các tạp chí về siêu xe về đọc. Mà nàng thỉnh thoảng chán cũng vơ lấy đọc nên biết về siêu xe đôi chút.

Mạc Nhu Nhi biết hần giàu có thật nhưng ko ngờ lại đến mức này a, có lẽ còn nhiều tiền hơn cả ba mẹ nàng

Nàng thầm cảm phán" Thật là phung phí, đồng xe này đủ để nàng mua một núi đồ ăn luôn a"

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chương 9

Trên đường phố Paris, người qua lại ko khỏi ngưỡng mộ một nam một nữ đang ngồi trên siêu xe lamborghini bóng loáng màu trắng.

Người đàn ông mang vẻ đẹp một cách lạnh lùng, thật sự rất hần bạc phách(2)

Cô gái kia thì mang một vẻ Băng thanh ngọc khiết(1) khiến người ta ko khỏi muốn lại gần

Chiếc xe chuyển động dần dần chậm lại và cuối cùng dừng hần ở cung điện Versailles .

Phong Diệc Thần cùng Mạc Nhu Nhi bước xuống xe với vẻ ngưỡng mộ của tất cả mọi người xung quanh.

Ai ai cũng thầm cảm thán trong lòng" đúng là giai ngẫu thiên thành !"(3)

Mạc Nhu Nhi vui vẻ cười đến sáng lạng ngắm nghía xung quanh. Quả là ko uổng danh hiệu 'miền hoàng gia lớn nhất thế giới' được trao tặng cho nơi rực rỡ huy hoàng này.

Người nàng như thiên sứ toả ánh hào quang đi đi đến đến đâu đều thu hút tất cả các ánh nhìn của những người khác giới.

Nhìn thấy những ánh mắt thèm thuồng của một lũ sói kia ko khỏi khiến hần tức giận, lạnh lùng liếc mắt quét sạch những người đang cản đường ra.

Ánh mắt hần mang vẻ tàn khốc, hắc ám khiến lũ sói kia ko khỏi lùi ra phía sau, chuyển tầm nhìn sang chỗ khác

Bỗng chốc một giai điệu đậm chất K-pop vui nhộn chuyển đến

Jebal jom jahn cheokhaji ma

Algo bomyeon nega jeil bulssanghae

Geurae nal deo jageuk sikyeobwa

Jamkkan jaemirado bol su itge

Don jjocdda gwonryeok jjocdda myeongyeman jjocdda

Garangiga jjijeoyeo jappajil tenikka

Sarang johda ujeong johda maldeul hajiman

Gagohae dwitongsuga

siril tenikka

Hey doctor doctor nal jom sallyeojwoyo

Đúng vậy, đó chính là bài Sober của nhóm nhạc đình đám Hàn Quốc BIGBANG.

Mạc Nhu Nhi cũng như bao cô gái khác, cũng bị các soái ca mê hoặc bởi vẻ bề ngoài và tài năng của các anh ấy. Những con người ấy đã phải nỗ lực ko ngừng nghỉ, trải qua bao nhiêu sóng gió, cuối cùng họ cũng gầy dựng được thành công như bây giờ. Đó chính là lý do nàng luôn thần tượng BIGBANG !

" con nhóc chết tiệt" Mạc Ngu Nhi ko kiên nhẫn chỗ đông người liền rống to vào màn hình điện thoại

" Hi Nhi , có việc gì sao ? Tự dưng hôm qua gọi cho mình nhiều vậy ?"

" Còn dám hỏi ? Ko phải vì cậu mà mình mới bị thân tàn danh liệt sao ? Tại cậu hết! Hôm qua mãi chơi với người khác ko thèm nghe điện thoại của người ta !" Nàng chăt vắn

" Cậu.. Cậu .. Cậu là đến Paris thật ?" Băng Ly vội nuốt nuốt nước miếng, cà lăm hỏi nàng

" Ai rảnh đùa với cậu! Tại cậu mà mình mới phải phiêu bạt bên ngoài ko nơi nương thân giữa dòng đường mới lạ này" nghĩ đến hôm đó bị người ta khi dễ, cảm giác một cổ uy khuất lớn ập tới, khoe mắt nàng bị bao vây bởi những tầng sương mù, giọng nói có mấy phần nức nở khiến người ta thật cảm thấy hối hận

" Thật xin lỗi, Nhu Nhi, mình ko cố ý, thật sự xin lỗi mà!" băng ly cảm thấy mình thật vô ý, sao lại có thể khiến nàng bị như vậy, chắc ngày hôm đó trải qua chuyện gì uy khuất lắm mới khiến vừa nhắc tới nàng liền nức nở

" Kệ cậu đó, mình tuyên bố từ nay liền ân đoạn nghĩa tuyệt với cậu "

" xin lỗi mà, người ta đâu cố ý đâu. Bây giờ cậu muốn gì ? 2 bánh pizza, một tiramisu hảo hạng, 3 mochi chocolate , cậu thấy thế nào ?" Băng Ly nịnh nọt cười nói

Băng Ly chơi thân với nàng từ nhỏ, mặc dù vậy nhưng tính tình hai người lại vốn khác nhau. Băng Ly có vẻ hơi trầm ổn, chỉ vui vẻ hoạt bát khi ở cạnh nàng, đối với Nhu Nhi mà nói, Băng Ly như một người chị luôn khiến nàng yên lòng và bảo vệ nàng hết mình

Mac Nhu Nhi lúc này liền đắm chìm trong thế giới đồ ăn, tưởng tượng ra hàng loạt các món đồ mà Băng Ly đã liệt kê, ko khỏi nuốt nước miếng

Cuối cùng nàng quyết định tha cho Băng Nhi, dù sao cậu ấy cũng ko cố ý mà, Mạc Nhu Nhi nhẹ nhàng ngáy giấc nói

" Còn thêm cả Takoyaki và Okonomiyaki nữa"

" Ko thành vấn đề , mình liền chiều cậu" Băng Nhi vui vẻ đáp. Cô biết ngay liền như vậy . Từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ dùng đồ ăn mà ko nhủ được Nhu Nhi.

(1) ý chỉ vẻ đẹp trong suốt, thơ ngây

(2) vẻ đẹp và mịn hoặc đến mức cướp đi hồn phách người ta, đến khiến người ta nín thở

(3) giai ngẫu nhiên thành: trời sinh một cặp

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chương 10

Phong Diệc Thần ko vui lại gần nàng. Nhìn vẻ mặt nàng cười đến sáng lạng vì người khác, sao có thể vui vẻ được

"Đang nói chuyện với ai?" Phong Diệc THẦN ầm áp ghé vào tai nàng nói

"A, tôi là đang nói chuyện với bạn" Mạc Nhu Nhi mở con ngươi to tròn ngây thơ nhìn hắn

"Nam hay Nữ?" Phong Diệc Thần chỉ lạnh lùng hỏi

"Là nữ a"

"Được rồi, chúng ta vào trong thôi" Phong Diệc Thần nghe thấy câu trả lời của Mạc Nhu Nhi, hài lòng ôm nàng vào phía trong cung điện

Sau khi tham quan xong hai địa điểm kia cũng đã gần trưa.

"Ợt ợt ~~~" tiếng rên đói của bụng ai đó rên lên

"Đói rồi sao?" Hắn dịu giọng hỏi

"Dạ"

"Chúng ta đi ăn thôi, em muốn ăn đồ Tây hay đồ Trung?" Mạc Phong Thần cưng chiều xoa nhẹ đầu nàng

"Ăn đồ Ý có được ko?"

"Được"

Tại một nhà hàng xa hoa được

bố chí chủ đạo là hoa văn theo phong cách Italia, một cặp đôi tiên đồng ngọc nữ đang ngồi tại bàn cạnh cửa sổ.

Nhà hàng này khiến Mạc Nhu Nhi rất thích thú bởi cảnh đẹp bên ngoài.

Những bông hoa nở rộ rực rỡ được điểm trang trí bởi những ánh đèn lấp lánh. Xung quanh còn có một con suối chảy rì rào với làn nước trong vắt. Đặc biệt chính là các cô nàng ong bướm lượn lờ trong bầu phong cảnh kia

Thấy vẻ mặt Nhu Nhi ngây ngô, Phong Diệc Thần lên tiếng hỏi

"Em muốn ăn gì?"

Một lúc vẫn ko thấy Nhu Nhi trả lời, vẻ mặt vẫn ngây ngô như trước. Phong Diệc Thần nhẹ nhàng véo cái má nhẵn mịn kia của nàng. Đang lạc vào xứ sở thần tiên, chợt có con đầu truyền tới kéo nàng quay lại với hiện tại

"A..! Anh bảo gì tôi?"

"Tôi hỏi em muốn ăn gì?"

"À, anh ăn gì tôi ăn đó, miễn là món Ý là được, tôi ko kén ăn a" Mạc Nhu Nhi nghĩ đến đồ ăn, tùm tùm đáp trả lại hắn.

"Cho hỏi ngài dùng gì ạ?" Phục vụ cung kính hỏi hắn

"Tất cả những món ngon và bỏ dụn ra đây và thêm một chai Bacardi Breczer" Hắn lạnh lùng nói một câu. Vẻ mặt ko hề liếc nhìn người phục vụ đang run lẩy bẩy bên cạnh

"Vâng" Nói xong phục vụ vội vàng chạy ngay vào phòng bếp tránh khỏi ánh mắt đặc mùi súng phóng từ người đàn ông kia. Hắn chỉ đơn giản là thấy cô gái nhỏ kia thật mê người, liếc nhẹ qua một chút mà thôi. Đâu có cần phải dọa hắn đến vậy?!

"Thần, tôi muốn đi vệ sinh" Mạc Nhu Nhi nhẹ giọng nói

"Tôi đưa em đi"

"Ko cần, như vậy sẽ rất kì quái" Mạc Nhu Nhi vội vàng xua tay từ chối. Nàng là đi vệ sinh nữ a, bỗng dưng lại bị một tên con trai kề kề bên cạnh, ko phải rất dễ bị hiểu lầm sao?!

Phong Diệc Thần thấy nàng nói vậy, nhú nhú mày, dù ko thích để nàng cách xa tầm mắt nhưng vẫn phải để nàng đi.

"Vậy em đi đi, quẹo trái đi thẳng là sẽ tới"

Mạc Nhu Nhi theo hướng hắn chỉ đi thẳng vào nhà vệ sinh.

Đang rửa tay, bỗng có tiếng ồn ào bên ngoài, dường như đang truy đuổi một ai đó.

Mạc Nhu Nhi tò mò giương đôi mắt to tròn ngó đầu ra ngoài xem.

Bỗng có một lực mạnh ập tới, nhanh như một con gió lòi nàng tới góc tường, áp lên đôi môi mềm mịn của nàng.

" Vào trong đây tìm, ko cho nó chốn thoát"

Âm thanh khàn khàn phát ra từ ngoài cửa truyền đến

" Đại ca, ko thấy nó trong đây"

" Bọn vô dụng, dẹp ra cho tao"

Bước vào vệ sinh nữ, tên đại ca ko thấy ai hết ngoài một đôi nam nữ đang say mê triền miên, lửa dục kích tình. Thấy vậy, hắn ko để ý đến mà đi thẳng ra ngoài

Mắt nàng nãy giờ vẫn mở căng con ngươi mơ hồ ra, sau khi bọn côn đồ kia lui đi hết mới hoàn hồn, dẩy dựa đẩy tên thanh niên xa lạ trước mặt ra.

" cháttttt" Một âm thanh vang rộng truyền ra

Mạc Nhu Nhi vung tay lên tát lên mặt Cố Phong. Hắn ta sao có thể tự tiện hôn nàng ? Nàng nhát gan những chưa đến nỗi dễ dãi a.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chương 11

Cố Phong giật mình bất ngờ. Nàng là vừa tát hắn ?!! Trên thế giới này bao nhiêu cô gái muốn hắn yêu thương, ôm hôn vào lòng ? Nàng đây lại là cự tuyệt, tát hắn chỉ vì nụ hôn nhẹ ban này ?! Nhưng ko thể phủ nhận được, môi nàng thật ngon, như có mật được quét sẵn trên đó.

" Tôi chỉ là tình huống bất ép" Cố Phong nhàn nhạt đáp trả lại nàng.

" Nhưng anh cũng ko thể hôn tôi. Anh làm như vậy là phạm vào tội cưỡng bức !" "

" Trong não em chứa gì ? Như vậy cũng có thể gọi là cưỡng bức ? Cho tôi được phép hỏi em liệu có học hết cấp trung học phổ thông ?!" Hắn trợn to mắt về ngạc nhiên nhìn nàng ? Chẳng lẽ nàng ko phân biệt được như nào là cưỡng bức sao ?

" Mặc mớ gì tới anh ! Tôi chỉ biết là anh đã cưỡng bức tôi." Mạc Nhu Nhi ương bướng hất cằm đôi mắt đáng yêu lườm lườm hắn

Đúng lúc đó, tiếng điện thoại nàng vang lên.

" Em là đang ngủ trong nhà vệ sinh ?" Một thanh âm lạnh lùng truyền từ đầu bên đây bên kia, chỉ cần nghe qua cũng có thể thấy được là Phong Diệc Thần đang tức giận

Mạc Nhu Nhi thấy hắn tức giận, tùm tùm cười lấy lòng lấy lòng

" Nào có, tôi liền đi ra ngoài ngay"

" Tôi cho em 5 phút, ko ra tôi liền vào đó lôi em ra theo cách đặc biệt"

Nghe hắn nói vậy, Mạc Nhu Nhi bỗng rùng mình, cảm giác khí lạnh đang tấn công liên tiếp, liền quay mặt hướng cửa nhà vệ sinh nữ đi ra

" Em tên gì" Cố Phong thấy nàng có ý định rời đi, nhẹ nhàng hỏi

" Ko nói cho anh biết" Đáp đến đây Mạc Nhu Nhi cảm thấy thời gian trôi thật nhanh, nàng liền mau chóng chạy về phía bàn ăn nơi có một bóng dáng tao nhã, xoẹt qua ánh mắt có tia tức giận đang ngồi gần cửa sổ

Nhìn theo bóng dáng nàng dời đi. Bất giác Cố Phong nở nụ cười. Con mèo nhỏ này thật đáng yêu. Nàng nghĩ ko nói hắn liền ko có cách để tìm ra nàng sao ? Vậy sao còn đáng mặt lãnh đạo cả một công ti lớn như Cố Thị ?! Một công ti có thể nói cũng sánh ngang tầm với Phong Thị ngoại trừ mảng bất động sản là kém hơn đôi chút

Hắn khẽ sờ lên một bên má vừa bị nàng tát, nhếch môi lên nói khẽ

" Con mèo này nhìn vậy mà móng vuốt thật sắc "

" Hi, Thần " Mạc Nhu Nhi tủm tỉm cười đi tới, lộ rõ hai má núm trông thật đáng yêu. Nàng là ko hề muốn lấy lòng hắn nha, nhưng nhờ hắn tức giận sẽ vút nàng ở đây, đến lúc đó sẽ mất cả nơi trú thân lẫn bữa ăn

" Lại đây " Thấy nàng đứng cách hắn một đoạn, chậm chạp đi tới, đôi lông mày kiếm ko vui khẽ nhíu lại

Nhìn ra về mặt hắn, nàng nhanh như gió lao về phía bàn ăn.

Thấy vậy trên môi Phong Diệc Thần khẽ nhếch lên một nụ cười, dịu dàng nói

" Ăn đi, ko sẽ nguội mất "

" Dạ "

Một lúc sau, Mạc Nhu Nhi đặt đĩa xuống, về mặt uỷ khuất meo meo nói

" No rồi "

Phong Diệc Thần dang vòng tay ôm nàng vào lòng nhẹ nhàng vuốt lán tóc mượt mà kia

" No rồi sao lại có về mặt kia ? "

" Tại nhiều đồ ăn quá, tôi còn chưa được thưởng thức hết. Hay là gói lại về có được ko ? " Mạc Nhu Nhi chợt nghĩ ra ý tưởng đó, đôi mắt lấp lánh như đang ngắm những ngôi sao nhìn vào đôi con ngươi của hắn

" Ở nhà ba mẹ có bao giờ cho em gói đồ về ? " Phong Diệc Thần lên tiếng nghi ngờ

" Tất nhiên là không, ba bảo khi nào đói về nhà đầu bếp sẽ làm cho "

" Tôi cũng trả lời giống ba em " Phong Diệc Thần lạnh lùng đáp trả lại Mạc Nhu Nhi, tiếp đó là động tác hết sức ôn nhu ôm nàng ra khỏi nhà hàng.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chương 12

Về tới nhà, Mạc Nhu Nhi chạy liền một mạch lên giường lán ra ngủ, cũng ko thể trách nàng ham ngủ a, sáng sớm nay tên đáng ghét kia đã dùng thủ đoạn lưu manh đánh thức nàng, khiến nàng muốn ngủ tiếp cũng ko thể. Làm gì có ai dám chộp mắt trong khi kẻ bên cạnh có ngay một con sói chứ ?!

Phong Diệc Thần nhìn thấy bộ dáng đó, chỉ cười nhẹ ngay sau đó đã khôi phục lại dáng vẻ thường ngày, lạnh lùng đi lên phòng làm việc.

Tại một căn phòng chủ đạo là những tông màu tối, rộng rãi mà bày vẽ ko hề sa hoa tráng lệ. Một người tướng mạo phi thường đang ngồi ung dung chăm chú vào những tệp tài liệu trong tay. Đôi mắt như chìm ửng sắc bén nhìn kĩ từng li một, có thể nói đối với công việc, Phong Diệc Thần luôn luôn thận trọng, chính vì vậy mà mỗi khi hắn làm việc, bất kể ai cũng ko nên lại gần quấy rầy.

Trong bầu ko khí tĩnh mịch đó, bỗng có tiếng chuông điện thoại vang lên

" Ai ? "

" Tổng giám đốc, là tôi " Hàn Trạc cung kính lên tiếng

" Có việc gì " Phong Diệc Thần giọng điệu vẫn như cũ, lạnh đến thấu tim gan của người khác

" Hợp đồng với bên ETM đã kí xong, chúng ta có thể trở về nước vào ngày mai "

" ừ "

Nói chuyện với Phong Diệc Thần xong, Hàn Trạc lặng lẽ vuốt mồ hôi. Nếu ko phải anh đã đi theo tổng giám đốc lâu năm, thông thạo rõ tính cách của

hắn, chắc có lẽ sẽ bị cái giọng nói kia dọa sợ đến nổi hồn lìa khỏi xác

Lặng lặng bước ra ngoài hành lang đón gió. Những làn gió mát thoang thoảng liên tục xâm chiếm người hắn, thật dễ chịu. Đôi con người chim ưng vẫn sắc bén như vậy nhưng lại có đôi chút những tia phức tạp xoẹt qua, khó có thể khiến người khác đoán được tâm tình ẩn chứa bên trong đó.

Không thể ở mãi Paris được, phải tìm cách nào mới có thể đưa được nàng về TQ đây. Với tính cách Nhu Nhi ko ở lại đây chơi tầm 10 ngày nhất định là sẽ ko chịu về, huống chi nàng là hiện tại mới đặt chân đến đây được 2 ngày ?!

Ở đây chơi với nàng ko phải là ko được, nhưng việc công ti ai giải quyết, còn một số lô hàng vũ khí chưa hoàn thành. Công ti có thể trông cậy Hàn Trạc, còn về lô hàng vũ khí chỉ hắn mới có khả năng đến cơ sở chế tạo kiểm tra. Thực ra những chuyên gia và nhân lực hắn đưa đến cơ sở chế tạo và sản xuất vũ khí cũng toàn là những nhân tài hạng A, tuy nhiên hắn vẫn an tâm hơn khi chính mình kiểm tra một lượt rồi mới xuất đi.

Nhu Nhi của hắn ko phải rất yêu thương ba mẹ sao ?, đúng vậy, có thể nhờ Mạc Tước giúp vụ này. Hắn là ông ta đang ở nhà cũng rất nhớ con gái cưng đi.

Nhắc đến Nhu Nhi lại làm hắn thật nhớ ! nàng hiện tại đã dậy chưa ? hay vẫn còn say vào giấc nồng ? Nghĩ đến đây Phong Diệc Thần nhấc chân nhẹ nhàng đi về hướng phòng nàng.

Khác xa với lần trước, cửa lần này là khóa ?! Ko những vậy, tiếng ti vi còn vang ?!! Điều này khiến hắn nảy sinh nghi ngờ . Còn thức sao lại khóa cửa ?

Phong Diệc Thần ko gọi nàng ra mở cửa mà trực tiếp rút chùm chìa khóa dự phòng luôn mang bên mình ra, nhẹ nhàng mở cửa. Đây vốn là nhà của hắn, nàng nghĩ khóa cửa hắn liền ko vào được sao ? Ngốc Nghếch !

Nghe tiếng mở cửa, Mạc Nhu Nhi liền vội vàng dấu kĩ những thứ mình đang cầm trên tay, nhét vào đồng gấu bông gần đó. Đáng tiếc, những hành động này liền lọt hết vào cặp mắt chim ưng kia, khiến hắn càng đa nghi hơn nữa. Con người bùng bùng khí thế lửa đỏ tiền gần lại nàng

Mạc Nhu Nhi thấy hắn ngày càng lại gần mình với cặp mắt vô cùng giận dữ. Nhẹ nhàng nhe răng cười tùm tùm để lộ đôi má núm xinh xắn

" Hi, Thần, lên phòng tôi có việc gì sao "

" Không có việc gì" Câu nói của hắn khiến Mạc Nhu Nhi tâm trạng đang rom róm lo lắng bỗng vụt tắt, khẽ thở dài một cái, tuy nhiên phía sau hắn lại bồi thêm ba từ làm nàng ko khỏi thần kinh phân lạc

" Mới là lạ "

" Nói, em mới vừa làm gì ? " Phong Diệc Thần lại gần ôm nàng, đi đến bên sofa ngồi xuống. Đặt nàng ngồi lên đùi hắn, véo véo đôi má nhẵn mịn kia thể hiện sự trừng phạt.

" Tôi.. tôi nào có làm gì" Mạc Nhu Nhi giương đôi mắt vô tội chớp chớp nhìn hắn, nêu ko phải vừa nãy nhìn thấy hành động lén lút của nàng, có lẽ hắn cũng sẽ nghĩ nàng là đang nói thật.

Mạc Nhu Nhi lúc này trong thâm tâm hết sức hoảng loạn bởi lũ gấu bông ngây cạnh sofa này, tâm tình thật là bất an !

Hắn nhíu đôi mày kiếm, liếc nhìn xung quanh phong một lượt, giọng nói vang nên cổ kéo dài từ cuối thể hiện sự cảnh cáo

" Tự khai ra em liền được giảm nhẹ tội, nếu ko "

" Tôi.. tôi khai " Đẳng nào cũng bị bắt, chi bằng cứ khai trước rồi sau đó làm nũng với hắn cũng được mà, như vậy chẳng phải sẽ ko bị phạt nữa sao

Mạc Nhu Nhi khẽ vươn tay thò vào đồng gấu bông, rút ra mấy quyển truyện đam mĩ, tốc độ rùa bò đưa cho hắn, đôi mắt cũng phối hợp rõ điệu bộ lo sợ, nhìn thẳng xuống dưới nền nhà thỉnh thoảng giương lên liếc liếc đôi mắt dần dần chuyển sang màu đỏ kia

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Chương 13

Phong Diệc Thần đưa tay cầm lấy quyển truyện, lật nhẹ mấy trang đầu ra xem, bầu không khí bỗng chốc trở nên u ám bởi sắc mặt của người nào đó mỗi lúc một đen

Phải làm sao đây ? Tâm tình của Mạc Nhu Nhi ngày càng lo sợ. Thực ra truyện đam mĩ nàng đọc cũng rất trong sáng nha, nhưng đúng mấy trang đầu

tiền của quyển này lại có cảnh hôn nhau nồng nàn bởi hai người con trai, hẳn nhìn thấy không phát hỏa mới là lạ !

Đúng như suy nghĩ của nàng, Phong Diệc Thần đầu như bị bao trùm bởi một tầng khói, giọng nói nhấn mạnh từng tiếng lại gần nàng

" Em lại dám đọc loại truyện này ?!!"

" Tôi... tôi..tôi..truyện này thực sự ko như anh tưởng tượng đâu, ko phải trang nào cũng có cảnh người lớn mà " Mạc Nhu Nhi ưỡn khuỷu đôi con ngươi liếc nhìn hấn với vẻ mặt tội nghiệp. Không hiểu lá gan nàng ở đâu lại giật lấy quyển truyện từ tay hấn, mở những trang tiếp theo đưa cho Phong Diệc Thần như làm chứng cho lời nói thật của mình

' Bây, anh nhìn đi, thật sự rất bình thường a"

Hành động của nàng càng làm lửa trong lòng hấn tăng lên

" Em còn chưa biết hối lỗi ?!"

Nhận thấy được sự tức giận của hấn ngày một gia tăng mà ko hề giảm, Mạc Nhu Nhi đành nuốt trôi những lời mình định dùng biện minh xuống đáy lòng, bày ra vẻ mặt hối lỗi im thím thụp nhìn thẳng xuống nền nhà

" Còn không nghe thấy ?" Phong Diệc Thần lạnh lùng nói . Vụ này hấn phải làm thật nghiêm để sau này nàng ko dám đọc những quyển truyện đam mỹ này nữa, ảnh hưởng xấu tới não bộ, nhờ đến lúc đó nàng đọc đam mỹ chán rồi chuyển sang bách hợp , bị ảnh hưởng bởi nó thì biết làm thế nào ?!

" Hối hận rồi, lần sau tôi sẽ ko đọc nữa" Mạc Nhu Nhi phụng phịu. Chẳng qua cũng chỉ là một đoạn có cảnh người lớn chút chút thôi mà, có cần đến thế ko . Bộ thỉnh thoảng rảnh quá ko có việc gì làm cũng ko thể đọc đam mỹ để giải trí sao ? Hấn thật quá đáng

" Không phục ?" Phong Diệc Thần quan sát kỹ vẻ mặt cúi thấp xuống của nàng, trên đó chứa đựng nhiều ủy khuất.

Thấy nàng vẫn cứ im lặng ko trả lời, hấn lạnh giọng

" Ngẩng mặt lên"

Mạc Nhu Nhi vẫn ngoan ngoãn nghe lời hấn, tuy nhiên lại ko nhìn vào đôi con ngươi kia mà phớt lờ, nhìn theo một hướng khác.

Nàng hay lắm, bây giờ đã biết học cách chống đối hấn, để xem hấn sẽ trừng trị con mèo nhỏ này thế nào.

Phong Diệc Thần nghĩ là liền làm, tay bóp lấy chiếc cằm nhỏ bé kia, buộc nàng phải nhìn vào mắt hấn, chỉ chưa đến mấy giây sau, hấn liền nhẹ nhàng áp đôi môi mỏng quyến rũ vào cánh hoa anh đào kia. Liếm mát nhẹ nhàng lên môi nàng

Mạc Nhu Nhi bất chợt bị hấn xâm chiếm, đôi mắt ngây ngô mở to hình chữ O, một lúc sau liền ý thức được, vốn định mở mồm phản kháng, nhưng ko ngờ lại thành mở cửa cho giặc tiến quân.

" ừm. Thần.."

Phong Diệc Thần nhân cơ hội đó, vươn chiếc lưỡi thơm tho vào càn quét khoang miệng nàng, mùi vị thật sự rất ngọt khiến hấn ko hề muốn thoát ra. Nụ hôn cứ như vậy ngày một nồng đậm cùng kích thích, đến khi cảm thấy nàng bị thiếu oxi mới chịu buông đôi môi mê người đó ra

Nhìn vẻ mặt đỏ ửng đáng yêu của nàng, tâm tình hấn có vẻ thoải mái hơn một chút. Mạc Nhu Nhi như một con mèo nhỏ ngồi dựa vào lồng ngực cường tráng của hấn, cổ hít thở những nguồn không khí.

Phải một lúc sau nàng mới điều chỉnh lại được nhịp thở như cũ, nhưng có lẽ người nào đó ko chịu buông tha, tiếp tục phả những hơi thở bạc hà nam tính vào người nàng

"Nhi Nhi,Đôi môi này chỉ thuộc về tôi, chỉ một mình tôi mới được chạm vào nó" Hấn nhẹ nhàng cựa chiều thủ thi bên tai nàng tỏ rõ vẻ độc chiếm

Nàng ngoan ngoan "Dạ" một tiếng bởi biết dù thế nào thì nàng vẫn đang ở nhà hấn, vẫn đang chịu yếu thế, hừ, chờ khi nào về Mạc gia ,tôi sẽ méc mẹ anh bắt nạt tôi, vênh mặt lên cho anh coi

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Chương 14

Thời gian cứ như vậy qua đi, thoáng chốc đã qua 2 tuần lễ. Trong thời gian này, Phong Diệc Thần tạm gác công việc lại để ở lại Paris dạo chơi với Mạc Nhu Nhi.

Một tuần trước đây, Phong Diệc Thần đã gọi điện cho cha nàng bàn về vấn đề dụ nàng về và thời cơ đã đến. Hai tuần cũng đủ để nàng vui chơi tự do bên này rồi, cũng đến lúc phải quay lại Trung Quốc thôi.

ánh nắng nhẹ rọi xuống một thân ảnh nhỏ đang miệt mài cho cá ăn trong sân biệt thự, nhìn cái dáng người thận trọng của nàng khiến Phong Diệc Thần ko khỏi nhếch miệng cười

Phong Diệc Thần đến gần nàng hơn, nhẹ nhàng ôm nàng từ phía sau. Thỉnh thoảng hán cũng hay như vậy nên nàng đã dần quen, ko còn ngượng ngùng như trước nữa, nàng ko hiểu sao lại luôn muốn ý lại vào hán, có lẽ bởi hán luôn cung chiều và quan tâm nàng cũng nên, chắc là vậy rồi !

" Thần"

" Sao vậy " Phong Diệc Thần nhận thấy vẻ ngập ngừng có điều muốn nói trong mắt nàng

" Tôi..tôi định mai sẽ về lại Trung Quốc" Thực ra Mạc Nhu Nhi được cha mẹ bao bọc quen rồi, dù ở đây có được hán thương yêu chẳng nữa thì vẫn là nhớ nhà đi

Phong Diệc Thần bỗng chốc ngạc nhiên, Nhu Nhi của hán chơi chán rồi sao, chưa dùng mỗi như đã tự động đòi về TQ, vậy chả phải sẽ đỡ tốn công sức sao ?!

" Mai tôi về với em " Phong Diệc Thần cung chiều nói

" Anh cũng phải về TQ luôn sao ?"

Nàng hỏi vậy không phải thừa sao, hán là người TQ không về đó chẳng lẽ sẽ ở mãi Paris, ngốc nghếch !

"Ừ"

" Tại sao " Mạc Nhu Nhi chớp chớp con mắt ting khiết hỏi hán

" Tôi là người Paris sao ?"

" À" sao nàng lại có thể quên mất hán cũng là người TQ chứ.

----- Đường phân cách của Ly Ly đáng yêu -----

Sau một chuyến bay dài, cuối cùng hán và nàng cũng đặt chân tại vùng đất TQ. Bước xuống sân bay, Phong Diệc Thần và Mạc Nhu Nhi nhanh chóng trở thành tâm điểm của mọi người. Một chàng trai mang đậm nét tàn khốc kiêu hãnh lạnh lùng , một cô nàng chứa đựng đầy nét trong khiết nghịch ngợm của thiếu nữ, đúng là một cặp tiên đồng ngọc nữ

Mạc Nhu Nhi hôm nay diện trên người chiếc quần baggy rách phối với chiếc áo tanktop khoét hai bên sườn điểm thêm trên đầu đội chiếc croptop tôn nên một vẻ nghịch ngợm nhí nhảnh, khác hẳn với style thường ngày.

Đó chính là lí do khiến đầu hán bốc khói từ khi xuống máy bay đến giờ, nhìn cái áo khoét một mảng rộng thật lớn đến tận rốn, dù phần ngực đầy đã có bị che bởi chiếc áo bra nhưng phần eo trắng nõn vẫn hiện ra thoát ần thoát hiện của Mạc Nhu Nhi.

Phong Diệc Thần ko thể chịu nổi khi thấy những ánh mắt nam nhân cứ dính trên người nàng, hán kéo nàng vào lòng, bàn tay bóp chặt eo nàng thể hiện rõ ý ko cho kháng cự. Đôi mắt chim ưng liếc nhìn xung quanh, tỏa ra khí lạnh đáng sợ

Mạc Nhu Nhi thầm lời tám đời nhà hán lên trách mắng, ở chỗ đông người như vậy làm như này thật sự rất ngại nha.

" Bất mãn ? " Hán cúi người nói nhẹ bên tai nàng, tư thế hiện tại của hai người cực kì ái muội

" Không.. Không có " Mạc Nhu Nhi cười tươi lấy lòng, bình thường hán sẽ rất ưa chiều nàng, nhưng nếu khiến hán tức giận liền sẽ trái lại với điều đó

Phong Diệc Thần ôm thẳng Mạc Nhu Nhi vào trong chiếc xe BW đang đợi cách đó ko xa. Mạc Nhu Nhi liền quay người ra hướng cửa định xuống xe lại bị áo đó kéo vào lòng

" Tính đi đâu ?"

" Tôi đi về nhà " Mạc Nhu Nhi nói một cách rất hồn nhiên

" Không phải tôi bảo sẽ đưa em về sao"

Mạc Nhu Nhi không nói gì chỉ bấu môi

" Không vừa lòng ? " Hân nhủu mày rậm

" Đâu có " Thế là hết cơ hội vào quán KFC mà nàng thêm thường mấy ngày nay rồi, đúng là gặp phải quý mà.

----- Đường phân cách của Ly Ly đáng yêu-----

Sau khi nhận được cuộc gọi của hân, biết rằng con gái đã gần về tới nhà, Mạc Tước cùng Hồng Nhan ngồi sẵn dưới phòng khách chờ nàng. Đây là lần đầu tiên Nhu Nhi của bọn họ đi xa lâu như vậy, trong lòng tất nhiên phải nhớ rồi.

Chiếc BW dừng chân tại ngôi biệt thự sang trọng, một đôi nam nữ nhẹ nhàng bước ra.

Vào tới cửa phòng khách, thấy cha mẹ đang ngồi sẵn ở đấy, Mạc Nhu Nhi nhanh chóng thoát khỏi vòng tay ai kia, nhào tới người Hồng Nhan

" Nhu Nhi "

" Mẹ, thật là nhớ " Mạc Nhu Nhi ôm chầm lấy bà, bỏ mặc hân một bên

" ai da, con đi hai tuần quên luôn người làm cha này rồi "

Mạc Nhu Nhi cảm thấy mình thật hồ đồ, sao có thể ko chú ý đến cha đang ở bên cạnh chứ

" Nào có, Nhu Nhi vẫn yêu thương cha mà "

" Đúng là tiểu nha đầu dẻo miệng " Mạc Tước cung chiều véo mũi nàng

Chợt liếc nhìn ra cửa mới thấy Phong Diệc Thần đứng tại đó, nhẹ nhàng đứng dậy chào hỏi

" Phong tổng, mời ngài ngồi "

Phong Diệc Thần chỉ ừ nhẹ một tiếng rồi ngồi vào sofa

" Thôi gian qua cảm ơn ngài đã chăm sóc Nhu Nhi chu đáo, chúng tôi rất biết lấy làm ơn, chắc con bé quậy phá khiến ngài đau đầu lắm " Mạc Tước dịu dàng xoa đầu Nhu nhi

" Cha " Nhu Nhi về mặt ai oán liếc nhìn cha mình

Phong Diệc Thần thấy vẻ mặt nàng như vậy càng muốn chêu chọc nàng hơn,

" Đúng vậy, cô ấy chính là con mèo nhỏ chuyên gây phiền phức "

Mạc Nhu Nhi nghe hân nói như vậy, thật là muốn bùng cháy, định phản bác lại lời hân nhưng lại sững sờ trước câu sau

" Nhưng tôi lại muốn rước các phiền ỨC ấy vào người "

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Chương 15

Bảo người ta phiền phức mà lại muốn rầy vào, đúng thật là ko thể hiểu nổi hân. Mạc Nhu Nhi ko vận dụng IQ thiên tài của mình để suy nghĩ nữa mà xin phép lên phòng, để lại ba người bọn họ bên dưới trò chuyện

" Phong tổng, trong thời gian ngài tiếp xúc với con gái tôi có lẽ đúng đủ để hiểu được bản tính nó, cậu có còn cái ý nghĩ muốn làm con rể nhà họ Mạc, chồng tương lai của Nhu Nhi ko ? "

" Đương nhiên là có " Phong Diệc Thần trả lời ko cần suy nghĩ. Mạc Tước hỏi vậy ko phải thừa sao ? Nếu ko muốn lấy nàng làm vợ thì sao hân có thể bảo bọc nàng suốt 5 năm cơ chứ ?!

"Được, chỉ cần Nhu Nhi hạnh phúc, tôi liền giao con gái cho cậu"

----- Đường phân cách của Ly Ly đáng yêu-----

"Cậu về TQ chưa"

"Mình đang ở nhà này" Mạc Nhu Nhi hiện là đang xem hoạt hình, tay cầm hai bịch khoai chiên miệng nhai ko ngớt, xung quanh những món đồ ăn vặt dài gấp nơi

"Nhi Nhi thân yêu, cậu có thể mang tiền đến bar Wis cho mình được ko? mẹ nó nữa, mình bị móc mấy ví rồi" Băng Ly nói với giọng đau thương mong nàng sẽ đến giúp

"Tiểu sáo lũ trộm ngày càng cao siêu nha, đến Băng Ly mà cũng bị mất tiền" Mạc Nhu Nhi ngây thơ phán một câu

"Đúng đó, mình hiện tại là rất đáng thương, nên cậu nhất định phải giúp mình"

Mạc Nhu Nhi thực sự ko thích những nơi như vậy chút nào, thực sự rất ồn ào còn nồng nặc mùi thuốc lá nữa, liền từ chối

"Ko được đâu, mình ghét đến mấy nơi như vậy lắm"

"Nhu Nhi thân mến, cậu ko thể vì mình mà phá lệ lần này sao, rồi cậu thích gì mình liền chiều đó" Băng Ly dõ dạc nịnh nọt dụ dỗ

Nghĩ nghĩ thứ gì đó một lúc, nàng liền lên tiếng

"Thật?"

"Đương nhiên, mình có bao giờ thất hứa với cậu đâu"

"Nhớ lời cậu nói đó, 5 phút sau mình liền tới"

Nói xong, vẫn bộ pijama hồng phấn họa tiết kitty, nàng cầm theo ví đi liền ra bar Wis

Đúng như lời đồn, Wis là một quán bar xa xỉ chuyên giành cho những con nhà giàu đến hưởng thụ cuộc sống về đêm. Thiết kế trang trọng họa tiết bắt mắt với diện tích vô cùng lớn.

Bước vào đây khiến Mạc Nhu Nhi cảm thấy thật khó chịu bởi mùi thuốc lá hòa với rượu bia.

Nàng trở thành tâm điểm chú ý của mọi người bởi bộ trang phục đối lập với bầu không khí xập xình ám muội. Những cô nàng ăn mặc thiếu mảnh, guốc cao gót trên mặt chất đầy những lớp phấn lớp son trong khi nàng lại đơn điệu một bộ đồ ngủ kín đáo tôn lên vẻ đáng yêu thanh khiết, khuôn mặt ko tí vẩn son vẫn bộc lộ nét xinh đẹp.

Mạc Nhu Nhi mở sò túi áo bỗng phát hiện một điều NÀNG QUÊN MANG ĐIỆN THOẠI! huhuuu giờ phải làm sao để liên lạc với Băng Ly đây?

Đang loay hoay nhòm ngó để xem bóng dáng Băng Ly ở đâu thì chợt có một nhóm con trai tiến tới

"Cô gái nhỏ đi một mình sao?"

"Tôi.. Tôi ko quen mấy anh"

Mạc Nhu Nhi bỗng chốc run sợ, đó chính là lí do nàng ghét đến những nơi như này, rất nguy hiểm a

"Ko quen rồi dần dần chúng ta sẽ quen" Tên đàn ông cầm đầu đó ngũ quan cân xứng, khuôn mặt điển trai tuy nhiên lại pha vào đó là vẻ phong lưu cột nhà, nhìn là có thể thấy chắc là loại thiếu gia ăn chơi trác táng, mà nàng, lại ghét nhất là những loại người như vậy

Cảm thấy mình ngày càng nguy hiểm hơn, nàng vội vàng tránh né hắn ta, chạy đi nơi khác. Tuy nhiên, đâu có dễ như vậy, lâu lâu rồi mới có người con gái khiến hắn đề mắt sao có thể bỏ lỡ cơ hội chứ. Phụ nữ đối với hắn đếm ko hết, chủ yếu với công dụng ấm giường, nàng là người duy nhất khiến hắn cảm thấy thú vị.

Mạc Nhu Nhi chạy tới một nơi đông người hơn, nhưng tiếc rằng ở đây, mọi người đều đang say mê hưởng mình vào dòng nhạc, nhảy nhót, hút thuốc, một số cặp đôi còn đang miệt mài triển miên.

Thấy mình ko thể nhờ cậy ai được, nàng cứ vậy cầm đầu chạy về phía trước, bỗng chốc lại va vào một người đàn ông, ko hề nghĩ ngợi nhiều nàng nhanh chóng chạy ra phía sau người này ôm lấy hắn

"Làm ơn giúp tôi với" giọng nói của nàng chứa đựng những ủy khuất cùng lo sợ

Hắn nhú đôi mày rậm, cô gái nhỏ này lại dám đụng vào người hắn, nhưng hắn lại ko hề bài xích cái ôm này mà ngược lại cảm thấy thích thú, làm gì có ai

dám động vào người Lãnh Tuyệt hẳn chứ ?! Nếu có chắc nằng là duy nhất rồi

Các tên con trai nhìn thấy Lãnh Tuyệt thì ko khỏi rùng mình. Bọn chúng còn run sợ hơn khi thấy nàng ôm hẳn mà ko hề bị đá bay ra xa ? chẳng lẽ cô gái này có quan hệ gì với Lãnh Tuyệt sao ?! ai mà lại ko biết Lãnh Tuyệt là người giàu và có ảnh hưởng nhất nhì giới hắc đạo ?! Còn ai dám động vào đồ của hắn .

Lãnh Tuyệt ko nói gì, chỉ liếc bọn chúng một lượt sau đó tuôn ra một từ ngắn gọn

" Cút"

Đám con trai thấy vậy sợ hãi bỏ chạy, nếu làm Lãnh Tuyệt khó chịu chẳng khác nào giao mình cho ác quỷ

Thấy nàng vẫn ôm chặt hẳn ko có ý định buông ra, Lãnh Tuyệt lạnh lùng lên tiếng

" Cô định ôm tôi đến bao giờ ?"

Mạc Nhu Nhi cơ bản là vừa nẩy sợ hãi, chỉ biết thấy có người là liền lấy làm bia đỡ đạn, ko hề biết gì hết, thấy có người lên tiếng nàng đôi tay vẫn ôm hẳn như ko hề nghe thấy gì, thò chiếc đầu nhỏ nhỏ ra phía trước ngó xung quanh

Thấy bọn chúng đã đi hết, nàng vội buông tay ra, thở nhẹ một tiếng. Chợt nhớ tới người cứu mình, nàng cười tươi nhìn về phía hẳn

" Cảm ơn anh "

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chương 16

Lãnh Tuyệt vừa nẩy đại khái là nhìn qua qua Mạc Nhu Nhi, bây giờ được tận mắt nhìn kĩ lưỡng, quả là một tuyệt sắc giai nhân. Đôi mắt tròn to trong như làn nước mùa thu, lông mày thanh thoát như nét núi mùa xuân, hàm mi dài cong vút tô điểm cho con mắt thêm to, sống mũi dọc dừa thẳng tắp, đôi môi chúm chím ửng hồng ko cần tô son. Một cô gái nhỏ như vậy sao lại ở một nơi thế này ?! Còn nữa, bộ trang phục nàng đang mặc thể hiện rõ nàng hoàn toàn ko thuộc về nơi này.

" Nhu Nhi"

Bỗng có tiếng gọi cắt đi sự suy nghĩ của hẳn

" Băng Ly, cậu này giờ ở đâu ? Làm người ta sợ muốn chết" Mạc Nhu Nhi nghĩ lại sự việc vừa nẩy, cảm thấy một cổ ủy khuất lại dâng đến liên nhào ngay vào lòng Băng Ly trách cứ

Hóa ra nàng là lần đầu đến đây, trông cái bộ dáng bây giờ của nàng thật giống hệt con nít khi bị người lớn khi dễ vậy. Nhu Nhi là tên nàng sao ? Một cái tên thật đẹp. Hẳn sẽ ghi nhớ vào trong đầu

" Ngoan, ko sao rồi" Băng Ly nhẹ nhàng lên tiếng dỗ dành. Chợt Mạc Nhu Nhi nhớ ra chuyện gì đó, vội quay sang ngó ngó bên cạnh

" Sao vậy "

" Định chỉ cho cậu người con trai đã giúp mình, nhưng anh ta đi rồi, còn chưa có cơ hội trả ơn"

Nhìn vẻ mặt ỉu xiu của nàng, Băng Ly an ủi

" Ko sao, rồi sẽ có ngày cậu gặp lại và báo đáp được mà"

"Ừ"

" Cậu có muốn đi ăn gì ko ? Cũng đến giờ ăn cơm tối rồi"

" Chúng ta đi ăn món Trung đi" Mạc Nhu Nhi cao hứng nói, nàng là rất lâu rồi chưa được thưởng thức đồ Trung a.

" Mình liền chiều cậu"

-----Đường phân cách của Ly Ly đáng yêu-----

Phong Diệc Thần đang bận rộn với đồng công việc công ti, hắn đang cố gắng thu xếp gọn gàng công việc để mai có thể tới dẫn Nhu Nhi của hắn đi chơi, hắn là nàng sẽ rất vui.

" thưa tổng giám đốc, cậu hai có chuyện đến tìm cậu"

" Cho vào"

" Anh hai, nghe tin em trai mình đến chơi sao vẻ mặt lại lãnh khốc như vậy"

Đúng vậy, đây chính là Phong Diệc Hân, em trai ruột của hắn. Hai anh em ngũ quan đều xuất chúng như nhau, làm cho mọi cô gái điên đảo. Phong Diệc Thần tính khí lạnh lùng trầm ổn, luôn khiến mọi người xung quanh run sợ thì Phong Diệc Hân lại trái lại, hắn luôn mang theo vẻ đùa cợt, đào hoa phong nhã.

" Nói trọng điểm, tôi ko rảnh hơi ngồi tiếp chuyện phiếm cùng cậu " Phong Diệc Thần lạnh giọng nói

" Ai da, sao anh có thể lạnh lùng với đứa em trai duy nhất này thế chứ, thật là làm em đau lòng ko thôi nha " Phong Diệc Hân tiếp tục đùa cợt

" Phong Diệc Hân, cậu ngửa da rồi phải ko " Vẫn giọng điệu lạnh lùng đó. Hôm nay hắn rất bận bịu, phải giải quyết hết công việc để mai có thể đi chơi với nàng, ko rảnh cùng tên này nói bóng nói gió.

" Đâu có, đâu có" Thấy anh hai như vậy, cậu ko tiếp tục đùa giỡn nữa, nghiêm túc nói

" Chiếc máy bay NH-90 vận chuyển lô hàng vũ khí sang Trung Đông đang gặp một số sự cố , hiện tại ko thể bay qua tới Bahrain được "

Thấy vẻ mặt anh trai vẫn lạnh lùng như trước, Phong Diệc Hân nói tiếp

" Biên giới Iran gần đây bị rối loạn, ko cho phép bất kì ai bay qua đến khi ổn định lại được tình hình "

Sắc mặt ko hề thay đổi, chuyện này đối với Phong Diệc Thần cũng chẳng có gì to tát mấy, nếu chỉ vì cái vụ còn con này mà ko giải quyết được thì hắn sao có thể lưu lạc giang hồ bao năm đây

Riêng về Phong Diệc Hân, có lẽ quen thói đào hoa ăn chơi châu hoa ghẹo bướm, do mấy tháng gần đây anh trai tuyệt đối bắt hắn phải ngừng nghỉ việc phong lưu, trở về phụ giúp công việc, nên chắc ko quen với tình huống này nhiều.

" Cậu báo với họ đây là lô hàng của Phong Diệc Thần, tuyệt đối ko thể trễ nãi. Vụ việc này như thế liền giải quyết xong"

" Vậy em biết rồi, gặp lại sau "

----- Đường phân cách của Ly Ly đáng yêu-----

Mạc Nhu Nhi đang đắm chìm vào trong thế giới của riêng mình bởi những cuốn đam mỹ xếp thành nhiều ngăn trên giá sách. Đúng vậy, ít ai biết đến nói này, có thể nói đây chính là mật đạo trong phòng nàng. Một nơi chỉ chứa riêng những truyện đam mỹ, có một chiếc ghế và một chiếc bàn nhỏ để nàng ngồi đọc trông thật ngọc ngà. Nàng là đã lén lút làm nên mật đạo này ở trong phòng để ko bị ai quấy rầy khi đọc truyện cũng như ko cho ai biết được nàng đã đọc.

Bỗng dưng tiếng chuông điện thoại reo lên

" Alo, ai vậy " Giọng nói trong như ngọc của nàng thốt ra

" Nhu Nhi" Phong Diệc Thần nghe được giọng nói hằng đêm khiến mình nhớ nhung, ko khỏi vui mừng, chất giọng mang theo vẻ cưng chiều hết mực

Trái ngược lại với vẻ vui mừng của Phong Diệc Thần, Mạc Nhu Nhi lại cảm thấy rùng mình. Bộ hắn là quỷ sao, hễ cứ lúc nàng đang đọc truyện là gọi tới, chẳng lẽ hắn biết mình lén đọc truyện nên gọi để cảnh cáo !

Đội đã, sao hắn biết được,ko lẽ trong phòng lại có camera. Với ý nghĩ đó, nàng nhẹ nhàng lục mọi góc ngách xem, tuy nhiên tìm mãi vẫn là ko có

Phong Diệc Thần thấy nàng ko trả lời, đáp lại là những tiếng lục đục bên kia, liền hỏi

" Sao vậy"

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chương 17

"Mạc Nhu Nhi, em là đang làm sao ?!" Nhận thấy sự bất thường của nàng, Phong Diệc Thần nhíu mày lạnh lùng nói

Ban này mãi mê tìm kiếm nên Mạc Nhu Nhi đã quên mất mình đang nói chuyện điện thoại với hắn. Thấy hắn có vẻ khó chịu, nàng nhanh chóng lên tiếng

" A... tôi nào có làm gì"

" Thật ?"

" Đương nhiên là thật.. ha ha.." Mạc Nhu Nhi ngây ngô cười lên

" Tốt nhất là em ko nên làm gì " Âm điệu của hắn trở nên lạnh lùng hơn cảnh cáo

Mạc Nhu Nhi vội nhún cơ hội đánh trống lảng sang chuyện khác, hỏi

" Thần, gọi tôi có việc gì sao ?"

Nàng muốn làm gì đương nhiên là hắn biết, tính lảng qua chuyện khác ? Nhưng do tâm trạng hắn hôm nay tương đối tốt nên sẽ ko truy cứu tiếp

" Em có muốn đi đâu chơi ko ?"

" Có a " Quả đúng như hắn dự đoán, nàng liền đồng ý nhanh gọn lẹ ko cần phải suy nghĩ, kiểu như sợ hắn sẽ thay lời vậy .

" Em muốn đi đâu ?" Nói khỏe miệng hắn khẽ nhếch nên một nụ cười, ánh mắt tràn đầy yêu thương

" Tôi muốn đi Công viên Zhangye Danxia và ăn thật nhiều món ngon a "Nghĩ đến đây, tâm hồn Mạc Nhu Nhi hiện giờ đang hưng phấn hơn cả, bởi Zhangye Danxia có những núi đá nhiều màu sắc, do trải qua hàng triệu năm tích tụ sa thạch đỏ và các trầm tích trở nên khô cằn, oxy hóa. Gió và mưa tiếp tục hoàn thành công việc tạo hình cho các núi đá, khiến chúng có nhiều hình dạng khác nhau như các cột đá, thung lũng, khe núi, thác nước. Nghe mọi người đồn đến đó sẽ nhìn thấy những hình thù màu sắc hết sức lạ và đẹp mắt a, nhưng nàng lại chưa đến đó bao giờ nên cũng muốn thử được chiêm ngưỡng

" Được, liền chiều em " Phong Diệc Thần hào phóng nói, hiện tại hắn có thể tưởng tượng ra vẻ mặt vui vẻ hào hứng của nàng khiến tâm tình hắn cũng như bị cuốn theo

" Anh thật tốt " Mạc Nhu Nhi cười đến sáng lạng, ko hề tiết kiệm lời khen gọi hắn.

Sáng hôm sau , tại nhà họ Mạc

" cóc..cóc.."

" Tiểu thư ơi, Phong Tổng đang chờ cô ở dưới lầu " Đây chính là Tiểu Y Na, người hầu thân cận của nàng. Thực ra Mạc gia nhận nuôi Tiểu Y Na từ hồi cô còn nhỏ, do đó Mạc Nhu Nhi và cô gắn kết với nhau như chị em gái.

Tiểu Y Na là một cô bé hiền lành, tính tình thiện lương lại rất chăm chỉ nên được mọi người yêu quý, cô hiện tại chỉ mới 16 tuổi. Dù mang danh nghĩa là người giúp việc nhưng cô luôn được phu nhân và lão gia quan tâm như con vậy, còn tạo điều kiện cho cô đi học. Nhờ vậy mà cô rất biết ơn hai người họ và chăm sóc thật tốt cho cô chủ nhỏ của mình

Bầu ko khí vẫn yên tĩnh , ko hề nhận được sự đáp trả của người bên trong, Tiểu Y Na tiếp tục gọi

" Tiểu thư, tiểu thư còn chưa dậy sao"

Haizz, đúng là tiểu thư vẫn còn ngủ rồi, Tiểu Y Na khẽ thở dài một tiếng rồi sau đó vịn cửa đích thân đi vào.

Nhẹ nhàng bước gần đến chiếc giường công chúa, nơi có một dáng người nho nhỏ đang cuộn tròn trong chiếc chăn bông ấm áp.

" Tiểu thư, tiểu thư.." Tiểu Y Na lay lay người nàng

" Na Na yêu dấu, cho chị ngủ thêm chút nữa đi " Mạc Nhu Nhi vẫn đang say trong mộng đẹp, giọng nói lười nhác ko cả buồn mở mắt

" Nhưng tiểu thư ơi, Phong tổng đang chờ chị ở dưới lầu "

Mạc Nhu Nhi mơ mơ màng màng hỏi

" Em nói Phong tổng, chính là đang nói Thần sao ?"

" Đúng rồi a, là cái người tên Phong Diệc Thần đó" Tiểu Y Na nhanh nhẩu đáp

Chợt nghe đến đây, Mạc Nhu Nhi từ trong chăn vùng dậy, tầm 90% là đã tỉnh hẳn. Thôi chết, sao nàng lại có thể quên tối qua hẹn hẳn đi chơi chứ, phải chuẩn bị thật nhanh ko chờ lâu quá hẳn liền sẽ đổi ý mất.

" Hiện tại là mấy giờ rồi, anh ta chờ lâu chưa ?"

" Dạ hiện tại là 9h rồi, Phong tổng đã ngồi chờ tiểu thư được hơn nửa .." Chưa kịp nghe Tiểu Y Na nói hết câu sau, Mạc Nhu Nhi dùng tốc độ tên lửa phi thẳng vào nhà vệ sinh.

Mười phút sau, Mạc Nhu Nhi đã có mặt tại lầu 1 của Mạc gia với chiếc áo phông thun dáng rộng và một chiếc quần bayyy mài rách. Sờ dĩ nàng mặc như vậy bởi vì hôm nay là ngày đi chơi nha, mặc như vậy sẽ rất thoải mái mà lại còn hợp phong cách nữa.

" Hi Thần, chúng ta đi được chưa ?" Mạc Nhu Nhi hứng hờ, khuôn mặt rạng rỡ cười ko thôi, đối với nàng, cuộc sống vừa được ăn vừa được chơi là chân lý vui vẻ nhất

" Chúng ta đi. Mạc tổng, hẹn hôm khác gặp lại" Phong Diệc Thần chào tạm biệt với Mạc Tước sau đó dắt Mạc Nhu Nhi lên chiếc xe BMW màu đen bóng loáng cách đó ko xa.

" Cha, con đi đây," Nói xong, nàng ko quên tặng cha mình một nụ hôn gió trông hết sức đáng yêu. Đối với hành động ngộ nghĩnh của con gái mình, Mạc Tước đã quen nên cũng đáp lại nàng bằng nụ cười ấm áp

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chương 18

Ngồi trên xe, Mạc Nhu Nhi ko ngừng líu lo ca hát, đôi môi chúm chím cười nói liên tục khiến tâm trạng Phong Diệc Thần cũng đi lên ko ít, khuôn mặt hẳn luôn hiện rõ tia ấm áp cung chiều.

Thời tiết hôm nay thật là đẹp. Những làn gió ấm áp nhẹ nhàng phả vào thân ảnh người con gái nhỏ nhỏ đang ngồi trên chiếc siêu xe, những sợi mai bay bay tô điểm thêm cho vẻ thuần khiết của nàng

Tới nơi, Mạc Nhu Nhi ko khỏi há hốc mồm cảm thán. Vô số ngọn đồi và thung lũng, tuyệt vời trong màu đỏ, vàng, cam, xanh lá cây, trắng, xám nhạt, xám và các màu sắc khác nữa, tạo ra cảm giác về một nơi có vẻ đẹp hiếm hoi, chỉ tồn tại trong chuyện cổ tích.. Rặng Đạn Hà hùng vĩ (Núi Cầu vòng) của thành phố Trương Dịch là một tác phẩm nghệ thuật tuyệt đẹp của thiên nhiên. Nhìn từ xa, trông nó như một chiếc bánh gato béo ngậy giàu màu sắc, lúc lên cao lúc xuống thấp. Cảnh quan ngoạn mục, hình dạng cùng màu sắc tươi sáng kết hợp với nhau một cách hoàn hảo. Coi như hôm nay ko uống công sức nàng dậy sớm đến nơi này du chơi !

" Còn đứng đó ngây ngốc làm gì ? Ko định đi tham quan sao " Phong Diệc Thần thấy nàng đôi mắt lấp lánh đứng há hốc mồm cảm thán, ko khỏi tốt bụng dụng ý nhắc nhở.

" Á, tôi quên mất, chúng ta đi thôi"

Phong Diệc Thần và Mạc Nhu Nhi cùng nhau đi trên chiếc cầu được xây dựng để phục vụ cho việc đi lại ngắm cảnh của khách du lịch. Nàng như một cô bướm nhỏ bay nhảy khắp nơi với vẻ mặt thích thú ngắm nhìn những cảnh quan xung quanh

Nơi đây dường như không có thảm thực vật, tuy nhiên sẽ tìm thấy ở đây hệ động thực vật quý hiếm khác nhau. Ngoài ra, công viên địa chất được cắt ngang bởi một dòng sông mà du khách có thể du ngoạn bằng tàu thủy hoặc thuyền kayak.

Dĩ nhiên Phong Diệc Thần sẽ ko để nàng ngồi thuyền kayak rồi! Bởi tới giờ bắt đầu lên trưa, nắng trở nên gắt hơn, những tia UVB len lỏi vào làn da trắng mịn của nàng sẽ gây bỏng rát, như vậy hết sức ko tốt! Đặc biệt hơn là thuyền kayak cần phải tự chèo, mà hẳn đây lại ko biết ! Làm sao có thể để nàng biết được chuyện mất mặt này. Mạc Nhu Nhi bắt đắ dĩ bị khuất phục phải ngồi vào tàu thủy mặc dù nàng rất muốn thử cảm giác tự mình chèo thuyền phiêu du trên sông sẽ như thế nào .

" Em là đang bắt mắt ?"

"Tôi nào có " Mạc Nhu Nhi lên tiếng phủ định, tuy nhiên khuôn mặt lại làm trái với những điều nàng nói, hần như đang lên án " Tôi chính là đang cực kì bất mãn"

Phong Diệc Thần ko vui nhú mảy

" Về mặt đó là sao ?!"

Thấy hần như vậy, Mạc Nhu Nhi ko nói gì, chỉ cúi đầu xuống lộ rõ vẻ ủy khuất. Trông vẻ mặt đáng yêu phụng phịu như cả thế giới đang quay lưng lại với nàng vậy ! Thật khiến người ta thương tiếc.

Phong Diệc Thần thấy vậy nhẹ nhàng tới vòng tay ôm từ sau lưng Mạc Nhu Nhi, tham lam hít lấy mùi hương nhẹ tựa ra từ người nàng, nói

" Ngoan, tí về liền đưa em đi thưởng thức đồ ăn nhanh"

Mạc Nhu Nhi nghe vậy tâm trạng ko vui ban đầu phần khởi hần lên, nhẹ quay đầu ra phía sau, vẻ mặt ko tin hỏi lại

" Thật sao ?"

" Ừ"

" Thần, anh thật tốt" Mạc Nhu Nhi vui vẻ cười đến sáng lạng, dường như quên hết mọi việc xảy ra trước đó.

Sau khi tham quan ở công viên Trương Dịch Đan Hà(zhangye danxia) xong, Phong Diệc Thần dẫn Mạc Nhu Nhi tới trung tâm thương mại China World Mall. Đây Là trung tâm thương mại lớn,nơi tập trung buôn bán của các thương hiệu nổi tiếng,đẳng cấp của thế giới.

" Thần, ko phải chúng ta sẽ đi ăn đồ ăn nhanh sao ? Tới đây làm gì " Mạc Nhu Nhi thắc mắc hỏi. Rõ là hần hứa rồi mà, ko lẽ định thất ?

" Ở đây có nhiều nhà hàng bán đồ ăn nhanh rất ngon mà đảm bảo vệ sinh thực phẩm " Phong Diệc Thần kiên nhẫn giải thích

" À, vậy chúng ta đi nhanh lên" Mạc Nhu Nhi tâm trạng phần khởi kéo Phong Diệc Thần đi vào một quán đồ ăn nhanh gần đó, Phong Diệc Thần thấy mu bàn tay nhỏ bé của nàng đang lôi kéo đôi tay của mình cũng ko hề khó chịu mà ngược lại nhếch lên một nụ cười vui vẻ, nắm lấy đôi bàn tay kia.

Một lúc sau

" Em chắc chắn là mình muốn ăn hết những món kia ?" Phong Diệc Thần nhú mảy. Nàng gọi lê liệt bao nhiêu đồ ăn nhanh lên, chất đầy bàn. Ăn nhiều như vậy sao có thể nhồi thêm bữa chính vào dạ dày nữa đây ?! Nếu ko phải đã hứa, hần tuyệt đối sẽ ko cho nàng động vào mấy thứ này.

" Tất nhiên a, bình thường một ngày tôi vẫn ăn nhiều đây mà " Mạc Nhu Nhi thản nhiên vừa ăn vừa nói, ko hề chú ý tới sắc mặt của người nào đó đã sớm xám xịt

" Từ sau ko cho phép ăn nhiều mấy thứ này " Phong Diệc Thần lạnh lùng cảnh cáo

Đang ăn ngon, bỗng nghe thấy hần nói như vậy, nàng ko khỏi ngược lên nhìn, đôi con ngươi to tròn trong veo, hàng mi rậm khẽ chớp chớp,hết sức vô tội nhẹ giọng hỏi

" Sao a ?"

"Rất ko tốt cho sức khỏe, nên ăn ít những thứ này đi, để bụng mà ăn bữa chính" Nhìn thấy bộ dạng đó của nàng, ai mà nỡ trách mắng cho nổi đây, Phong Diệc Thần trở nên dịu dàng hơn nhiều so với ban nãy.

" Nhưng nó rất ngon nha "

" Vậy chẳng lẽ đầu bếp của Mạc gia nấu ăn ko ngon ?"

" Ko có " Mạc Nhu Nhi ủy khuất nói, quyết định cúi đầu xuống ăn tiếp ko thêm so đo đua với hần nữa. Đầu bếp ở Mạc gia đều là những người nổi tiếng ngang tầm quốc tế, được cha nàng tỉ mỉ lựa chọn, sao có thể dám nói là ko ngon đây! Chọi với hần, lần nào cũng là mình thua lời.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chương 19

Sau khi ăn xong, hai người cùng đi dạo trong trung tâm thương mại. Đang đi bỗng nhiên Mạc Nhu Nhi khựng người lại, đôi mắt nhìn chăm chú vào một thứ gì đó. Phong Diệc Thần thấy vậy, nhìn về hướng mà đang thu hút nàng. Hóa ra là một tiệm bán kem tươi.

" Muốn ăn sao ?"

Mạc Nhu Nhi gật đầu liên tục, đôi mắt lấp lánh lên sự chờ mong

" Ở yên đây, tôi qua đó mua cho em. Nhớ ko được đi linh tinh, hiểu ?"

" Tôi biết rồi, anh đi mua ẹ đi " Mạc Nhu Nhi vội vàng thúc dục, nhìn những ly kem đặc sắc bảy màu khiến nàng ko khỏi nuốt nước miếng.

" Phong, chúng ta qua đó ăn đi, người ta đi này giờ thật đói " Một giọng nói lảng lơ gần đó vang lên. Cô ta là Dương Nguyệt, đáng người nóng bỏng, khuôn mặt xinh đẹp tà mị, người mẫu mới bước vào làng giải trí, nổi tiếng là chanh chọe, kiêu ngạo. Sở dĩ như vậy là bởi vì cô ta có đang hẹn hò với tổng giám đốc của Cổ thị, người đàn ông có thể hô mưa gọi gió trên thương trường.

" Ừ"

Đang đi trên đường, ko hiểu mất mũi cô ta để ở đâu lại va vào Mạc Nhu Nhi, khiến nàng đứng ko vững liền ngã xuống. Tuy nhiên cô ta lại ngang nhiên nằng nặc

" Cô đi đứng kiểu gì vậy, mắt ko có để nhìn đường sao ?

"A, đau quá.."Mạc Nhu Nhi còn đang ko hiểu chuyện gì xảy ra, nàng chỉ đơn thuần là đang đứng nghịch điện thoại, bỗng nhiên có ai đó va vào khiến nàng ko kịp phản ứng ngã xuống. Ngẩng đầu lên thì thấy một cô gái xinh đẹp đang nhìn nàng với ánh mắt đầy giận dữ

Giống nói này, ko phải của cô gái mà hần đã nhớ nhưng hồi ở Paris đó sao ? Một cô gái nhỏ đầy thú vị. Cuối cùng cũng được gặp lại nàng. Theo như điều tra được, nàng là Mạc Nhu Nhi, con gái của Mạc Tước, ông chủ mỏ đá quý, quả là một địa vị ko hề nhỏ! Tuy nhiên nàng lại ko hề kiêu căng tự mãn như các tiểu thư khuê các khác mà lại đáng yêu vô cùng trong sáng, điều đó khiến lòng chiếm hữu của hần trở nên mãnh liệt.

" Phong, cô ta va vào em" Dương Nguyệt dõ giọng làm nũng nói, cả người cô ta áp sát vào thân hình cường tráng của Cổ Phong

Trái với những gì Dương Nguyệt nghĩ, Cổ Phong lại ko hề đếm xỉa gì đến cô ta, cứ thế mà đi tới trước mặt Mạc Nhu Nhi nhẹ nhàng quan tâm hỏi

" Em có sao ko ? Đưa tay đây tôi đỡ em dậy"

" Tôi quen anh sao ?" Mạc Nhu Nhi ngây ngốc hỏi, về mặt chân thực hết cỡ

Nàng là đang giả bộ ko nhớ hần sao ? Hay thật sự ko nhớ ?! Mới ko gặp có mấy tuần thôi , chẳng lẽ nàng quên thật ?! À, sao hần có thể ko biết, nàng là rất ngốc chứ. Nếu nàng quên thì hần sẽ liền gọi cho nàng nhớ

" Môi của em thật mềm " Cổ Phong về mặt tà mị nói ra câu ko khỏi khiến người ta ko khỏi hiểu theo kiểu mập mờ

" Anh nói linh tinh cái gì vậy... aaaaaa" Chưa kịp nói hết từ cuối, Mạc Nhu Nhi chợt nhớ ra chuyện gì đó, đứng thoát cái dậy, chỉ vào mặt Cổ Phong hét lớn

" Anh chính là tên biến thái ở nhà vệ sinh ?!"

Dương Nguyệt đứng đó nắm chặt bàn tay tức giận, hai người họ là quen nhau ? Còn từng hôn môi sao ?

" Hần là em đã nhớ lại rồi " Cổ Phong vừa nói vừa tiến lại gần nàng, mờ ám cúi xuống gần gần ngắm kĩ lại dung nhan tuyệt sắc kia

" Anh, anh.. định làm gì " Mạc Nhu Nhi theo bước chân của hần mà lùi dần ra phía sau

Thấy một số sợi mai còn vắn vương trên khuôn mặt nhỏ nhắn, Cổ Phong vươn tay lên định vén nó vào, đôi bàn tay đang di chuyển đến khi chỉ còn cách làn tóc của nàng tầm mấy xăng-ti-mét thì chợt một giọng nói lạnh thấu xương từ phía sau vang lên.

" Ko được chạm vào cô ấy"

Mạc Nhu Nhi nhìn thấy Phong Diệc Thần đang tiến lại gần, trên tay còn cầm một ly kem hấp dẫn. Nàng vội vàng tránh khỏi Cổ Phong, chạy về phía sau lưng Phong Diệc Thần, ôm lấy cánh tay hần như gặp được phao cứu sinh. Giống ủa khuất nói

" Thần, hai bọn họ khi dễ tôi"

Phong Diệc Thần mặt đầy sát khí liếc nhìn đôi nam nữ đối diện, im lặng một lúc rồi lên tiếng

" Hai người là đã khi dễ cô ấy ?"

" À, tưởng ai xa lạ, hóa ra là Phong tổng. Cậu nói thế là sai rồi, tôi yêu thích cô ấy còn chưa hết, sao lại nỡ lòng khi dễ cô ấy đây ?" Cố Phong khiêu khích nói, ko ngờ lại gặp tình địch trên thương trường ở đây, đã thế còn thân mật với cô gái mình đề ý ?! Thật khiến cho tâm hần khó chịu

Phong Diệc Thần nhũu mày, đáy mắt phát ra một tia tàn nhẫn, lên giọng cảnh cáo

" Cậu tốt nhất là ko nên mơ tưởng tới cô ấy"

Mạc Nhu Nhi dường như bỏ mặc bầu ko khí căng thẳng giữa hai người đàn ông, dửng dưng áo Phong Diệc Thần, ngây thơ nói

" Thần, kem chảy hết rồi kia "

Phong Diệc Thần cũng đến chịu với nàng, trong hoàn cảnh này, lại chỉ có nghĩ đến ăn kem. Đưa ly kem cho Mạc Nhu Nhi, nàng nhanh chóng nhận lấy, vừa ăn khuôn vừa mặt hiện rõ biểu cảm hạnh phúc.

Bỗng hần nhìn thoáng qua tay nàng, thấy có một vết xước đỏ ở đó. Cầm đôi bàn tay lên, xoa nhẹ vào vết thương. Nếu nhớ ko nhầm thì lúc này căn bản là ko hề có vết xước này, hần là từ khi gặp mặt đôi nam nữ này mới xuất hiện. Quay sang chỗ Dương Nguyệt đang đứng, ngay sau đó biểu cảm ảm áp đã ko còn, thay vào đó là sự chết chóc

" Cô là người khiến cô ấy bị thương ?"

" Tôi..tôi..là cô ta đã va vào tôi " Dương Nguyệt run rẩy nói dối một cách trắng trợn

" Cô ta vu khống người " Mạc Nhu Nhi trừng mắt ngón tay chỉ vào Dương Nguyệt, nhìn về phía Phong Diệc Thần với vẻ mặt ko còn gì đáng yêu hơn lên án

Phong Diệc Thần thấy vẻ mặt đó của nàng ko khỏi buồn cười. Nàng là người con gái của Phong Diệc Thần hần, dù nàng có muốn làm gì cũng ko ai có thể ngăn khó dễ, đối với việc này cũng vậy. Nàng hiện tại như là đang sợ hần sẽ đứng về phía cô gái kia vậy.

Phong Diệc Thần lạnh lùng phun ra từng câu từng chữ khiến cho tâm Dương Nguyệt cảm tưởng như chính mình đã sắp tới gần với diêm vương

" Cô sẽ phải trả giá cho hành động của mình."

Hần quay sang phía Cố Phong, vẫn dùng giọng điệu lạnh âm mỷ độ cảnh cáo

" Còn cậu, nên cách xa Nhu Nhi ra một chút"

" Nếu tôi cứ thích tiến lại gần cô ấy thì sao " Cố Phong có ý muốn thách thức hần

" Cứ thử đi rồi sẽ biết" Phong Diệc Thần cười lạnh

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Chương 20

Kể từ lúc ở trung tâm thương mai đến giờ, mùi vị ám khí luôn vẫn quanh Mạc Nhu Nhi, Thời tiết đang dần chuyển qua đông, nhiệt độ về đêm càng se se lạnh khiến đôi bờ vai mảnh khảnh của Mạc Nhu Nhi khẽ run.

Mạc Nhu Nhi khẽ liếc về phía Phong Diệc Thần đang lái xe. Hiện tại, vẻ mặt của hần thật đáng sợ, cứ như thể có ai vừa động vào hần vậy, chẳng lẽ nàng lại chọc tức hần sao ?! Đang phân vân trong đống suy nghĩ, bỗng Phong Diệc Thần lạnh giọng lên tiếng

" Từ sau ko cho phép lại gần tên đó "

" Tôi vốn dĩ ko hề lại gần tên đó " Mạc Nhu Nhi nhìn hần với đôi mắt ủy khuất, để thanh minh cho lời nói thật của mình, nàng lại nói thêm

" Là hần lại gần tôi a "

Phong Diệc Thần ko nói gì, chỉ nhướn mày. Mạc Nhu Nhi thấy vậy, dùng giọng meo meo nói nhỏ

" Tôi biết rồi"

Thấy nàng ngoan ngoãn nghe lời, Phong Diệc Thần mặt dịu đi đôi chút, yêu chiều lên tiếng hỏi

" Còn muốn đi chơi nữa ko ?"

Mạc Nhu Nhi nhìn ra cảnh đêm náo loạn ngoài cửa sổ. Bình thường nàng rất ít khi ra đường vào buổi tối, một phần là bởi nàng luôn cảm thấy ko được an toàn cho lắm, mặt khác nàng còn có công việc chính trong khoảng thời gian này là xem phim và đọc đam mĩ nha, ko rảnh mà bước chân khỏi cửa, trừ khi bắt buộc đi bị Băng Ly hoặc ba mẹ lôi kéo. Nhưng hiện tại là có Thần ở cạnh a, mặc dù nàng ko hiểu tại sao hắn lại luôn khiến nàng ỷ lại nhưng nàng nhận thức được rằng nàng luôn cảm thấy an toàn khi ở bên hắn.

Hiện tại thâm tâm Mạc Nhu Nhi đang băn khoăn giữa hai đường lối chính " Đọc truyện" hay " Đi dạo tối" thì Phong Diệc Thần đã đỗ xe tại một khu vui chơi lớn.

" Tôi còn chưa đồng ý là có đi hay ko a" Mạc Nhu Nhi dùng giọng điệu lên án. Thật sự phứ sức nàng tốn công suy nghĩ từ nãy đến giờ, rõ ràng hẳn hỏi nàng nhưng người quyết định lại là hắn.

" Em ko muốn đi ?" Phong Diệc Thần nhú mi tâm, giọng điệu có phần âm u cảnh cáo

" Ha ha, đâu có, đâu có, tôi là rất rất muốn đi " Mạc Nhu Nhi nở nụ cười ngây ngô lấy lòng hắn

Bước xuống dưới xe, Mạc Nhu Nhi ko khỏi ngỡ ngàng. Thần đưa nàng đến đây quả là sáng suốt nha. Đây chính là Công viên Disneyland, nổi bật nhất là cung điện disneyland uy nghi hùng vĩ mọc nên ngay chính giữa . Từ cung điện tản ra thành nhiều con đường nho nhỏ, mỗi con đường đều dẫn đến một địa điểm vui chơi khác nhau. Ngay phía trước cung điện là một hồ nước trong veo, với một số tảng đá to thô nhưng vô cùng đẹp mắt. Mạc Nhu Nhi ko khỏi thốt nên một câu

" Oa, thật là đẹp !"

Phong Diệc Thần bờ môi khẽ nhếch lên, ánh mắt thể hiện rõ những tia nhu tình. Hắn đương nhiên biết nàng thích những nơi như này nên mới rảnh rỗi mà đưa nàng tới. Nếu ko, có chết hẳn cũng ko đến mấy nơi ồn ào như thế này. Ban đầu hẳn định bao hết cả công viên, nhưng suy đi tính lại nếu làm vậy Nhu Nhi của hắn sẽ bất mãn, rồi sẽ trưng ra bộ mặt ừy khuất.

" Em thích là được."

Mặt trời đã lên tới đỉnh, thời tiết đang dần vào đông nên dường như đã phủ lấp những tia nắng ấm áp, thay vào đó là những ngọn gió lạnh lạnh.

Một cô gái đang cuộn tròn mình trong chiếc chăn ấm áp ko nở rời khỏi giấc mộng xuân. Bên cạnh còn có một cô nhóc ngồi cạnh giường lay lay người nằng, tìm đủ mọi cách đủ lôi nàng dậy

" Tiểu thư, tiểu thư..."

Vẫn ko có phản ứng

" Tiểu thư, giờ đã là gần 11h trưa rồi, mau dậy đi " Tiểu Y Na ko ngừng í ới bên cạnh, tuy nhiên vẫn ko hề ảnh hưởng gì tới giấc ngủ của nàng, người trong chăn vẫn bất tỉnh nhân sự.

" Tiểu thư, phu nhân bảo nếu chị ko dậy liền sẽ ko cho ăn cơm" Tuy nhiên cách này đột nhiên lại hiệu quả. Mạc Nhu Nhi từ trong chăn bỗng dưng vùng dậy, ý thức dường như đã tỉnh

" Sao em ko nói sớm"

Xò chân vào đôi dép bông nàng nhanh chóng chạy vào phòng vệ sinh.

Tiểu Y Na còn đang ngơ ngác đứng một bên há hốc mồm. Ko phải vừa nãy tiểu thư còn đang ngủ rất say sao, như thế dù trời có đổ cũng ko ảnh hưởng tới nàng, vậy mà vừa nhắc tới ăn đã như một con gió bay vào vệ sinh cá nhân rồi. Em phục tiểu thư thật đó !

Mạc Nhu Nhi từ phòng vệ sinh đi ra, tuy nhiên nàng vẫn mặc nguyên bộ pijama ấy. Ở nhà nên nàng cũng ko chú ý đến cách ăn mặc, miễn sao thoải mái là được.

" Chúng ta đi ăn cơm thôi" Mạc Nhu Nhi quay sang kéo Tiểu Y Na xuống phòng bếp.

Vào tới phong ăn, thấy vẻ mặt cha mẹ hết sức ko vui nhìn nàng. Hồng Nhan lên giọng trách cứ

" Nhu Nhi, con từ sau phải điều chỉnh lại giấc ngủ ngay lập tức ! Con có thấy ai ngủ liền một mạch tới chưa giống như con ko chứ ?"

Mạc Nhu Nhu vẻ mặt như một đứa trẻ nhỏ bị mắc lỗi, cúi đầu nhẹ nhàng đi tới bàn ăn ngồi xuống. Kì thực nàng đâu phải muốn vậy đâu chứ ! Chính nàng cũng đã đặt tới 7 chiếc đồng hồ báo thức ở cạnh giường rồi nhưng ai dè do ngủ say quá nên ko hề nghe thấy tiếng chuông rên

Thấy con gái đã biết lỗi, Mạc Tước giải vây hộ nàng, cung chiều nói

" Con bé giống y như em hồi trước "

Hồng Nhan thấy chồng mình muốn giúp đỡ Nhu Nhi mà lời mình ra ko khỏi tức giận

" Anh! em nào có ngu như vậy"

"Được rồi, em là ngủ dậy sớm nhất, thôi mau ăn cơm đi " Mạc Tước cười dịu dàng. Nhưng quả thật những thói quen xấu của Nhu Nhi đều là theo gen vợ ông. Ông nhớ hồi trước lúc mới cưới bà về, sáng nào cũng phải gọi mất hơn một tiếng bà mới dậy.

" Nhu Nhi, con mặc như vậy ko thấy lạnh sao ?" Hồng Nhan quan tâm hỏi

Mạc Nhu Nhi khẽ run run người. Quả thật là có lạnh. Tuy nhiên do vừa nãy sợ mẹ cấm ko cho ăn cơm thật nên vội vàng xuống nhà mà quên khoác thêm áo.

" Cô lên phòng lấy cho tiểu thư một chiếc áo khoác " Mạc Tước thấy con gái mình đang run dần lên vì rét, nhàn nhạt sai một người hầu gần đó. Sau đó quay sang bên Tiểu Y Na nói

" Y Na, cháu cũng ngồi xuống ăn cùng đi "

Tiểu Y Na ko hề khách sáo mà ngồi thẳng xuống bàn . Ông bà chủ từ trước đến nay đều đối xử tốt với cô như vậy. Ban đầu cô vẫn hơi do dự nhưng dần dần đã hình thành thói quen nên mấy năm sống ở Mạc gia cô luôn ngồi ăn cơm chung với tiểu thư.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Chương 21

Màn đêm đang dần dần buông xuống, cả Thượng Hải lấp lánh tràn ngập các màu sắc khác nhau. Những chiếc cầu vượt được thiết kế đặc sắc với nhiều kiểu dáng chứa trên mình biết bao nhiêu phương tiện giao thông đã tô điểm thêm cho cảnh đêm ở nơi đây

Lãnh Tuyết đang đứng trên tầng thứ 78 của khách sạn Park Hyatt, một trong những khách sạn cao và sang trọng nhất thế giới. Trên tay hắn cầm một ly rượu đỏ nhẹ nhàng cho lên miệng nấc một ngụm, đôi mắt lạnh lùng có một phần cô đơn ẩn trong đó ngắm nhìn cả bầu ko gian tấp lập ngoài kia.

Từ sau hôm tại Wis, trong tâm trí hắn luôn ẩn chứa bóng hình đó, bóng hình người con gái nhỏ nhu mì mà đôi mắt tràn đầy vẻ ủy khuất kia. Mặc dù nhiều lần phủ định , nhưng hắn ko thể nào chối bỏ được đối với hắn... nàng là đặc biệt. Theo như thông tin điều tra được, nàng là con gái Mạc Tước, gần đây rất hay qua lại với Phong Diệc Thần. Vậy, rốt cuộc ! Mối quan hệ giữa tên kia với nàng là gì ?! Quen biết, thân cận hay thậm chí là... người yêu ?! Điều đó cũng ko hề ngoại lệ xảy ra bởi có lẽ đây là cô gái đầu tiên mà có quan hệ dính líu tới Phong Diệc Thần, nghĩ tới ko khỏi khiến hắn khó chịu.

Nàng là cô gái đầu tiên hắn để ý, sao có thể dễ dàng để rơi vào tay kẻ khác ! Nàng, phải là của Lãnh Tuyết hắn! Đừng ai dám mơ tưởng đến, bao gồm cả Phong Diệc Thần.

Thế giới hắc đạo vốn đang yên ổn sắp sửa lại một lần nữa dậy sóng bởi trận chiến của hai người đàn ông đứng đầu sẽ ngấm nổ ra vào một ngày ko xa trong tương lai. Hứa hẹn sẽ mang lại nhiều ảnh hưởng ko ít tới cả thị trường hắc và bạch đạo, cỗ phiếu sẽ ko ngừng chuyển động gây tổn thương tâm lí tới ko ít người.

Mạc Nhu Nhi đang đi dạo trên con phố Thượng Hải tấp lập với Băng Ly. Hai giai nhân đi cùng nhau thu hút đông đảo các ánh nhìn từ mọi phía. Giờ đây, cảnh đường phố nhộn nhịp xinh đẹp ngoài kia như đag làm nền cho hai người tòa sáng.

" Băng Ly, mình thực sự ko thích đi một chút nào" Mạc Nhu Nhi ủy khuất nói. Tự nhiên đang cuộn tròn trong chiếc chăn bông ấm áp thưởng thức những quyền đàm mĩ xếp thành mấy hàng dài thì lại bị bạn thân từ đâu chui ra, bắt nàng phải đi với cô, ko đi liền tuyệt giao. Mạc Nhu Nhi đành xì mặt ra khỏi nhà.

" Cậu coi trong mấy quyển truyện đó hơn mình ? " Băng Ly lườm lườm nàng, ánh mắt hiện rõ tia cảnh cáo.

Mạc Nhu Nhi suốt thì phun luôn ba từ "tất nhiên rồi" nhưng lại sợ cha mẹ sẽ biết mình bí mật đọc chuyện nên đành phải nuốt trọn ba từ đó vào trong thâm tâm. Dùng giọng điệu ngọt ngào làm nũng

"Đâu có, cậu đương nhiên là nhất rồi"

Nghe được câu trả lời mình mong muốn, Băng Ly nhẹ xoa đầu nàng đôi mắt hiện rõ tia đắc ý

"Ngoan, chúng ta vào King"

"King? Là chỗ nào a?" Mạc Nhu Nhi ngây ngốc hỏi

"Cậu cứ đi theo mình là được rồi" Băng Ly hào hứng nói. Năm nay do một số trục trặc về phía ban lãnh đạo và ban quản lý đại học Trương Hứa, một trong những trường danh giá dành riêng cho các con nhà quý tộc, những người thừa kế của các gia tộc lớn có tiếng trên thị trường thế giới nên nhập học sẽ muộn hơn so với những năm trước là 3 tháng, tính đến nay cũng chỉ còn khoảng chưa đến hai tuần nữa phải nhập học, do vậy hôm nay cô dẫn Nhu Nhi đến King với mục đích quẩy cho đã trước khi quay lại trường.

Tối nay, Mạc Nhu Nhi đưa con người to trong ngực ngó ngó xung quanh. Một lúc sau mới xác nhận chính xác 'Đây chính là bar'. Nàng hết sức khoái chí dùng giọng giáo huấn nói

"Tụi mình ko nên đến những nơi như này a, vô cùng ko tốt"

"Sắp nhập học rồi công chúa, cậu phá lệ chơi với mình đêm nay đi nha, một lần duy nhất thôi" Băng Ly nài nỉ, dù sao tối nay Nhu Nhi nhất định phải ở đây chơi với cô. Thực ra Băng Ly thuộc dạng đàn chị có tiếng tại Thượng Hải, bình thường cô đi bar luôn cùng với lũ đàn em hoặc bạn bè trong thế giới đêm, bởi cô ko muốn Nhu Nhi dính dáng tới những nơi như thế này. Tuy nhiên, hôm nay lũ đàn em của cô tập chung hết đi xem náo nhiệt của cuộc đua xe lớn được ngăm tổ chức mỗi năm một lần tại thành phố, mà cô... đương nhiên ko hề hứng thú, ko muốn đi chơi một mình nên cô mới bắt buộc đi rủ Nhu Nhi đi cùng, coi như cho nàng tiếp xúc với thế giới về đêm một lần. Đẳng nào cũng có cô ở đây, xem ai dám làm gì Nhu Nhi chứ.

"Mẹ mình đã nói, đến những nơi này sẽ học những thói xấu, học những xói xấu sẽ khiến tâm hồn ta xấu, tâm hồn ta xấu sẽ khiến ta làm nhiều việc ác, làm nhiều việc ác....." Mạc Nhu Nhi nhẹ nhàng bộc lộ bản chất học sinh ngoan giăng dây cô bạn thân của mình tuy nhiên chưa nói xong đã bị Băng Ly cắt ngang

"Thôi thôi, coi như mình xin cậu, vào một lúc thôi có được ko?" Băng Ly ko thể chịu nổi nếu nghe tiếp thêm một từ nào nữa từ cái miệng nhỏ xinh của bạn thân mình, gương đôi mắt như cún con nhìn nàng

Mạc Nhu Nhi thấy Băng Ly vậy, thực sự ko nỡ cự tuyệt, nhưng lại ko muốn vào cái nơi nguy hiểm này. Tâm tình hết sức là băn khoăn

Có lẽ nhận ra sự bối rối trong mắt nàng, Băng Ly vỗ ngực tự tin nói

"Cậu yên tâm, có mình ở đây, ai dám làm gì cậu"

"Một lúc thôi a" Sau một hồi đắn đo suy nghĩ, Mạc Nhu Nhi cũng quyết định đồng ý vào trong

Tiếng nhạc xạc xình cũng với luồng ko khí hết sức ấm nóng khiến Mạc Nhu Nhi rất khó có thể thích ứng được. Tuy nhiên nàng vẫn ko thể phủ định rằng nơi đây rất sa hoa, diễm lệ. Khác hẳn với Wis, King là một quán bar ngoài trời bên cạnh còn có cả một bể bơi được gắn đèn lấp lánh khiến cho nước trở nên long lanh khác thường thu hút ánh mắt đông đảo người nhìn.

Sau khi vào King, Mạc Nhu Nhi ko ra nhảy cùng Băng Ly mà chỉ ngồi ở quầy uống nước ngọt mặc kệ lời lôi kéo của bạn tốt. Người pha chế ở quầy bar hiện tại vẫn đang nhìn nàng với ánh mắt thú vị thỉnh thoảng khẽ cười. Chỉ là ban đầu nàng lơ mồm gọi một ly sữa thôi, có gì to tát đâu chứ! Mạc Nhu Nhi thầm oán trách 'muốn thì cứ nhìn đi, nhìn cho nó mất anh.'

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 22

"Hàn, chúng ta ra kia xem" Lạc Khải phong lưu khoác vai Phong Diệc Hàn, liếc mắt đưa tình với các cô gái nóng bỏng bên cạnh, thỉnh thoảng nở những nụ cười khiến họ điên đảo

Gần đây Phong Diệc Hàn bị anh trai hấn buộc rời khỏi cuộc đời đào hoa bất cái tà về phụ giúp công việc, do vậy nên gặp mặt bạn bè cũng vô cùng khó

khăn. Phong Diệc Thần dường như không muốn cho hắn có cơ hội ăn chơi mà luôn gán cho hắn một đồng công việc cần giải quyết. Hiếm lắm mới có lúc rảnh rỗi nên hắn liền rủ bạn tốt đi trải nghiệm những phút giây thư giãn.

Cảnh tượng trước mắt đây vô cùng nóng bỏng. Một cô gái có khuôn mặt tinh xảo, yêu mị pha thêm một chút dễ thương của tuổi thanh xuân cùng với đường cong chữ S rõ ràng được hiện lên sau lớp váy body bó sát. Từ khi cô lên sàn nhảy, mọi ánh mắt đều đổ dồn về cô, bao gồm sự ghen tị, ngưỡng mộ cùng thèm thuồng ham muốn. Bằng Ly không hề chú ý đến ánh mắt người khác, tự tin hòa vào điệu nhạc nhảy đến hộp hồn người nhìn cùng với những tiếng reo hò cổ vũ kịch liệt của những người xung quanh.

Phong Diệc Hàn nhìn thấy cảnh này không khỏi thất thần. Hắn đã từng qua lại với biết bao cô gái nhưng chưa một ai xinh đẹp được như cô gái trước mặt đây, một vẻ đẹp nị hoặc mà cũng có phần tinh khiết.

"Cô gái đó trông thật ngon mắt, nếu đặt dưới thân chắc hẳn còn ngon hơn" Lạc Khải chẹp chẹp miệng, vẫn bản tính cũ thật lòng cảm thán.

"Cậu tốt nhất không nên đụng vào cô ấy" Trái hẳn với mọi khi, Phong Diệc Hàn lần này nghiêm túc dùng giọng điệu cảnh cáo.

"Làm gì kinh vậy? Cậu cảm nắng người ta rồi sao?" Lạc Khải dùng giọng điệu chêu chọc nói. Hàn cảm nắng đâu phải ngày một ngày hai, lần này cổ toả ra vẻ lạnh lùng với hắn làm gì, nếu đã vậy lần này hắn càng phải chọc tên này lâu lâu mới được.

"Không phải chuyện của cậu" Phong Diệc Hàn chỉ lạnh lùng đáp một câu sau đó đi về phía quầy rượu gần nhất. Hắn đã xác định được nàng là mục tiêu tiếp theo của hắn thì ngoài hắn ra, không một ai có thể chạm tới nàng.

Tuy nhiên khung cảnh trước mặt lại càng làm hắn sững sờ. Đây không phải chị dâu nhỏ sao? Mặc dù chưa từng gặp ngoài đời nhưng hắn đã từng nhìn thấy ảnh ở trên bàn làm việc của anh trai, không ngờ ngoài đời lại xinh đẹp mộng mơ động lòng người đến vậy, chỉ tiếc rằng cừ non không phải là gu của hắn, mà nếu phải, hắn cũng đâu dám động tới người phụ nữ của anh trai chứ.

Nhưng điều khiến hắn ngạc nhiên chính là chị dâu nhỏ với khuôn mặt có thể bùng ra sữa kia là đang ở bar? Lại còn ung dung cầm ly nước ngọt uống, đôi mắt thỉnh thoảng liếc xung quanh với vẻ dễ dàng, điệu bộ đó ngây ngô mà đáng yêu vô cùng. Nếu anh trai mà biết cô gái nhỏ của mình đang ở bar, giữa một bầy soi lớn thì không biết sẽ như nào đây? Nghĩ vậy hắn liền mở điện thoại gọi với mục đích chọc tức anh trai

"Ai?"

"Anh có thể giảm bớt âm khí với người nghe điện thoại được sao, thật là dọa người nha"

"Công việc còn quá ít? Khiến cậu có thời gian ở đây nói tình tình?" Phong Diệc Thần không chú ý đến lời chêu chọc của em trai, giọng điệu âm trầm cảnh cáo.

"Hahaa, công việc của em nhiều đến nỗi có thể chất đầy biệt thự rồi" Phong Diệc Hàn đầu hàng, lần nào cũng vậy, đấu với anh trai, hắn luôn là người chịu thua

"Nói vào trọng điểm"

"Anh có đoán được trước mặt em đây là ai?"

Phong Diệc Thần nhíu mày, lạnh lùng không nói gì.

"Chính là chị dâu nhỏ...." Làm điệu bộ bí hiểm một lúc sau hắn nói tiếp "Đang ngồi ở quầy rượu tại bar King"

"Sức hút của chị dâu nhỏ như nam châm vậy, khiến không ít người dính lại gần nha, đặc biệt.... là người khác giới" Phong Diệc Hàn cố tình chêu tức, ai bảo vì anh trai mà hắn đã phải rút kiếm khỏi đời đào hoa, giải quyết một đồng công việc khổ sở chứ.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Chương 23

Sau khi nói xong, Phong Diệc Hàn khẽ nhếch mép, mặt hiện rõ vẻ thỏa mãn khi người gặp nạn. Tuy nhiên, hắn cũng vô cùng "tốt bụng" tiến lại gần Mặc Nhu Nhi, bảo vệ nàng khỏi ánh mắt thèm thuồng của những con sói nhưng mục đích chính là để khi anh trai đến liền thấy cảnh mình gần gũi với chị dâu nhỏ, như vậy hẳn là sẽ rất thú vị đi.

Phong Diệc Thần trong người dấy lên ngọn lửa bùng bùng, tâm trạng vô cùng ko tốt, chỉ cần biết nàng là đang ở trong bar đã đủ làm máu hần sôi sùng sục, huống chi xung quanh còn có bao nhiêu người đàn ông ?! Ko nói lời nào, hần lập tức cúp máy chạy thẳng xe tới Kìng

Trên đường đi, trong đầu hần chỉ có một suy nghĩ ' san bằng cái quán bar đó'

Tới nơi, dù ngọn lửa trong người có bùng cháy lớn cỡ nào nhưng hần vẫn phong thái lạnh lùng. Liếc nhìn chung quanh một lượt bỗng ánh mắt hần dừng tại một điểm. Xác định mục tiêu xong, Phong Diệc Thần khí thế bức người tiến về phía trước.

Cảnh trước mặt đây lại một lần nữa làm hần nóng máu. Người em trai ko biết bốn phận kia lại ngang nhiên xoa đầu nàng ?! Hơn nữa có vẻ cười nói vui vẻ

" Rất vui ?"

Mạc Nhu Nhi và Phong Diệc Hần bỗng nghe thấy giọng nói quen thuộc mà giàu tính sát thương cao, cũng ngoảnh mặt về phía sau. Thực chất nàng có làm gì sai đâu chứ ? về mặt đồ của hần là sao ? Chỉ là tên con trai trước mặt này ban nãy đã giúp nàng đuổi một tên biến thái, tất nhiên nàng cũng nên mỉm cười cảm ơn người ta rồi

Trái lại với Mạc Nhu Nhi, Phong Diệc hần có vẻ vui hơn hần, đây đúng là cảnh mà hần muốn cho anh trai thấy, muốn thấy rõ được vẻ mặt tức giận của anh là như thế nào ! Ngày ngày anh cứ luôn trưng vẻ mặt lãnh đạm khiến hần cũng khó lòng chịu nổi.

" A, anh hai, anh đến từ lúc nào vậy ? Chắc do mãi cười đùa quá nên tụi em ko biết có người phía sau" Phong Diệc Hần như sợ thế giới chưa đủ loạn, đổ thêm dầu vào lửa.

" Ra vậy, chắc từ ngày mai tôi phải khiến cậu ko có thời gian vui vẻ, như vậy mới ko quên mất người anh trai này " Phong Diệc Thần nhếch mép cười lạnh

Phong Diệc Hần đương nhiên hiểu ý tứ trong lời nói của anh trai, thực chất là tăng cường lượng công việc để cho hần bớt rảnh rỗi đi chêu hoa ghẹo nguyệt.

Mạc Nhu Nhi nãy giờ vẫn chưa kịp tiêu hóa nỗi. Anh ta là em của Thần ? Cùng một dòng máu luôn nha. Vậy mà sao gặp nhau lại giống như kiểu lửa gặp nước thế kia, mà hình như lúc nãy khi thấy nàng cùng tên kia cười nói, hần có vẻ ko mấy hài lòng. Đang mãi suy nghĩ, bỗng nghe thấy tiếng Phong Diệc Thần chỉ tay vào nàng nói

" Em, lại đây"

Mạc Nhu Nhi nhìn ngó xung quanh mấy lượt

" Còn nhìn gì nữa, tôi là đang bảo em, cô gái mặc bộ đồ bông hình con mèo " Phong Diệc Thần cố gắng kiên nhẫn dặn ra từng tiếng

Mạc Nhu Nhi liếc nhìn mình từ trên xuống dưới, xác định cả bar này cũng chỉ có duy nhất nàng mặc đồ như vậy mới ngơ ngác tiến về phía hần.

"Ai cho phép em đến đây "

" Tôi đi cùng bạn "

" Nam hay nữ"

"Nữ a"

" Cô ta đâu ?"

" Cậu ấy.." Chưa kịp nói hết câu đã nghe thấy một giọng nói trong trẻo dịu dàng từ phía sau.

" Nhu Nhi" Đúng là mới nhắc tào tháo tào tháo đến ngay

Mạc Nhu Nhi đứng cạnh Phong Diệc Thần mỉm cười đang yêu hết cỡ vẫy tay với Băng Ly

" Là cô ta ?" Phong Diệc Thần trên thực tế là đang hỏi nhưng thực chất là khẳng định

Mạc Nhu Nhi ko nói gì, chỉ gật gật đầu

Thấy bạn là đang bị ức hiếp, mặc dù là khí thế người đàn ông này tỏa ra rất mạnh nhưng Băng Ly vẫn nuốt nước bọt hít một hơi rồi lên tiếng chất vấn

" Nhu Nhi, hần ta là đang khi dễ cậu sao ?"

Mạc Nhu Nhi mặc dù rất muốn phun ra từ " đúng vậy đó" nhưng đến cổ họng lại bị trôi tuột xuống

" Nào có"

"Nhu Nhi, đừng sợ, nếu anh ta dám ức hiếp cậu, cứ báo với mình, mình liền trả thù thay cho cậu." Băng Ly vỗ vỗ ngực, vẻ mặt tự tin ko sợ trời ko sợ đất.

Phong Diệc thần ko hề để ý cuộc đối thoại giữa hai cô gái, chỉ lạnh lùng lên tiếng

"Cô là người dẫn cô ấy vào bar?"

Băng Ly cảm thấy hơi run sợ. Sao con người lại có thể nói với chất giọng âm lạnh đến vậy chứ? Tuy nhiên cô cũng ko thể bị mất mặt, hất cằm nói

"Ừ đó, là tôi"

"Nhớ kĩ, ko có lần sau" Nói xong, Phong Diệc Thần nhắc bổng Mạc Nhu Nhi ra khỏi quán bar, để lại hai nhân vật còn đang trong tình hình ngơ ngác.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chương 24

"Anh thả tôi xuống đi" Mạc Nhu Nhi vừa ngại ngùng vừa rầy rụa. Ở đây còn có bao nhiêu người, da mặt nàng có cổ cũng ko dày được bằng hấn nha

"Em còn ko chịu im tôi liền nói cho cha mẹ em biết"

Nghe xong, Mạc Nhu Nhi im tịt, núp chặt vào trong lồng ngực của hấn để dấu đi khuôn mặt mĩ lệ đang đỏ vì xấu hổ. Phong Diệc Thần thấy con mèo nhỏ trong lòng mình ko vùng vẫy nữa thì tâm trạng vui vẻ hơn, khóe môi nhếch lên một nụ cười ấm áp.

Phong Diệc Thần đặt Mạc Nhu Nhi vào trong xe, thấy hai má nàng vẫn đỏ ửng nhu quả cà chua mới hỏi

"Ngại gì chứ"

Anh mặt dày vậy sao biết ngại cơ chứ. Nghĩ thì nghĩ vậy thôi nhưng Mạc Nhu Nhi đâu có dám nói ra, chỉ cúi đầu im lặng lộ rõ vẻ oán trách

Thái độ này của nàng tuy rất đơn giản nhưng đập vào mắt Phong Diệc Thần lại làm hấn vô cùng ko hài lòng

"Ngừng mặt lên" Phong Diệc Thần lạnh lùng ra lệnh

Hấn là đang tức giận sao? Nhưng vì cái gì chứ! Đúng là người nóng lạnh thất thường. Mạc Nhu Nhi dù ko hiểu gì vẫn bất đắc dĩ ngừng mặt lên. Mang thẳng đôi mắt ủy khuất nhìn hấn thỉnh thoảng còn chớp chớp nhẹ.

Về mặt này sao hấn lỡ trách cứ đây.

"Chúng ta đang đi đâu?"

"Đi về nhà em"

"À"

Khi xe dừng lại lại cũng là lúc người trên xe đã say giấc nồng tự bao giờ. Thấy vẻ mặt đắm đuối với giấc ngủ của nàng, có vẻ là rất ngon nên hấn ko lỡ gọi dậy. Cứ như vậy, Phong Diệc Thần ngồi ngắm từng đường nét trên khuôn mặt ngủ say của nàng.

Lúc lâu sau, Mạc Nhu Nhi mới khẽ động dậy mi, chớp chớp đôi mắt, hình như còn chưa muốn dậy tuy nhiên lại tỉnh hấn sau khi nhìn thấy người ngồi trước mặt

"Sao anh lại ở đây?" Mạc Nhu Nhi ngây ngô hỏi

"Sao tôi lại ko được ở đây?" Nhìn thấy vẻ mặt đó của nàng, bỗng dưng Phong Diệc Thần lại nổi hứng muốn chêu đùa một chút.

Nghe hấn nói vậy, Mạc Nhu Nhi nhin ngó xung quanh mới biết 'đây chính là ko phải phòng mình'

"A, tôi đã ngủ bao lâu rồi"

"Khoảng chừng 2,3 tiếng gì đó"

" Từ lúc đó đến giờ anh vẫn ngồi ở đây sao ?"

" Ừ"

" Sao ko gọi tôi dậy " Mạc Nhu Nhi oán trách. Bây giờ muộn thế này, vào nhà đảm bao sẽ bị ăn mắng

" Thấy em ngủ ngon quá nên tôi ko nỡ đánh thức"

Mạc Nhu Nhi tự mắng sao mình hồ đồ quá. Người ta nghĩ tốt như vậy lại bị mình trách cứ. Sau đó cảm thấy hổ hèn nói

" Vậy cảm ơn anh nha, tôi về đây"

" Đi từ từ, tôi đã nói hộ với cha mẹ em rồi "

Mạc Nhu Nhi đang chuẩn bị tư thế để có thể chạy nhanh hết cỡ lao về phía trước, nghe hấn nói vậy bỗng thả lỏng người, thả phào nhẹ nhõng

Đúng như lời hấn nói. Vào đến nhà, cha mẹ nàng chỉ bảo lên tắm rửa rồi đi ngủ nhanh thôi chứ ko hề có ý trách cứ. Như vậy nàng càng đỡ tốn công tiếp thu kiến thức nha.

Thời gian trôi thật nhanh, thoát cái đã đến ngày đi học trở lại báo hiệu các cuộc chơi phải chấm dứt tại đây. Mạc Nhu Nhi và Băng Ly đng ngồi trong quán coffe than ngắn than dài, than trời than đất,than thần linh thổ địa, mà chủ yếu tất cả đều tập chung vào một vấn đề " Ko muốn tới trường"

" Mai là phải đi học rồi, thật là chán" Băng Ly một tay dừ cốc băng tuyết, tay còn lại cầm ống hút quấy quấy .

" Huhu, mình cũng ko muốn đi" Mạc Nhu Nhi cũng gật đầu tán thành ý của bạn

" Biết sao được, cả nhà cậu chỉ có một người con gái, đương nhiên cậu phải học thật giỏi rồi về quản lý công việc cho cha rồi" Băng Ly nhìn Mạc Nhu Nhi, đôi mắt hiện lên sự động viên

" Nhưng mình vốn dĩ ko hề thích quản lí a "

Băng Ly hiểu rõ ý tứ trong câu nói của nàng nhưng vẫn cố tình chêu chọc

" Vậy liền lên làm giám đốc"

" Mình cũng ko hề thích cái chức giám đốc đó "

" Vậy bảo cha cậu cho lên làm chủ tịch"

" Mình lại càng ko muốn ấy "

" Thôi thôi, ko đùa cậu nữa"

"A, còn cậu thì sao ? anh trai của cậu đi du học về chưa" Mạc Nhu Nhi bỗng dưng nhớ tới Băng Tư. Kể từ khi anh đi du học cách đây 4 năm thì học đã ko còn liên lạc. Hồi còn nhỏ, bởi chơi thân với Băng Ly, mà Băng Tư thì luôn đi bên cạnh bảo vệ cô ấy nên nàng cùng dần dần trở nên thân thiết với anh hơn , sau đó bọn họ đã thành bộ tam, đi chơi đâu cũng có nhau. Nghĩ đến quãng thời gian đó thật hạnh phúc

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Chương 25

" Anh ấy 2 tuần nữa sẽ về giúp cha quản lí công ti "

" Nhanh vậy sao, thoáng chốc đã 4 năm trôi qua rồi, về đây mình phải trị anh ấy thật nặng, sang nước ngoài chẳng chịu liên lạc với người ta gì" Mạc Nhu Nhi hờn dỗi nói

"Ha ha, mình trị cùng cậu "

"Băng Ly, cậu có biết 1 tuần nữa là có sự kiện trọng đại gì ko " Mạc Nhu Nhi đưa ánh mắt chờ mong nhìn cô, giọng phấn khởi

" A... Là gì vậy "

" Cậu thật sự ko nhớ sao ?!" Mạc Nhu Nhi tức giận hỏi lại

" Haha, mình đùa cậu thôi. Sao có thể quên được chứ " Băng Ly nở một nụ cười tươi tắn

" Hừm, thế cậu nói xem ngày gì

" Ngày mà tiểu công chúa hay đôi của tôi ra đời" Băng Ly chêu gẹo nàng nói

" Mình nào có hay đồ" Mạc Nhu Nhi hờn giận lườm Băng Ly

" Chúng ta đi dạo phố đi. Phải sắm thật nhiều đồ cho sinh nhật cậu "

" Được"

Băng Ly đâu biết chính ý tưởng dạo phố này đã dẫn tới sóng gió trong cuộc đời cô.

Bước vào một shop chanel danh tiếng tại Thượng Hải. Mạc Nhu Nhi bị Băng Ly kéo hết chỗ này đến chỗ khác chọn đồ như một con mèo nhỏ chịu sự sai khiến của chủ nhân. Về mặt năng uất ức hết chỗ nói.

Ở nhà nàng có cả một phòng lớn chứa đựng riêng quần áo, giày, dép và phụ kiện các thứ dùng còn ko hết. Có một số đồ nàng còn chưa động tới bao giờ, vậy đâu cần phải rước thêm một đồng đồ về đâu chứ, thật nặng người !

Băng Ly đang vô cùng chú ý một chiếc váy màu đỏ, cổ hình chữ V, phía sau khoét một mảnh dài xuống phần hông. Nói sao nhỉ, cô vô cùng bị hấp dẫn bởi nó.

Đang định cầm lấy, bỗng có một bàn tay khác nhanh hơn cướp mất đồ của cô. Đương nhiên cô ko hề chịu thua, vươn tay giằng lại.

" Cái này tôi nhìn thấy trước" Băng Ly lườm cô ta

" Ai cầm trước liền là của người đó " Tiêu Hà cũng ko thua kém, lườm lại cô, cố dùng sức dứt lại chiếc váy về phía mình

Băng Ly giằng mạnh một cái, chiếc váy liền nằm trọn trong ngực, cô cười nhếch mép nói

" Đúng vậy a, ai cầm được liền là của người đó"

Tiêu Hà giậm chân tức giận. Đúng lúc đó, một bóng dáng quen thuộc đập vào mắt cô ta. Tiêu Hà khoác tay thân mật làm nũng nói

" Hàn, người ta rất thích chiếc váy này"

Phong Diệc Hàn sững sờ giây lát. Ko ngờ lại có thể gặp được cô ở đây.

Băng Ly trước hành động nũng nịu của cô ta, chỉ nhìn với ánh mắt đầy khinh bỉ. Còn cố nhìn Phong Diệc Hàn với ánh mắt khiêu khích như muốn nói ' Tôi chính là người cướp bộ váy của bạn gái anh đó, sao nào '

Trước ánh mắt đó của cô, Phong Diệc Hàn lại cảm thấy bộ dáng này vừa buồn cười vừa đáng yêu. Thật khác so với bộ dáng vừa tà mị vừa quyến rũ như hôm tại King. Nhưng... hẳn thích. Phong Diệc Hàn nhếch mép nói

"Cô đây là lấy mất bộ đồ của bạn gái tôi sao ?"

" Ai lấy đồ của ai còn chưa biết" Băng Ly hừ lạnh

" Em cầm trước cô ta "

" Tôi nhìn thấy trước cô "

Hai người cứ như vậy, ko ai chịu nhường ai. Phong Diệc Hàn dường như ko hề quan tâm tới hai người con gái đang cãi nhau cạnh mình. Chỉ lẳng lặng quan sát từng nhất cử hành động của Băng Ly

Chợt nhớ tới Nhu Nhi còn đang chờ mình ở phòng thay đồ . Băng Ly cũng chẳng thèm so đo chiếc váy nữa.

" Thích ? Tôi nhường cô. Tôi đây ko cần "

Nói xong Băng Ly chạy vội đến chỗ Mạc Nhu Nhi

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chương 26

Nhu Nhi đâu rồi ? Ban này vẫn còn ở đây mà .

Băng Ly ngó hết chỗ này đến chỗ khác vẫn ko thấy. Khi thật cô chỉ lơ đi có một chút, vậy mà giờ quay lại liền ko thấy người. Gọi điện thoại cũng ko ai bắt máy

Chợt thấy cô nhân viên đứng cạnh đó ko xa, Băng Ly liền hỏi

" Cô có thấy một cô gái cao khoảng chừng này, mặt mũi xinh xắn lại có vẻ rất ngây ngô, mặc trên người chiếc váy màu hồng cùng đôi giày búp bê đen ko ? "

Cô nhân viên nghĩ nghĩ một lúc. Hình như chợt nhận ra điều gì đó, liền thành thực trả lời

" Hình như vừa nãy tôi có thấy một cô gái như vậy bị mấy tên đàn ông vác trên vai "

" Chết tiệt .." Băng Ly khẽ chửi thề một tiếng

" Họ đi hướng nào ? Lâu chưa?"

" Bọn họ đi ra khỏi khu thương mại này, chắc chỉ tầm nửa tiếng trước"

" Được, cảm ơn cô" Nói xong, Băng Ly chạy vội ra ngoài, tay cầm điện thoại gọi điện cho cha Mạc

" Bác Tước, Nhu Nhi bị bắt cóc rồi "

" Sao nó lại bị bắt cóc ?"

" Tất cả là tại cháu, cháu ko chịu trông nom cậu ấy cho tốt"

" Hiện tại cháu đang ở đâu ?"

" Dạ Khu thương mại Segot"

Mạc Tước cúp máy, bấm một dãy số

" Ai ?"

" Tôi Mạc Tước, xảy ra chuyện lớn rồi"

" Chuyện gì ?" Phong Diệc Thần nhíu mày

" Nhu Nhi .. Con bé bị bắt cóc "

" Mẹ kiếp" Phong Diệc Thần ko tự chủ được tức giận nói. Tên nào gan vậy lại dám động vào nàng. Hẳn là tên đó đang rất tò mò về diện mạo của diêm vương .

" Bang chủ "

Diêm Hạo cung kính nói

" Điều lực lượng đi tìm chị dâu về đây"

" Tôi cho mấy người 5 phút. Phải tìm ra tung tích của cô ấy"

Tại một căn phòng sa hoa tráng lệ. Một cô gái nhỏ đang nằm gọn trên một chiếc giường với tông màu trắng hồng chủ đạo.

" Bao giờ cô ấy tỉnh ?" Một người đàn ông lạnh lùng, ngũ quan sắc bén lên tiếng.

" Dạ khoảng... khoảng sớm nhất đêm nay muộn nhất trưa mai" Tên thuộc hạ run rẩy lo lắng nói

" Tôi có bảo mấy người khiến cô ấy hôn mê ?!"

" Dạ... tại.. tại cô ấy nhất quyết ko chịu đi theo nên tôi đành phải dùng thuốc"

" Mai mà vẫn ko dậy liền để cậu nhắm mắt lâu hơn cô ấy " Lãnh Tuyệt lạnh lùng nói

Tên thuộc hạ sợ hãi lưng đầm mồ hôi, trong lòng cầu cho cô gái kia tỉnh sớm sớm một chút ko mạng hắn khó có thể bảo toàn.

Lãnh Tuyệt lại gần chiếc giường đang chứa thân ảnh nhỏ kia. Đôi tay nhẹ nhàng vuốt ve làn tóc mượt mà. Có lẽ đến hắn cũng ko nhận ra vẻ mặt hiện tại của mình ôn nhu tới mức nào.

Đối với người mà Lãnh Tuyệt hân ưa thích. Hắn sẽ nhốt nàng lại để bên cạnh mình. Người ta vẫn hay có câu ' lừa gần rom lâu ngày cũng bén'. Để nàng cạnh hắn lâu, đương nhiên sẽ nảy sinh tình cảm.

" Bang chủ, chi đầu nhỏ đang ở tại biệt thự A thành phố New York .Đó là một trong các trụ sở chính của Lãnh bang ."

Lãnh Tuyệt ? ! Một cái tên bỗng chốc hiện ra trong đầu hắn. Tên đó bắt cóc nàng làm gì ?! Muốn khiêu chiến với hắn sao ?!!! Phong Diệc Thần cười lạnh.

Tốt lắm. Đã vậy, hắn sẽ chơi với Lãnh Tuyệt đến cùng.

" Chuẩn bị máy bay. Tối nay chúng ta sẽ qua đó. Mang theo khoảng 10 người tinh nhuệ "

" Vâng"

Phong Diệc Thần rút điện thoại ra, ấn một dãy số

" Tôi đã tìm được Nhu Nhi. Yên tâm, tôi nhất định sẽ mang cô ấy trở về an toàn "

" Vậy tôi trông cậy hết vào cậu"

Mạc Tước thở phào nhẹ nhõm. Ông biết rõ, Phong Diệc Thần nói được liền sẽ làm được nên tâm trạng mới an tâm hơn phần nào.

Mạc Nhu Nhi khẽ giật giật mi. Đôi tay nhỏ bé vươn lên dụi dụi mắt. Đây là đâu ? Sao nàng lại ở đây ! Sau khi đã ý thức được hoàn cảnh hiện tại của mình, Mạc Nhu Nhi bước chân trần xuống sàn nhà đi ra phía cửa sổ

Bỗng dưng một tiếng cạch vang lên khiến nàng khựng lại, ngược mặt lên nhìn.

A, đây ko phải là người đàn ông lần trước cứu giúp nàng ở bar sao ? Nhưng anh ta ở đây làm gì ?

" Tỉnh rồi ?" Lãnh Tuyệt vẫn giữ thói quen kiểm lời của mình

Mạc Nhu Nhi phải công nhận rằng khí thế cùng sắc mặt của hắn quyền lực và uy nghiêm ko thua kém gì Thần nha. Nàng ko nói gì chỉ khẽ gạt đầu

Lãnh Tuyệt liếc xuống dưới bàn chân nàng, mày bống nhíu lại. Trời lạnh thế này nàng lại ko đi dép ?!

" Sao đi chân trần ? "

" Tôi ko có dép" Mạc Nhu Nhi lo sợ nói. Âm điệu của hắn thật đáng sợ khiến nàng cảm tưởng như mình đang làm việc gì sai trái vậy .

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chương 27

Lãnh Tuyệt ánh mắt lạnh lại. Ra lệnh cho một người giúp việc gần đó mang đôi dép đã chuẩn bị từ trước đó lên.

Mạc Nhu Nhi nhẹ nhàng đi vào xong khẽ liếc nhìn hần.

"Sao tôi lại ở đây?"

"Sao em ko thể ở đây?"

"Tôi ko quen nơi này a" Mạc Nhu Nhi meo meo nói

"Dần dần em sẽ quen"

"Tôi muốn về nhà" Mạc Nhu Nhi ương bướng nhìn thẳng vào mắt hần

"Từ sau đây sẽ là nhà em" Lãnh Tuyệt bá đạo nói. Ánh mắt vẫn ẩn chứa những tia lạnh lùng

"Đây mới ko phải! Tôi muốn gặp cha Tước, gặp mẹ Nhan"

Mạc Nhu Nhi nức nở

"Em mà dám khóc tôi liền quăng em xuống dưới" Lãnh Tuyệt nhìn ra phía cửa sổ

Thấy ra sự tức giận trong đó, Mạc Nhu Nhi bỗng im tịt. Chỉ có hốc mắt là vẫn còn đỏ lên đọng lại những hạt sương có thể rơi xuống bất cứ lúc nào

Lãnh Tuyệt thấy thế tiến lại gần, đưa tay gạt đi những giọt nước mắt kia.

"Ngoan, xuống dưới lầu ăn cơm"

"Tôi muốn gặp mẹ ko được sao?" Mạc Nhu Nhi đưa đôi mắt ngập nước về phía hần

"Ko được" Lãnh Tuyệt lập tức cự tuyệt

"Anh quá đáng! Sao có thể nhốt người ở đây?"

"Tôi thích thì liền nhốt. Cũng giống như tôi thích em thì em liền phải là của tôi"

"Tôi sẽ bảo Thần đánh anh" Mạc Nhu Nhi hoàn toàn ko sợ chết nói

Lãnh Tuyệt thấy nàng lại có thể gọi Phong Diệc Thần thân mật như vậy, ngọn lửa tức giận trong người liền nổi lên. Muốn chờ Phong Diệc Thần tới cứu sao, nằm mơ! Lãnh Tuyệt lại gần Mạc Nhu Nhi, nâng cằm nàng lên, gần từng chữ

"Được, để tôi chờ xem tên đó làm gì được tôi"

Mạc Nhu Nhi sợ hãi đứng im tại chỗ, cơ thể hơi run rẩy. Lãnh Tuyệt lạnh lùng lên tiếng

"Đi xuống ăn cơm"

Lãnh Tuyệt đã đi đến gần cửa, vẫn ko nghe thấy tiếng bước chân của người phía sau, cũng ko quay đầu lại chỉ lạnh lùng cảnh cáo

"Đừng để tôi phải nhắc lại lần hai"

Mạc Nhu Nhi như con mèo nhỏ bị dọa, chậm chậm bước về phía phòng ăn, ko dám ngẩng đầu lên.

Mặc dù ko ngẩng mặt lên nhưng nàng có thể cảm nhận được có một ánh mắt gắt gao nhìn đang nhìn mình.

"Tôi no rồi"

Lãnh Tuyệt liếc nhìn chén cơm của nàng. Thực sự chỉ mới cầm đũa ăn có mấy miếng

"Ăn thêm"

"Tôi ko ăn nổi nữa"

"Đồ ăn ko hợp khẩu vị? Cần tôi đổi món khác cho em ko?"

Mạc Nhu Nhi ko muốn phức tạp, cầm lại đôi đũa ăn thêm mấy miếng nữa rồi nhìn Lãnh Tuyết.

" Nhìn tôi khiến bụng anh no sao ?" Mạc Nhu Nhi ngây ngô hỏi

" Sẽ ko "

" Ăn em bụng tôi mới có thể no" Lãnh Tuyết phát ra câu này khiến người làm trong nhà ai nấy đều bất ngờ. Chủ nhân lại có thể biến thái nói ra từ đó sao ? Trước nay chưa bao giờ ngài mở mồm trêu ghẹo ai. Quanh năm suốt tháng luôn giống như một tảng băng lạnh giá

Mạc Nhu Nhi má hồng ửng hồng. Đương nhiên nàng hiểu ý tứ trong lời nói của hắn. Cũng chẳng nói gì, lập tức chạy lên lầu khoá cửa phòng lại. Làm như thể sợ Lãnh Tuyết sắp ăn mình thật vậy.

Lãnh Tuyết nhìn đồng hồ. Tầm này chắc máy bay của Phong Diệc Thần cũng sắp hạ cánh tại New York rồi. Hắn đương nhiên ko thể rảnh rỗi ngồi đây . Phải đi chuẩn bị lực lượng sẵn sàng đối phó.

Lãnh Tuyết nói với quản gia đứng đó ko xa

" Chăm sóc cô ấy thật tốt. Tôi đi ra ngoài một chút. Bất kì cái gì cô ấy muốn liền có thể cho nhưng tuyệt đối ko được ra khỏi biệt thự"

" Vâng"

Phong Diệc Thần hiện tại đang ngồi trên chiếc máy bay mới ra mắt của Hắc Bang đủ các chức năng nổi trội bao gồm cả du lịch lẫn chiến đấu.

" Còn bao lâu nữa tới nơi ?"

" Chắc khoảng 2 tiếng nữa "

" Được rồi, cậu lui ra"

Phong Diệc Thần ánh mặt xẹt qua những tia tàn nhẫn. Lãnh Tuyết, nếu cậu dám làm gì cô ấy, tôi đảm bảo Diêm Vương sẽ chờ đón cậu phía dưới kia.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Chương 28

Dù thời tiết đã bước vào đông nhưng vẫn ko thể nào tránh nổi những tia nắng gay gắt.

Mạc Nhu Nhi đang nhâm chán đứng ở hành lang lầu một phơi nắng tiện thể ngắm nhìn khung cảnh ở đây.

Haizzz, Mạc Nhu Nhi khẽ thở dài một tiếng. Xung quanh khắp bốn hướng đều có người canh gác nghiêm ngặt. Trừ phi nàng có cánh, còn ko chỉ dựa vào đôi chân muốn chốn khỏi đây là điều ko thể.

" Tiểu thư, cơm trưa đã chuẩn bị xong rồi, mời cô vào ăn"

" Anh ta ko ăn sao ?" Mạc Nhu Nhi giờ mới chú ý là kể từ sáng tới giờ ko thấy Lãnh Tuyết đâu.

" Cậu chủ đi ra ngoài vẫn chưa về. Dặn cô ở nhà ăn trước" Quản ra cung kín nói. Dựa vào kinh nghiệm làm việc mấy năm ở tại đây ông có thể thấy rõ cô gái này rất quan trọng với cậu chủ. Nếu muốn tiếp tục công việc này đương nhiên ko thể đắc tội với cô.

Bước vào phòng ăn. Nếu bình thường trên bàn bày nhiều món ngon như vậy, nàng sẽ lao đến ăn như điên. Bởi nàng luôn thuận theo chân lí vĩnh cửu của mình ' Sống là để ăn. Ăn là để sống' . Tuy nhiên hiện tại Mạc Nhu Nhi nhìn thấy đồng đồ ăn trước mặt lại cảm thấy thật ngán, ko muốn ăn. Nàng là đang bị bắt cóc nha ! Sao có thể nuốt trôi cho được.

Do vô ý Mạc Nhu Nhi làm đổ chút canh ra người. Quản gia thấy thế lo lắng hỏi

" Tiểu thư có sao ko ? Có bị bỏng chỗ nào ko ?"

May mắn là canh cũng đã nguội hơn nhiều rồi nên nàng ko hề bị bỏng

" Ko sao, tôi lên thay đồ"

Khi bước vào phòng, mở tủ ra có vô vàn quần áo với đủ màu sắc. Đa số là nghiêng về các tông sáng và đậm chất lotita. Có lẽ Lãnh Tuyết đã điều tra nàg rất kĩ càng. Quả thực những bộ này đều đúng với style Mạc Nhu Nhi hay mặc.

Bước ra từ phòng tắm, bỗng thấy Lãnh Tuyết mở cửa đi vào.

" Bị canh đồ vào người sao ?"

Giọng nói của hấn ôn nhu

" Chỉ một chút thôi "

" Có bị bỏng chỗ nào ko ?"

" Ko a"

" Thế thì tốt "

Nói xong, Lãnh Tuyết quay người rời khỏi phòng. Đi tới căn cứ bí mật ở tầng hầm. Truyện được viết duy nhất tại wattpad

" Phong Diệc Thần đã đến ?"

" Vâng, có một chiến cơ F-35 vừa hạ cánh tại Brooklyn. Đó là chiếc máy bay đời mới được sản xuất bởi Hắc Bang. "

" Vậy đương nhiên chúng ta phải có màn chào hỏi từ tế rồi" Lãnh Tuyết cười lạnh

" Cậu điều một nhóm người tới tập kích Phong Diệc Thần. Ai làm hấn bị thương dù chỉ là một chút sẽ liền có thưởng. Nhớ, phải là những người có năng lực"

" Vâng" Phuong Trinh nhận lệnh rồi đi ra khỏi căn cứ . Hấn rất có khí chất nên được Lãnh Tuyết tiếp nhận đào tạo mới có được ngày hôm nay trở thành một trợ thủ đắc lực .

" Trở về trụ sở Hắc Bang tại thành phố New York" Phong Diệc Thần lạnh lùng ra lệnh . Dù sao đây cũng là địa bàn của Lãnh Bang, đương nhiên hấn sẽ ko ngu mà tới thẳng trụ sở Lãnh Bang gây chiến khi chưa chuẩn bị đầy đủ

Diêm Hạo quan sát gương, bỗng thấy có xe bám theo

" Bang chủ, có người theo đuôi"

Phong Diệc Thần nhíu mày

" Cắt đuôi hấn, nếu ko được thì giải quyết nhanh gọn "

" Hình như là người của Lãnh Bang"

Đoàng đoàng...

" Tính ám sát tôi sao ?! Nằm mơ !" Phong Diệc Thần cười lạnh. Đây là chiếc Cadillac có thiết kế nội thất sang trọng bên trong. Ko chỉ vậy bên ngoài còn có chức năng chống đạn bạc. Ngoại trừ bom ra, ko gì có thể gây tổn thương người trong xe.

" Kết liễu hấn" Lời Phong Diệc Thần vừa dứt, Phong Diệc Hân cảm súng lên, mở cửa sổ, ngắm chuẩn mi tâm tên lái xe mà bắn, phải nói nhìn mặt hấn bây giờ, thật sự đáng sợ. Chuẩn lời giang hồ nói hấn ko sai, bình thường phong lưu, nhưng khi làm việc lại vô cùng tàn nhẫn.

Người lái tử vong ngay tại chỗ. Chiếc xe vốn đang đi với vận tốc nhanh trở nên phiêu vạ dần dần bị lật đổ. Một tai nạn khủng khiếp.

Đây chính là hành động Phong Diệc Thần muốn cảnh cáo với Lãnh Tuyết. Ai động vào hấn đều có kết quả thảm khốc. Bao gồm cả động vào người của hấn cũng vậy. Truyện được viết duy nhất tại wattpad

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

" Tất cả chết hết rồi ?" Lãnh Tuyết liếc nhìn Phương Trinh. Quả nhiên kết quả ko nằm ngoài dự đoán của hắn.

" Vâng, có cần điều người khác đi ko ?"

" Ko cần , hắn sẽ sớm tự mình tìm đến " Lãnh tuyết khẽ nhếch mép, tay lách nhẹ chiếc ly thủy tinh chứa chất lỏng màu đỏ bên trong.

Liếc nhìn thấy cũng đã hơn 10h tối. Lãnh Tuyết nhắc chân đi về phía phòng Mạc Nhu Nhi. Ko biết giờ này nàng đã ngủ chưa ? Hay chưa quen nên ko ngủ được ?

Bước vào phòng, Lãnh Tuyết cảm thấy suy nghĩ của mình đúng thật dư thừa. Nàng vẫn có thể cuộn tròn mình trên chiếc giường kia say giấc nồng.

Lãnh Tuyết bước lại gần nàng, ngồi xuống cạnh đó. Bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve làn tóc mượt mà kia, ánh mắt lộ rõ vẻ cưng chiều.

Điểm dừng tiếp theo của bàn tay là khuôn mặt non nớt . Lãnh Tuyết lướt nhẹ nhàng lên làn da trắng nõn mịn màng, ko hề có khuyết điểm .

Có lẽ do cảm thấy sự quấy nhiễu, Mạc Nhu Nhi khẽ ' um' một tiếng, đôi con ngươi chưa tỉnh ngủ chậm rãi mở ra. Tuy nhiên khi nhìn thấy người trước mặt, Mạc Nhu Nhi giật mình tỉnh hẳn, nhích ra xa hắn một chút.

" Anh... anh sao lại ở trong đây?"

Lãnh Tuyết vô cùng ko hài lòng với hành động của nàng nhưng vẫn cố gắng kiềm chế cơn giận, bỏ mặc câu nghi vấn của nàng, nhẹ nhàng nói

" Hôm nay có chỗ nào ko thoải mái ko ?"

Mạc Nhu Nhi thực sự muốn hét vào mặt Lãnh Tuyết ' Ở đây, toàn thân tôi đều ko thoải mái'. Nhưng vì run sợ nên lại thôi.

" Ko có"

" Tốt, nếu thích thứ gì cứ nói. Tôi liền cho em"

" Tôi thích về nhà anh có cho được ko ?" Mạc Nhu Nhi chớp chớp con mắt ngây thơ, lòng vô cùng mong chờ nhìn hắn

" Ngoại trừ cái đó ra, đều có thể" Lãnh Tuyết thẳng lời cự tuyệt.

" Vậy mà anh nói cái gì cũng có thể, đúng là lừa người" Mạc Nhu Nhi lẩm bẩm trong miệng, nhưng dĩ nhiên dù có nhỏ đến đâu thì với một người phiêu bạt giang hồ nhiều năm như Lãnh Tuyết, đương nhiên nghe rõ mồn một.

" Em nói cái gì ?" Lãnh Tuyết nhú mày lại

" Tôi đâu có "

" Ngủ đi"

Lãnh Tuyết cũng ko so đo lời nói với Mạc Nhu Nhi. Ấn xuống trán nàng một nụ hôn rồi quay người ra khỏi phòng.

Phong Diệc Thần lẳng lặng đứng ngoài ban công, những làn gió lạnh buốt phả vào thân hình cường tráng của nam nhân. Trên tay đang cầm một điếu Cigar Cohiba, đôi mắt nhìn xa xăm ko điểm dừng.

Trong đầu hiện lên hàng loạt hình ảnh người con gái lúc hôn dỗi, lúc vui đùa. Nàng hiện tại thế nào ? Có bị Lãnh Tuyết động chạm ko ?! Thật nhiều câu hỏi nghi vấn trong đầu

" Cốc.. cốc"

" Vào đi "

" Bang chủ, lực lượng của chúng ta đã chuẩn bị xong, sáng mai có thể tới đòi người"

Diêm Hạo nói

" Được rồi, cậu lui ra"

" Vâng"

Sáng hôm sau, thời tiết se lạnh hơn mọi hôm. Đã ko còn những tia nắng ấm áp mà thay vào đó là những làn mây chì chít âm u trên bầu trời . Phải chăng nó báo hiệu hôm nay có điều ko may sẽ xảy ra ?!

Mạc Nhu Nhi hiện tại vẫn đang say sưa ngủ ở trên phòng ko hề biết tới chỉ một lúc nữa thôi sẽ diễn ra một cuộc ẩu đả giữa hai bang phái thống trị giới Hắc đạo

Một chiếc BMW đen tuyền kéo theo sau là bốn chiếc Benz đang tiến vào trụ sở chính của Lãnh Bang .

Phong Diệc Thần lạnh lùng bước xuống xe theo sau là Phong Diệc Hân và Diêm Hạo

"Mấy người có hẹn trước ko ?" Một tên vệ sĩ gác cửa lên tiếng

"Tôi ko hẹn trước mấy người dám ko cho vào ?!" Phong Diệc Thần cao ngạo nói

Tên vệ sĩ dù run sợ bởi khí thế bức người của Phong Diệc Thần nhưng vẫn cố gắng làm tốt nhiệm vụ của mình.

"Ko có lệnh của bang chủ tôi ko thể cho mấy người vào được"

Nghe vậy , Diêm Hạo lập tức rút súng ra, nhắm thẳng mi tâm hắn . Giọng nói vô cùng tàn nhẫn

"Mở cửa ra"

Bổng Lãnh Tuyết từ xa đi tới

"Cho họ vào"

"Vâng"

Phong Diệc Thần ung dung đến trước mặt Lãnh Tuyết, cực kì kiêu lời nói thẳng vào vấn đề chính

"Cô ấy đâu ? !"

"Cậu là đang bảo ai ?"

"Đừng vờ vịt . Vị hôn thê của tôi đang ở đâu ?" Phong Diệc Thần lạnh lùng nói , hắn chính là cố tình nhấn mạnh từ ' vị hôn thê' để tỏ rõ sự chiếm hữu.

"Đừng ăn nói hồ đồ. Ai là vị hôn thê của cậu " Lãnh Tuyết cười lạnh . Hắn biết rõ là Phong Diệc Thần đang cố khiêu khích mình nên dù lòng khó chịu bởi những lời nói kia nhưng vẫn tỏ ra bình thường ko gợn sóng

"Mà dù có là vị hôn thê đi chăng nữa, ai dám đảm bảo sau này cô ấy sẽ kết hôn với cậu " Lãnh Tuyết cũng ko hề kém cạnh đã kích lại Phong Diệc Thần

"Cô ấy dám ko cưới ?"

"Chỉ cần tôi còn đây, cô ấy liền sẽ ko cưới cậu "

"Vậy phải đợi xem năng lực của cậu như thế nào " Phong Diệc Thần ánh mắt hiện qua tia tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Thông Báo

Hello các cậu :3 Tui sắp phải trải qua 2 kì thi vô vô vô cùng quan trọng. Do đó trong 3 tuần tới tui sẽ ko up được chap mới Các cậu yên tâm :3 tui đảm bảo sau khi thi xong sẽ ra liền 3 chap mới cho các cậu thoả mãn đọc nha ♥□ Cậu nào tốt bụng chúc tui thi tốt đi. Tui đang vô cùng run sợ đây Cầm xăm mi ta

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Chương 30

Bầu ko khí ngày càng âm u đáng sợ. Khí thế của hai người đàn ông toả ra khiến cho mọi người xung quanh cảm tưởng mọi thứ ngưng đọng lại. Ko ai dám gây ra tiếng động dù chỉ một chút bởi họ sợ sẽ trở thành tâm điểm của sự chú ý

"Tìm người " Phong Diệc Thần đôi mắt sắc bén, giọng thâm trầm ra lệnh. Ngay sau đó, một đoàn sát thủ tinh nhuệ từ sau tiến vào

" Nằm mơ " Lãnh Tuyết cười lạnh. Hắn đưa tay lên vẫy nhẹ một cái. Lập tức một toán người xông ra.

Phong Diệc Thần mặc kệ những người đang đánh đấm nhau kia. Lập tức đi thẳng vào trong nhà. Bởi hắn tin tưởng vào thực lực những người do mình đào tạo.

Lãnh Tuyết thấy thế lập tức chạy theo Phong Diệc Thần cản hắn lại.

" Muốn mang cô ấy đi ?! Nghĩ cũng đừng nên nghĩ ! " Lãnh Tuyết lạnh lùng nói

" Chỉ dựa vào cậu ?!" Phong Diệc Thần nhếch mép khiêu khích

Phong Diệc Thần vẫn vẻ mặt ung dung đi tìm người, đến khi sắp bước lên cầu thang, Lãnh Tuyết từ phía sau xông lên định động thủ, Phong Diệc Thần nhanh chóng tránh được cũng tung một cước đá vào người Lãnh Tuyết và đương nhiên, Lãnh Tuyết đã kịp né ra phía sau

Hai bên ngang tài ngang sức cứ đấu đá ko ai nhường ai. Bên trong hai thủ lĩnh đứng đầu, bên ngoài thuộc hạ cũng chẳng kém. Tất cả tạo thành một khung cảnh hỗn độn đầy máu me .

" Aaaaaaaa" Tiếng hét thối tai vang lên thu hút mọi ánh nhìn xung quanh. Sắc mặt Mạc Nhu Nhi trở nên tái xanh, thể hiện rõ sự run sợ nơi đáy mắt

Mạc Nhu Nhi cảm giác lồng ngực mình trống rỗng, ko tự giác được quỳ xuống nền đất giá lạnh ko ngừng nôn khan.

Sau quá khứ khủng khiếp ấy, giờ cứ nhìn thấy những cảnh chém giết là cảm giác khó chịu buồn nôn cùng lo sợ lại ập tới.

Chuyện gì đang xảy ra thế này ?! Nàng chỉ đơn giản là đói bụng định xuống lấy chút gì ăn mà lại bị khung cảnh này làm cho choáng váng

Tất cả sự vật bao gồm cả con người đều ngưng lại. Lãnh Tuyết với Phong Diệc Thần bỗng thấy nàng ở đó thì vô cùng lo lắng

" Nhu Nhi " Phong Diệc Thần chạy tới bên nàng. Thấy nàng khổ sở nôn khan đến nước mắt dòng dòng trông tội nghiệp vô cùng.

" Không khoẻ ở chỗ nào sao ?" Phong Diệc Thần quan tâm hỏi. Đôi tay dịu dàng vén những sợi tóc rối của nàng sang hai bên

Nghe thấy giọng nói quen thuộc, Mạc Nhu Nhi ngẩng mặt lên. Nàng ko nói gì, chỉ quỳ ở đó nức nở. Từng chi tiết một trong quá khứ năm ấy lại vây quanh trong đầu. Nàng vô cùng sợ hãi !

Phong Diệc Thần thấy vậy, ôm Mạc Nhu Nhi vào lòng an ủi dỗ dành. Hắn biết là nàng rất nhát gan nhưng lại ko ngờ chỉ thấy cảnh chém giết là liền có thể suy sụp đến mức này. Hắn là ân nhân trong phải có sự tình gì đó, ám ảnh nàng mãi đến giờ vẫn ko nguôi.

Người phụ nữ của hắn rốt cuộc là đã phải chịu tổn thương gì ?! Đoạn kí ức đó hắn đã khắc cốt ghi tâm khó có thể gột rửa. Hắn nhất định sẽ ko tha thứ cho ai làm thương tổn nàng.

Thấy nàng có dấu hiệu ko định ngừng khóc. Phong Diệc Thần bế nàng đứng dậy, hai tay ôm chặt nàng vào lồng ngực rắn chắc.

Lãnh Tuyết nãy giờ nhìn thấy màn vừa rồi vô cùng khó chịu. Nhưng cũng ko biết nên làm cái gì. Nhu Nhi còn đang nức nở ở kia, hắn làm sao có thể động thủ được !

Nhưng khi Phong Diệc Thần bế nàng đi xuống dưới cầu thang, cơn giận của hắn khó có thể kìm chế được

" Cậu có thể đi. Nhưng... cô ấy phải ở lại"

" Nếu tôi ko muốn ?!"

" Vậy thì đừng trách tôi ra tay độc ác"

" Cậu thử xem!" Phong Diệc Thần cười lạnh. Vẻ mặt vẫn điềm tĩnh như ko hề nghe thấy gì, vô cùng khiêu khích.

Lãnh Tuyết giơ tay ra hiệu, rất nhiều sát thủ được đào tạo kĩ lưỡng đã vây quanh hai người họ.

Nhưng Lãnh Tuyết lại ko hề biết rằng. Đến đây đòi bảo bối, đương nhiên Phong Diệc Thần phải chuẩn bị kĩ lưỡng. Để chắc chắn phần trăm thắng về tay mình, hắn đã tập hợp những sát thủ hàng đầu của thế giới và đưa họ qua đây bằng chiếc máy bay tư nhân đến giờ đã sớm hạ cánh tại đây.

Phong Diệc Thần huyết sáo. Lập tức từ bên ngoài truyền vào tiếng bước chân của vô số người bao vây trước sau Lãnh Bang. Lực lượng nghiêng mạnh về phía Phong Diệc Thần .

Phong Diệc Thần ung dung nhìn vào cô gái trong lòng mình. Nét cười hiện rõ trên khuôn mặt như điêu khắc. Có lẽ do quá hoảng sợ và khóc quá nhiều nên nàng đã ngủ từ lúc nào ko hay. Vậy thì càng tốt, đỡ phải để nàng trông thấy những cảnh tượng này. Hắn ôm chặt cô vợ nhỏ trong tay đi thẳng về phía cửa chính

Lãnh Tuyết muốn chạy ra cướp người nhưng có quá nhiều sát thủ vây quanh hắn. Chết tiệt! Hắn ko thể ngờ được Phong Diệc Thần lại đem theo nhiều người thế này. Đây là do hắn nhất thời sơ suất khinh địch,tuyết đối sẽ ko có lần sau !

Người con gái kia, hắn nhất định phải giết lấy !

Hello các cậu. Như đã hứa là khi nào thi xong tui sẽ ra liền 3 chap . Tuy nhiên tui mới kết thúc 1 kì thi thôi, còn 1 kì thi vô vô cùng quan trọng đối với tui trong 2 tuần nữa. Do vậy khi nào kết thúc kì thi đó tui sẽ giả nốt 2 chap nữa nha! Để cảm ơn tất cả mọi người đã chúc tui thi tốt nên đã cố gắng giành tất cả những thời gian ít ỏi để ra chap mới cho mấy cậu đọc nè

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Chương 31

Tại một căn phòng được bày vẽ sang trọng và sa hoa. Một người đàn ông vóc dáng cao lớn đang đứng nghe điện thoại. Một lúc lâu sau, hắn mới lạnh lùng lên tiếng

" Tôi biết rồi"

Ánh mắt hắn đắm chiều suy nghĩ, thì ra là như vậy !

Lặng lặng nhìn thân ảnh nhỏ bé còn đang cuộn tròn trong chiếc chăn bông kia, ko khỏi khiến hắn thương xót. Một đứa trẻ 5 tuổi mà đã phải chịu đủ kích lớn đến vậy, đương nhiên sẽ hằn thật sâu trong tâm trí.

Vuốt ve đôi gò má mịn màng quen thuộc, hắn tự nhủ từ sau sẽ ko để nàng phải chịu bất kì một tổn thương nào nữa!

Ko một ai có thể khi dễ nàng !

" Ừm." Cảm thấy có thứ gì đó đang phá vỡ giấc ngủ ngon lành của mình, Mạc Nhu Nhi khẽ xoay người lại để tránh đôi tay đang tàn sát kia.

Phong Diệc Thần nhìn thân ảnh người con gái đang quay lưng lại với mình ko khỏi nhũn mảy. Nhưng vì nàng đã mệt mỏi nên hắn sẽ tạm tha cho lần này. Nhắc chân rời khỏi phòng

Phải cho đến tối ngày hôm sau, có lẽ do dạ dày thức giục ko ngừng làm phiền, Mạc Nhu Nhi mới tỉnh dậy.Quả thực là vô cùng đói!

Nàng ngơ ngẩn nhìn xung quanh. Đây là nơi nào ? Nàng là chưa từng đến đây a !

Đứng lúc Mạc Nhu Nhi nhắc chân xuống giường cũng là lúc cánh cửa phòng mở ra kèm theo một giọng nói ấm áp.

" Tỉnh rồi ?"

" Thần" Mạc Nhu Nhi ngạc nhiên gọi nhỏ, trong giọng có vẻ hưng phấn.

Thấy nàng vui vẻ khi nhìn thấy mình, tâm trạng Phong Diệc Thần tốt hẳn lên.

Vừa nãy thông qua camera giám sát mà hắn đặt ở trong phòng thấy nàng tỉnh dậy, hắn ngay lập tức đi vội vào đây.

" Nhớ tôi sao ?" Phong Diệc Thần mỉa hoặc ngồi xuống cạnh Mạc Nhu Nhi cưng chiều nghịch nghịch những sợi tóc của nàng.

" Nhớ " Mạc Nhu Nhi đơn thuần cười tươi để lộ má núm đồng tiền mê hoặc người nhìn. Nghĩ đến có thể thoát khỏi người đàn ông khi dễ nàng kia, Mạc Nhu Nhi đương nhiên cao hứng.

Hắn đương nhiên biết ý nghĩa câu trả lời của nàng hết sức đơn thuần nhưng vẫn ko khỏi trong lòng vui sướng. Nàng là có nhớ hắn !

" Người đàn ông kia có làm gì em ko ?"

Mạc Nhu Nhi hơi ko hiểu. Làm gì là làm gì ?

Thấy mặt nàng ngờ ra, hắn đoán nàng ko hiểu ý hắn.

" Hắn có động chạm hay làm cái gì đó ?"

Mạc Nhu Nhi lắc đầu, xong lúc

sau chợt nhớ ra cái gì đó lại gật đầu, rồi lại lắc đầu.

Phong Diệc Thần thấy nàng như vậy này sinh nghi ngờ lớn, đôi mắt chứa vụn phần u ám

" Nói"

Mạc Nhu Nhi thấy hắn đột nhiên thay đổi, ko khỏi lo sợ đành nói thật

" Hắn có hôn qua trán tôi "

Phong Diệc Thần sắc mặt âm u hơn mấy phần. Quả đúng như hắn nghĩ, tên khốn kia đã ăn đậu hũ của nàng !

Phong Diệc Thần biết nàng vẫn còn lo sợ bởi vụ lần trước nên cố gắng đè nén tâm trạng của mình, ôn nhu hết mức có thể

" Lần sau ko được để ai chạm vào người. Nghe ko "

Mạc Nhu Nhi nghe vậy tránh thoát khỏi đôi bàn tay đang nghịch tóc kia khiến Phong Diệc Thần hết sức ko hài lòng.

" Anh bảo là ko thể để người khác động vào người" Mạc Nhu Nhi hết sức chân thực đưa con mắt ngây thơ lên nhìn hắn thỉnh thoảng chớp nhẹ một cái.

Về mặt này muốn bao nhiêu liền có bấy nhiêu đáng yêu. Phong Diệc Thần ko tự chủ được ôm nàng đặt lên đùi mình, tham lan hít thở mùi hương thanh thuần mà lâu nay hắn ko được tiếp cận kia.

"Đương nhiên tôi ngoại lệ "

" Sao lại vậy ?"

" Vì em là của tôi" Phong Diệc Thần vùi đầu vào tóc nàng, thì thầm bên tai.

Tâm trí Mạc Nhu Nhi như có mấy tầng sương mù bao phủ, nàng chẳng hiểu gì cả. Cái gì là của gì cơ ?

Phong Diệc Thần bỗng bật cười. Ko hiểu sao hắn lại vô cùng thích nhìn vẻ mặt ngây ngô dễ thương của nàng. Nàng ko hiểu cũng ko sao, hắn sẽ dần dần làm cho nàng hiểu.

" Đôi bụng ko ?"

" Có, vô cùng đói"

" Heo tham ăn"

" Người ta là từ hôm qua đến giờ chưa ăn gì nha " Mạc Nhu Nhi nũng nịu cãi lại

" Muốn ăn món gì? Tôi bảo đầu bếp chuẩn bị cho em "

" Tôi muốn ăn đồ Thái . Nhất là bánh bao kim sa "Nghĩ đến đồ ăn, hai mắt Mạc Nhu Nhi sáng rực lên.

" Liền chiều em " Phong Diệc Thần nở nụ cười đầy cung chiều. Nhắc điện thoại gọi cho đầu bếp chuẩn bị

Chương 33: Chương 32

Bước xuống phòng ăn, Mạc Nhu Nhi vui vẻ ngồi vào ghế như đứa trẻ được cho kẹo. Nhìn vô số món ăn đẹp mắt xếp ngay ngắn trên bàn làm nàng ko khỏi nuốt nước miếng.

Phong Diệc Thần nhìn bộ dạng đó của nàng mà buồn cười vô cùng.

" Ăn từ từ thôi, ko ai cướp của em"

" Sao anh ko ăn ?"

" Tôi ko đói"

" Vậy anh xuống đây làm gì ?"

" Nhìn em ăn "

Mạc Nhu Nhi nghe đến đây, đồ ăn trong miệng cũng suýt chút nữa phun ra. Hắn có sở thích nhìn người ta ăn ? Thật quá biến thái đi.

Sau bữa ăn, Phong Diệc Thần còn bận một số việc cần giải quyết nên đã bỏ nàng ở phòng một mình. Thật chán chết !

Lật tung cả phòng cũng chẳng có gì chơi được, Mạc Nhu Nhi chợt nhớ tới Phong Diệc Thần có đưa cho nàng một chiếc điện thoại cảm ứng với đủ mọi chức năng. Miệng nàng khẽ lâm bầm

" Nhớ lại xem nào, mình để ở đâu ta"

" A, đây rồi"

Quả nhiên là một trong 5 tài phật của thế giới , đến chiếc điện thoại cũng thể hiện rõ đẳng cấp của hắn. Hiện tại thì nàng ko cần lo đêm dài chán ngủ rồi, thức chơi điện thoại cũng chẳng có gì ko tốt, nàng là ngủ gần hai ngày rồi nha, sao có thể chợp mắt tiếp đây!

Đến khoảng gần 12h, Phong Diệc Thần giải quyết xong công việc định trở về phòng. Bỗng đi qua thấy phòng của Mạc Nhu Nhi vẫn sáng đèn lên mở cửa đi vào.

" Chưa ngủ sao ?"

" A.. Thần "

Hắn nhẹ nhàng đi tới cạnh nàng ôn nhu vuốt tóc

" Đang làm gì ?"

" Tôi ko ngủ được nên đang nghịch điện thoại "

Phong Diệc Thần nhíu mày, vẻ mặt hiện rõ ko hài lòng, giựt lấy chiếc điện thoại từ tay nàng rồi lấy chiếc điều khiển trên giường tắt điện, bật đèn ngủ.

" Anh làm gì vậy ?" Mạc Nhu Nhi thấy hắn tự nhiên chui vào trong chăn ko khỏi giật mình. Mẹ có hay dặn là nam nữ thụ thụ bất tương thân nha.

" Ngủ cùng em " Phong Diệc Thần trả lời một cách vô cùng thân nhiên

" Mẹ tôi thường dặn, ko phải vợ chồng thì ko được ngủ chung" Mạc Nhu Nhi vẻ mặt ngây ngô đầy oán trách như đang dạy dỗ một đứa trẻ

" Em cùng cô Băng Ly đó đã ngủ chung bao giờ chưa ?"

" Rồi"

" Vậy cô ta là chồng em ?!"

" Ko có" Mạc Nhu Nhi bối rối gãi đầu, hình như kiến thức nàng truyền đạt cho hắn hơi sai sai.

" Vậy ngủ đi" Phong Diệc Thần mặc kệ nàng lải nhải bên tai cái gì, đôi tay rắn chắc vòng qua eo nàng tỏ vẻ chiếm hữu

Còn Mạc Nhu Nhi vẫn đang cố gắng nhớ xem rốt cuộc mình giảng sai ở đâu. Mãi đến lúc sau, khi cơn buồn ngủ kéo đến hai mí mắt mới nặng trĩu và đi

vào giấc mộng.

Mặt trời đã lên tới đỉnh đầu, giờ đã ko còn là nắng sớm ban mai mà chính là nắng trưa gay gắt. Mạc Nhu Nhi khẽ rung mí mắt. Đập ngay trước mặt là vòng ngực rắn chắc của một người con trai. Ngược nhìn lên trên. Một khuôn mặt đẹp như điêu khắc. Mạc Nhu Nhi đưa tay lên khẽ sờ vào hàng mi dài và dày, đôi môi mỏng khiêu gợi kia. A, thật sự thì hắn cũng quá đẹp đi! Chẳng khác nào nam chính trong đam mỹ nàng hay đọc.

Bỗng dưng Phong Diệc Thần mở mắt, Mạc Nhu Nhi giật vội tay lại, mặt đỏ như trái cà chua, .

" Có vẻ em rất thích khuôn mặt này" Phong Diệc Thần nhếch mép chêu chọc, ko hiểu sao hắn lại vô cùng thích biểu cảm này của nàng.

" Tôi ko có" Mạc Nhu Nhi ngại ngùng lấy chân che kín mặt.

Phong Diệc Thần đâu dễ dàng cho nàng thoát như vậy. Hắn giật chân nàng ra, hiện rõ bên trong là khuôn mặt thiếu nữ ngây thơ ngượng ngùng khiến hắn phải khựng lại mấy giây. Cảm giác khi đặt nàng dưới thân vô cùng đẹp. Đôi môi anh đào đỏ tươi tắn ko cần tô son, làn da mịn màng ko khuyết điểm như em bé đặc biệt là hàng mi như cánh bướm dài và dày kia làm cho đôi mắt thêm sâu. Hắn quả thực đã bị nàng hấp hồn mất rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Chương 33

" Về mặt này của em là đang mời gọi tôi sao ?" Phong Diệc Thần dùng ánh mắt tà mị nhìn chăm chăm nàng, giọng điệu chêu đùa. Nếu để chính những người trên thương trường nhìn thấy Phong Diệc Thần cũng có bộ mặt cợt nhả này thì có lẽ bọn họ sẽ tưởng trời sắp sụp xuống mà chạy loạn hết.

" Mời gọi ?.. Mời gọi gì ?" Mạc Nhu Nhi ko hiểu hỏi ngược lại .

Phong Diệc Thần cũng ko vội giải thích từ từ cúi người xuống áp vào đôi môi hồng đào kia .

Mạc Nhu Nhi kinh ngạc há hốc miệng, mắt tròn to. Hành động này lại gián tiếp giúp Phong Diệc Thần dễ dàng đưa lưỡi tiến vào quấn lấy đôi lưỡi thom tho của nàng buộc nàng phải cùng hắn rong đuổi, nụ hôn cứ thế ngày càng sâu.

" Ừm.. Thần.. tôi.. tôi khó thở "

Phong Diệc Thần vẫn còn lưu luyến vị ngọt ngào này ko muốn thoát ra tà mị ghé vào cắn cắn tai nàng

" Mũi sao ko thở "

" Tôi quên mất"

Phong Diệc Thần liếm vành tai nàng, mờ ám hết sức

"Đừng.. haha.. nhột quá"

Nàng vẫn còn ngây thơ tinh khiết như thế, sao hắn lỡ lầm tổn thương đây. Phong Diệc Thần dù bất mãn nhưng đành phải ngòl dậy.

" Chúng ta xuống ăn sáng"

" Ừm"

Phong Diệc Thần cầm điếu cigar đang dần tàn trên tay, tay kia cầm điện thoại bấm một phím số

" Tôi tìm được Nhu Nhi rồi, cô ấy vô cùng an toàn ."

Mạc Tước khẽ nhếch mép, ông đương nhiên biết Phong Diệc Thần nói được làm được nên cũng ko có gì lo lắng mấy. Chỉ cần biết hiện tại con bé đang an toàn ở đó là ông mừng rồi

" Vậy khi nào cậu tính đưa con bé trở về ?"

" Khoảng ngày mai "

" Ừ, ko có gì nữa. Vậy tôi cúp máy"

Đúng lúc Mạc Tước định cúp máy thì âm thanh từ điện thoại lại vang lên

" Khi trở về tôi muốn làm đám cưới"

Mạc tước im lặng một lúc, sau mới trả lời

" Vậy con bé đồng ý chưa ?"

" Cô ấy sẽ đồng ý " Phong Diệc Thần giọng nói chứa đựng đầy bá đạo

" Được"

Ngồi ở nhà từ sáng tới giờ đã làm Mạc Nhu Nhi cảm tưởng mình sắp mốc meo đến nơi. Chẳng có việc gì cho nàng làm cả.

" A, quần gia, Thần đâu ?"

" Cậu chủ đến công ty rồi ạ "

" Anh ta về Thượng Hải rồi để lại cháu ở đây sao " Mạc Nhu Nhi nghe đến đây hai mắt ửng đỏ lên, tủi thân vô cùng

Quần gia thấy vậy lúng túng giải thích, chẳng lẽ tiểu thư ko biết công ty của Phong thị rải đều khắp toàn cầu sao ?

" Ko.. ko phải vậy. Ý tôi là cậu chủ đã đến công ty bên New York "

" Vậy bác cho cháu địa chỉ đi, cháu muốn đến đó" Mạc Nhu Nhi hứng khởi, cuối cùng cũng có việc cho nàng làm. Đến đó tham quan một chút cũng ko tệ.

" Cái này .."

" Chẳng lẽ ko được sao ?" Mạc Nhu Nhi đưa con mắt ngây thơ đầy tủi thân nhìn bà, thỉnh thoảng chớp nhẹ một cái. Bảo sao bà nỡ ko cho đây.

" Cũng được. Nhưng tiểu thư nhớ đi đường phải cẩn thận nhé"

" Người ta ko phải trẻ con , người ta 19 tuổi rồi " Mạc Nhu Nhi chu môi oán trách.

" Tiểu thư, có cần tôi gọi tài xế .."

Chưa để bà nói hết câu Mạc Nhu Nhi đã vội ngắt lời

" Ko cần đâu, để cháu tự đi cũng được"

" Vâng"

Công ty của Phong thị nằm ngay trung tâm thành phố New York

Với vai trò là một thành phố toàn cầu tiên phong, New York có một tầm ảnh hưởng mạnh mẽ đối với thương mại, tài chính, văn hóa, thời trang và giải trí toàn cầu.

Do đó công ty bên New York cũng kinh doanh về tất cả các lĩnh vực trên và là một trong các trụ sở chính của Phong thị.

Doanh thu mỗi năm của công ty đạt tới 237 tỉ USD gần sánh ngang tầm với công ty chính bên Thượng Hải

Mạc Nhu Nhi rất biết nghe lời, an toàn đi theo địa chỉ của quần gia . Oa, cao ốc này thật lớn!

Đứng ngắm phong cảnh bên ngoài một lúc nàng mới đi vào. Tuy nhiên khi chưa kịp bước vào thang máy đã bị tiếp tân cản lại.

" Tiểu thư, xin hỏi cô muốn tìm gì ?"

" Tôi muốn gặp Thần" Mạc Nhu Nhi thấy cô tiếp tân nói năng dễ nghe nên cũng mỉm cười đáng yêu đáp lại.

Thần ? Liệu ko phải tổng giám đốc của bọn họ đó chứ ?! Nếu nhớ ko nhầm thì chưa từng có phụ nữ dám tìm tới công ty, bởi tổng giám đốc vô cùng ghét những người bám đuôi vương vãi ảnh hưởng đến công việc

Chương 35: Chương 34

Cô tiếp tân dễ có thể nhận thấy chiếc váy trên người Mạc Nhu Nhi mặc dù ko lộng lẫy nhưng chất cũng ko hề rẻ. Cô đã làm nhân viên ở đây mấy năm nên dễ phân biệt được hàng nhái và hàng auth. Chiếc váy này chính

xác mà nói là do Karl Lagerfeld ông trùm nắm trong tay quyền lực tối cao của ngành thời trang và cũng là chủ của hãng chanel nổi tiếng mới cho ra mắt vào một tuần trước. Kể cả có tiền cũng khó có thể mua được. Vậy mà lại đang được mặc trên người cô gái này ? Chẳng lẽ cô ta là tình nhân của tổng giám đốc? Nghĩ đến đây, tiếp tân ko khỏi nổi nên một trận ghen ghét cùng khinh bỉ. Chỉ là tình nhân thôi mà, đến đây phách lối với ai chứ!

" Xin lỗi, nếu ko có hẹn trước chúng tôi ko thể cho cô vào "

" Nhất định phải có hẹn sao ?" Mạc Nhu Nhi buồn rầu nói

" Đúng " Cô tiếp tân đắc ý, nhìn về mặt vậy chắc cô ta cũng biết vị trí của mình rồi, hẳn là cũng nên đi đi.

Mạc Nhu Nhi ủ rũ, tuy nhiên vẫn đứng đó ko có thái độ muốn đi khiến cô tiếp tân cảm thấy khó chịu

" Tiểu thư này, tôi khuyên cô hay là đi đi, tổng giám đốc đẹp trai anh tuấn như vậy, mỗi ngày có vô số tình nhân đến tìm. Nếu ai muốn gặp liền gặp vậy cái công ty này còn ra thể thống gì nữa"

Mạc Nhu Nhi có vẻ tủi thân hốc mắt đỏ hoe. Thấy Mạc Nhu Nhi vô cùng xinh đẹp, thân hình lồ lôm rở ràng nhưng khuôn mặt lại mang vẻ thuần khiết hiếm ai có được khiến cô ta càng ganh ghét hơn bởi thêm một câu

" Cô đến tìm tổng giám đốc mà ko biết nhìn lại bản thân mình ? Mặt mũi thế kia làm sao tổng giám đốc có thể thích cô ? Những cô tình nhân từ trước tới giờ của ngài ấy ai cũng hơn cô gấp nhiều lần"

" Tôi.. " Mạc Nhu Nhi vốn đã được cha mẹ bao bọc sủng ái từ nhỏ nên ít hiểu sự đời. Đây là lần đầu tiên nàng bị người ta xúc phạm nhục nhã đến vậy, nước mắt ko kìm nổi chảy xuống.

Phong Diệc Thần đang cùng với đối tác làm ăn đi ra phía ngoài cao ốc bỗng thấy bóng hình quen thuộc đập vào mắt.

Là nàng sao ?

Quay sang nói với đối tác vài câu xong vội đi về phía Mạc Nhu Nhi

" Đợi tôi chút"

" Vâng, Phong tổng cứ tự nhiên"

Người qua lại nghe thấy tiếng nức nở của một cô gái ai nấy đều ngoảnh lại nhìn.

Là một cô gái vô cùng xinh đẹp. Khi khóc lại làm nổi bật nên vẻ diễm đạm đáng yêu của nàng.

Phong Diệc Thần đi tới thì thấy vẻ mặt đầm đìa nước mắt chứa đựng đầy uỷ khuất kia của nàng ko khỏi thương tiếc. Là ai khi dễ nàng ?!!

" Nhu Nhi "

Mạc Nhu Nhi đang nức nở quay sang lại thấy một bóng dáng quen thuộc. Ko hiểu sao nàng lại hướng phía cửa chạy đi.

Phong Diệc Thần vô cùng ko vui đuổi theo. Nàng là đang chốn hẩn ? Chưa đến 3 phút Mạc Nhu Nhi đã bị Phong Diệc Thần ôm vào lòng, cố gắng ôn nhu hết mức có thể dỗ dành

" Sao lại khóc ?"

" Người.. người ta từ sau sẽ ko thèm tới tìm anh nữa. Buông ra " Mạc Nhu Nhi đầy trách cứ nói

Phong Diệc Thần nhú mày, nàng nói vậy là sao ? Ai lại chọc tức nàng ?

" Huhuu, đi mà tìm mấy cô tình nhân khác của anh đó, buông tôi ra"

" Ai dạy em nói những lời này ?" Phong Diệc Thần về mặt ôn nhu khi này đã hết, thay vào đó là thần sắc lạnh lùng khó tả

Mạc Nhu Nhi chỉ tay về hướng cô tiếp tân khiến cô ta giật mình

" Em theo tôi lên phòng "

"Ko đi " Mạc Nhu Nhi vô cùng bướng bỉnh đáp

Phong Diệc Thần cũng chẳng rảnh đời cô lời với cô, trực tiếp bế cô đi vào thang máy. Dưới ánh mắt nhìn của bao nhiêu người, nàng xấu hổ áp sát mặt vào lồng ngực rắn chắc kia.

" Anh buông tôi ra, người khác đang nhìn kia"

" Có cần tôi móc mắt họ ra cho em ko "

Nghe đến đây, Mạc Nhu Nhi sợ hãi im tịt .

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chương 35

Vừa vào tới phòng, Phong Diệc Thần đã đè Mạc Nhu Nhi vào tường,môi lưỡi mạnh mẽ cướp đoạt hương vị từ miệng cô coi như một sự trừng phạt .

" Ừm."

Kết thúc nụ hôn, hắn còn thô lỗ cắn nàng một cái. Thật đau chết !

Mạc Nhu Nhi giận dữ ko thèm ngó ngang đến hắn, chạy vào phòng ngủ đóng khoá chặt cửa. Huhuu, rõ ràng hắn sai mà còn tỏ vẻ tức giận với nàng, chẳng lẽ nàng để người khác bắt nạt lắm sao !

" Nhu Nhi, em mở cửa ra cho tôi !" Phong Diệc Thần tức giận rống to

" Huhuu, tôi đây ko mở"

" Tôi nhắc lại lần nữa, mở.cửa ! Ko em liền gánh hậu quả"

Mạc Nhu Nhi nghe vậy hoảng sợ phát run, chậm rãi bước tới mở cửa. Về mặt vô cùng uỷ khuất .

Phong Diệc Thần nhìn thấy vẻ mặt đầm đìa nước mắt vô cùng tủi thân như cả thế giới đang quay lưng lại với mình của nàng mà lòng dịu đi đôi chút.

Đặt Mạc Nhu Nhi còn đang khóc đến ko biết trời đất gì kia ngồi lên đùi, bàn tay quán lấy vài sợi tóc của nàng đùa nghịch

" Sao khóc ?"

" Anh khi dễ người ta "

" Tôi khi dễ em lúc nào ?"

" Anh cắn tôi "

Phong Diệc Thần nghe nàng nói mà nhếch môi cười, cắn nhẹ vào tai nàng

" Em là của tôi, tôi muốn cắn liền cắn "

Mạc Nhu Nhi nức nở càng lớn hơn nhìn hắn với đôi mắt như đang lên án' anh là đang bắt nạt tôi'

Thấy nàng vẫn ko chịu nín, Phong Diệc Thần lạnh lùng nói

" Em mà còn khóc, tôi liền khâu miệng em lại, tin ko ?"

Mạc Nhu Nhi sợ hãi, ngậm chặt miệng lại nhưng nước mắt vẫn rơi. Về mặt này muốn bao nhiêu đáng thương liền có bấy nhiêu .

"Ngoan, nín khóc " Phong Diệc Thần bị vẻ mặt đỏ của nàng làm cho mềm lòng. Hắn biết rất rõ nàng ko thể dùng cứng để nói mà chỉ có thể dỗ mềm. Nhưng nếu cứ dỗ mềm mãi thì bao giờ nàng mới lớn được đây ? Đã 19 tuổi rồi mà tính tình chẳng khác nào trẻ con măm non.

Đang lúc hắn suy nghĩ thì Mạc Nhu Nhi quay mặt đối mặt với hắn hỏi

" Thần, trong tất cả những người phụ nữ anh gặp qua có tôi là xấu nhất sao ?" Nàng nói với giọng vô cùng tủi thân

Phong Diệc Thần ngạc nhiên. Nàng xinh đẹp như vậy, từ nhỏ đến lớn trong mắt hắn ko có ai đủ đẹp bằng nàng. Vậy mà hiện tại trông vẻ mặt nàng tràn đầy tự ti. Nàng mà xấu thì trên thế giới còn có ai đẹp nữa chứ

" Sao lại hỏi vậy ?"

" Cô tiếp tân bên dưới bảo tôi vô cùng xấu "

"Cô ta nói bậy. Trong mắt tôi ko ai đẹp bằng em " Phong Diệc Thần cung chiều vuốt ve gò má nàng.

Nghe câu nói này của hắn, Mạc Nhu Nhi mặt đỏ ửng lên.

" Muốn ăn đồ ngọt ko ? Toi bảo người mua cho em "

" Ừm" Mạc Nhu Nhi vui vẻ cười đến ngọt ngào để lộ ra má núm xinh xắn.

" Ngồi ngoan ngoan trong phòng, tí sẽ có người mang lên cho em "

" Anh đi đâu ?"

" Tôi đi giải quyết công việc tí sẽ về "

Trước khi đi, Phong Diệc Thần còn hôn nhẹ vào trán Mạc Nhu Nhi

" Nhớ, đừng đi lung tung kéo lạc "

"Người ta biết rồi, người ta ko phải trẻ con "

Từ thang máy đi xuống, Phong Diệc Thần mặt đầy sát khí lạnh đi đến bên cạnh cô tiếp tân.

" Tổng.. tổng thám đốc " Cô ta run sợ khúm núm nói

" Cô rảnh rồi ?!" Phong Diệc Thần nhếch mép cười lạnh

" Ko.. ko có. Tôi.. tôi rất bận "

" Tôi trả lương để cô làm thương tổn người phụ nữ của tôi ?"

" Tôi.. "

" Hàn Trạc. Đuổi cô ta ra khỏi công ty. Đưa ra tuyên bố bất kì chỗ nào dám thuê cô ta chính là muốn đối đầu với Phong thị "

" Tổng giám đốc, tôi sai rồi ." Cô ta khóc nức nức nờ khiến lớp phấn và mascara bị nhem nhuốc trông vô cùng kinh khủng.

Phong Diệc Thần ko một chút động tâm

" Đưa cô ta đi"

" Ko, tổng giám đốc, tôi sai rồi, tôi.. "

" Tổng giám đốc, ngài Simon vẫn đang đợi ở cửa "

" Bảo ông ta hôm nay tôi ko tiếp khách, hẹn hôm khác đến. Tất cả các lịch trình ngày hôm nay huỷ hết cho tôi"

" Vâng"

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Chương 36

Mạc Nhu Nhi đang ngồi nói chuyện điện thoại, đôi tay dính đầy dầu mỡ ko ngừng dịch chuyển từ bịch khoai tây chiên to đùng nhét vào miệng.

" A, hiện giờ mình vẫn đang ở New York "

" Bao giờ cậu về ? Lúc thấy cậu mắt tích mình sợ phát khiếp " Băng Ly nghĩ lại buổi hôm đó ko rét mà run, cảm tưởng như ánh mắt Phong Diệc Thần hận ko thể đến bóp chết cô vậy.

" Ừm... mình cũng ko biết. Bao giờ Thần về mình sẽ về " Mạc Nhu Nhi vừa nhai vừa nói, hết sức tự nhiên

" Thần ? Cậu gọi anh ta là Thần ? " Băng Ly ngạc nhiên thốt lên

" Ừm, có gì ko đúng sao ?" Mạc Nhu Nhi hết sức ngây thơ đáp lại

" Đã thân mật tới mức vậy rồi ? Là cậu tự gọi sao ?"

" Anh ta bảo mình gọi vậy a" Mạc Nhu Nhi thật thà nói

" Thôi được rồi, tiết học đã đến. Mình cúp "

" Bai bai cậu. Ừm moa " Trước khi tắt máy nàng còn hôn mạnh một cái vào màn hình điện thoại phát ra tiếng kêu siêu dễ thương

Tuy nhiên hành động này vào mắt người nào đó đang đứng ngoài cửa lại vô cùng chướng mắt

" Em là đang nói chuyện với ai ?!"

" Hi Thần . Nhanh vậy đã về rồi sao ?" Mạc Nhu Nhi cười ngọt ngào

" Trả lời câu hỏi của tôi ?" Phong Diệc Thần lạnh lùng nói

" A, là Băng Ly "

Phong Diệc Thần nhắc Mạc Nhu Nhi đặt lên đùi mình. Tham lam hít thở mùi hương nhẹ nhàng từ cơ thể cô.

" Em rất yêu cô ấy ?"

" Dĩ nhiên. Ngoại trừ cha mẹ ra thì trong lòng em Băng Ly là số một" Mạc Nhu Nhi chân thực đến mức đáng yêu nói. Ko hề để ý tới sắc mặt người đang sau sorm đã đen xì

Phong Diệc Thần xiết chặt vòng eo Mạc Nhu Nhi hơn. Đôi môi khẽ gọi hôn vào cổ nàng khẽ cắn một cái

" A, Thần! Anh làm tôi đau" Mạc Nhu Nhi hết sức uỷ khuất lên án.

" Loại bỏ cô ta ra. Từ nay về sau trong lòng em. Tôi là số một. Kể cả cha mẹ cũng ko bằng! Hiểu ?!" Phong Diệc Thần bàn tính bá đạo trối dậy

Mạc Nhu Nhi giận dữ ko đáp lại, uỷ khuất cúi mặt xuống

Phong Diệc Thần thấy vậy cũng lờ tức giận. Liếm láp chiếc cổ non mềm của nàng, cắn mạnh mấy phát nữa. Đây là hân cổ để lại dấu ấn. Dấu ấn chủ quyền nàng là của hắn.

" Vẫn chưa hiểu ?"

Mạc Nhu Nhi đau đến mức nở bộ dáng vô cùng tội nghiệp.

" Huhu, hiểu rồi"

Nghe thấy câu trả lời mình mong muốn, Phong Diệc Thần nhếch môi cười, cũng ngừng luôn hành động đang gặm nhấm chiếc cổ của nàng lại

" Thế mới ngoan"

Mạc Nhu Nhi sờ sờ chiếc cổ của mình. Thực là đau chết ! Nước mắt lại càng tuôn ra nhiều hơn.

Phong Diệc Thần thấy vậy cũng cảm thấy hơi hối hận. Rõ là lúc cắn nàng hắn đã cố ko dùng sức, chẳng lẽ thực sự nàng đau đến vậy sao ?

"Ngoan, nín khóc. Chiều cho em ăn kem pudding"

Lần này Mạc Nhu Nhi lại ko hề quan tâm đến đồ ăn, nước nỏ càng lớn.

"Thêm KFC và Mochi lạnh " Phong Diệc Thần hết sức kiên nhẫn dụ dỗ

"Thêm pizza và mì tương đen "

Đến lúc Phong Diệc Thần sắp hết kiên nhẫn thì đúng như mong muốn, một giọng nói nhỏ nước nỏ hết sức đáng yêu vang lên

" Anh.. anh nói thì.. thì nhất định phải giữ lời "

" Được "

Phong Diệc Thần bế nàng lên đi về hướng phòng tắm

" Anh. Anh làm gì ?"

" Rửa cánh tay chỉ biết ăn dính đầy dầu mỡ của em "

" A, tôi tôi tự rửa"

" Đừng lộn xộn" Phong Diệc Thần dùng ánh mắt cảnh cáo khiến Mạc Nhu Nhi sợ hãi im lặng.

Sah khi rửa tay xong, Mạc Nhu Nhi do nẩy khóc nhiều quá nên sớm đã mệt mỏi ngủ thiếp đi. Phong Diệc Thần bế nàng vào phòng ngủ đặt ở trên giường, sau khi đắp chăn và hôn nhẹ vào trán nàng mới rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Chương 37

Khi Mạc Nhu Nhi tỉnh dậy thì đã là truyện của ngày hôm sau. Nàng cảm thấy toàn thân mình dường như đang nằm trên một tấm thảm vô cùng dịu mềm ấm áp. Cảm giác như đang bay bổng trên thiên đường.

Làn mi cong vút khẽ rung rung tiếp đó là sự xuất hiện của đôi con ngươi ngơ ngác mà tinh khiết.

" Thần" Mạc Nhu Nhi cọ sát mặt mình vào ngực hắn. Đôi tay mở rộng ôm lấy eo hắn cố tìm vị trí thoải mái để ngủ

" Tỉnh rồi ?" Phong Diệc Thần nhìn bộ dạng đó của nàng ko khỏi buồn cười. Đôi mắt hiện lên những tia ôn nhu .

Mạc Nhu Nhi gật gật đầu nhưng thực chất đôi mắt vẫn lim dim như con mèo nhỏ còn chưa ngủ đủ

" Chúng ta đang ở đâu đây ?"

" Trở về Thượng Hải"

" Vậy là đang trên máy bay sao ?" Mạc Nhu Nhi nhỏ giọng meo meo nói

" Ừ. Ngủ tiếp đi " Phong Diệc Thần bàn tay vuốt ve nhưng sợi tóc nàng mân mê ko rời

Mạc Nhu Nhi cũng ko đáp lại mà liền chìm vào giấc ngủ. Phải biết rằng, đối với nàng mà nói, ngủ bao nhiêu cũng là ko đủ

Nếu ko phải vì khuôn mặt cùng dáng vóc giống người, có lẽ nhiều người sẽ nghĩ nàng và heo là cùng một chủng loài.

Khoảng ba tiếng sau Mạc Nhu Nhi tỉnh dậy. Tuy nhiên lần này nàng ko còn nằm trong lòng ngực ấm áp của người đàn ông mà nằm trên một chiếc giường êm ái. Cảm giác có chút mất mát ! Mạc Nhu Nhi ngậy ngốc bước từng bước ra khỏi phòng ngủ đi tìm người nào đó, hiện giờ bụng nàng rỗng đến ko còn gì nữa rồi ! Nàng chết đói mất thôi!

Đây là máy bay tư nhân của Phong thị do đó ở đây tương đối ít người. Chỉ có một số lao công cùng tiếp viên qua lại chứ ko hề có quan khách. Thấy

Mạc Nhu Nhi tỉnh dậy, cô tiếp viên đi gần lại hỏi

" Tiểu thư, xin hỏi cô cần gì ?"

" Thần đâu ?" Mạc Nhu Nhi cười ngọt ngào nhìn cô

Cô tiếp tân nhìn nàng đến ngơ ngẩn. Dứa bé này thật quá đáng yêu đi. Đúng là khiến người ta ko thể ngừng quý mến.

" Tổng giám đốc đang ở trong phòng kia " Cô tiếp viên dịu dàng chỉ tay về phía cửa phòng

" Cảm ơn cô "

Mạc Nhu Nhi vui vẻ đi nhanh tới chỗ Phong Diệc Thần

Từ xa, Mạc Nhu Nhi thấy Phong Diệc Thần đang đứng nói chuyện với ai đó. Trông có vẻ rất quen . Nàng từ từ tiến lại gần Phong Diệc Thần với vẻ mặt nghịch ngợm

Hai tay nàng che kín mắt hấn, sau đó cô giả giọng khác nói

" Đoán xem tôi là ai ?"

Phong Diệc Thần cười nhẹ. Hấn đương nhiên biết là Nhu Nhi rồi. Trên chiếc máy bay này ngoại trừ nàng còn ai dám động vào người hấn chứ. Ngay khi nàng từ từ tiến sát hấn đã phát hiện rồi nhưng vẫn mặc kệ để xem nàng sẽ làm gì tiếp theo. Nếu ngay cả việc này mà còn ko biết thì chắc hấn đã xuống làm bạn với diêm vương vô số lần rồi. Im lặng một lúc rồi hấn lên tiếng

" Nhu nhi"

Mạc Nhu Nhi nghe thấy hấn nói vậy ù xủ như trái bóng xì hơi. Bị hấn phát hiện rồi.

Phong Diệc Thần thấy nàng mắt húng liền cầm lấy tay nàng còn đang bịt mắt hấn gỡ xuống, ngay sau đó xoay người chuyển ra phía sau ôm lấy nàng

" Sao chạy ra đây "

Còn chưa để Mạc Nhu Nhi trả lời thì đã có một giọng nói ko mấy đứng đắn vang lên

" A, chị dâu nhỏ . Quả thật mỗi lần gặp lại ngày càng xinh hơn. Được anh hai bảo dưỡng thật tốt."

Mạc Nhu Nhi nhìn Phong Diệc Hàn với ánh mắt khó hiểu

" Chị dâu nhỏ mà anh bảo là tôi sao ?"

" Chị đoán đi "

Mạc Nhu Nhi nhìn xung quanh. Chắc chắn một lượt là ngoài nàng ra ko ai là con gái mới mở miệng nói tiếp

" Hình như là vậy "

Phong Diệc Thần nghe giọng nói ngơ ngác của nàng liền nhìn Phong Diệc Hàn với ý cảnh cáo.

Phong Diệc Hàn ko hề sợ hãi nhún vai sau đó nhìn lại Phong Diệc Thần với ánh mắt ' em chỉ là định đùa một chút '

Chợt nhớ ra chuyện gì đó, Mạc Nhu Nhi hét lên

" A, anh là người giúp tôi hôm đó ở quán bar ?"

Phong Diệc Hàn tươi cười lười ko hề nghiêm lời khen ngợi

" Đúng vậy, chị dâu nhỏ thật thông minh "

Mạc Nhu Nhi được khen vui vẻ cười đến ngọt ngào .

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Chương 38

Phong Diệc Thần ko vui nhìn hai người nào đó đang vui vẻ cười nói với nhau kia , mặt lạnh ngắt lời

" Cậu rất rảnh ?"

" Đâu có, em đây rất nhiều việc chưa xử lí ." Phong Diệc Hàn đương nhiên hiểu ý tứ trong đó. Lời anh hai muốn truyền đạt cho cậu chính là ' nếu cậu còn ở đây trò chuyện tâm tình với cô ấy thì tôi liền cho cậu bận đến ko có thời gian ăn '

Nghe xong câu nói đó, Phong Diệc Thần nhếch mép tán dương ngay sau đó ôm eo Mạc Nhu Nhi kéo ra khỏi phòng

" Em cũng nghe thấy rồi đó, cậu ta ' rất bận ' . Chúng ta ko nên làm phiền "

Mạc Nhu Nhi gật đầu về đồng ý sau đó xoa bụng

" Tôi đói"

" Được, chúng ta đi ăn "

" Dạ " Mạc Nhu Nhi nghe tới ăn cười đến chói lói

Nhìn đồng đồ ăn trên bàn mặc dù vô cùng nhiều nhưng lại làm Mạc Nhu Nhi ko vui.

" Tôi ko muốn ăn mấy cái này"

Đùa sao ? Nàng là ko hề muốn ăn hải sản. Nàng muốn ăn đồ ăn nhanh.

" Thần, ăn cái khác có được ko ?" Mạc Nhu Nhi nhanh chóng làm nũng với bộ mặt vô cùng đáng yêu

Phong Diệc Thần nhú mày. Đây toàn là những món là hần đã cất công sai người đi ra tận nơi đánh bắt thủy sản tươi sống ở nhiều nước khác nhau , vô cùng bổ dưỡng để nàng ăn vậy mà nàng lại ko thích

" Em nói đi "

" Sushi, thịt nướng chua ngọt, gà cay phô mai, pizza cỡ lớn, đùi gà tẩm mật ong "

" A, còn thêm cả một hokkaido nữa nha " Mạc Nhu Nhi liệt kê hàng loạt các loại đồ ăn với tâm trạng vô cùng vô cùng vui vẻ ko hề chú ý đến sắc mặt người bên cạnh đã sớm đen xì

" Ko cho ăn "

" Nhưng tôi chỉ muốn ăn những thứ đó. Mấy cái kia liền ko vô a " Mạc Nhu Nhi dùng bộ mặt đáng thương nói

" Ko vô cũng phải ăn. Những thứ đó rất tốt cho cơ thể em "

" Nhưng..."

Mạc Nhu Nhi còn định nói thêm nhưng bị ánh mắt Phong Diệc Thần dọa sợ. đành phải ảm ức cầm đũa lên ăn, ko phục nói nhỏ

" Đến muốn ăn gì cũng ko cho "

Phong Diệc Thần tai thính lại nghe rất rõ từng chữ nàng nói , nhú mày lại

" Há ?"

" Haha, tôi đâu có nói gì " Mạc Nhu Nhi cười ngây ngô rồi lại cúi đầu xuống ăn

Phong Diệc Thần hài lòng vuốt tóc nàng, cung chiều nói

" Ngoan, khi nào tới nơi cho em ăn bánh ngọt"

" Thật ?" Mạc Nhu Nhi đang buồn tui nghe thấy câu nói đó như là thấy sao ánh mắt sáng rực hẳn lên

" Ừ "

Sau khi ăn xong, Mạc Nhu Nhi chán quá ngồi trên đùi Phong Diệc Thần ôm lấy eo hân ngủ ngon lành.

Mãi cho đến khi máy bay hạ cánh nàng mới tỉnh

" Chúng ta đi"

" Đi đâu ?" Mạc Ngu Nhi ngơ ngác hỏi

" Em là định sống trên máy bay ?"

" Đến nơi rồi sao ?"

" Ừ"

Khi Phong Diệc Thần cùng Mạc Nhu Nhi xuống máy bay thì ở đó ko xa Băng Ly cùng cha mẹ nàng cũng đứng đó. Có lẽ do lo lắng nên ai cũng mong muốn sớm nhìn thấy nàng an toàn.

" Cha, mẹ, Băng Ly. Con nhớ mọi người chết mất " Mạc Nhu Nhi hứng hỏi chạy đến ôm chầm lấy họ.

" Mình cũng rất nhớ cậu " Băng Ly cười ngọt ngào ôm trâm lấy nàng.

Phong Diệc Hàn đứng đó bỗng hưng phấn hẳn lên. Hôm nay tự dung lại có thể gặp được cô ở đây . Đúng là ko uống chuyến đi này !

Vẫn giữ dáng vẻ phong lưu Phong Diệc Hàn sải bước tới chào hỏi .

" Chào bác trai, bác gái "

Băng Ly vốn cũng ko hề chú ý đến sự có mặt của hai người đàn ông phía sau Nhu Nhi bấy giờ mới ngẩng mặt lên

Người đàn ông này ngũ quan có một số điểm tương đồng khác giống với Phong Diệc Thần. Cả hai anh em đều có nhan sắc xuất chúng như nhau tuy nhiên người đàn ông này lại cho cô cảm giác cái loại khí thế hoàn toàn trái ngược với người anh

Nếu Phong Diệc Thần lạnh lùng nghiêm túc bao nhiêu thì Phong Diệc Hàn có vẻ phong lưu ko mấy đứng đắn bấy nhiêu. Mà cô đây, ghét nhất là những loại đàn ông đào hoa phong lưu suốt ngày đi trêu hoạ ghẹo nguyệt. Băng Ly liếc nhìn anh ta với ánh mắt khinh bỉ sau đó quay ra tiếp tục trò chuyện với Nhu Nhi

Phong Diệc Hàn thấy cô ko hề chú ý đến mình mà cảm thấy vui cùng hứng thú xen lẫn khó chịu, đột nhiên hẳn lại muốn chêu đùa cô một chút.

" Vị tiểu thư đây là .."

Băng Ly cũng ko có ý định trả lời anh ta, định cứ như vậy mà bỏ đi nhưng Nhu Nhi bên cạnh lại ko hề hiểu ý cô, nói to một câu nhắc nhở

" Băng Ly, anh ta đang hỏi cậu kia "

Đúng là hại chết cô mà ! Nhu Nhi đã nhắc nhở đến vậy chẳng lẽ còn cố tình bỏ đi được sao ?

" Tôi là Băng Ly, bạn thân của Nhu Nhi "

Phong Diệc Hàn ' cời mở' chìa tay ra trước mặt cô, ánh mắt nhìn cô chứa đựng những tia đùa cợt làm cô chỉ muốn một tay đấm tím mắt hắn. Nhưng cô đây làm sao có thể cư xử ko phép tắc như thế được. Phải nhịn, phải nhịn...

Băng Ly cũng chìa tay ra chạm nhẹ vào tay hắn coi như xã giao nắm tay chào hỏi. Sau đó cô vội vàng muốn rút tay ra. Nhưng đâu có dễ như vậy, tên khốn này lại giữ chặt tay cô ko buông

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Chương 39

Băng Ly thấy vậy, trên mặt tỏ rõ vẻ tức tối, trừng mắt nhìn hắn

Phong Diệc Hàn lại ko hề tránh lại đôi mắt xinh đẹp kia mà trực tiếp nhìn lại, miệng còn nhếch môi cười nhẹ nhẽ. Coi như là hấn đang chiêm ngưỡng vẻ đẹp của đôi mắt này đi

Tên này là đang công khai gây rối sao ? Được, vậy để xem ai hơn được ai. Băng Ly ko khách khi bóp mạnh vào tay hấn để cho móng tay của cô cào sâu vào da thịt Phong Diệc Hàn .

Tuy nhiên, mấy cái trò mèo cào này sao có thể làm cho Phong Diệc Hàn bị thương. Hấn cứ nắm chặt tay cô để mặc cho cô cào

Cầu đến sắp gãy cả móng mà Phong Diệc Hàn vẫn ko chịu buông tay Băng Ly ra, cô khó chịu lên tiếng

" Buông ra "

" Tiểu thư có vẻ ko thích tôi lắm"

" Tôi là vô cùng ko thích anh" Băng Ly nói thẳng thừng vừa nói còn lườm lườm Phong Diệc Hàn

" A, vậy thì tôi đây phải làm cho vị tiểu thư này thích tôi rồi " Phong Diệc Thần cọt nhả vuốt ve bàn tay cô

" Anh.. anh có ý gì ?" Băng Ly nhủu mày lại để phòng Phong Diệc Hàn như để phòng một con sói.

" Rồi sau này em sẽ biết " Phong Diệc Hàn đưa tay Băng Ly chạm nhẹ một nụ hôn lên đó rồi bỏ ra

Mạc Nhu Nhi ở bên cạnh nhìn hai người họ với vẻ ngỡ ngác

" Hai người có quen nhau sao ?"

Cùng một lúc Phong Diệc Hàn và Băng Ly đều lên tiếng

" Rất thân thiết/ Ko quen biết"

" Vậy rốt cuộc là có hay ko ?"

" Cậu tin mình hay tin anh ta ?!"

" Đương nhiên là cậu rồi!"

" Vậy chính là Ko quen " Băng Ly mạnh miệng nói ko hề để ý tới sắc mặt Phong Diệc Hàn ý cười ngày càng tươi.

" Chúng ta đi về thôi " Mạc Nhu Nhi ôm lấy tay Băng Ly kéo cô về phía trước trong khi đó Phong Diệc Thần sắc mặt xám xịt. Nàng lại dám coi hấn như ko khí. Hấn lạnh lùng đi về phía hai người kia kéo Mạc Nhu Nhi ra ôm lấy vòng eo nàng

Mạc Nhu Nhi bất ngờ bị ôm hỏi

" Anh ko về nhà sao ?"

Phong Diệc Thần ko vui nhủu mày. Nàng là đang có ý định đuổi hấn ?! Được lắm, có người nhà liền ko cần ân nhân. Nàng còn ko nhớ chính ai là người lặn lội sang New York cứu mình ?

Hồng Nhan thấy thế ko vui mắng nhẹ

" Con bé này, người ta chính là ân nhân của con. Sao có thể bảo người ta đi như thế được "

Mạc Nhu Nhi vô cùng uỷ khuất

" Con đâu có đuổi anh ta, người ta hỏi tí cũng được "

Phong Diệc Thần trông vẻ mặt này của nàng thì tâm tình vui hơn hấn, vuốt ve đôi mịn màng vẻ mặt đầy sủng nịnh

" Tôi về nhà em "

" Về nhà tôi ?"

" Ừ "

" Làm gì ?"

"Em muốn đính hôn rồi kết hôn hay kết hôn luôn ?"

" Tôi ko biết "

" Vậy chúng ta về nhà em bàn chuyện kết hôn " Nếu nàng ko có ý kiến thì Phong Diệc Thần cũng chẳng cần lãng phí thời gian cho tiệc đính hôn làm gì, tiến tới thẳng hôn lễ chính.

" Anh muốn kết hôn sao ?" Mạc Nhu Nhi ko hiểu sao khi nghe thấy những lời này tâm trạng cảm thấy có phần mất mát

" Ừ "

" Cô dâu có xinh ko ?" Mạc Nhu Nhi buồn bã hỏi

" Là rất xinh đẹp " Phong Diệc Thần nhìn về mặt đó biết là nàng chưa hiểu cũng ko vội giải thích, hắn muốn biết trong lòng nàng có hắn hay ko

" Có thể ko cưới ko ?" Mạc Nhu Nhi ưỡn khuất hỏi nhỏ

" Ko được "

Mạc Nhu Nhi cũng ko nói gì chỉ bày ra vẻ mặt buồn bã từ lúc trên xe tới lúc về

Nhiều khi Mạc Nhu Nhi cũng ko hiểu, hắn cưới vợ thì liên quan gì đến mình ? Sao tâm trạng cứ buồn bã như vậy.

" Sao vậy ?" Phong Diệc Thần ngồi cạnh hỏi

Mạc Nhu Nhi cũng ko thêm trả lời. Bộ dạng này của Nhu Nhi khiến hắn rất vui vẻ. Hắn đặt nàng lên đùi rồi hôn lên mái tóc

" Nói chuyện "

Mạc Nhu Nhi giận dỗi nhảy xuống nhưng lại bị Phong Diệc Thần giữ chặt eo

" Thả tôi ra. Đi mà ôm vợ sắp cưới của anh "

" Tôi là đang ôm vợ sắp cưới của mình "

Mạc Nhu Nhi bỗng khựng người lại. Ngơ ngác nhìn hắn

" Tôi ?"

" Ko em thì có thể là ai ?"

Mạc Nhu Nhi meo meo nói

" Ai đồng ý cưới anh chứ "

" Em dám từ chối ?"

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Chương 40

" Mẹ tôi đã dặn, ko phải người yêu thì ko được kết hôn " Mạc Nhu Nhi ngây thơ cắn móng tay. Thực ra cũng ko phải nàng muốn vậy mà là thói quen từ hồi nhỏ. Chính vì vậy mà bàn tay nõn nà của nàng móng chưa bao giờ dài. Mỗi lần đi học nàng hay bị các bạn chê ' móng tay lùn' hay đúng hơn là bọn họ đang chê chọc nàng cắn móng tay. Nàng cũng đâu phải cố ý a, tất cả chỉ vì nhìn thấy nó mọc ra một chút xíu là nàng liền cảm thấy ko thích nên mới cho vào miệng cắn cụt.

Phong Diệc Thần cầm lấy đôi bàn tay mà Mạc Nhu Nhi cắn gờ xuống, nhẹ nhàng xoa nắn mu bàn tay

" Ko cho cắn "

Một lúc sau

" Em thấy tôi đối với em có tốt ko ?" Phong Diệc Thần dụ dỗ hỏi. Hơi thờ nam tính phả vào chiếc cổ trắng nõn của Mạc Nhu Nhi

" Tốt"

" Vậy em có muốn nhìn thấy tôi cười cô gái khác ko ?"

Mạc Nhu Nhi gật đầu, một lúc sau suy nghĩ lại lắc lắc

" Rốt cuộc là có hay ko "

Mạc Nhu Nhi lắc đầu

" Bây giờ nếu em ko lấy thì tôi liền cưới người khác "

Mạc Nhu Nhi nghe hắn nói vậy, vẻ mặt ủy khuất, hốc mắt đã nổi lên mấy tầng sương

Phong Diệc Thần tâm trạng lại vô cùng vui vẻ, ít ra khi biết tin hắn cưới vợ nàng cũng có cảm giác đau lòng.

" Vậy có cưới hay ko ? "

Mạc Nhu Nhi gật gật đầu .

Phong Diệc Thần đạt được kết quả mình mong muốn hôn lên đôi môi đỏ mọng của nàng. Nụ hôn từ nhẹ nhàng như gà mổ thóc dần dần trở lên mãnh liệt khiến Mạc Nhu Nhi hít thở ko thông.

" Ừm... Thần, khó thở"

Phong Diệc Thần vẫn ko chịu buông tha nàng. Vẫn dùng chiếc lưỡi thơm tho thăm dò miệng nàng, buộc lưỡi nàng phải rong đuối với hắn. Đến khi thoả mãn mới rời khỏi đôi môi anh đào kia

Mạc Nhu Nhi bị hôn tới đỏ cả mặt. Tranh thủ hít thở lấy nguồn ko khí bên ngoài. Vẻ mặt hiện giờ của nàng phải nói là vô cùng mê hoặc đàn ông.

Phong Diệc Thần cảm thấy miệng bỗng chốc khô khan. Thực sự chỉ muốn đè nàng ra ăn sạch ngay tại chỗ. Nhưng hắn ko làm vậy, hắn ko muốn dọa nàng sợ. Giọng nói khàn khàn của Phong Diệc Thần vang lên

" Tuần sau chúng ta kết hôn "

" Nhanh vậy sao ?"

" Ừ" Hắn muốn nhanh chóng rước nàng về nhà, đề phòng những con sói sau này sẽ bám rít lấy nàng. Nhất là khi Lãnh Tuyết còn chưa chịu từ bỏ ý định với người phụ nữ của hắn

" Nhưng tôi còn chưa báo với cha mẹ ." Mạc Nhu Nhi nhỏ giọng nói

" Những cái đó tôi sẽ lo "

Đến biệt thự Mạc gia, Phong Diệc Thần ôm eo Mạc Nhu Nhi vào trong.

Phong Diệc Thần hôn vào trán Mạc Nhu Nhi, sau đó bảo nàng lên lầu để hắn ở đây bàn chuyện. Mạc Nhu Nhi cũng ngoan ngoãn đi lên

Mới bước vào phòng điện thoại đã rung lên

" Hello "

" Anh là.."

" Quên giọng nói tôi rồi sao ?"

Mạc Nhu Nhi cố gắng nghĩ lại xem nhưng kết quả chẳng nhớ được gì. Nàng nhẹ giọng nói

" Chúng ta.. có quen sao ?

Cố Phong cũng ko tức giận. Hắn tưởng nàng chỉ ngốc nhưng ko ngờ trí nhớ lại tệ đến vậy

" Tôi là Cố Phong "

Mạc Nhu Nhi quả thực vẫn ko nhớ nổi cái tên này đã xuất hiện bao giờ chưa . Chẳng lẽ có người rảnh rỗi gọi chêu đùa

" Cố Phong...?"

" Sao vậy, em nhớ ra tôi chưa " Cố Phong tà mị cười nhẹ

Đến khi nghe giọng điệu này của hắn, Mạc Nhu Nhi lại khẳng định 99,99 % suy luận của mình là đúng

" Thần kinh, tôi ko quen anh a "

Nói xong lập tức cúp máy .

Cô gái nhỏ này thật là... quá thu hút người. Cố Phong chép chép miệng. Hắn đã phải điều tra mãi mới có thể tìm được số điện thoại của nàng. Vậy mà nàng đây lại ko hề một chút nhớ đến hắn. Điều đó là hiển nhiên thôi, bởi nàng là con gái của Mạc Tước, còn có qua lại với phong Diệc Thần, đâu phải muốn điều tra liên điều tra được. Nghĩ đến đây Cố Phong cảm thấy khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Chương 41

“ Mẹ tôi đã dặn, ko phải người yêu thì ko được kết hôn “ Mạc Nhu Nhi ngây thơ cắn móng tay. Thực ra cũng ko phải nàng muốn vậy mà là thói quen từ hồi nhỏ. Chính vì vậy mà bàn tay nõn nà của nàng móng chưa bao giờ dài. Mỗi lần đi học nàng hay bị các bạn chê " móng tay lùn" hay đúng hơn là bọn họ đang chê chọc nàng cắn móng tay. Nàng cũng đâu phải cố ý a, tất cả chỉ vì nhìn thấy nó mọc ra một chút xíu là nàng liền cảm thấy ko thích nên mới cho vào miệng cắn cụt.

Phong Diệc Thần cầm lấy đôi bàn tay mà Mạc Nhu Nhi cắn gờ xuống, nhẹ nhàng xoa nắn mu bàn tay

“ Ko cho cắn “

Một lúc sau

“ Em thấy tôi đối với em có tốt ko?” Phong Diệc Thần dụ dỗ hỏi. Hơi thở nam tính phả vào chiếc cổ trắng nõn của Mạc Nhu Nhi

“ Tốt”

“ Vậy em có muốn nhìn thấy tôi cưới cô gái khác ko?”

Mạc Nhu Nhi gật đầu, một lúc sau suy nghĩ lại lắc lắc

“ Rất cuộc là có hay ko “

Mạc Nhu Nhi lắc đầu

“ Bây giờ nếu em ko lấy thì tôi liền cưới người khác “

Mạc Nhu Nhi nghe hắn nói vậy, vẻ mặt ủy khuất, hốc mắt đã nổi lên mấy tầng sương

Phong Diệc Thần tâm trạng lại vô cùng vui vẻ, ít ra khi biết tin hắn cưới vợ nàng cũng có cảm giác đau lòng.

“ Vậy có cưới hay ko? “

Mạc Nhu Nhi gật gật đầu.

Phong Diệc Thần đạt được kết quả mình mong muốn hôn lên đôi môi đỏ mọng của nàng. Nụ hôn từ nhẹ nhàng như gà mổ thóc dần dần trở lên mãnh liệt khiến Mạc Nhu Nhi hít thở ko thông.

“ Ừm... Thần, khó thở”

Phong Diệc Thần vẫn ko chịu buông tha nàng. Vẫn dùng chiếc lưỡi thom tho thăm dò miệng nàng, buộc lưỡi nàng phải rong đuối với hắn. Đến khi thoả mãn mới rời khỏi đôi môi anh đào kia

Mạc Nhu Nhi bị hôn tới đỏ cả mặt. Tranh thủ hít thở lấy nguồn ko khí bên ngoài. Vẻ mặt hiện giờ của nàng phải nói là vô cùng mê hoặc đàn ông.

Phong Diệc Thần cảm thấy miệng bỗng chốc khô khan. Thực sự chỉ muốn đè nàng ra ăn sạch ngay tại chỗ. Nhưng hắn ko làm vậy, hắn ko muốn dọa

nàng sợ. Giọng nói khàn khàn của Phong Diệc Thần vang lên

“Tuần sau chúng ta kết hôn “

“Nhanh vậy sao?”

“Ừ” Hắn muốn nhanh chóng rước nàng về nhà, đề phòng những con sói sau này sẽ bám rít lấy nàng. Nhất là khi Lãnh Tuyết còn chưa chịu từ bỏ ý định với người phụ nữ của hắn

“Nhưng tôi còn chưa bảo với cha mẹ.” Mạc Nhu Nhi nhỏ giọng nói

“Những cái đó tôi sẽ lo “

Đến biệt thự Mạc gia, Phong Diệc Thần ôm eo Mạc Nhu Nhi vào trong.

Phong Diệc Thần hôn vào trán Mạc Nhu Nhi, sau đó bảo nàng lên lầu để hắn ở đây bàn chuyện. Mạc Nhu Nhi cũng ngoan ngoãn đi lên

Mới bước vào phòng điện thoại đã rung lên

“Hello “

“ Anh là..”

“Quên giọng nói tôi rồi sao?”

Mạc Nhu Nhi cố gắng nghĩ lại xem nhưng kết quả chẳng nhớ được gì. Nàng nhẹ giọng nói

“Chúng ta.. có quen sao?”

Cố Phong cũng ko tức giận. Hắn tưởng nàng chỉ ngốc nhưng ko ngờ trí nhớ lại tệ đến vậy

“Tôi là Cố Phong “

Mạc Nhu Nhi quả thực vẫn ko nhớ nổi cái tên này đã xuất hiện bao giờ chưa. Chẳng lẽ có người rành rồi gọi chêu đùa

“Cố Phong..?”

“Sao vậy, em nhớ ra tôi chưa “ Cố Phong tà mị cười nhẹ

Đến khi nghe giọng điệu này của hắn, Mạc Nhu Nhi lại khẳng định 99,99 % suy luận của mình là đúng

“Thần kinh, tôi ko quen anh a “

Nói xong lập tức cúp máy.

Cô gái nhỏ này thật là... quá thu hút người. Cố Phong chẹp chẹp miệng. Hắn đã phải điều tra mãi mới có thể tìm được số điện thoại của nàng. Vậy mà nàng đây lại ko hề một chút nhớ đến hắn. Điều đó là hiển nhiên thôi, bởi nàng là con gái của Mạc Tước, còn có qua lại với phong Diệc Thần, đâu phải muốn điều tra liên điều tra được. Nghĩ đến đây Cố Phong cảm thấy khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Chương 42

Mạc Nhu Nhi tắm rửa sạch sẽ rồi chui vào trong chăn. Thời tiết như thế này quá khắc nghiệt, hôm nào hôm đấy đều lạnh giá tưởng chừng như có thể mang nàng đi đóng băng

Đang chìm đắm thì bỗng dưng có tiếng gõ cửa

“Nhu Nhi..? Con ngủ chưa?”

“A, mẹ vào đi “

Hồng Nhan đi đến bên giường ngồi cạnh nàng. Cầm lấy tay nàng đặt vào hai tay bà

“ Con định lấy Phong tông? “

“ Dạ “

“ Con nghĩ kĩ chưa?”

Mạc Nhu Nhi ngơ ngẩn nhìn bà. Chính nàng còn ko biết mình có nên kết hôn với hần ko. Nhưng mỗi khi nghĩ hần sẽ lấy người khác thì trong lòng nàng cảm giác hụt hẫng hần đi

Hồng Nhan nhìn về mặt ngơ ngác của con gái mình ko khỏi xoa đầu nàng

“ Hôn nhân là chuyện cả đời. Phải suy nghĩ thật kĩ, biết ko?”

Mạc Nhu Nhi gật gật đầu

“ Con quyết định nghĩ chưa? Thật sự là muốn gả?”

Hồng Nhan thấy Phong Diệc Thần cũng ko phải là ko tốt. Bà là rất vừa ý hần. Nhưng bà muốn đưa con gái được bà nâng niu chiều chuộng từ nhỏ này lớn lên cũng phải thật hạnh phúc nên mới cần xác định lại tình cảm của con gái với Phong tông. Bà ko muốn con gái bà sau này sẽ phải chịu tổn thương hay bất cứ thứ gì nguy hại khác vì hôn nhân ko có tình yêu

Mạc Nhu Nhi suy ngẫm một lúc rồi gật đầu

“ Dạ “

“ Được rồi, Nhu Nhi ngoan. Ngủ đi. Mẹ về phòng “

“ Mẹ ngủ ngon” Mạc Nhu Nhi hôn chụt phát vào má bà rồi tiếp tục chồm chần lên người.

Ko khí ám muội hoà với điệu nhạc xập xình làm cho Wis trở nên phóng đảng tà mị. Tại một căn phòng bao, một đám công tử đang tụ tập ăn chơi.

Phong Diệc Hàn hai tay ôm hai mỹ nữ nóng bỏng, ăn mặc vô cùng thiếu vải. Bàn tay hần ko ngừng lắc lư chất lỏng trong chiếc ly thủy tinh với ánh mắt đắm chiều, thỉnh thoảng khoé miệng khẽ nhếch lên thành một đường cong hoàn mĩ

“ Hàn, anh ko tập chung “ Một cô gái tỏ vẻ hờn dỗi nói, nhưng thực chất đôi tay cô ta lại men theo đường khúc áo sơ mi thăm dò vào bên trong, khuôn mặt cò sát vào lồng ngực vững chắc.

“ Ngoan, thương em “ Phong Diệc Hàn hôn lên đôi môi khiêu gợi của cô ta

“ Hàn, người ta cũng muốn “ Cô gái bên cạnh cũng ko khỏi ghen tị lên tiếng

Phong Diệc Hàn còn chưa hôn cô ta thì bỗng có tiếng đập cửa mạnh mang theo đó là một thân hình nhỏ xinh của thiếu nữ

Cô coi những gì diễn ra xung quanh như ko khí đi thẳng tới chỗ của một người đàn ông anh tuấn trầm lặng đang thưởng thức điếu cigar Cuba mới cho ra mắt gần đây mà còn chưa tung ra trên thị trường

“ Sao em tự dưng xông vào đây?”

Băng Ly chẳng nói chẳng rằng ôm chầm lấy anh thật chặt như một con mèo nhỏ bị chủ nhân bỏ rơi rất lâu giờ mới được gặp lại

“ Sao về nước mà ko chịu gọi cho em “ Băng Ly nhìn anh đầy trách cứ

“ Anh cũng chỉ mới về được mấy tiếng “ Băng Tư xoa đầu cô em gái nhỏ đang rúc trong lòng mình. Băng Ly vốn là một cô mạnh mẽ nhưng mỗi khi ở trước mặt người anh trai này thì lại như thay đổi thành một nhân cách khác

Anh trai luôn cưng chiều thao túng cho cô. Chỉ cần có anh hai ở bên là cô ko hề sợ gì hết. Tuy nhiên mấy năm gần đây anh đi du học khiến cô vô cùng buồn lòng, hiện giờ anh đã trở về đương nhiên cô phải vui rồi

Một màn ân ái này lại làm cho Phong Diệc Hàn vô cùng chướng mắt. Cô lại có thể ở trong lòng người đàn ông khác ôm ôm ấp ấp, cũng ko nhận rõ được mình là của ai!

Phong Diệc Hàn kiềm chế cơn giận hai tay vẫn ôm hai mỹ nữ tà mị lên tiếng

“ Tư, bạn gái sao?”

“ Là em gái tôi “

Băng Ly bấy giờ mới ngừng mặt lên nhìn xung quanh. Khi mắt cô cùng mắt hắn giao nhau, Băng Ly nhú mày lại

“ Sao anh lại có thể quen biết với dạng người như anh ta?” Băng Ly chỉ tay vào Phong Diệc Hàn

Phong Diệc Hàn sau khi nghe cô chính là em gái của Băng Tư thì tâm trạng có vui lên đôi chút tuy nhiên hắn lại vô cùng ko thích cử tri thân mật của hai người họ. Nếu ko phải hai người họ là anh em, cho dù có là bạn bè tốt hắn cũng sẽ cướp lại.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Hỏi Đáp (Mong Các Bạn Vào Giải Đáp Thắc Mắc Cho Mình)

Àn nhong a xê nhô các cậu cho tui hỏi nhé. Mong nhận được đáp án chính xác và đúng đắn nhất. Cảm ơn trước nha

- Tui đăng nhập wattpad bằng facebook. Nhưng bây giờ fb của tui bị hack đổi mật khẩu. Vậy có ảnh hưởng gì tới wattpad mà tui đang dùng và đăng truyện ko ?

Mong các cậu cmt góp ý cho tui nha. Nếu như có việc gì thay đổi thì tui sẽ thông báo sau

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Chương 43

Bánh xe lăn qua con đường vắng tanh cuối cùng cũng đến biệt thự. Băng Ly thầm nghĩ tên này cũng quá biến thái đi , đến chỗ ở cũng đặt ở nơi kì quái đến vậy.

" Anh ko sợ nửa đêm ma tới gõ cửa sao ?"

" Em thử nói xem tôi sợ ma hay ma sợ tôi ? "

" Hừ. Loại người như anh hẳn là ma cũng phải sợ rồi"

"Tôi sẽ coi đó như một lời khen "

Băng Ly lầm nhảm " tự luyện, tự phụ, ở đây cho ma dọa chết anh"

Phong Diệc Hàn nghe thấy nụ cười thích thú lại giương lên

Biệt thự này nằm ngay ở khu đất trống rộng rãi cạnh nghĩa trang tạo nên một sự đối lập tương phản ko hề nhẹ. Một bên là nghĩa trang âm u hoang vắng một bên là biệt thự lừng lẫy mang phong cách hoàng gia Anh. Thử nói xem người này ko phải quá biến thái rồi sao ?

" Em xuống hay ko ?!" Phong Diệc Hàn tức giận nói. Cô gái này thật ko biết tốt xấu. Lừa hắn và tài xế xuống xe trước rồi liền chốt cửa nhất quyết ko chịu ra

" Tôi ko "

" Được, vậy tôi đi vào trước. Em cứ từ từ ngồi ngắm cảnh vật xung quanh" Phong Diệc Hàn làm bộ muốn đi. Bước được mấy bước lại ngoảnh lại tỏ ý tốt nhắc nhở

" À quên nói với em. Gần đây có một số cô gái trẻ hay bị mất tích ở khu vực này. Tung tích đến nay chưa rõ ràng. Nghe nói nguyên nhân có liên quan tới nghĩa trang"

Băng Ly nghe tới đây cũng hơi hơi tái mặt. Cô phải công nhận mình là người ko tin vào mấy cái thứ cổ hủ ma quỷ này nhưng nghe hấn nói cũng thấy sợ. Bởi mẹ cô cũng hay đi cúng bái, nếu ko có ma quỷ thì còn cần cúng bái làm gì. Dù sợ nhưng cô vẫn cứng miệng

" Ai...ai sợ ma chứ "

" Tôi chỉ có lòng tốt muốn nhắc nhở. Tin hay ko tùy em " Nghe thấy giọng nói run rẩy của cô, Phong Diệc Hàn chắc chắn 99% đã lừa được cô, tự tin bước đi

Nhìn theo bóng lưng Phong Diệc Hàn sắp bước vào biệt thự, Băng Ly cuối cùng cũng chịu thua lên tiếng

" Khoan .. khoan đã. Tôi vào "

Vừa mở cửa xe Băng Ly chạy vội đến chỗ Phong Diệc Hàn đi sát cạnh bên hấn.

Phong Diệc Hàn thoả mãn xoay kéo người cô vào trong lòng ngực chêu đùa

" Sao ko ôm chặt tôi cho an toàn, đi sát vậy làm gì "

Băng Ly ko quen với cử tri thân mật này vội dẩy rủa

" Buông ra "

" Ko buông " Phong Diệc Hàn cứ thế ôm cô vào trong dưới con mắt ngạc nhiên của tất cả người giúp việc

" Chuẩn bị ít đồ ăn nhẹ mang lên phòng tôi "

" Vâng "

Vào tới phòng Phong Diệc Hàn mới buông Băng Ly ra. Cô vội vàng cách xa anh bằng con mắt đề phòng sói dữ

Tuy nhiên, cô càng lùi về sau thì hấn lại càng tiến sát gần

" Anh .. anh làm gì ? Tôi học võ mấy năm rồi đấy " Băng Ly dùng tư thế chuẩn bị xuất quyền

" Có cần tôi giúp em luyện công ? " Phong Diệc Thần về mặt tà mị đến gần

Băng Ly nghe vậy cảm thấy mình bị khinh thường quá lớn, đường đường là chị hai mà tên này lại dám trắng trợn khiêu khích, chân cô đạp thẳng vào người Phong Diệc Hàn nhưng bị hấn tóm được. Cô vùng nốt tay lên kia đâm vào ngực hấn nhưng rất nhanh đã bị chế ngự . Tư thế hai người kẻ sát lại voi nhau vô cùng ám muội .

Phong Diệc Hàn lại ko hề bỏ lỡ cơ hội nào ăn đậu hũ của cô . Môi hấn áp sát thì thắm vào tai cô

" Sao hả ? Còn muốn đánh ? "

Hơi thở nóng ẩm phả vào khiến Băng Ly hơi nhột. Cô cố gắng đẩy hấn ra

" Lưu manh "

Phong Diệc Hàn như cố tình muốn khiêu khích cô. Đôi môi mỏng hôn theo đường từ tai đi xuống cổ rồi mút mạnh một cái

" Tôi còn có thể lưu manh hơn. Em muốn thử qua ko ? "

" Tôi ko muốn ! Anh dám động vào người tôi tôi liền bảo anh hai đánh anh "

" Anh hai em có vẻ rất sẵn sàng giao em cho tôi " Phong Diệc Hàn vẫn càn quét ở nơi cổ trắng ngọc ngà ko nỡ buông ra. Phải công nhận mùi vị của cô rất mới mẻ mà thơm tho khiến hấn lưu luyến mãi ko thôi

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Chương 44

" Đồ biến thái, cách xa tôi ra "

" Tôi lại thích tư thế như này hơn " Phong Diệc Hàn đẩy lưng Băng Ly áp vào tường, tay mò mẫn xuống bắp chân trắng mịn mà xoa bóp

" Anh.." Động tác của Phong Diệc Hàn làm cho Băng Ly cứng người lại, cô cảm thấy toàn thân mình run rẩy hẳn lên

Đúng lúc đó tiếng chuông điện thoại trong túi của Băng Ly vang lên. Cô nhân cơ hội đó chón thoát khỏi tư thế ám muội, tuy nhiên Phong Diệc Hàn giữ chặt cô nhất quyết ko tha

" Anh buông ra. Tôi nghe điện thoại "

" Em nghe đi, tôi ko hề cảm "

" Anh là đĩa hã ? Sao lại bám dai đến vậy "

" Như này là bám dai, vậy đến khi chúng ta hoà nhập sẽ là cái gì ?" Phong Diệc Hàn chêu đùa

" Ai thèm hoà nhập với anh ?"

Tiếng chuông điện thoại lại lần nữa vang lên. Lần này cô mặc kệ hẳn, trực tiếp nghe điện thoại

" Băng Ly, cậu đang làm gì ? Sao ko chịu nghe máy của người ta" Mạc Nhu Nhi vô cùng lo lắng, nàng đã gọi cho Băng Ly mãi đến giờ cô mới chịu bắt máy

" Mình đang ở... áaa" Băng Ly định nói tiếp là cạnh tên em chồng biến thái của cậu thì chợt cảm thấy toàn thân lạnh lạnh. Cúi xuống liền thấy trang phục trên người cô vô cùng xộc xệch ko đứng đắn. Phong Diệc Hàn đã cởi khoá váy cô từ bao giờ. Phía dưới bị hấn kéo cao đến thắt lưng để lộ ra chiếc quần ren đen quyến rũ. Phía trên bị hấn tụt xuống quá áo lót.

" Em dám nói tôi liền muốn em ngay bây giờ" Phong Diệc Hàn đưa lưỡi liếm láp xung quanh chiếc áo lót đen quyến rũ. Có thể nghe ra trong giọng nói có mấy phần khàn khàn. Chết tiệt! Cô chẳng cần uốn người quyến rũ đã làm cho vật đàn ông của hắn bành chướng phản ứng mạnh mẽ, dục vọng cứ thế từ từ nổi lên mãnh liệt.

Tiếng nói từ điện thoại lại vang lên

" Sao vậy ? Vừa nãy mình có nghe thấy giọng đàn ông "

Băng Ly mặc dù rất muốn nói thật cho Nhu Nhi biết nhưng vẫn ko dám. Cô phải bảo vệ trong sáng của mình

" Ko có gì , mình mới bị chó cắn thôi"

Phong Diệc Hàn nghe thấy vậy, cắn mạnh vào núm hoa anh đào hồng tươi trên đỉnh núi cao chót vót kia

Băng Ly khẽ rên một tiếng. Nhỏ giọng trách cứ

" Anh ko thể khác loài chó một chút sao ?"

" Chính em đã nói tôi cùng chủng tộc với loài chó, người cùng chủng tộc sao có thể khác nhau đây ? Chắc tôi phải phát huy hết năng lực của mình rồi

" Nhà cậu nuôi chó từ bao giờ vậy ?"

" Cũng mới"

" Ừm. Băng Ly, mình ko ngủ được. Cậu sang nhà mình đi" Mạc Nhu Nhi dùng giọng điệu vô cùng tội nghiệp nói

Băng Ly cúi xuống trừng mắt nhìn người đàn ông ko ngừng cắn mút cơ thể cô kia. Mặc dù rất khó chịu nhưng vẫn phải cố gắng dịu giọng

" Hiện tại mình đang đau bụng, ko thể sang được "

" Có nguy hiểm lắm ko ?" Mạc Nhu Nhi giọng nói chứa đầy lo lắng

" Chỉ ngộ độc thức ăn thôi"

" Vậy cậu ngủ tiếp đi. Giữ gìn sức khỏe cho tốt. Bái bai"

Sau khi Mạc Nhu Nhi cúp máy, Băng Ly mới khó chịu đẩy dựa đập liên tục vào người Phong Diệc Hàn

" Tôi đã ko nói cho Nhu Nhi biết rồi. Anh có thể ngừng động tác"

Tuy nhiên, Phong Diệc Hàn lại coi lời cô như gió thoảng ngang tai,vẫn tiếp tục càn quét.

" Tên khốn này, anh nói ko chịu giữ lời"

Phong Diệc Hàn lúc này mới ngừng động tác ngừng mặt lên

" Tôi nói gì ?"

" Anh ko đáng mặt quân tử " Băng Ly tức giận đến đỏ cả mặt.

" Tôi chỉ nói là sẽ ko muốn em ngay, chứ chưa từng nói lúc sau có thể ko muốn em "

"Anh.." Băng Ly cứng miệng ko nói được gì

Nhân lúc Băng Ly đang cứng miệng há hốc miệng, Phong Diệc Hàn nhanh chóng phủ môi dán chặt vào môi cô, cho lưỡi thăm dò vào sâu bên trong.

" Ngoan, làm người phụ nữ của tôi "

" Tôi.không.muốn" Băng Ly nhấn mạnh từng từ

" Quyền quyết định ko nằm ở chỗ em " Phong Diệc Hàn nâng cằm cô lên, tiếp tục dây dưa môi lưỡi với cô.

Coi như đây là lì xì đầu năm của tui đối với các đọc giả nhé! Chúc các cậu năm mới vui vẻ còn có rất nhiều cậu bảo tui viết H nhưng vẫn chưa phải lúc mấy cậu bình tĩnh, chắc chắn sẽ có H cho mấy cậu nha. Thôi, tui đi chơi tết đây, bai baiii

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Chương 45

Những làn mây nhanh chóng kéo đến che lấp sự chiếu sáng của mặt trăng. Bầu trời âm u đen tối như ngấm báo hiệu cho con người biết những chuyện ko may sắp xảy ra

" Chuẩn bị tới đâu rồi ?"

" Xong rồi thưa ngài"

" Nhớ. Lần này tôi ko muốn bất kì sai sót nào xảy ra"

Lãnh Tuyệt lặng lẽ đứng ngắm cảnh khuya. Hắn là người thích quang cảnh về đêm bởi như vậy cho hắn cảm giác yên ả trầm lặng.

Nàng giờ này hẳn là đã ngủ rồi đi. Liệu có còn chút ấn tượng nào về hắn hay vui bên Phong Diệc Thần đến quên hết trời đất rồi .

Băng Ly vẫn đang chật vật bởi tư thế của hai người. Tên khốn này chẳng lẽ đêm nay định ăn sạch cô sao ? Nghĩ đến khiến cô rùng mình.

" Anh, ko phải thật sự định làm gì tôi chứ ?" Băng Ly nhìn người đàn ông đang liếm láp thân thể mình, dù hắn vẫn ko có biểu hiện nào quá đáng hơn nhưng nhờ tự nhiên hắn nổi hứng thì sao ? Đàn ông vốn là động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới .

" Nhìn tôi giống đang đùa sao ?"

Băng Ly thấy thế đương nhiên ko khỏi lo sợ. Cô là muốn trao thân cho người đàn ông mình yêu, người sẽ là bố đứa con tương lai của mình. Nếu hôm nay lại bị tên biến thái này huỷ hoại trong sáng ở đây, vậy làm sao cô còn mặt mũi quay trở lại gia đây ?

" Tôi đau lưng "

" Tôi xoa bóp cho em " Phong Diệc Hàn ngang nhiên mò tay ra phía sau lưng cô mà uốn nắn da thịt mềm mại khiến cả người cô như có hàng dài kiến bò qua

Phong Diệc Hàn đương nhiên biết cô nói dối, vậy nhân cơ hội này hắn chiếm tiện nghi thêm một chút. Hắn khế sát vào tai cô tà mị nói

" Còn đau ko ?"

" Hết.. hết rồi" Băng Ly vội vàng đẩy đầu Phong Diệc Hàn ra, né tránh hơi thở tà mị của hắn

Quả thực Phong Diệc Hàn rất mong có thể nhét cô vào trong ăn sạch sẽ tuy nhiên nếu làm như vậy tình bạn bấy lâu nay của hắn với Băng Tư sẽ tan thành mây khói nên hắn đơn giản chỉ muốn chêu đùa cô một chút. Ai ngờ chỉ vì chêu đùa một thiếu nữ mà khiến hắn nổi lửa toàn thân, chắc sẽ lại phải vào tắm nước lạnh

" Muốn tôi ko ăn em sao " Phong Diệc Hàn ngừng động tác, bế Băng Ly tới giường rồi đặt cô ngồi lên đùi mình. Đôi tay vuốt ve gò má trắng mịn của cô

Băng Ly gật đầu lia lịa

Phong Diệc Hàn mỉm cười tà mị, đôi môi dán sát vào tai cô

" Cũng ko khó lắm. Chỉ cần..."

" Chỉ cần gì ?" Phong Diệc Hàn càng kéo dài chữ cuối lại càng khiến Băng Ly thêm nôn nóng.

" Ngoan ngoan chịu làm người phụ nữ bên cạnh tôi "

" Nằm mơ" Băng Ly theo bản năng thốt ra sau đó vội lấy tay che miệng. Cô là đang ở tình thế bị động, sao có thể chưa kịp suy nghĩ đã nói năng lung tung vậy chứ !

" Vậy chúng ta tiếp tục" Phong Diệc Hàn xoay người Băng Ly lại. Hiện giờ cô đang ở tư thế ko mấy thực nữ. Hai chân mở rộng chạm vào lưng hắn. Phong Diệc Hàn ôm chặt lấy cô chôn đầu hắn vào giữa hai nhũ đồi trắng tuyết tham lam hít lấy. Đôi tay thả xuống tiểu huyết môn chôn viên chân châu

Băng Ly run rẩy nước nờ nói to : "Tôi đồng ý "

Phong Diệc Hàn ngưng hẳn động tác lại. Ngừng mặt lên xoa nhẹ má cô cung chiêu

" Sớm biết điều có phải tốt hơn ko ? "

Phong Diệc Hàn giữ nguyên tư thế bế cô lên

"Aaa, anh nhắc tôi đi đâu ?"

" Đi tắm "

" Tôi.. tôi có thể tự làm "

" Tôi lại thích cảm giác có người khác tắm chung " Phong Diệc Hàn đùa cợt Băng Ly.

" Tôi muốn tắm một mình, được ko ?" Phong Diệc Hàn ngờ người. Cô là đang làm nũng sao ? Đây là lần đầu tiên hắn thấy bộ dáng này của cô, rất đáng yêu, rất được người khác yêu thích. Băng Ly thề lần này là do bất đắc dĩ lắm cô mới phải làm như vậy, đợi sau khi thoát khỏi đây được, nhất định cô sẽ kêu gọi đàn em khi dễ hắn một trận .

Nhưng Băng Ly đâu biết được rằng, ngày đó sẽ ko bao giờ xảy ra , đàn em của cô nếu động vai Phong Diệc Hàn sẽ phải gánh chịu hậu quả ko hề nhẹ .

Tiện đây các cậu cho mình hỏi, mọi người có biết loại kem dưỡng ẩm nào tốt phù hợp với da nhạy cảm, hỗn hợp ko ạ ? Hiện tại lọ kem dưỡng ẩm mình đàn dùng đã hết nhưng ko ưng mấy nên vẫn chưa biết mua loại nào tiếp theo ? Cậu nào biết loại nào dùng thích thì comment cho mình biết nhé

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Chương 46

Những làn gió lạnh lạnh xuyên qua ô cửa sổ chiếu vào chiếc giường công chúa nơi có thân ảnh một thiếu nữ đang cuộn tròn trong chiếc chăn bông

" Tiểu thư, đến giờ phải dậy rồi"

Cô gái nằm trên giường vẫn ko hề nhúc nhích

" Tiểu thư, hôm nay là buổi đầu chị tới trường đây"

Vẫn chỉ đáp trả bằng sự im lặng, Tiểu Y Na chắc chắn là mình gọi nàng sẽ ko chịu dậy, hít một hơi sâu rồi gào lên

" Phong tổng, tiểu thư vẫn đang ngủ rất ngon aaaaa "

Quả nhiên chiều này có tác dụng, Mạc Nhu Nhi từ trong chăn bông vùng dậy, chạy ra mở cửa, thò chiếc đầu nhỏ ngó ngó xung quanh, ngo ngoác một lúc rồi hỏi

" Phong, Phong tổng nào ?"

Tiểu Y Na gãi đầu cười tủm tỉm

" Em lừa chị thôi "

" Nào, vào chuẩn bị đi học" Tiểu Y Na vội kéo Mạc Nhu Nhi còn đang díp mắt sắp đứng ngủ tiếp vào bên trong

" Chị buồn ngủ " Mạc Nhu Nhi dựa đầu vào vai Tiểu Y Na nhỏ giọng nói

" Ngoan, dậy đi học ko ông bà chủ sẽ mắng. Chị còn đi học muộn hơn mọi người hai tuần đó "

Mạc Nhu Nhi mặc dù ko muốn nhưng vẫn phải đứng dậy đánh răng rồi chuẩn bị đồ tới trường. Trường Đại học ko quy định đồng phục nên Mạc Nhu Nhi chọn đại một chiếc áo phango hồng ống tay rộng kết hợp với chiếc quần yếm bò tôn lên bộ dạng nghịch ngợm mà ko kém phần đáng yêu

Đi xuống dưới nhà, Mạc Nhu Nhi ko thấy cha mẹ đâu liền hỏi

" Cha mẹ hôm nay đi đâu rồi ?"

" Ông chủ phải đi sang Luân Đôn tham dự buổi đấu giá đá quý chắc tầm mấy ngày sau mới về, còn bà chủ thì đi khảo sát các tiệm spa một chút"

" Ừm, chúng ta đi học thôi" Nói rồi nàng khoác vai Tiểu Y Na ra ngoài

" Tiểu thư ko ăn sáng sao ? Ông bà chủ sẽ mắng"

" Chị tí nữa đến trường sẽ ăn a "

Tới nơi

Mạc Nhu Nhi vẫy tay với Tiểu Y Na ngồi trong xe , tặng cô một nụ hôn gió rồi giả bộ bước vào trường. Đợi đến khi chiếc xe đi khuất, Mạc Nhu Nhi mới tiến đến gần một quán ăn vặt gần đó, nơi thu hút nàng ngay từ khi ngồi trên xe

" Oa, thật nhiều món !" Mạc Nhu Nhi mắt bỗng sáng rực, chú tâm hết sức vào ăn uống đến nỗi chuông vào lớp reo từ khi nào cũng ko để ý. Đến lúc tỉnh tiền xong, nàng nhìn đồng hồ trên tay mà giật mình.

" Chết thật rồi, buổi đầu tiên đi học liền bị muộn "

Mạc Nhu Nhi cố gắng hết sức chạy nhanh vào lớp học.

Lúc này ở đầu lớp đã có sẵn thầy giáo còn xót ruột hơn đi đi lại lại chờ nàng. Đây là con gái của ông trùm đá quý, còn là vị hôn thê của Phong tổng lừng lẫy, nhờ cô nhóc bị làm sao thì trường sao gánh nổi hậu quả.

Mạc Nhu Nhi chạy tới nơi thở hồng hộc

" Em. em chào .. thầy"

" Em là Mạc Nhu Nhi ?"

" Vâng"

" Em tới trễ hơn nửa tiếng rồi, nhanh theo tôi vào lớp"

Mạc Nhu Nhi cùng thầy đi vào lớp dưới ánh nhìn của đông đảo bạn học

" Giới thiệu với các em, đây là bạn học mới, do một số vấn đề nên bạn nhập học hơi muộn "

Chưa để thầy giới thiệu xong, dưới lớp đã vang lên những tiếng reo hò ầm ĩ, thậm chí còn có tiếng huýt sáo của một số công tử ăn chơi trác táng.

Chính vì trường Trương Hứa tụ tập toàn những tiểu thư công tử thuộc top gia tộc danh giá quyền quý nên rất ít người giữ được một vẻ đẹp thuần khiết như Mạc Nhi Nhi. Do vậy nhiều công tử để ý nàng là điều đương nhiên bởi nghĩ nàng nhu nhược dễ dụ. Tuy nhiên họ lại không biết rằng người nhu nhược này lại là vị hôn thê của Phong Diệc Thần, nếu biết được có cho tiền họ cũng không dám động.

"Chào các bạn, mình là Mạc Nhu Nhi, mong được mọi người giúp đỡ nhiều hơn" Nói xong, nàng còn không quên nở một nụ cười thật tươi lộ rõ núm đồng tiền làm mê hoặc lòng người.

"Nhu Nhi, em chọn chỗ đi"

Mạc Nhu Nhi không cần nghĩ ngợi nhiều liền đi thẳng tới chỗ có một cô gái đang gục đầu xuống bàn.

"Mình ngồi chỗ này được chứ?"

Băng Ly định lên tiếng đuổi người nhưng khi nghe thấy giọng nói đó thì vội ngừng mặt lên.

"Được"

Băng Ly hiện tại vô cùng mệt mỏi, tối qua cô cố gắng lắm mới làm lay chuyển được sở thích có người tắm chung của tên biến thái kia, đến sáng nay còn phải năn nỉ mới hơi hân hỉ chịu cho cô về đi học, xong còn bồi thêm một câu làm cô chỉ muốn ngủ tại trường không muốn ra. Bao giờ tan học tôi sẽ đến đón em.

"Cậu đỡ đau bụng chưa? Trông sắc mặt vô cùng không tốt nha"

"Mình đỡ rồi, hiện tại chỉ buồn ngủ" Băng Ly đưa tay lên che mắt nhắm mắt lại.

"Mình cũng buồn ngủ muốn chết, nhưng vẫn bị bắt dậy" Mạc Nhu Nhi ủ rũ nói.

"Ngoan, học giỏi rồi về quản lý sản nghiệp của bác Tước" Băng Ly biết là Nhu Nhi rất ghét khi bị nhắc đến việc này nên đùa nàng một chút.

Mạc Nhu Nhi không vui trừng mắt nhìn Băng Ly: "Cậu lại chê người ta"

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Chương 47

Tiết học buồn chán cuối cùng cũng trôi qua. Ra khỏi cửa Băng Ly vươn vai nói một cách sáng khoái.

"Cuối cùng cũng xong. Nào, đại gia hôm nay hào phóng khao cậu ăn kem"

Mạc Nhu Nhi như con mèo nhỏ thấy cá vui vẻ ôm Băng Ly ra tới cổng trường. Truyện được viết độc quyền trên wattpad

Mọi hôm trước cổng trường luôn vắng vẻ bỗng hôm nay lại đông đúc lạ thường. Mạc Nhu Nhi tò mò kéo tay Băng Ly lại nhanh chỗ đó.

Một chiếc Cadillac đen tuyền đậu hiên ngang, điểm nhấn không phải ở đó mà là một người đàn ông tà mị đang đứng dựa người vào thân xe, thảnh thơi còn nháy mắt với một số cô gái gần đó khiến họ điên đảo.

Mạc Nhu Nhi nhìn kỹ mới thấy người này hình như có chút quen quen sau đó bỗng dưng chợt nhớ ra, kéo áo Băng Ly.

"Đó không phải Phong Diệc Hàn sao?"

"Ừm, chúng ta đi mau, kéo quán ý hết kem bây giờ" Băng Ly nhân cơ hội này muốn trốn càng nhanh càng tốt, tuy nhiên đã không kịp bởi Phong Diệc Hàn đang ung dung dài bước về phía này, miệng huýt sáo.

"Định đi đâu?"

"Tôi đi đâu anh cũng quản sao?"

"Đúng vậy, em là người phụ nữ của tôi, tôi không quản thì muốn ai quản?!" Nói xong hắn thẳng thừng bế Băng Ly lên với ánh mắt tò mò của mọi người.

"Buông ra" Băng Ly dẩy dụa

” Ko ngoan, cần được dậy bảo ” Phong Diệc Hàn ko vui tà mị nhìn cô rồi quay ra chỗ Mạc Nhu Nhi còn đang ngơ ngác trước tình huống vừa rồi

” Chị dâu nhỏ, tôi sẽ chăm sóc bạn thân chị thật tốt. Bây giờ chị mau về bồi bổ để chuẩn bị cho lễ cưới đi ”

Nói xong hần liền nhét Băng Ly lên xe, nổ máy chạy đi .

Nhìn theo bóng chiếc xa rồi đi Mạc Nhu Nhi chán nản ra về. Kì thực bình thường luôn có tài xế đưa đón nàng nhưng vì hôm nay nàng muốn đi ăn với Băng Ly nên đã bảo bác Trịnh ko cần đến nữa.

Phong Diệc Hàn cũng ko khỏi tốt bụng cướp người xong gọi điện nhắc nhở anh trai chị dâu nhỏ đang cô đơn ngoài đường một mình.

Mạc Nhu Nhi chậm rãi đeo túi xách nhỏ đi trên đường. Bỗng có một chiếc xe vọt đến tránh ngang mặt nàng mang theo đó là giọng nói nam tính của một người đàn ông

” Lên xe ”

Mạc Nhu Nhi đang buồn phiền cúi gầm mặt đối diện với nền đường nghe thấy giọng nói quen thuộc chợt ngừng lên

” Thần ”

” Ủ, lên xe chúng ta đi ăn ”

Mạc Nhu Nhi dạ dày hiện tại đang cồn cào kêu nên cũng ko khách khí mở cửa xe bước vào

” Muốn ăn món Tây hay món Trung ? ”

” Món Trung a ”

Phong Diệc Thần đưa Mạc Nhu Nhi vào một nhà hàng mang đậm cốt cách Trung Hoa. Nhân viên phục vụ đến tiếp tân đều mặc những chiếc sườn xám đều màu. Sàn nhà cho đến mọi vật xung quanh đều làm bằng gỗ cẩm thỏ xưa, nói vậy đủ để biết chủ nhân của nhà hàng này xa xỉ đến cỡ nào. Ko phải ai cũng có khả năng để đặt chân vào đây, chủ yếu là những người nằm trong giới thượng lưu bởi một món ăn cũng phải lên tới mấy vạn

Phục vụ đưa thực đơn cho hai người cung kính chào hỏi

” Ông chủ ”

Phong Diệc Thần ko hề đáp trả lại cô ta mà chỉ ngấm nhìn khuôn mặt non nớt của Mạc Nhu Nhi đang ở trước mắt về chọn đồ ăn. Phục vụ cũng sớm biết ông chủ là người vô cùng lãnh khốc nên cũng ko thấy lạ khi bị phớt lờ như vậy.

” Cho tôi một sủi cào truyền thống, bánh bao xá xíu, đậu phụ tứ xuyên, shumai, vịt quay Bắc Kinh, cơm chiên Dương Châu, súp tổ chim nhạn... ừm... thêm một chai RIO nữa nha ” Mạc Nhu Nhi mỉm cười ngọt ngào. Phục vụ này giờ đứng cạnh nàng mà lưng ướt đầm mồ hôi lạnh. Cô ta là con gái sao ? Ăn lại có thể nhiều được đến vậy ?

Phong Diệc Thần lẳng lặng chờ Mạc Nhu Nhi gọi xong món mới lên tiếng

” Tôi giống cô ấy , thêm một chai Heidsieck 1907 ”

” Vâng ”

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chương 48

Cùng lúc đó, một người đàn ông anh tuấn cũng là truyền kì của giới kinh doanh đang ân ân ái ái bước vào nhà hàng với một cô diễn viên nổi lên rầm rộ gần đây . Vốn định đi đến chiếc bàn đã đặt trước đó nhưng bỗng chốc ánh nhìn của hần dừng lại trên người một cô gái đang cười tươi như ánh nắng mặt trời bùng sáng vào mỗi sớm mai . Đối diện ... lại là tên đó ?!

Cố Phong tà mị dài bước đến gần chỗ của nàng, cô gái kia cũng dính sát theo sau.

"Chúng ta thật có duyên " Cố Phong ko hề kiêng nể ngồi cạnh Mạc Nhu Nhi nở nụ cười quyến rũ.

Phong Diệc Thần đối diện mặt đã sớm xỉ trên đầu phủ một tầng sương, lạnh lùng từ tốn nói

" Lời nói của tôi cậu ko đề vào não ?"

" Cậu có thể làm được gì tôi ? " Cố Phong lấy một lọn tóc của Mạc Nhu Nhi tà mị uốn nắn. Mạc Nhu Nhi hơi cảnh giác vì động tác này của hắn, sợ hãi nghiêng người ra phía sau.

Phong Diệc Thần nhíu mày, giọng điệu âm lãnh "Cậu hắn là chưa nghĩ qua hậu quả ?"

Cố Phong lại càng cố tình khiêu khích tiến lại gần Mạc Nhu Nhi hơn hít thở mùi sữa tắm thoang thoang của nàng. Mạc Nhu Nhi sợ hãi nhỏ giọng kêu

" Thần .."

" Có hậu quả gì mà tôi ko khắc phục được ?" Cố Phong lười nhát vòng một tay qua ghế của Mạc Nhu Nhi.

" Được, để tôi xem cậu khắc phục thế nào !" Phong Diệc Thần nở nụ cười nguy hiểm. Nếu muốn, hắn có thể chinh tên này một trận thật thảm. Tuy nhiên như vậy lại mất đi thú vị . Hắn biết cách khác có thể khiến Cố Phong ko còn lấy một chút sức lực mà đề ý đến người phụ nữ của Phong Diệc Thần hắn

Cô diễn viên theo sát Cố Phong từ nãy đến giờ thấy chính mình bị lãng quên mới ôm lấy cánh tay hắn nũng nịu

" Phong, anh quên người ta rồi sao ?"

Cố Phong trước nay cũng đã trải qua nhiều lần ân ái với cô ta nhưng ko hiểu sao hôm nay ngồi trước mặt Nhu Nhi lại cảm thấy thật ghê tởm bởi thứ đang dính sát mình kia

" Cút ra ngoài cho tôi !"

Cô ta nghe thấy liền hoảng sợ. Nhưng cũng ko vì thế mà bỏ cánh tay hắn ra, đây chính là hũ vàng lớn nhất từ trước tới nay mà cô cố gắng mới tiếp cận được. Phải công nhận rằng từ ngày cô trở thành người phụ nữ của Cố Phong đã được lãng xê ko ít, nếu bây giờ bị bỏ thì có tìm khắp nơi cũng ko có ai được như hắn

" Phong, em sai rồi " Cô ta ôm chặt lấy người Cố Phong cọt sọt

" Lời tôi nói cô nghe ko đủ rõ ?" Cô Phong nheo mắt nguy hiểm. Mạc Nhu Nhi còn đang lo sợ nhìn sự việc diễn ra trước mặt, vội đẩy ghế ra chạy về phía Phong Diệc Thần ngồi lên đùi hắn. Phong Diệc Thần vô cùng hài lòng bởi hành động đáng yêu đó của nàng, mỉm cười nhẹ nhàng thủ thi bên tai:" Chúng ta đi chỗ khác "

Mạc Nhu Nhi cũng ko nói gì chỉ gật nhẹ đầu

Vào trong xe, Phong Diệc Thần lấy ra một chiếc hộp đưa cho Mạc Nhu Nhi

" Cái gì vậy a ? "

" Em mở ra đi "

Đây là sợi dây chuyền kim cương trái tim đại dương với thiết kế tinh xảo, những viên kim cương nhỏ màu trắng sáng lấp lánh được bố trí xung quanh viên kim cương có kích thước khá lớn màu xanh hình trái tim càng làm nổi bật thêm vẻ đẹp mê hoặc của sợi dây chuyền kim cương. Viên kim cương xanh này từng thuộc về vua Louis thế kỉ mười sáu, trị giá lên tới 14 triệu USD

Phong Diệc Thần nhìn vẻ mặt thất thần của nàng nói

" Thích ko ?"

" Thích " Mạc Nhu Nhi thật thà trả lời, sau đó quay sang Phong Diệc Thần hỏi

" Nhưng sao anh lại tặng cho tôi ? Mẹ bảo ko được tùy ý nhận quà của người khác a "

" Đây là quà sinh nhật của chồng sắp cưới em tặng, có nhận hay ko ?"

" Sinh nhật ?"

" Ừ. Qua cách đây một tuần, khi đó em còn ở New York nên ko tiện tổ chức. Có muốn tổ chức lại ko ?" Phong Diệc Thần cung chiêu vuốt tóc nàng

Mạc Nhu Nhi thầm nghĩ hắn ko nhắc đến chắc nàng cũng quên luôn ngày sinh nhật của mình rồi. Nhưng cũng đã trót qua rồi, có nên tổ chức lại ko đây ?

Phong Diệc Thần thấy nàng đắm chiều suy nghĩ mãi, lên tiếng cắt ngang

"Ko tổ chức lại cũng ko sao. Trong hôn lễ tôi sẽ làm một chiếc bánh gato thật to cho em. Thế nào ?"

"Như vậy cũng được nha, sẽ đỡ tốn công tổ chức hai buổi tiệc a."

"Ừ"

"Tôi muốn bánh gato thật nhiều thật nhiều socola" Mạc Nhu Nhi chỉ cần nhắc đến đồ ăn nước miệng cũng sắc chảy ra

"Hào, chiều em"

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Chương 49

Xuân dần dần kéo tới xoá tan đi những làn mây u ám của mùa đông thay vào là bầu trời xanh thăm thẳm. Ngày tổ chức hôn lễ xác định là giữa đầu tháng.

"Thần, muộn hơn một chút có được ko ?"

Phong Diệc Thần thẳng thừng từ chối : "Không"

"Nhưng sớm như vậy, tôi còn chưa có học xong a"

"Đại học ko quy định kết hôn xong phải nghỉ học"

"Nhưng.." Mạc Nhu Nhi định nói thêm gì đó nhưng bị ánh mắt Phong Diệc Thần nhìn cho câm nín, ko khí yên lặng trở lại

Mấy tháng gần đây, Phong Diệc Thần luôn luôn dành thời gian đưa đón nàng đi học khiến Mạc Nhu Nhi vốn là hoa hậu giảng đường được nhiều người chú ý nay lại càng nổi tiếng hơn bởi scandol tài phiệt Phong Diệc Thần vốn ko gần sắc nữ lại thân thiết với con gái ông trùm đá quý.

Mạc Nhu Nhi bước xuống xe, ko khác lần trước là bao nhiêu tuy nhiên lần này lại có thêm nhiều phóng viên vây quanh. Nàng ngây ngốc ko biết phải làm thế nào, dù là đương kim tiểu thư nhưng Mạc Nhu Nhi lại được cha mẹ bảo bọc quá tốt, ít tiếp xúc với những tầng lớp thượng lưu nên gặp nhà báo đây là lần đầu tiên

Phong Diệc Thần nhìn nàng đang bị đám phóng viên khi dễ ánh mắt loé lên tia gọn sóng rồi ngay lập tức trở lại vẻ bình thường, bước xuống xe. Giọng điệu âm lãnh cao ngạo

"Các người là ko muốn giữ miếng cơm nữa ? Dám ngang nhiên dồn cô ấy ?"

Mạc Nhu Nhi thấy Phong Diệc Thần đi xuống chạy ngay núp sau lưng hắn. Những người này trốn cũng kĩ quá rồi đi, rõ ràng vừa nãy ko thấy đâu mà ngay khi chân nàng chạm đất liền vây quanh.

Đám phóng viên nghe vậy ko rét mà run, lùi lại phía sau. Phong Tổng danh tiếng lừng lẫy có ai ko biết, động vào khác nào chịu đi gặp diêm vương !

Phong Diệc Thần thấy lũ người kia dần dần tản đi, ôn nhu xoa đầu nàng

"Vào đi, khi nào tan tôi đến đón em"

"Ừm, bai bai" Mạc Nhu Nhi cười tươi xoay người định chạy vào trong lại bị người phía sau kéo lại

"Quên rồi sao ?" Phong Diệc Thần nhíu mắt nguy hiểm

"Quên gì... a" Mạc Nhu Nhi chợt nhớ ra rồi đỏ mặt

"Nhưng đây là trường học, sẽ bị mọi người nhìn thấy"

"Ai dám nhìn, tôi móc mắt người đó"

Mạc Nhu Nhi ngoảnh nhìn xung quanh, hu hu, đông người thế này, nếu làm vậy sẽ bị ngai chết, tuy nhiên cuối cùng vẫn là chịu nghe lời

Bởi chiều cao giữa nàng và hắn chênh lệch quá lớn nên Mạc Nhu Nhi phải kiễng chân lên, hôn chụt vào má hắn rồi xấu hổ chạy nhanh vào trường

Nếu để ý kĩ sẽ thấy rõ khoé môi Phong Diệc Thần nhếch lên thành một đường cong, ánh mắt hài lòng. Mặc dù nụ hôn này ko mê luyến bằng nụ hôn môi nhưng lại khiến hắn vô cùng thích thú cảm giác này.

Mạc Nhu Nhi vào lớp, quả nhiên mọi người đều nhìn nàng với ánh mắt kì quái. Băng Ly từ đằng sau đi tới khoác tay lên vai nàng chêu đùa

"Tiểu bạch thỏ của mình bây giờ cũng biết chủ động hôn môi rồi?"

Mạc Nhu Nhi chu môi phản kháng "Là hôn má a, ko phải môi"

"Thì cũng như nhau mà. Việc cậu và Phong tổng thân mật mới diễn ra chỉ mới cách đây mười mấy phút trước ở cổng trường vậy mà đã có tới hơn nửa bạn học trong trường biết rồi. Cậu dạo này nổi tiếng lắm nha"

"Băng Ly, cậu còn nói nữa người ta sẽ ko chơi với cậu" Mạc Nhu Nhi giận dỗi quay đi

"Thôi được rồi, tiểu công chúa, mình ko chêu cậu nữa, buổi trưa đãi cậu đi ăn."

"Cậu nói đấy"

"Mình chưa từng thất lời"

Đang trò chuyện vui vẻ bỗng nhiên có một anh chàng chuyển phát nhanh cầm theo bó hoa hướng về phía bọn họ.

"Xin cho hỏi ai là Mạc Nhu Nhi?"

"Là tôi a"

"Có người gửi cho cô, mời cô kí tên vào đây"

Mạc Nhu Nhi lúng túng ko biết có nên kí hay ko. Nếu kí tức là mình nhận đồ của người lạ, mẹ đã từng nói như vậy rất ko tốt. Còn ko kí hẳn sẽ khiến người này khó sử a. Mạc Nhu Nhi nhẹ giọng hỏi

"Ko kí có được ko?"

Người chuyển phát bày ra bộ mặt đáng thương

"Nếu cô ko kí nhận tôi sẽ bị đuổi việc"

Cuối cùng đắn đo mãi, Mạc Nhu Nhi đành phải nhận. Trong bó hoa có cài thêm một cái thiệp với dòng chữ "Tặng em, công chúa của lòng tôi"

"Nhu Nhi của chúng ta dạo này đào hoa quá nha!" Băng Ly lại cảm thấy nét chữ này có phần quen thuộc, nhưng rồi cuộc lại ko biết chính là ở đâu

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chương 50

"Này, cậu có thấy nét chữ này

có phần quen thuộc ko?" Băng Ly dứt lấy thiệp từ tay Mạc Nhu Nhi nhìn ngắm

Mạc Nhu Nhi lắc đầu, đương nhiên là nàng nàng chẳng thấy quen gì hết rồi. Bởi kể cả Mạc Nhu Nhi có từng nhìn nét chữ này rồi đi chẳng nữa thì cũng ko nhớ được đến ngày hôm sau.

"Mình lại cảm thấy vô cùng.. vô cùng quen"

"Chắc cậu nhầm rồi. Mình chưa thấy nét chữ này bao giờ a"

Băng Ly chợt nhớ ra là trí nhớ của Mạc Nhu Nhi cực kì thấp. Vậy hỏi cũng như ko, thôi bỏ qua đi.

Hôm nay là ngày cuối tuần đầu tiên Mạc Nhu Nhi dậy sớm được như vậy. Nói là dậy sớm nhưng thực chất Phong Diệc Thần vẫn phải ngồi chờ nàng nửa tiếng dưới lầu, chẳng qua là thời gian chờ ngắn hơn mọi khi

"Nhu Nhi, nhanh lên Phong tổng đang chờ con" Mẹ Nhan thúc dục cô gái nhỏ còn đang ngoáp ngủ trên cầu thang

"Hôm nay con đã dậy sớm lắm rồi đây" Mạc Nhu Nhi chu môi

"Được rồi, xuống nhanh lên"

"Sớm biết cực khổ như vậy người ta thà ko kết hôn" Mạc Nhu Nhi oán hận nói ra một câu mà ko hề để ý tới sắc mặt xám xịt của người đàn ông anh tuấn ngồi trên sofa.

"Nhu Nhi, em nói khá lắm" Phong Diệc Thần lãnh đạm lên tiếng khiến tiểu bạch thỏ nào đó vội núp ngay sau lưng mẹ

"Lại đây"

Mạc Nhu Nhi ngo ra phía trước nhìn lại sắc mặt hần xong rồi lại nhanh chóng núp lại sau lưng.

Đúng là dọa nàng mà, cũng chỉ là tiện thể lỡ miệng phát ngôn ra, cũng đâu cần u ám đến vậy chứ!

"Em nhanh ra đây!" Phong Diệc Thần cố gắng nhìn con bốc hỏa từ bên trong xuống

Nàng đâu có ngu, ra bây giờ ko phải giống như miếng mồi tự chui vào hang sói sao? Mạc Nhu Nhi run sợ lắp bắp: "Ko..ko ra"

"Em ko ra tự gánh lấy hậu quả!"

Mạc Nhu Nhi thấy hần giọng đã cao hơn mấy nốt lo sợ thì thào vào tai mẹ Nhan với vẻ mặt tội nghiệp: "Hôm nay con đau bụng, hay để hôm khác đi chụp ảnh cưới có được ko?"

Tuy nhiên, thì thào của nàng lại chính là cả phòng khách đều nghe thấy. Phong Diệc Thần tức giận đi đến sau lưng mẹ Nhan lúi nàng ra: "Lần này.. em chết chắc"

Mạc Nhu Nhi sống chết bám lấy chỗ dựa cuối cùng, ko chịu buông: "Huhuu, mẹ.. cứu con"

Mẹ Nhan gỡ tay nàng ra, xoa đầu nói "Ngoan, sắp tổ chức hôn lễ rồi, hôm nay phải đi chụp ảnh cưới"

"Nhưng con... á"

Còn chưa để Mạc Nhu Nhi nói hết, Phong Diệc Thần đã thành vác nàng lên, Mạc Nhu Nhi vùng vẫy cũng bị hần giữ lại rồi lôi ra xe "Em nói gì cũng vô dụng"

Mạc Nhu Nhi lo sợ đến phát khóc, nước nờ ngòi vào góc xe.

Phong Diệc Thần nhìn những giọt nước mắt của nàng cuối cùng cũng mềm lòng. Rõ ràng người phát ngôn sai là nàng, giờ lạ bày ra bộ mặt vô cùng uỷ khuất như chính vừa bị hần ăn hiếp vậy

"Lại đây"

Mạc Nhu Nhi lần này biết điều hơn, ngoan ngoãn đi tới chỗ hần, bây giờ ko có hậu phương vững chắc, đương nhiên nàng nên ngoan ngoãn nghe lời là tốt nhất.

Phong Diệc Thần đặt nàng ngồi lên đùi mình, véo mạnh má nàng.

"A.."

"Sao lại véo tôi?"

"Phạt em"

Mạc Nhu Nhi nghe thấy từ 'phạt' thì im thin thít ko dám mở miệng, bộ dáng hoàn toàn uỷ khuất

"Từ sau ko cho phát ngôn lung tung. Nếu ko...."

Mạc Nhu Nhi ngừng mắt ra sau nhìn hần, ngây ngô hỏi: "Thì sao a?"

"Em muốn nghe thử ko?" Phong Diệc Thần nguy hiểm nhíu mày.

Mạc Nhu Nhi ko lạnh mà run, khẽ rùng mình một cái, lắp bắp "Ko.. ko muốn"

Phong Diệc Thần hôn lên đôi môi đỏ mọng đang gần trong gang tấc, từ dịu dàng bên ngoài tới cuồng nhiệt bên trong, hấn cắn mạnh vào môi nàng giống như một sự trừng phạt

" Ừm."

Hai người đang đắm chìm trong ân ái thì tiếng tài xế ở ngoài cửa vang lên

" Phong tổng, đã đến nơi"

Mạc Nhu Nhi nghe thấy ngoài cửa có người xấu hổ rúc đầu vào lồng ngực rắn chắc của Phong Diệc Thần, nhỏ giọng meo meo " Bị người ta thấy hết rồi"

" Cửa sổ được trang bị bên ngoài ko thể nhìn được vào bên trong " Phong Diệc Thần nhìn động tác đáng yêu đó của nàng mà mỉm cười

Heloo các đọc giả, thời gian này mình up truyện sẽ hơi chậm nên có gì mong mấy cậu thông cảm. Mình sắp phải đối đầu với cuộc thi tình gay gắt nên ko thể nào hay ra chap mới được. Mình sẽ cố gắng hai tuần up một chap cho các cậu nha ♥️👍

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Chương 51

Vừa bước vào tiệm, Mạc Nhu Nhi liền bị lời đi tô tô chát chát lên mặt, vốn đường nét trên khuôn mặt nàng đã mỹ lệ sẵn nên cũng ko mất quá nhiều thời gian trang điểm.

" Oa, tất cả chỗ váy này sao ?" Mạc Nhu Nhi tròn to mắt.

" Vâng, tất cả đều là do Phong tổng đích thân cử những nhà thiết kế hàng đầu tới làm "

" Thật đẹp ! Nhưng nhiều thế này sao tôi thử được hết a " Mạc Nhu Nhi mặt ỉu xiu.

" Tiểu thư, cô có thể chỉ chọn những bộ mình thích nhất "

Mạc Nhu Nhi loay hoay một lúc khế thờ dài một hơi rồi đưa ra kết luận ' bộ nào nàng cũng thích'. Mà nếu như thay hết đồng này nàng ko ngất thì xương cốt cũng sẽ rã rồi a .

Nhân viên đứng đó thấy nàng như vậy cũng áy náy, có lẽ cô nên ra chọn giúp nàng vài bộ phù hợp

" Tiểu thư, bộ này rất hợp với cô " Tay cầm một chiếc váy cưới màu trắng vai trần ôm sát cơ thể đến gần qua vùng hông một xú toả tròn xoè ra. Phần cổ được thiết kế hình chữ V khoét sâu xuống vùng rốn, đằng sau được thiết kế tinh xảo có một chiếc nơ con bướm ở phía thắt lưng, bên trên lộ ra vùng da thịt trắng nõn. Đây là sự kết hợp tài tình giữa duyên dáng đáng yêu và táo bạo quyến rũ, cổ nghĩ nó sẽ rất hợp với vị tiểu thư này bởi thực sự thân hình nàng quá đẹp, chỗ lồi chỗ lõm đều rõ ràng chuẩn tỉ lệ mà ngay cả người mẫu cũng hiếm được, tuy nhiên trái ngược với thân hình đó lại là vẻ mặt trẻ con non nớt.

Mạc Nhu Nhi nhìn mình trong gương, khuôn mặt mỹ lệ ửng đỏ . Quả thực rất đẹp, nhưng ..." Thế này có vẻ thiếu vải a "

Cô nhân viên đứng đó nở nụ cười dịu dàng " Bộ này thực sự rất hợp với tiểu thư a, với lại bộ này so cũng ko thể gọi là thiếu vải được, nó chỉ hở một chút xíu phần lưng thôi, mấy phần khác đều ko hề bị lộ a "

Mạc Nhu Nhi dù ngại ngùng nhưng rất nhanh đã bị thuyết phục , đi ra ngoài đã thấy Phong Diệc Thần mặc một bộ vest trắng vắt hai chân ung dung ngồi đọc báo. Nhìn hắn giống như một hoàng tử bạch mã bước ra từ trong truyện cổ tích, ko còn đáng vẻ lạnh lùng lãnh khốc mà thay bằng vẻ nho nhã ôn nhu, tuy nhiên khí phách lãnh khốc dọa người vẫn ko hề giảm sút

" Thần.." Mạc Nhu Nhi gượng ngừng má ửng hồng nhẹ nhàng gọi

Phong Diệc Thần ngẩng mặt lên, nhìn thấy nàng trong bộ váy kia liền cau mày. Rốt cuộc là ai lại dám làm ra chiếc váy cưới này ? Nếu để hắn biết được thì chắc chắn người kia sẽ phải sớm rời ghế . Hờ hết chỗ này đến chỗ khác, mặc vậy là để bị người khác nhìn thấy hết sao ?!!

Mạc Nhu Nhi thấy hắn mãi vẫn ko nói gì bất mãn lên tiếng " Thần... rất khó nhìn sao "

" Đúng vậy, vào thay "

" Nhưng tôi thấy đẹp a " Mạc Nhu Nhi còn cố chứng minh bằng cách xoay tròn một vòng trước mặt hấn và hiển nhiên phần lưng sau... bị hấn nhìn thấy, lửa giận trong người lại càng lên cao

" Em có cần tôi vào giúp em thay đồ ?! " Giọng nói hấn lạnh đi vài phần, đối lập hoàn toàn với bộ vest ôn nhã

Mạc Nhu Nhi đành uỵch khuất chạy vào trong phòng thay chiếc váy cưới này ra. Cô nhân viên đứng cạnh cuối cùng cũng hiểu ra vấn đề tại sao Phong tổng giận, phải công nhận, sự chiếm hữu của hấn rất cao, ko hề muốn cho cô gái nhỏ của mình có bất kì bộ phận nào hở ra ngoài dân chúng

Cô ra lấy một bộ khác kín đáo hơn mà cũng ko kém phần lộng lẫy đưa cho nàng. Đây là một bộ váy trắng cúp ngực, ôm sát phía trên đến vòng eo thì xoè to ra, được điểm rất nhiều viên kim cương hồng theo sát đường viền cúp , có một dây thắt màu hồng thành hình chiếc nơ nhỏ phía đằng sau. Mạc Nhu Nhi mặc nó lên toát ra vẻ hôn nhiên thanh thuần của thiếu nữ

Cô nhân viên ngắm nhìn một lúc, thấy ko có chỗ nào hở ra ngoại trừ vùng vai, chắc Phong tổng cũng sẽ ko tức giận như vừa nãy chứ !

Mạc Nhu Nhi đi ra nhìn Phong Diệc Thần bằng ánh mắt ai oán

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Bảo Bối, Đây Mới Là Hôn Thực Sự

" Phong tổng thấy bộ này có vừa ý ko ?" Cô nhân viên tươi cười kéo Mạc Nhu Nhi ra trước mặt Phong Diệc Thần.

Mạc Nhu Nhi ngượng ngùng cúi gầm đầu xuống. Hấn nhìn nàng chăm chăm như này thật xấu hổ a !

" Đi " Phong Diệc Thần lạnh lùng ôm ngang eo nàng kéo đi coi như ngầm đồng ý.

" Đi đâu ? " Mạc Nhu Nhi mơ mơ màng màng hỏi lại

" Em đến đây để làm gì ?"

" A , chụp ảnh cưới"

Phong Diệc Thần ko hề kiêu lời nhếch mép tán dương " Thông minh. Chúng ta đi "

" Thật ko ?" Mạc Nhu Nhi được khen vui sướng ôm eo hấn, miệng cười tùm tùm

" Thật "

Cô nhân viên đứng cạnh đó lòng thầm thắc mắc rốt cuộc nào người này làm bằng gì. Về mặt trước đó còn đang giận dỗi mà chỉ cần được khen một câu tiền vui vẻ đến mức kia .

" Đói quá . Thần, mặt trời đã lên quá mờng rồi " Mạc Nhu Nhi thực sự ko thể chịu nổi nữa. Từ sáng đến giờ nàng đã thay ko biết bao nhiêu bộ váy rồi , cười đến răng cũng sắp rụng ra rồi a .

Chụp ảnh cưới đúng là việc khổ cực nhất từ trước tới giờ nàng phải chịu

" Chúng ta đi ăn. " Người đàn ông ôm ngang eo cô gái nhỏ kéo đi. Hấn cũng ko nỡ nhìn nàng cực khổ. Chụp ảnh cưới nhiều đó là đủ rồi.

" Thần, hôm nay người ta muốn ăn hào nướng phô mai "

" Được. Chuẩn bị xe "

Đang ngó đồng ngó tây bỗng Mạc Nhu Nhi thấy bóng hình quen thuộc

" Thần, kia ko phải em của anh sao . Còn bên cạnh.... hình như là Băng Ly a"

Phong Diệc Thần nhìn theo hướng chỉ tay của nàng, quả thực đúng là như vậy. Nhưng chính hấn cũng ko rảnh mà quan tâm những việc này. Tên đó có nhiều phụ nữ cỡ nào, chẳng lẽ hấn còn ko biết sao ? Thấy Mạc Nhu Nhi định qua đó, Phong Diệc Thần giữ chặt eo kéo lại " Em ở yên đây cho tôi, đừng quan tâm đến việc của bọn họ "

Mạc Nhu Nhi bĩu môi " Người ta sang chào hỏi tẹo cũng ko cho "

" Không cho. Em là muốn làm kì đà cản mũi ?" Phong Diệc Thần nhướn mày

" Đầu có, anh nhìn bọn họ đi. Vẻ mặt đó của Băng Ly rõ ràng là ko tình nguyện "

" Ko tình nguyện từ lúc nào đã mướn em quan tâm ?"

" Cô ấy là bạn thân của tôi a "

Thấy tài xế đến gần, Phong Diệc Thần ko muốn đôi co nhiều với nàng. Trực tiếp nhắc bóng nhét vào xe " Đừng cản trở bọn họ, chúng ta đi. "

Vào đến nhà hàng, Mạc Nhu Nhi mặt vẫn phụng phịu, thỉnh thoảng còn lườm Phong Diệc Thần mấy lần

" Em uy khuất ?" Phong Diệc Thần xiết chặt eo nàng, nhíu mày hỏi

" Thần, lần sau anh ko nên bắt ngờ nhét người khác vào trong xe, như vậy hết sức ko tốt a, đến giờ tôi vẫn còn bị sưng ở đầu đấy " Cầm lấy tay của Phong Diệc Thần để lên đầu nàng như một minh chứng cho lời nói của mình hết sức chân thực

Phong Diệc Thần buồn cười với vẻ mặt của nàng, đặt nàng vào lòng, đôi môi tà mị lướt nhẹ qua tai nàng, bàn tay ko ngừng xoa bóp nơi đây đã trước ngực " Sưng ở đâu, có cần tôi xoa bóp hộ em ko ?"

Những từ ngữ này lọt vào tai Mạc Nhu Nhi lại vô cùng rộn người, nàng bất chợt run mạnh một cái, nuốt một ngụm nước bọt " Anh .. anh ...anh.. "

" Tôi làm sao ?" Mạc Nhu Nhi ấp úng nửa ngày ko ra lời nào. Mặt đỏ ửng như trái cà chua

" Lulu mạnh "

Phong Diệc Thần đang vui vẻ chêu chọc nàng liền ko vui, tay tăng thêm vài phần sức lực " Đã học được cách mắng người rồi ?!"

" Đừng , sẽ bị người khác nhìn thấy "

" Đây là phòng bao "

" Sẽ có phục vụ vào "

" Họ sẽ ko vào " Phong Diệc Thần vuốt ve đôi môi đầy đặn trước ngực, chiếc lưỡi ko ngừng liếm láp vùng cổ trắng nõn

" Ừm.. đừng"

" Dựa vào cái gì ?" Phong Diệc Thần tà mị lên tiếng " Em chủ động hôn tôi có lẽ tôi sẽ suy xét lại "

Mạc Nhu Nhi ngượng ngùng suy nghĩ một lúc rồi tiến sát gần Phong Diệc Thần hôn nhẹ vào môi hắn, đúng lúc nàng muốn rời đi thì hắn đã giữ chặt lại công thành chiếm đất ko cho nàng có cơ hội lui. Môi lưỡi dây dưa ko dứt , đến khi hô hấp của Mạc Nhu Nhi bị cạn kiệt thì hắn mới chịu rời đi tạo thành một sợi chỉ bạc nối liền từ môi nàng sang môi hắn " Bảo bối, đây mới là hôn thực sự "

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55

Mạc Nhu Nhi hai gò má ửng đỏ ra sức lấy lại hơi, thở phì phò.

Bàn tay Phong Diệc Thần ko ngừng nghịch ngợm những lọn tóc mềm mượt. " Biết hôn là như thế nào chưa ? Hử ?"

Mạc Nhu Nhi ngượng ngùng gật đầu nhỏ giọng meo meo " Nhưng như vậy rất mất sức a"

" Ko phải cho em ăn tằm bổ sao ?" Ánh mắt Phong Diệc Thần nhìn vào đôi môi đỏ mọng còn hơi sưng do vừa bị mình cắn, ko khỏi khẽ nhếch một nụ cười

Thấy nàng ko nói gì, Phong Diệc Thần tiếp tục chêu đùa " Hay là... đồ ăn nhiều quá, em vẫn là chưa đủ mệt để ăn tiếp ?"

" Nào.. nào có. Tôi mệt sắp chết rồi "

" Ăn nhanh lên, tôi dẫn em đi chọn nhẫn cưới "

" Ăn "

Điện thoại trong túi quần rung lên, Phong Diệc Thần bắt máy " Ai ?"

" Lão đại, người của Lãnh Bang tiến hành khiêu khích chúng ta ở biên giới Việt Trung " Diêm Hạo khẩn cấp nói

" Lô hàng đó giờ thế nào ? " Vẫn phong thái ung dung, Phong Diệc Thần lạnh lùng lên tiếng

" Dạ vẫn được bảo quản tốt. Tuy nhiên chúng liên tiếp đánh phá vào máy bay của chúng ta "

" Tôi sẽ điều thêm người qua đó. Lô vũ khí này rất quan trọng, ko thể nào giao chậm trễ. Cậu hãy giải quyết việc này cho tốt . Nếu có gì ko ổn gọi lại cho tôi"

" Thuộc hạ đã rõ "

Đôi mày kiếm của Phong Diệc Thần nhíu lại. Lãnh Tuyệt, được lắm! Tìm rất đúng thời điểm để tuyên chiến. Số hàng đó mới được Hắc Bang chế tạo và xuất khẩu lô đầu tiên, nếu vụ này ko thành công nó sẽ đánh dấu sự thất bại đầu của loại vũ khí mới này , gây mất lòng tin đối với người đặt hàng, như vậy uy tín làm ăn của Hắc Bang sẽ bị giảm sút. Có lẽ việc này cần chính hấn ra tay giải quyết, như vậy mới có hiệu quả

" Thần,.. sao vậy ?" Giọng nói mềm mại của Mạc Nhu Nhi vang lên, Phong Diệc Thần cúp máy ôn nhu nói

" Ko có gì. Chúng ta đi "

" Người ta còn chưa ăn xong " Mạc Nhu Nhi phụng phịu bĩu môi

" Lát trên đường mua thêm đồ ăn cho em "

Hai mắt Mạc Nhu Nhi liền sáng rực thoả hiệp " Kem pudding cỡ lớn được ko ?"

" Được "

Xe chạy mãi rồi đỗ lại ở một trung tâm thương mại, nơi đây được ví như một thiên đường lấp lánh vì hầu như mọi cửa hàng chỉ bán toàn trang sức, có nhiều loại chỉ tồn tại một đến hai chiếc trên thế giới, đây là nơi dành cho giới thượng lưu tha hồ lựa chọn phụ kiện

Mới bước vào , một loạt nhân viên đã xếp thành hàng cung kính " Chào Phong tổng "

Hắn lạnh lùng ôm eo Mạc Nhu Nhi đi vào một cửa hàng cung chiều nói " Em đi chọn mẫu đi, tôi ngồi kia chờ em "

Mạc nhu nhi ngây ngốc đi xung quanh xem, đôi mắt đảo qua đảo lại mấy lần cuối cùng cũng tìm được chiếc nhẫn mình thích nhất.

Đôi bàn tay nõn nà của Mạc Nhu Nhi lấy ra chiếc nhẫn đó đeo vào tay mình, lon ton chạy đến chỗ Phong Diệc Thần đang ung dung ngồi đọc báo

" Thần, nhìn này, có phải rất đẹp ko ?" Nàng chìa 5 ngón tay ra giờ trước mặt hấn .

Bỗng nhiên Mạc Nhu Nhi cảm thấy dường như ko khí có mấy phần u ám hơn, sống lưng ko rét mà run nhẹ một cái. Phong Diệc Thần nét mặt xám xịt nhấn mạnh từng chữ " Mạc! Nhu! Nhi !"

Mạc Nhu Nhi giật mình sở hãi phản ứng vô cùng nhanh chóng " Có tôi "

" Em đi loanh quanh này giờ là để chọn chiếc nhẫn này ?"

Mạc Nhu Nhi ngây thơ gật đầu, trong lòng cũng cảm thấy có gì đó ko đúng lắm

Cố kìm nén cơn giận, Phong Diệc Thần ' vô cùng ' dịu dàng đến gần nàng

" Em vĩnh tai lên nghe rõ cho tôi : Đây !chính! là ! nhẫn! nữ, ko phải là nhẫn cưới "

Mạc Nhu Nhi bấy giờ mới phát giác được điều mình cảm thấy ko đúng. Nếu hấn ko nhắc có lẽ nàng đã quên, hôm nay mình tới chọn nhẫn cưới a. Nàng vội nỏ nụ cười ngây ngốc để làm giảm bớt bầu ko khí nặng nề " Ha ha, tôi quên, chúng ta đi chọn mẫu khác a" Nói xong nàng liền ôm eo hấn làm nũng

" Em còn dám quên ?"

Tay Mạc Nhu Nhu đang ôm hân xiết chặt hơn, đầu cọ sát vào vòng ngực rắn chắc như con mèo nhỏ " Người ta lần sau ko dám nữa "

Vốn định 'dạy bảo' nàng một trận nhưng thấy vẻ mặt đó hân lại ko nổi, bàn tay xiết chặt eo nàng " Lần này tạm tha cho em "

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Phong Phu Nhân

Việc chuẩn bị cho hôn lễ đã cuối cùng cũng xong. Từ sau bài báo đưa tin về ngày kết hôn của nàng và hân, Mạc Nhu Nhi hiện giờ đang trở thành chủ đề tìm kiếm của mọi ngành mọi giới.

Giới truyền thông ra sức săn tin, vây kín cổng trường chỉ trực thấy nàng là ủa ra, may mà Thần đã cử sẵn rất nhiều vệ sĩ, nàng cảm giác mình như một tội phạm bị truy lùng vậy

Còn về giới chính trị và kinh doanh, rõ là nàng còn chưa có cử hành hôn lễ a, vậy mà họ gửi nhiều quà đến sấp chất thành một núi rồi.

Bạn học thì luôn miệng chê ghẹo nàng là Phong phu nhân. Thật đúng là hết sức khổ cực.

“ Sao mặt ỉu xiu vậy, Phong phu nhân “ Vừa nhắc đến tào tháo tào tháo liền tới ngay. Băng Ly bụng hai cốc kem ly cười tủm tỉm đi tới

“ Cậu có cần phải thêm 3 từ cuối ko “ Mạc Nhu Nhi trề môi tỏ vẻ ko vui

“ Phong phu nhân, Phong phu nhân...” Băng Ly lại liên tục đùa nàng

“ Người ta.. người ta... người ta ko thèm để ý đến cậu “ Nói rồi nàng giận dỗi quay mặt định đi

Thấy như vậy, Băng Ly chạy tới dỗ dành “ Ha ha, Phong. à ko, Nhu Nhi đáng yêu, mình đùa hơi quá, hai hộp kem này để tẩm bổ cho cậu “

Thấy đồ ăn là mắt nàng liền sáng rực, vui vẻ cười “ Được “

Đang ăn Mạc Nhu Nhi quay sang nhỏ giọng hỏi Băng Ly “ Cậu có thấy ánh mắt họ nhìn mình có gì đó ko bình thường ko ?”

“ Là rất ko bình thường “

Mạc Nhu Nhi khó hiểu mở to mắt ngơ ngác

“ Bây giờ cậu thuộc tầm người nổi tiếng rồi Nhu Nhi. Khắp báo chí lẫn tivi ngày ngày đều có hình cậu, người ta có thể ko nhìn sao “

Mạc Nhu Nhi khẽ thờ dài

Bỗng có một bóng dáng cao lớn từ đâu đi tới

“ Anh hai “

“ Ừ “

Mạc Nhu Nhi thấy Băng Tư thì vui mừng chạy đến ôm chầm lấy anh như một con mèo nhỏ xa chủ nhân đã lâu năm

“ Anh Tư, đã trở về lúc nào vậy ? Rất nhớ anh a” Hành động này của Mạc Nhu Nhi trong mắt Băng Tư và Băng Ly là rất đổi bình thường, bởi ba người chơi với nhau từ nhỏ đến lớn, do vậy những hành động thân mật như thế này xảy ra rất thường xuyên, đặc biệt đối với người đầu óc đơn giản như Mạc Nhu Nhi thì lại càng ko cảm thấy điều gì đó ko đúng cả, bởi nàng coi Băng Tư là anh trai.

Tuy nhiên những người khác thì đầu nghĩ vậy, đặc biệt là đám phóng viên vây núp xung quanh lại càng nghĩ theo chiều hướng khác. Rất nhiều người đã nhân lúc này chụp liên tiếp rất nhiều tấm, như vậy ngày mai ko phải lo hết tin sốt dẻo để kiếm tiền rồi.

“ Nhu Nhi của anh giờ lớn rồi, sắp cao hơn anh “ Băng Tư trầm ổn vuốt đầu nàng

Mạc Nhu Nhi chu môi đắc ý “ Đương nhiên rồi”

Hồi bé do nàng có chiều cao ko được tốt nhất trong ba người mà luôn bị chê chọc, nay được khen cao hơn, đương nhiên nàng phải vui rồi

“ Anh hai ko quan tâm cô em gái này nữa rồi “ Băng Ly giả vờ hờn dỗi

Mạc Nhu Nhi nhân cơ hội này, làm mất quý lè lười lại với Băng Ly. Ai bảo lúc này cô chê nàng chứ.

“Anh Tư, lại đây ngồi.” Mạc Nhu Nhi vui vẻ kéo Băng Tư lại ngồi

“Sao anh biết em ở đây vậy?”

“Băng Ly nói “

“À “

“Anh Tư, đi du học có mang được chị dâu về cho tụi em ko đó?” Mạc Nhu Nhi cười ngọt ngào

Trái lại mặt của Băng Tư lại tối sầm hơn. Nàng hỏi câu này đúng là khiến anh cảm thấy khó chịu. Anh yêu nàng ngay từ lần đầu gặp mặt. Lúc đó Băng Ly dẫn nàng về nhà chơi. Với bộ quần áo đồng phục học sinh ngây thơ và ánh mắt khờ khạo nở nụ cười dịu dàng mềm mại với anh, ngay từ lúc đó, trái tim anh liền rung động với cô nhóc 10 tuổi này.

Càng trưởng thành nàng càng trở nên xinh đẹp hơn như một đoá hoa anh túc khiến người ta phải say đắm mê muội nhưng vẫn ko làm mất được vẻ ngây ngô khiến người khác muốn bảo vệ

Dù rất ko muốn ra nước ngoài nhưng anh vẫn cố gắng kìm nén nỗi nhớ thương để đi du học với mong muốn sẽ trở thành người đàn ông hoàn hảo về mọi mặt sau đó sẽ cầu hôn cô ngay ngày đầu tiên về nước

Anh đã về sớm hơn với ngày dự định 2 tuần chuẩn bị cho lễ cầu hôn lãng mạn nhất thế giới để cho tất cả con gái đều phải ước ao ghen tị với nàng.... nhưng.... lại trễ mất một bước....

Phong Diệc Thần ! Cái tên này hẳn sẽ nhớ ! Chính hắn là người đã cướp Nhu Nhi của anh, người con gái mà anh đã nâng niu từ nhỏ đến lớn nay lại bị tên khác cướp đi. Cố kìm nén cảm xúc Băng Tư vịn ra một nụ cười nhe nhếch “Vốn đã dẫn cô ấy về xem mắt mọi người nhưng bị chậm một bước “

Mạc Nhu Nhi mặt đỏ ửng ra ko hiểu “Chậm một bước là sao a?”

“Cô gái ấy bị một tên khác cướp đi “

Mạc Nhu Nhi nghe vậy tinh thần kiêu hiệp trong lòng lại nổi lên “Tên đó sao lại xấu xa như vậy, cướp cả cô gái của anh Tư !”

“Theo em anh Tư nên làm gì đây?” Băng Tư cười ôn nhu vuốt tóc nàng

“Đương nhiên phải giành lại rồi. Anh Tư của em tuyệt thế này, nhất định cô ấy sẽ chọn anh a “ Mạc Nhu Nhi cười dịu dàng

“Thật sao?” Băng Tư nhún mày về mặt tà mị

“Thật a “ Mạc Nhu Nhi gật đầu lia lịa .

Hello các độc giả, sorry vì dạo này Ly lười đăng chap quá do kết quả thi Tỉnh ko tốt nên Ly chán đời đó. Để bù đắp những lỗi lầm do lười up chap của Ly, giờ lịch up cố định là 2 chap một tuần nha tung bông

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Bị Lôi Về

Băng Ly ngồi đối diện ko vui nói "Mấy người ko để ý đến em "

"Đang đời cậu" Mạc Nhu Nhi lè lưỡi chê cô

"Thôi, ko đùa nữa " Băng Ly khề thờ dài chui đầu hàng

"A, anh hai, Nhu Nhi của chúng ta sắp kết hôn rồi đây "

"Anh biết" Băng Tư lạnh nhạt nói

Mạc Nhu Nhi cười dịu dàng " Vậy anh Tư có định tặng sinh lễ gì cho em ko?"

Băng Tư chỉ nhìn nàng ko nói gì

Mạc Nhu Nhi mặt mày ỉu xiu " Anh Tư thật buồn xin. Ko cho thì thôi"

Mọi thứ vẫn đang diễn ra bình thường bỗng nhiên xáo hấn lên, dần dần có thể nghe rõ tiếng bước chân đi về phía họ

" Chúng ta thật có duyên. Băng Ly "

Đừng... Giọng nói đó. Cô ko nghe nhầm đó chứ? Sao anh ta có thể ở đây được. Băng Ly rùng mình quay lại đằng sau

Cô dụi dụi mắt mấy lần, xác định ko phải ảo giác mới cười tươi chạy vọt ra phía sau Băng Tư " Ha ha, Phong thiếu, sao anh lại ở đây "

Phong Diệc Hàn nở nụ cười tà mị " Lần này em chết chắc rồi "

" Anh.. anh dám động thủ trước mặt anh trai tôi, để xem anh ấy sẽ làm gì " Băng Ly cô đây đường đường là chị hai, vậy mà lại chạy ko thoát khỏi tay tên khốn này. Mà vốn dĩ lần đó cô cũng đâu làm gì quá đáng chứ. Chỉ là đá vào chú chim nhỏ rồi cột anh ta vào giường, tiện tay chụp mấy bức hình uy hiếp sau đó liền bỏ chốn. Nhưng cô chính là xoá rồi a, như vậy cũng đâu có gì quá đáng! Vậy mà tên này lòng dạ nhỏ nhen, nhớ mãi ko quên!

" Tôi có dám hay ko em liền sẽ biết ngay"

Nói rồi Phong Diệc Hàn đi về phía Băng Tư kéo cô ra

" Anh hai" Băng Ly kêu cứu

Băng Tư nhàn nhạt nói " Cậu bỏ em tôi ra "

" Tư, đây là việc của tôi và cô ta. Cậu đừng nên can thiệp "

Băng Tư trầm luân suy nghĩ rồi lên tiếng " Cậu tốt nhất đừng làm tổn thương con bé"

" Sẽ ko"

Băng Ly thấy mình ko thể dựa vào anh hai nữa liền quay sang Mạc Nhu Nhi

" Nhu Nhi... mình ko muốn đi với anh ta "

Mạc Nhu Nhi lòng dạ mềm yếu đương nhiên thương xót bạn mình nhỏ giọng hỏi " Cậu muốn làm gì Băng Ly?"

" Chị dâu nhỏ thân mến, chị cứ chuẩn bị tốt cho hôn lễ là được. Ko nên lo chuyện bao đồng a" Phong Diệc Hàn cười tốt bụng nhắc nhở" Hàn, cậu cười như vậy thật đáng sợ a" Mạc Nhu Nhi chân thật nói

Những nhà báo đang núp đằng sau vui vẻ ra sức chụp thật nhiều tấm. A, hôm nay là ngày gì vậy, lại có thể kiếm được nhiều tin tốt như vậy. Con gái của ông chủm đá quý qua lại với người thừa kế tương lai của Lôi thị trước ngày kết hôn(Lôi thị ở đây ý bảo tập đoàn nhà Băng Ly nhé. Từ chap đầu đến giờ ly vẫn chưa cho mọi người biết họ của Băng Ly -.-)

Rồi giờ lại đến tiểu thư của Lôi thị đang trong cuộc tình đắm thắm với nhị thiếu gia của Phong thị?

Đúng là nhiều tin hót còn nóng hổi! Đảm bảo ngày mai sẽ khuấy động cả giới truyền thông đây

" Nhu Nhi, kệ bọn họ"

" Nhưng..."

" Em ko nghe lời anh Tư sao?"

Băng Ly đứng đấy vô cùng ko vui nhìn hai người họ " Anh hai, anh bán đứng em gái "

Phong Diệc Hàn thì thâm tà mị vào tai cô " Còn muốn trốn?!"

Bàn tay Băng Ly ra sức đẩy đầu hấn ra xa, đánh trống lảng " Aaa, tự dưng tôi đau bụng "

" Về nhà tôi chữa cho em " Nói rồi chưa kịp để cô phản ứng Phong Diệc Hàn đã vác cô lên vai mang đi

" Tên khốn này, thả tôi ra.. aaa"

Mạc Nhu Nhi lo lắng cho Băng Ly hỏi " Như vậy có ổn ko?"

" Ko có việc gì."

Vào trong xe, Băng Ly liên tiếp vùng vẫy khiến Phong Diệc Hàn vô cùng ko vui, sắc mặt xám xịt.

" Em dám giờ móng vuốt mèo ra cào nữa có tin tôi bẻ gãy nó ko?"

" Anh thử xem " Băng Ly ưỡn ngực lên nhìn thẳng mắt hấn ko sợ trời ko sợ đất nhưng thực chất bên trong lòng đang thấp thỏm ko yên.

Phong Diệc Hàn vỗ tay tán dương khiến Băng Ly lại càng lo sợ hơn, khẽ lùi ra sau

" Hay lắm, mới đó ko gặp lá gan của em đã lớn thế này rồi "

" Anh... anh đừng qua đây "

" Sao bây giờ bộ dạng lại thế kia? Lúc nãy còn uy phong lắm mà " Bàn tay của hấn vuốt ve khuôn mặt cô cười tà mị

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Sở Thích Khác Của Mạc Nhu Nhi

Đúng vậy, cô lúc này mới chợt nhớ ra, hấn đã hứa với anh hai là sẽ ko làm gì cô nha, vậy để xem hấn còn dám bắt nạt cô.!

Băng Ly ưỡn ngực, mặt đối diện với hấn bình tĩnh lấy lại phong thái hiên ngang như trước

" Thì sao nào, lá gan tôi lớn hơn rồi, anh dám làm gì tôi?"

Bàn tay Phong Diệc Hàn bóp mạnh cằm Băng Ly cho dù cô vùng vẫy cũng ko thoát khỏi được

" Dán khiêu khích tôi? Em là mới ăn gan phượng hoàng?!"

" Đau, đau quá... tên điên này. Anh bỏ tôi ra "

" Chắc đêm nay tôi phải dạy dỗ em trên giường rồi! Để cho em biết ngoan ngoãn một chút "

" Anh, anh dám lấy mắt trong sáng của tôi...!"

" Thì sao " Phong Diệc Hàn kéo cô lại sát với hấn hơn, khoảng cách giữa hai người giờ chỉ còn chưa đến 10 cm

" Anh hai sẽ trừng trị anh!"

Phong Diệc Hàn cố làm vẻ mặt ngạc nhiên đùa giỡn cô " Ồ! Vậy sao? "

" Chính là vậy!"

" Sao tôi lại ko thấy vậy Băng Ly bé bỏng!"

" Anh có ý gì?"

" Tôi thấy anh hai yêu dấu của em hình như rất sẵn sàng giao em cho tôi. "

" Anh đừng có nói bậy. Anh hai rất yêu thương tôi."

" Mặc kệ như thế nào, tối nay em sẽ phải ngoan ngoãn khóc lóc trên giường cầu xin tôi"

Băng Ly cố quay đầu đi chỗ khác " Đừng hòng "

" Được, em cứ chờ xem " Nói rồi hấn hôn nhẹ vào môi cô, ko mang theo dục vọng mà chỉ là sự dịu dàng hiếm thấy. Cuối cùng hôm nay cũng lời được cô về, để xem sau này hấn giam giữ cô thế nào! Nếu được hấn có thể buộc cô bằng dây, để phòng mèo hoang chạy mất.

Cùng lúc đó, Mạc Nhu Nhi đang ngồi trên chiếc xe BWM của Băng Tư

" Anh Tư, chúng ta đi đâu?"

" Đói chưa?"

" Em mới ăn kem xong, rất no a "

" Anh đói rồi"

Mạc Nhu Nhi ngây ngô ko hiểu hàm ý của anh " Vậy anh Tư đi ăn đi, trước hết đèo em về nhà a"

Nếu phải người khác sau khi nghe câu nói này hẳn là sẽ nổi điên bởi cô gái này quá mức ngu ngốc, hàm ý biểu lộ rõ như vậy còn có thể ko nhận ra, tuy nhiên Băng Tư đã miễn dịch với trí tuệ ko mấy thông minh của nàng từ hồi nhỏ, điềm đạm nhắc nhở " Đi với anh "

" Nhưng.."

Mạc Nhu Nhi định từ chối nhưng lại bị ánh mắt của anh dọa sợ, đành câm nín.

Nếu bình thường anh Tư rủ đi ăn nàng sẽ rất phấn khởi tuy nhiên lần này là sắp đến hôn lễ, nàng rất bận rộn a!

Đến nơi, Mạc Nhu Nhi tìm một vị trí ngồi gần cửa sổ bởi nàng thích ngắm nhìn phong cảnh thiên nhiên. Mùa xuân chiều rọi cho muôn vàn loài hoa khoe sắc cùng với những tia nắng nhẹ nhàng khiến mọi thứ thơ mộng hữu tình.

Mà nàng, là một trong những thiếu nữ yêu thích hoa một cách đắm đuối. Ko hiểu sao nhưng hề nhìn thấy hoa là tâm trạng nàng cảm thấy phấn khởi, có lẽ bởi sự đa dạng đa sắc và đa mùi của nó khiến con người cảm thấy dễ chịu.

Do vậy mà ở Mạc gia nàng còn có cả một phòng kính để trồng hoa. Ban đầu nàng chính là muốn trồng ngoài trời a, như vậy sẽ dễ để mọi người nhìn ngắm hơn. Tuy nhiên Mạc cha bảo nàng nếu trồng ngoài trời hoa sẽ ko sống được lâu bởi những loại thời tiết thất thường của thiên nhiên do đó nên trồng trong phòng kính, vừa có đủ ánh nắng mặt trời lại còn có máy sưởi máy lạnh, như vậy hoa sẽ tươi tốt hơn mà cũng có thể nở rộ vào tất cả các mùa.

Mỗi khi bước vào phòng kính nàng cảm giác vô cùng thành tựu a, bởi có vô vàn loài hoa nở rộ rất đẹp và đặc biệt là một tay nàng chăm sóc đấy.

Mạc Nhu Nhi nở nụ cười ngọt ngào " Anh Tư vẫn rất nhớ sở thích của em a "

" Ừ, ngoài ăn và ngủ em còn rất thích hoa. Anh Tư nhớ ko sai chứ "

Mạc Nhu Nhi ko vui bĩu môi " Sai rồi. Chỉ ăn và ngủ, anh đang muốn nói em là heo sao?"

Băng Tư xoa đầu cô " Biết vậy là tốt "

Hôm đó, Mạc Nhu Nhi cứ hồn nhiên ăn uống mà ko hề biết kéo theo bên cạnh là cả một đám phóng viên đang săn lùng tin. Đến ngày mai, đảm bảo nàng sẽ bị Thần trị rất thảm

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Tấm Ảnh Này Ko Cho Người Khác Xem Được A

" Mạc! Nhu! Nhi! "

Tiếng rống lớn ngoài cửa đã làm nàng đang say giấc nồng ở trên giường giật mình ngã xuống đất

" Ai da.." Mạc Nhu Nhi ngây ngô xoa xoa mộng rồi đi tới hướng phát ra tiếng động

Chưa kịp chờ nàng mở cửa Phong Diệc Thần đã đi vào.

Mạc Nhu Nhi mơ mơ màng màng nhìn đồng hồ. Chưa đến 8h a, chính xác mà nói là hơn 7h một chút

Chẳng lẽ nàng lại bị mộng du vào ban ngày? Lại có thể nhìn thấy ảo ảnh ở xung quanh. Mạc Nhu Nhi đưa tay lên dụi dụi mắt

Phong Diệc Thần cứ đứng yên nhìn hết trò này đến trò khác của nàng như để cố chứng minh rằng hẳn ko tồn tại, một lúc sau mới lên tiếng " Em nhìn đủ chưa?"

" Là Thần thật sao?"

" Vậy em nghĩ tôi là ai?" Phong Diệc Thần nhú mày

Mạc Nhu Nhi xác nhận chính xác đích thực là hấn chạy nhanh vồ vào lòng hấn tiếp tục nhắm mắt ngủ, miệng lẩm bầm " Còn sớm a, ngủ lúc nữa rồi dậy "

" Em..!"

Chưa để hấn nói xong, có lẽ nàng đã ngủ thật mất rồi.

Phong Diệc Thần thấy vậy bóp lấy cái mũi của nàng. Cảm giác như bị ai đó cướp mất hơi thở khiến Mạc Nhu Nhi mở to mắt ra, dường như đã tỉnh hấn. Đưa tay xoa xoa chóp mũi

" Thần.. sao bóp mũi tôi?"

" Tôi còn chưa hỏi tội em lại dám đi ngủ?"

Mạc Nhu Nhi về mặt đàn thôi ko hiểu rốt cuộc nàng đã phạm tội gì

Một lúc sau, Phong Diệc Thần đưa bài báo cho nàng xem.

A, cái gì đây chứ! Nào là Sắp đến ngày tổ chức hôn lễ, con gái của ông trùm đá quý qua lại lén lút với người thừa kế tương lai của Lôi thị? Rồi còn gì mà Chưa kết hôn Tài phiệt Phong Diệc Thần bị người yêu cấm sùng.....

Đúng là toàn sai sự thật cả

Mạc Nhu Nhi vội vàng giải thích " Thần, mấy bài báo này ko phải như anh nghĩ đâu. Họ nói sai đấy "

Phong Diệc Thần hấn đương nhiên biết là nàng ko phải loại người đó và cũng biết rõ là nàng có ăn gan phượng hoàng cũng ko dám

Nhưng cái khiến hấn tức giận chính là nàng lại dám lao vào lòng hấn ta! Người phụ nữ của hấn sao lại để người khác chạm vào được. Dù là sợi tóc tốt nhất cũng ko nên đụng

" Từ sau nhìn thấy anh ta cách xa một chút "

" Nhưng đó là anh trai của tôi..

" Mạc Nhu Nhi bất mãn. Anh Tư đi du học mới trở lại vậy mà cô liền bị cấm đến gần anh ấy

" Em dám ko nghe lời!"

" Ko dám " Mạc Nhu Nhi mặt mày ỉu xiu

Phong Diệc Thần tâm trạng cũng bớt u ám đi. Hôn nhẹ vào môi nàng " Vệ sinh cá nhân nhanh lên, tôi đợi em "

" Ở đây sao? "

" Em có ý kiến?"

" Ko... ko a. Anh tự nhiên "

Nàng còn định chờ hấn đi rồi sẽ chui vào chăn ngủ tiếp, nhưng kẻ đó chưa làm đã bại rồi đành mặt mặt ỉu xiu vào phòng tắm

Phong Diệc Thần nhìn xung quanh phòng nàng. Mặc dù đã đến nhà nàng nhiều lần nhưng đây có lẽ là lần đầu tiên hấn vào phòng nàng. Thật giống với tính cách, căn phòng chỉ đưa đựng hai màu hồng và trắng. Các vật dụng trang trí cũng hết sức ngộ nghĩnh trẻ con. Chẳng hạn như chiếc đồng hồ kiity, chiếc gối ôm mèo Katy, chiếc đèn ngủ giống như chiếc ô công chúa màu hồng

Trên những bức tường được treo rất nhiều ảnh của nàng từ nhỏ đến lớn giống như một cuốn album. Đúng là đáng yêu từ bé!

Phong Diệc Thần chột nhìn thấy còn một khung ảnh nữa đang đặt trên tủ giường. Nhưng lại là úp xuống. Hấn định lật lên xem thì bỗng dưng Mạc Nhu Nhi từ đâu chui ra cướp lấy

" Cái này ko xem được " Mặt nàng bỗng ửng đỏ hấn lên

Phong diệc Thần nhú mày nguy hiểm " Há?"

Mạc Nhu Nhi dù sợ vẻ mặt này của hấn nhưng vẫn kiên quyết đến cùng " Tấm ảnh này ko cho người khác xem được a "

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Tôi Học Ko Giỏi Nhưng Rất Thông Minh

Phong Diệc Thần nhứ mảy đi đến gần nàng, giọng đầy nguy hiểm " Em nói gì? tôi nghe ko rõ?"

Mạc Nhu Nhi vẫn kiên quyết ôm chặt tấm ảnh trong người. Cổ thụt vào sống lưng bỗng ko rét mà run

" Bỏ tay ra " Bàn tay Phong Diệc Thần đưa đến định lấy ảnh ra nhưng Mạc Nhu Nhi kiên quyết ôm chặt, mặt ngày càng đỏ

" Tôi nói lại nần nữa. BUÔNG "

Lần này thì Mạc Nhu Nhi thực sự sợ hãi, đành nhắm mắt buông tay đưa ra trước mặt hấn

Phong Diệc Thần nhìn bức ảnh biểu cảm lạnh lùng lúc này bỗng xua tan mà thay vào ôn nhu dịu dàng

" Tấm ảnh này có gì mà muốn dấu?"

" Người ta xấu hổ " Mạc Nhu Nhi mặt đỏ bừng

" Cũng đâu phải ảnh thoả thân của em hiện tại. Đây là cách đây mười mấy năm trước "

" Nhưng người trong bức ảnh vẫn là tôi a "

Đúng vậy! Đó chính là bức ảnh hồi còn 5 tuổi của Mạc Nhu Nhi, lúc đó là nàng mới tắm xong, chưa kịp mặc quần áo vào mà lười biếng nằm sấp xuống giường nghịch búp bê, mái tóc ngắn đến vai ko đủ để che hết vùng lưng mìn mềng. Mẹ Nhan vào thấy cảnh này vô cùng đẹp mắt nên đã chụp lại lưu giữ làm kỉ niệm.

Nàng thì vô cùng ko thích nó a! Nhưng mẹ Nhan rất thích và đã đóng khung để lên tủ giường. Chỉ vì nó mà mỗi lần có bạn vào nhà chơi nàng đều phải nhanh tay cất đi, nhưng hôm nay mới sáng sớm ngủ dậy nên quên mất.

Thật sự rất ngại a... cảm giác như mình đang trần truồng trước mặt hấn vậy.

Mac Nhu Nhi đưa hai tay lên che kín mặt quay đi thì bị Phong Diệc Thần kéo lại, ôm đặt nàng ngồi trên đùi hấn, ngời tay nghịch nghịch mái tóc vén vào tai

" Tất cả mọi thứ trên cơ thể em đều là của tôi, còn ngại gì nữa sao?"

Nói rồi hấn chạm vào môi nàng hôn một cách dịu dàng đầy thương yêu rồi mau chóng rời đi

" Đáng ghét!"

Xuống dưới lầu đã ko còn thấy bóng dáng cha mẹ. Mạc Nhu Nhi tắc lưỡi " Hai người họ đi đâu hết rồi? Ko chờ tôi ăn sáng sao "

"Cha em có việc cần giải quyết gấp, mẹ thì đi gặp mặt bạn bè. Còn em, giờ nhanh đi theo tôi!"

" Đi đâu a?"

" Đến công ty làm việc"

Sở dĩ Phong Diệc Thần muốn nàng đến công ty làm việc là để dễ dàng quản lí và luôn đặt nàng trong mắt để theo dõi, như vậy nàng liền ko có cơ hội đi gặp nam nhân khác

" Nhưng tôi còn chưa học xong "

" Em học có giỏi ko?"

Mạc Nhu Nhi chột dạ. Sao bỗng dưng hấn hỏi vấn đề này, có liên quan gì đến câu trước của nàng đâu. Nàng thật thà nhẹ giọng nói " Ko giỏi lắm a.."

" Vậy là được rồi. Học ko giỏi liền ko cần học nữa. Tôi nuôi em "

" Nhưng..." Mạc Nhu Nhi định nói " cha mẹ nhất định sẽ tức giận", chưa kịp mở lời nói tiếp đã bị ánh mắt của hấn dọa sợ. Cười ngọt ngào vuốt đuôi ngựa

" Ha ha, đúng vậy nha, học ko giỏi liền ko cần học nữa "

" Ngoan" Phong Diệc Thần lấy tay xoa đầu nàng như đang khen thưởng một đứa bé

" Thần, tôi sẽ làm gì?"

" Em muốn làm gì?"

Mạc Nhu Nhi hai mắt liền sáng rực rỡ hiện tia hứng khởi " Thật sao?"

Phong Diệc Thần nhún mày im lặng nhìn nàng. Mạc nàng tự hỏi tự đáp

Mạc Nhu Nhi thấy anh im lặng nghĩ là đồng ý liền nói tiếp

" Tôi muốn làm giám đốc"

"...."

Đùa hấn sao? Nếu để nàng nắm giữ chức vụ đó có khác nào tự tay phá hủy công ty. Nhưng chỉ cần nàng muốn, hấn liền ko tiếc công ty cho nàng

Hai mắt Mạc Nhu Nhi sáng lên hiện vẻ mong chờ, tràn đầy sự ngây thơ con cún nhỏ.

Phong Diệc Thần cũng ko phản bác " Để xem tài năng của em thế nào "

" Tôi học ko giỏi nhưng rất thông minh "

" IQ của em có đến 50 ko?" Phong Diệc Thần nghe cô nói khoe môi dâng lên nụ cười. Học ko giỏi lại rất thông minh? Đúng là chỉ có người phụ nữ của anh mới nói được câu này

" Người ta IQ 60 nha " Mạc Nhu Nhi ko vui nhìn hấn hiện vẻ oán trách. Hấn như vậy ko phải đang vui đập trí tài năng của nàng sao

" Em thông minh hơn tôi rồi. Nếu biểu hiện tốt liền cho lên làm tổng giám đốc"

Mạc Nhu Nhi cười đến đáng yêu. Nàng thích nhất là được khen a.

Trước hết ly sorry các độc giả nhiều nhiều. Chỉ còn gần 3 tuần nữa thôi là ly thi cấp 3 rồi do đó k có nhiều thời gian ra chap mới. Khi nào thi xong ly sẽ tích cực up nhiều chap hơn nữa nha

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Bà Dì Cả Của Tôi Đến Rồi

Những đợt gió heo may hơi se lạnh lùa qua cửa sổ phả vào khuôn mặt non nớt của Mạc Nhu Nhi. Nàng vô cùng thích những làn gió như này, nó tạo cho nàng cảm giác mát dịu thoải mái.

Mạc Nhu Nhi hưng phấn len chiếc đầu nhỏ bé ra ngoài cửa xe cho gió phả vào mặt mình. Phong Diệc Thần ngồi bên liền lạnh giọng " Ngồi yên cho tôi!"

Mạc Nhu Nhi giật mình rồi ầm ức ngồi yên bên trong " Cái gì cũng ko cho"

Mây kiếm Phong Diệc Thần nhún mày lại. Nàng ko biết như vậy rất nguy hiểm sao? Ngoài đường còn bao xe cộ đang đi ngang qua, chẳng lẽ nàng muốn mất đầu? Dù đã 20 nhưng nàng vẫn chẳng khác nào đứa trẻ vô ưu vô lo. Mặc dù vậy thì hấn vẫn yêu nàng. Hấn yêu chính là vẻ hồn nhiên vô tư sẵn có trong tâm hồn nàng. Nàng có khờ khạc hơn nữa cũng ko sao. Chỉ cần hấn có thể bảo vệ là đủ!

" Nóng sao?"

Mạc Nhu Nhi lí nhí, đôi tay đang nghịch điện thoại " Ko nóng lắm "

"Có muốn tôi mở mui xe ra cho em ko?"

Mạc Nhu Nhi tỏ vẻ hờn dỗi quay phắt mặt đi " Ko cần "

Xe chạy mãi đến một toà cao ốc thì dừng lại. Đây chính là tập đoàn Phong thị làm mưa làm gió trên thị trường.

Sau khi Phong Diệc Thần bước xuống xe cũng ko chờ Mạc Nhu Nhi mà trực tiếp bước thẳng vào công ty. Mạc Nhu Nhi vô cùng uất ức. Rõ là hấn sai trước, vậy mà giờ còn cư xử thế kia với nàng

Phong Diệc Thần đi đến thang máy vẫn ko hề thấy bóng dáng nàng chạy theo. Nhíu mày lại, xung quanh gọn lên một đợt sóng lạnh

Hấn bước nhanh về phía chiếc ô tô để cách đó ko xa. Trực tiếp mở cửa định lôi nàng xuống nhưng Mạc Nhu Nhi bám chắc vào cửa xe ko thể kéo ra được.

". Tôi ko thể xuống được"

" Em còn tính hờn dỗi bao lâu? Xuống xe!"

" Ai thèm hờn dỗi với anh, người ta thực sự ko xuống được "

Phong Diệc Thần húp một ngụm khí lạnh để lấy lại sự bình tĩnh " Lý do?"

Mạc Nhu Nhi ngượng ngùng chỉ vào một vết đỏ trên ghế

Nhìn theo hướng chỉ của nàng, Phong Diệc Thần lòng dịu bớt, lo lắng " Bị thương sao "

Mạc Nhu Nhi mặt càng đỏ hơn lúc đầu " Bà di cả của tôi đến rồi"

Hôm nay Mạc Nhu Nhi mặc váy. Mà đặc biệt hơn cả chính là " màu trắng". Điều đó khiến những vết đỏ càng loang lổ rõ ràng

Phong Diệc Thần im lặng một lúc rồi bước tới cạnh nàng. Cởi chiếc áo vest phẳng phiu mới nhập về từ Brazil buộc thắt vào eo nàng. Sau đó ôm nàng ra khỏi xe

Lúc rời đi còn ko quên đưa chiếc chìa khoá cho tiếp viên " Mang ra bãi phế thải "

" Vâng"

Mạc Nhu Nhi sững sốt. Chỉ vì một vết máu nhỏ của nàng mà chiếc BMW liền hi sinh sao? Người đàn ông này đúng là quá ưu sạch sẽ.

Vào trong công ty, tất cả mọi người đều nhìn Mạc Nhu Nhi với con mắt kì lạ. Nàng ko quen cảm giác này liền đi sát vào người Phong Diệc Thần, ôm tay hấn nhẹ giọng thì thầm " Anh có thấy bọn họ nhìn tôi kì lạ ko? "

" Chính là rất kì lạ " Phong Diệc Thần thần nhiên đáp

" Sao vậy a.. Chẳng lẽ là.." Nói xong nàng liền quay mặt ra đằng sau nhìn về phần hông mình. Còn nhìn kĩ và tìm kiếm xem có phải nơi nào đó bị lộ rồi áo ko che được hết ko.

Phong Diệc Thần vô cùng ko vui. Nàng ngốc thì thôi nhưng ngay cả cái bảo vệ bản thân cũng ko tốt. Hôm nay nàng mặc váy, cứ cúi xuống như vậy chẳng lẽ ko sợ lộ? Người phụ nữ của hấn một chút cũng ko được lộ trước mắt nam nhân khác!

Hấn đến gần nhắc bồng Mạc Nhu Nhi lên bế vào trong thang máy. Còn ko quên kèm theo hai chữ " Ngu ngốc "

" Thần, thả tôi xuống. Mọi người nhìn rất xấu hổ"

" Em còn biết xấu hổ sao?"

Mạc Nhu Nhi hất mặt lên tự đại " Đương! nhiên! biết!"

Phong Diệc Thần ko nói gì nữa chỉ lẳng lặng nhìn nàng

Vào đến phòng tổng giám đốc. Phong Diệc Thần mới đặt nàng xuống sofa. Hai tay dịu dàng vén sợi mai đang rơi xuống mặt nàng kia " Ngoan ngồi đây đợi tôi một lúc. Đứng đi lung tung, tối về sẽ cho em ăn quà vặt. Tôi có một cuộc họp quan trọng "

" Dạ" Mạc Nhu Nhi vâng lời, mặt thể hiện rõ mình là đứa bé ngoan

Khi Phong Diệc Thần mới quay đi thì Mạc Nhu Nhi mới ra cái gì đó liền gọi lại " Thần.."

Phong Diệc Thần quay lưng lại, nhìn nàng

" Thế còn bà đi cả của tôi?"

" Tôi bảo người đi mua "

" Dạ "

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Thần.. Tôi Đau

Đúng như lời Phong Diệc Thần nói. Một lúc sau có một cô thư kí xinh đẹp mang cái thứ đó vào cho nàng. Đương nhiên Phong Diệc Thần sẽ ko hạ mình mà mở miệng bảo người khác đi mua cái thứ đấy. Hắn đã uy hiếp bắt Hàn Trạc (nếu ai ko nhớ có thể đọc lại chap 1 nhé. Đây là trợ lý của hắn. Vì là nhân vật phụ nên Ly ko hay nhắc đến nhiều) đi mua.

" Cảm ơn chị " Mạc Nhu Nhi cười ngọt ngào.

" Em gái nhỏ thật đáng yêu. Ko cần cảm ơn, đây là việc chị nên làm " Y Nguyệt từ tốn đáp rồi sau đó bước đi

Chị ấy thật xinh đẹp. Đến cơ thể cũng chuẩn hình chữ S nha. Phong Thị chẳng lẽ ko chỉ cần tài năng mà cần cả nhan sắc sao? Ko biết ở trong công ty có phải toàn trai tài gái sắc ko? Mạc Nhu Nhi liền tò mò đi ra bên ngoài mà quên luôn mất lời Phong Diệc Thần đã dặn.

Phong Thị thực sự quá rộng a! Có lẽ còn rộng hơn Mạc Thị của cha! Mạc Nhu Nhi ngằm ngưỡng mộ trong lòng. Nếu mai này nàng làm tổng giám đốc ở đây có phải rất khiến người ta ngưỡng mộ ko

Mạc Nhu Nhi đã trở thành chủ đề tài bàn tán cho tất mọi người trong công ty bởi tổng tài mệnh dênh ko gần nữ sắc nay lại nang theo một tiểu mỹ nữ.

Trên đường đi Mạc Nhu Nhi vẫn vô ưu đi thăm quan hết bên này đến bên nọ, nhiều người muốn lấy lòng tổng tài nên luôn vuốt đuôi nàng. Mà Mạc Nhu Nhi lại thanh thuần ko biết gì nên mỗi khi có người nhìn nàng luôn vui vẻ cười đến ngọt ngào.

Đang đi thì bỗng có tiếng gọi khiến nàng quay đầu lại

" Nhu Nhi..."

Nàng ngơ ngác đứng suy nghĩ một lúc xem mình đã gặp mặt người này chưa rồi như chợt nhớ ra điều gì. Nàng thét lên " Là tên biến thái ở nhà vệ sinh "

Cố Phong cũng ko phản bác lời nàng chỉ ung dung đi tới. Mà chính tiếng thét của Mạc Nhu Nhi đã thu hút rất nhiều người.

Khi đến gần nàng, chỉ còn cách nhau 2 bước chân, Cố Phong cúi đầu xuống bên tai nàng tà mị nói " Em vẫn thật đáng yêu như trước "

Mạc Nhu Nhi đỏ mặt vội vàng đẩy hắn ra "Anh... vô sỉ "

" Chỉ vô sỉ với mình em "

" Tôi ko thèm. Anh vô sỉ với người khác đi "

Nói rồi nàng quay người bước đi. Ở đây mọi người bắt đầu chú ý còn chỉ trò này nọ khiến nàng ko quen. Nhưng Cố Phong mãi mới có dịp được gặp nàng, sao dễ dàng bỏ mặc cho nàng đi?

Hắn kéo tay nàng lại, vì lỡ dùng chút lực nên Mạc Nhu Nhi đau đốn rên lên " A.. anh.. "

" Buông vợ sắp cưới của tôi ra " Đúng lúc đó Phong Diệc Thần đi tới, giọng nói cảnh cáo đến mức đáng sợ. Chết tiệt, hắn chỉ ko chú ý một lúc liền có cả một đoàn ong bướm vây quanh nàng rồi.

" Nếu ko...? " Cố Phong cố tình khiêu khích

" Đừng khiêu chiến với sự nhẫn nại của tôi "

" Thần.. tôi đau " Mạc Nhu Nhi đáng thương nói. Lúc này Cố Phong mới chú ý là cổ tay nàng có đỏ lên, vội thả lỏng tay

Phong Diệc Thần nghe thấy liền đi tới đâm vào mặt Cố Phong một cái, sau đó liền ôm Mạc Nhu Nhi vào lòng " Ngoan.. để tôi xem "

Nói rồi liền quay ra nhìn về phía mấy tên vệ sĩ " Lôi hấn ta ra ngoài "

" Vâng "

Sau khi dẹp xong mớ hỗn loạn, Phong Diệc Thần ôm Mạc Nhu Nhi vào lại phòng.

" Tay còn đau ko? "

Mạc Nhu Nhi lắc đầu.

" Sao ko chịu nghe lời?"

" Tại tôi tò mò..."

" Tò mò gì?"

Mạc Nhu Nhi ko dám nói thật rằng nàng muốn biết có phải toàn công ty đều là trai thanh gái tú ko nên đã biện một cái có

" Tôi muốn biết công ty anh rộng bao nhiêu a. "

Phong Diệc Thần nhún mày lại nhưng cũng ko nói gì. Ôm nàng vào phòng ngủ ở bên trong

" Nghỉ ngơi đi. Bao giờ đến giờ ăn tôi sẽ gọi em dậy"

" Nhưng tôi còn chưa có làm việc a "

" Em làm được việc gì?" Phong Diệc Thần cười lạnh

Mạc Nhu Nhi hiểu rõ ý hấn chính là đang chê cười nàng ngu ngốc nên im lặng ko nói gì

Phong Diệc Thần cúi đầu hôn nhẹ vào chán nàng rồi nói " Ngoan ngoan nghỉ ngơi trong đây. Trưa cho ăn lẩu kem"

" Được."

Phong Diệc Thần cười nhẹ rồi đi ra khỏi phòng. Quả nhiên chỉ cần có đồ ăn thì dụ nàng liền trở nên rất dễ

Sau khi hấn ra ngoài, Mạc Nhu Nhi đi xung quanh xem phòng còn có gì chơi được ko thì phát hiện trong phòng ko chỉ có những vật dụng cơ bản mà còn có cả một chiếc laptop và tủ lạnh.

Mạc Nhu Nhi vui vẻ mở nó ra. A, rất nhiều bánh kem cùng với đồ ăn ngọt. Thần quả thật rất chu đáo. Nàng rất thích a

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Bị Bắt Cóc Lần Hai

Mạc Nhu Nhi lấy hai ly kem và chiếc bánh ngọt ra, cầm lấy chiếc laptop ngồi trên giường vui vẻ chơi. Lướt trên những trang web chủ đề nóng và được đông đảo mọi người quan tâm nhất luôn là đám cưới sắp diễn ra của nàng và Thần.

Đọc nhiều bài báo người viết hay khen ngợi Mạc Nhu Nhi khiến nàng cảm thấy vô cùng vui vẻ. Nàng vội vàng cầm máy tính đi luôn chân trần ra tới bàn làm việc hứng khởi khoe Phong Diệc Thần

" Thần, nhìn này, có rất nhiều bài báo về chúng ta nha "

Phong Diệc Thần đang làm việc ko để ý bỗng nhiên thấy nàng chui vào trong lòng mình mặt vui vẻ như đứa nhỏ được cho kẹo.

" Ừ . Sao ko nghỉ ngơi ? Ngồi nghịch máy tính làm gì ?"

" Người ta chưa buồn ngủ mà " Mạc Nhu Nhi cọ sát khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng vào lồng ngực rắn chắc của hấn làm nũng.

Phong Diệc Thần vẻ mặt ôn nhu vuốt tóc nàng." Ngoan, ngồi im để tôi làm việc "

" Dạ "

Cứ như vậy, Mạc Nhu Nhi ngồi trong lòng hắc chơi cho đến tận trưa " Thần... tôi đói rồi "

Phong Diệc Thần nhìn lên đồng hồ. Giờ cũng đã hơn 11h, hắc lại mãi làm việc quá mà quên mất cô vợ nhỏ của mình rất ham ăn.

" Chúng ta đi ăn trưa "

" Dạ "

Bánh xe đang từ từ lăn trên con đường Thượng Hải yên tĩnh vào trưa. Đang đi hai mắt Mạc Nhu Nhi bỗng bừng sáng hắc lên " Thần.. tôi muốn ăn thứ kia "

Phong Diệc Thần nhìn theo hướng chỉ tay của nàng, đó là một tiệm bán kẹo bông gòn" Em ở yên trên xe chờ tôi. Ko được đi lung tung đâu. Hiểu ?"

Mạc Nhu Nhi gật đầu liên tục

" Nếu tôi quay lại mà ko thấy em... liền tự chịu trừng phạt "

" Dạ "

Một lúc sau, Phong Diệc Thần cầm 2 que kẹo bảy sắc cầu vòng ra cũng là lúc phát hiện Mạc Nhu Nhi ... mất tích..

Chết tiệt, lại có thể dám rình lúc hắc ko có ở đây đưa người phụ nữ của hắc đi. Gan của mấy người ngày càng lớn hơn một chút rồi. Phong Diệc Thần nhíu mày cười lạnh. Được lắm !

" Điều hết người của Hắc Bang dù có phải lật tung cả thế giới này cũng phải tìm ra chị dâu nhỏ của mấy người cho tôi!"

" Rõ!"

Trận chiến thứ hai chính thức bắt đầu. Cuối cùng, ai sẽ là người giành chiến thắng ? Ai sẽ mang lại hạnh phúc cho ai ? Hay chỉ là sự tổn thương chà đạp lẫn nhau ?!

Chính trong bối cảnh phức tạp đó ở tại một toà cao ốc. Một người đàn ông bí ẩn đang thong thả đứng nhìn xuống toàn cảnh thành phố yên tĩnh, khẽ nhíu mày

"Cuối cùng bọn chúng cũng ra tay tàn sát lẫn nhau. Thời cơ của chúng ta đã đến "

" Lão đại, vẫn chưa tìm thấy tung tích của chị dâu "

" Huy động mọi thế lực cả trong tối lẫn ngoài sáng phải tìm ra bằng được cho tôi "

" Tuân lệnh "

" Nhu Nhi.. chờ tôi " Phong Diệc Thần cầm lấy chiếc ảnh mà mình luôn cài trong ví ko ko bao giờ bỏ ra, giọng nói chứa đựng đầy cảm xúc nhớ thương

Lãnh Tuyệt lặng lẽ đứng ngắm nhìn nàng, vẫn vẻ đẹp ngây thơ hồn nhiên đó đã thu hút hắc. Bao đêm hắc thao thức được gặp nàng .. nhớ mong nàng biết bao ? Vậy mà mỗi sáng thức dậy đều thấy tin tức kết hôn của nàng và Phong Diệc Thần phát sóng. Hắc sao cam chịu để người mình yêu rơi vào tay kẻ khác ? Đó vốn dĩ ko phải tác phong của hắc. Thứ hắc muốn.. là phải được.

" Mấy người nghe lời tôi nói mà ko hiểu ? " Giọng nói âm lãnh khiến 5 tên sát thủ đang quỳ phía dưới run lấy bầy

" Tôi có cho mấy người hạ thuốc cô ấy ? !"

" Nhưng.. lão đại.. thực sự Phong Diệc Thần đang ở rất gần đó, thuộc ko dám làm liều."

" Lão đại tha tội " Tất cả đám người đều cúi đầu van xin, họ biết rõ quy tắc của Lãnh Bang, nếu như vi phạm sẽ bị trừng phạt rất kinh khủng, bọn họ ko thể chịu đựng được .

Lãnh Tuyệt nhú mảy, bọn họ liền hiểu ý im lặng

"Mang hết xuống, mỗi người tự phế 1 tay cho tôi. Nếu ko..."

"Đã rồi.."

Bọn họ đều cam chịu bị phế một tay bởi quy tắc ở Lãnh Bang khi lỡ vi phạm còn bị trừng trị kinh hơn thế, vậy phế một tay đáng là gì !

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Anh Ta Giận Mặc Kệ Anh Ta. Vị Hôn Phu Của Tôi Vốn Là Thần A ..

Mạc Nhu Nhi tỉnh dậy cũng là lúc 2 ngày sau. Nhìn thấy căn phòng xa lạ trước mặt, nàng băn khoăn "Đây là đâu ?"

Nàng ngồi dậy đưa đôi chân chạm xuống mặt đất đi vào phòng vệ sinh nhưng cảm giác cả người mệt mỏi thiếu đi sức sống. Có lẽ do tác dụng của thuốc mê vẫn chưa hề phân tán hết "Sàn... thật lạnh a"

"Cạnh..."

"Tiểu thư, cô đã tỉnh "Quản gia đang đẩy một chiếc xe đồ ăn vào

Mạc Nhu Nhi tròn mắt nhìn bà "Xin hỏi... sao tôi lại ở đây "

Quản gia đến gần cô, nhẹ diu cô nằm xuống "Tiểu thư, cô vẫn còn rất mệt, ko nên xuống giường. Để tôi vào mang nước rửa mặt cho cô "

Mạc Nhu Nhi ngoan ngoãn nghe lời nằm xuống. Nàng đúng là rất mệt

Sau khi đánh răng rửa mặt xong. Bà quản gia đã đẩy xe đồ ăn tới định bón cho Mạc Nhu Nhi ăn nhưng nàng nhất quyết từ chối. Như vậy rất xấu hổ a.

"Để tôi tự làm được rồi "

"Nhưng thiếu gia đã dặn rồi phải chăm sóc tiểu thư thật chu đáo "

"Thiếu gia ..? "

"Đúng vậy.. chính là chồng tương lai của cô "

"A... là Thần sao ?" Mạc Nhu Nhi hứng khởi vui mừng hẳn lên

Quản gia đứng cạnh ko vui dạy dỗ cô "Tiểu thư, cô tuyệt đối ko được nói như vậy trước mặt thiếu gia, nếu ko ngài ấy sẽ giận "

"Anh ta giận mặc kệ anh ta. Vị hôn phu của tôi vốn là Thần a .."

"Đứa nhỏ này, thật ngu ngốc. Nếu thiếu gia tức giận cô có thể bị đánh đòn "Quản gia nhắc nhở

Mạc Nhu Nhi hơi run người lại "Anh ấy còn đánh cả con gái sao ?"

"Đúng vậy... nhưng sẽ ko đánh tiểu thư"

"Sao a .."

"Như tôi đã nói, bởi thiếu gia là chồng tương lai của cô "

"Nhưng.."

Quản gia ko muốn để cho Mạc Nhu Nhi nói thêm bèn thúc giục cô ăn nhanh. Bởi trong phòng này có đến mấy cái camera. Có khi bây giờ ở một góc nào đó thiếu gia đang quan sát hai người nói chuyện. Vậy cô nhóc này liền thảm rồi.

" Lão đại, hôm qua có hai chiếc trực thăng ném bom vào cơ sở sản xuất vũ khí tại California của chúng ta "

" Trực thăng hãng nào ?" Phong Diệc Thần xung quanh toả ra khí lạnh khiến bầu không khí rét run

" Là CH-47 Chinook, chiếc máy bay Lãnh Bang đang sở hữu chưa tung ra thị trường "

Phong Diệc Thần khẽ cười lạnh. Được lắm, chưa gì đã muốn khiêu chiến vậy rồi. Tôi liền cho cậu toại nguyện. Đụng vào cái gì của Phong Diệc Thần tôi, phải trả giá gấp 10 lần

" Cậu phải 10 sát thủ tinh anh đi đốt kho chứa máy bay của Lãnh Bang cho tôi. Nhớ kĩ, đốt ko còn sót một cái gì ngoại trừ tro "

" Rõ " Diêm Hạo cung kính lập tức đi làm mệnh lệnh

Trên toà cao ốc nằm giữa trung tâm thành phố California. Một người đàn ông hai chân vắt lên bàn, đôi bàn tay nhẹ nhàng mân mê chiếc vòng tay

" Tổng giám đốc, mọi việc đều đã ổn thoả "

Người đàn ông ngồi trên ghế vẫn trầm lặng một lúc lâu mới mở miệng " Cậu chắc đã làm theo lời tôi dặn mà ko một sơ hở ? "

" Vâng. Chiếc máy bay đó chúng ta đã trả giá rất cao và mua thành công "

" Được rồi. Lùi ra "

Cuối cùng trận chiến cũng nổ ra. Hần đã nhiều lần tưởng tượng đến cảnh một lúc có thể diệt được cả hai nhưng ko ngờ khoảnh khắc đó lại tới nhanh đến vậy. Hầnchính là người châm lửa cho cuộc chiến này bùng nổ.

" Alo... dạ thiếu gia " Quân gia cung kính nói

" Tối nay xảy ra chuyện nên tôi ko về được . Chăm sóc cô ấy cho kĩ "

" Vâng thiếu gia "

" Nếu trên người cô ấy có thêm một vết sẹo, liền quy tội bà "

" Tôi ko dám. Tôi sẽ chăm sóc Mạc tiểu thư thật tốt"

Nói xong Lãnh Tuyệt liền cúp máy, quân gia thấy vậy nhẹ nhàng thở dài ra. Đúng là nói chuyện với thiếu gia thật áp lực!

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Cũng Ko Hẳn Là Ko Có Cách

Mạc Nhu Nhu buồn rầu ngồi trên chiếc xích đu trong vườn hoa. Mọi lần mỗi lần nàng nhìn thấy hoa là tâm trạng sẽ tốt hẳn lên nhưng hôm nay lại khác vô cùng. Tâm trạng nàng ko thể tốt hơn được bởi nàng nhận thức được mình chính là bị bắt cóc a. Mà đặc biệt còn ko biết mặt người bắt cóc mình. Nàng chống hai tay lên đùi gối khẽ thở dài

" Mạc tiểu thư, bữa trưa đã chuẩn bị xong rồi"

" Ủ, tôi vào ngay "

Mạc Nhu Nhi đang ngồi trên bàn ăn chán nản gầy gầy đĩa, bỗng dung quân gia và mọi người làm đi ra phía cửa nghiêm chỉnh cúi đầu " Thiếu gia đã về "

" Ủ" Lãnh Tuyệt liếc nhìn tới thân ảnh người con gái đang ngồi nghịch nghịch trên bàn ăn, đôi mắt có phần ôn nhu, nhẹ nhàng đi tới

" Ko hợp khẩu vị ?" Lãnh Tuyệt kéo ghế ngồi vào bên cạnh

Mạc Nhu Nhi nghe thấy giọng nói quen thuộc liền ngẩng mặt lên rồi tròn tròn hai mắt " Là anh .."

" Còn nhớ tôi ko ?" Lãnh Tuyết đưa tay lên vén mấy sợi mai của nàng ra. Quả thực hôm qua hân rất mệt. Phải giải quyết cả một đống công việc đặc biệt chuyện kho mảy bay bị thiêu cháy ko còn một cái gì. Đây là một tổn thất ko hề nhỏ. Nhưng khi về tới nhà nhìn thấy vẻ mặt hồn nhiên của nàng tâm tình cảm thấy tốt hơn rất nhiều

" Nhớ chút chút.." Mạc Nhu Nhi chân thật nói . Lần trước nàng chính là bị tên này mang đi, lần này cũng là bị hân vác tới. Đương nhiên phải nhớ rồi.

Khoé miệng Lãnh Tuyết khẽ vẽ lên một nụ cười. Nàng vẫn còn nhận ra hân.

" Còn nhớ tôi đã nói gì với em ko ?"

Mạc Nhu Nhi suy nghĩ một lúc, rồi một lúc lâu, rồi lại lâu hơn nữa, cuối cùng cũng ko nhớ nổi hân nói cái gì. Đôi mắt to tròn khẽ chớp " Anh bảo cái gì....?"

" Em là của Lãnh Tuyết tôi"

" Tôi là của anh khi nào chứ ?"

" Tôi nói vậy thì liền là vậy "

Mạc Nhu Nhi ko ăn nữa kéo ghế lên đứng dậy, mặt đầy ửng khuôn " Tôi ko nói chuyện với người ko biết lý lẽ "

Lãnh Tuyết sắc mặt như được phủ một tầng mây đen, lạnh lùng kéo nàng lại " Tôi đã cho em đi chưa ?!"

" Chân ở trên người tôi chẳng lẽ tôi ko thể đi sao ..."

" Em là của tôi, cái gì trên người em cũng đều là của tôi "

Mạc Nhu Nhi bị kéo tay hơi ửng đỏ, mày nhăn lại. Lãnh Tuyết thấy sắc mặt nàng có phần khó chịu, vẻ mặt dịu đi đôi chút

" Sao vậy ?

" Đau.."

" Đau ở đâu?"

" Anh cầm tay tôi đau"

Lãnh Tuyết do tức giận nhất thời nên đã lỡ dùng hơi nhiều sức, giờ nhìn xuống mới thấy cổ tay nàng có phần sưng đỏ, vội nói lỏng tay.

Mạc Nhu Nhi thỉnh thoảng liếc trộm hân rồi lại cúi đầu xuống rồi lại liếc

" Có điều gì muốn nói ...?"

Mạc Nhu Nhi lắc đầu xong lại gật, rồi lại lắc

" Rốt cuộc muốn hay ko muốn .."

Mạc Nhu Nhi hít một hơi sâu. Giọng nhẹ nhàng mềm mại làm dao động tâm hồn con người " Tôi có thể về nhà ko ?"

Lãnh Tuyết ko một chút suy nghĩ liền thẳng lời cự tuyệt " Ko "

" Sao ko được a .. tôi ko muốn ở đây "

" Muốn hay ko em ko có quyền quyết định"

" Anh.. tôi ko thêm so đo với anh " Nói rồi Mạc Nhu Nhi hất mặt đi chỗ khác ko thèm để ý tới người đàn ông trước mặt này

Đối với hành động trẻ con của Mạc Nhu Nhi Lãnh Tuyết dường như bị miễn dịch ko hề giận dữ. Nhẹ nhàng nhếch khoé miệng " Em muốn về nhà sao ? .."

Mạc Nhu Nhi gật đầu lia lịa

" Cũng ko hân là ko có cách " Lãnh Tuyết bước đến gần nàng hơn

" Cách gì a..?"

" Em đi đăng kia kết hôn với tôi. Giấy tờ rõ ràng, tôi liền cho em về gặp gia đình" Lãnh Tuyết ghé sát vào tai Mạc Nhu Nhi , hơi thở nóng ấm của hân khiến nàng khẽ run lên

"Đừng có mơ..." Nói rồi nàng vội đẩy người hắn ra chạy thẳng lên phòng đóng cửa lại

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Đam Mĩ Là Cái Gì..?

Toà cao ốc Phong Thị mấy dạo gần đây luôn bị bao phủ bởi luồng ko khí băng lãnh. Phong Diệc Thần phải người khắp nơi đi tìm tung tích của Mạc Nhu Nhi đến nay vẫn chưa có tiến triển gì mới. Lãnh Tuyết, được lắm! Coi như anh biết cách dấu người

Bởi thế vị tổng giám đốc vốn đã lãnh lùng dạo gần đây hay trở nên nóng nảy hung dữ, trút giận lên nhân viên. Chỉ cần một lỗi nhỏ trong bản tài liệu cũng có thể khiến một giám đốc bộ phận nào đó bị nghỉ việc. Do vậy mọi người trong công ty đều lo sợ ko dám đến gần tổng giám đốc, đến gần liền sẽ bị hoá thiêu.

"Có tin tức gì của cô ấy chưa?" Phong Diệc Thần lạnh lùng nghe điện thoại, tay nhét vào túi quần đứng trước cửa sổ sát đất quan sát toàn bộ thành phố Thượng Hải vào hoàng hôn

"Lão đại, đã tìm được đầu mối nơi ở của chị dâu "

"Chỗ nào..?"

"Theo như nhà định vị và đi dò thám, hiện tại chị dâu đang ở Moscow Nga, còn cụ thể ở đâu trong đấy thuộc hạ vẫn chưa điều tra ra "

"Lập tức đặt vé máy bay đến Moscow cho tôi. Vận chuyển thêm các lô vũ khí và người của mình qua đó"

"Tuân lệnh"

Phong Diệc Thần ngửa mặt lên ngắm nhìn mặt trời đang từ từ ngã về tây, màu đỏ dịu của mặt trời khiến hắn nhớ đến những ngày tháng hắn và nàng vui đùa trên biển lúc hoàng hôn. Những đám mây như một dải lụa đào mềm mại vắt ngang qua những tia sáng của mặt trời khiến nó trở nên mỏng lung kì vĩ. Phong Diệc Thần khẽ nói nhỏ "Nhu Nhi, chờ tôi.

"Tổng giám đốc, Phong Diệc Thần đang trên đường tới Moscow"

"Được lắm! Cuối cùng cũng tới" Người đàn ông chỉ mặc trên mình một chiếc áo tắm, tay cầm ly rượu vang nhẹ lắc qua lắc lại. Nếu ko phải hắn cho người đi thông báo tin tức, thì sao Phong Diệc Thần có thể biết con nhỏ đó đang ở đây?! Lãnh Tuyết lần này hành động quá tỉ mỉ, quả thật ko một khe hở ko một sơ suất.

Hắn ko thể chờ nổi đến lúc Phong Diệc Thần tìm ra chỗ ở của Mạc Nhu Nhi, do đó đương nhiên phải có mưu kế mà hành động. Khoé miệng người đàn ông khẽ nhếch lên. Thời khắc cả hai lão đại giới ngầm sắp phải lìa khỏi cuộc sống cũng đã đến. Hắn sẽ diệt sạch tất cả. Cầm tâm hình người con gái trên tay, khẽ hôn nhẹ vào đó "Anh đã nói rồi, mối thù của em nhất định sẽ khiến họ phải trả giá"

Mạc Nhu Nhi đi dạo một vòng quanh vườn, lại thêm một vòng quanh nhà, lại thêm một vòng nữa. Cuối cùng cũng chán nản ngồi bệt xuống dưới đất

Đúng lúc đó Lãnh Tuyết từ cầu thang đi xuống, thấy thân ảnh người con gái đang ngồi dưới đất kia, mày nhủ lại "Sao lại ngồi đó?"

Lãnh Tuyết từ từ đi tới bế cô lên đi về phía sô pha

Mạc Nhu Nhi bất ngờ bị bế ko kịp phản ứng chỉ giật mình rồi thét lên "Aaaa, thả tôi xuống "

Nặng đặt nàng ngồi lên sô pha, hỏi "Sao ngồi dưới đó?"

"Chán a... ko có gì làm"

"Bình thường em thích làm gì?"

"Những gì tôi thích ở đây đều ko có a.." Mạc Nhu Nhi mặt ỉu xiu

"Nói ra, muốn gì tôi liền sẽ chiều em "

Mạc Nhu Nhi nghe hần nói vậy hiền ko khách sáo, liệt kê cả một tràng dài "Đọc tiểu thuyết, truyện tranh, đam mê, ăn đồ ngọt,...."

Lãnh Tuyệt ngồi nghe sở thích của nàng mà nhũu mày lại. Đam mê là cái gì ? Hần chưa từng nghe qua

Sau đây là một vài lời tâm sự. Sorry tất cả mọi người trong tuần này ly lười up chap mới quá, tuần sau ly sẽ tích cực up nhiều hơn. Sorry nhiều nhiều nha
♥ □

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Trận Quyết Chiến Cuối Cùng (1)

Chiếc máy bay tư của Phong Diệc Thần cuối cùng cũng hạ cánh xuống Moscow Nga kéo theo đó là một loạt những chiếc máy bay chiến đấu hiện đại theo sau. Hần đã quyết tâm ở đây sẽ duyệt sạch Lãnh bang. Trong thế giới ngầm này, chỉ được tồn tại một lão đại. Và như vậy cũng sẽ bảo vệ được người phụ nữ của hần.

"Lão Đại" Diêm Hạo cung kính đi theo sau lên tiếng.

Phong Diệc Thần quay đầu lại nhũu mày, ý bảo anh nói.

"Có một bức thư gửi tới cấm địa của chúng ta ở Moscow"

"Trong đó ghi gì?"

"Là của Lãnh Bang, họ muốn quyết đấu với chúng ta một trận để phân thua thắng bại, để biết ai mới là bá chủ "

"Được gửi từ bao giờ?"

"Cách đây khoảng 3 phút"

Phong Diệc Thần có hơi nghi ngờ. Sao Lãnh Bang lại biết được máy bay hần hạ cánh vào hôm nay để gửi bức thư này? Chẳng lẽ họ đã biết là hần tìm ra tung tích của nàng rồi?

"Sao vậy lão đại?"

"Ko có gì. Chúng ta đi "

Dường như nhớ ra thứ gì đó, Diêm Hạo vội nói tiếp

"Lão đại, phía Lãnh Bang còn nhấn mạnh rằng phải mang hết lực lượng đi bởi họ ko muốn bản tay đấu với những kẻ yếu "

Phong Diệc Thần nắm chặt hai tay. Đôi mắt hiện lên tia máu"Được lắm, họ đã muốn chơi,

chúng ta sẽ chơi tới cùng. Cậu huy động hết toàn bộ Hắc Bang sang Moscow cho tôi"

"Tuân lệnh"

Sáng sớm khi Mạc Nhu Nhi tỉnh dậy thì nhận được tin Lãnh Tuyệt có việc ko ở trong biệt thự. Nàng cũng đâu có quan tâm, hần làm gì mặc kệ a. Nhưng điều khiến nàng ngạc nhiên nhất đó chính là hần đúng là đã làm theo nguyện vọng của nàng. Trên bàn bày rất nhiều đồ ăn vặt kèm theo những chiếc CD phim hoạt hình, cạnh đó là một vài kệ sách đựng những bộ truyện tranh.

Quản gia đứng ở ngoài cửa lén nhìn vào trong phòng của Mạc Nhu Nhi sau đó khép nhẹ cửa lại nghe điện thoại

"Thiếu gia, có vẻ tiểu thư rất thích "

"Ừ"

Nói xong liền chưa đề quản gia phản ứng hần đã cúp máy.

Lãnh Tuyết ngồi trên ghế nghe thuộc hạ báo cáo lại việc sáng nay, vẻ mặt càng thêm lạnh. Nhanh như vậy mà đã tìm ra chỗ này? Quả ko hổ danh là Thần Sát. Mới đặt chân đến lãnh địa của hắn chưa bao lâu còn ngang nhiên tuyên chiến? Được, hắn chiều. Lãnh Tuyết nhếch mép " Huy động toàn bộ người của Lãnh Bang tập luyện cho tốt chuẩn bị cho trận chiến sắp tới. Ai giết được Phong Diệc Thần.. sẽ có thưởng lớn "

" Tuân lệnh"

Thời gian lặng lẽ trôi đi, ngày quyết chiến cuối cùng cũng đến. Từ sáng sớm Lãnh Tuyết đã cho người bảo vệ canh gác nghiêm ngặt bởi sợ xảy ra một chút sơ suất Mạc Nhu Nhi liền bị mang đi. Nhưng hắn đâu ngờ được nhiều việc diễn ra ko như trong tưởng tượng cũng giống như trận chiến của hắn và Phong Diệc Thần bị giật dây mà ko ai biết

" Mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng chưa? " Lãnh Tuyết lạnh lùng ngồi trên ghế như một bậc cao vương nhìn xuống phía dưới

" Rồi thưa lão đại"

" Nhớ kĩ. Ai giết được Phong Diệc Thần sẽ được thưởng lớn "

" Rồi!"

" Quân gia, tôi đói rồi "

Buổi trưa khi Mạc Nhu Nhi gọi ko thấy ai thừa thì mở cửa đi xuống dưới nhà " Quân gia.. AAAA"

Đập vào mắt nàng ngay lúc này chính là một biển máu. Người làm vệ sĩ cho đến quân gia đều bị giết sạch. Tất cả mọi đồ dùng trong nhà đều đổ vỡ. Nàng ngồi bệt xuống dưới đất tay chân run run " Sao.. sao lại như thế này"

Rồi bỗng có một khẩu súng kề sát thái dương nàng. Mạc Nhu Nhi lo sợ khóc càng lớn hơn

" Im lặng đi theo chúng tôi" Giọng người đàn ông lạnh lùng như mang theo hơi thở của sự chết chóc

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Hé Lộ Chuyện Quá Khứ

Những làn mây đen mau chóng kéo đến che phủ cả một vầng trời sáng. Đôi khi có tiếng gió xào xạc làm xao động những chiếc lá cây. Trời đã đến trưa nhưng tưởng chừng như vẫn còn sáng sớm bởi bầu ko khí quá âm u.

Moscow là một thành phố lớn do đó để tránh gây chú ý với lực lượng vũ trang của quốc gia này, địa điểm người đàn ông kia hẹn rất hợp lí. Đó là một vùng ngoại ô Moscow, nơi đây rất ít người qua lại. Đặc biệt hắn đã phong tỏa mọi đường đi ko cho người ko liên quan lui tới, hắn ko muốn để sự việc giống người con gái đó xảy ra thêm lần nào nữa

Những đoàn xe lần lượt tiến ra ngoại ô, Phong Diệc Thần và Lãnh Tuyết chính thức đụng mặt với nhau!

Cả hai ông trùm của thế giới ngầm lần lượt bước xuống xe. Kéo theo đó là một binh đoàn vũ trang khổng lồ.

" Cô ấy đang ở đâu?" Phong Diệc Thần đôi mắt rét lạnh rút súng ra chĩa thẳng vào Lãnh Tuyết, đồng thời lúc đó thuộc hạ cả 2 bên cũng chĩa súng vào nhau.

" Cậu đáng được biết sao?" Lãnh Tuyết nhếch mép

Phong Diệc Thần cố lấy lại vẻ bình tĩnh. Gân tay nổi lên lại bị kìm hãm vào. " Giờ cậu muốn chơi tay hay chơi súng? Tôi chiều "

" Đương nhiên ko nên dùng súng trước rồi. Vậy còn đâu thú vị. Chúng ta đấu chay"

" Được"

Lời đối đáp hai người vừa dứt hai bên liền lập tức vây hãm nhau, từng tiếng đập phá đến tiếng rên rĩ đã làm mờ đi tiếng gió xào xạc.

Đang lúc hiện trường là một mớ rối loạn bồng có tiếng súng vang lên làm tất cả mọi người như ngưng đọng.

" Ai dám làm trái ý?" Phong Diệc Thần nguy hiểm lên tiếng

" Haha, lâu rồi ko gặp " Một người đàn ông mặc cả bộ vest đen đang bước xuống từ trong chiếc xe hơi

Lãnh Tuyết và Phong Diệc Thần đồng loạt nhú mày, người đàn ông này khiến họ cảm giác dường như đã gặp nhưng cũng k thể nhớ rõ là lúc nào

" Còn nhớ tôi ko? 2 vị lão đại " Giọng nói người đàn ông tràn ngập sự thù hận, hần nhẹ nhàng nở nụ cười diễu cợt nhấn mạnh hai từ cuốiĐang lúc bầu ko khí im lặng thì ở chiếc xe đằng sau lại vang lên tiếng kêu " A, mấy người này. Thả tôi ra, thả raaa..."

Mấy tên thuộc hạ lời Mạc Nhu Nhi từ trong xe xuống. Về mặt của Phong Diệc Thần đã lạnh tới cực điểm, một con thú dữ trong đang ẩn náu trong người có thể bộc phát bất cứ lúc nào.

Mạc Nhu Nhi nhìn toàn bộ khung cảnh ở đây thấy vô cùng hỗn loạn, máu có, súng có, dao kiếm có. Thật sự khiến nàng phát choáng nhưng khi nhìn thấy một bóng hình kia, nàng k thể kìm được hướng chạy đến " Thần..."

Nhưng chỉ đi có vài bước liền bị người đằng sau kéo lại, con dao kề bên cổ cũng ngày càng sát hơn khiến nàng có một vết máu chảy dài xuống.

" Nhu Nhi..! " Cùng một cái tên, cùng 1 về mặt nhưng lại có đến 2 người lên tiếng.

" Thế nào? Cảm giác người con gái mình yêu đang kề cận với cái chết hẳn là rất sung sướng?"

" Rốt cuộc mày là ai?" Phong Diệc Thần như một con thú dữ bộc phát, gầm lên.

" Nếu bọn mày đã ko nhớ, tao sẽ nhắc lại để trước khi chết bọn mày vĩnh viễn k quên. "

" Tao là Hứa Vĩnh Thiên, hahaaa. Nhắc đến đây bọn m chắc hẳn đã nhớ đôi chút"

Lãnh Tuyết nhú mày. Đây ko phải là cái tên mấy năm trước muốn ám sát hắn nhưng k thành sao?

" Bọn mày còn nhớ vụ tai nạn vào 4 năm trước ko? Nếu lúc đó bọn mày chịu cứu thì cô ấy đã ko chết. Mày có biết khi nghe bác sĩ nói đã quá muộn để cứu chữa, lúc đó lòng tao như nào ko? Lão đại cái gì chứ? Nực cười! Nếu ko phải bọn mày gây chiến truy đuổi nhau trên quốc lộ thì cô ý đã ko bị tông trúng. Tao đã ôm cô ấy quỳ trước mặt từng người chỉ mong cô ấy sẽ được đưa đi bệnh viện, nhưng kết quả chỉ đổi lại sự đánh đập. Từ đó đến nay tao đã phấn đấu chỉ mong có ngày hôm nay, ngày bắt bọn mày phải trả giá. Haha"

" Tao sẽ cho bọn mày nếm trả cái mùi vị người mình yêu từ từ ra đi trước mắt, để bọn mày trải nghiệm cái cảm giác đó"

Hứa Vĩnh Thiên tràn ngập thù hận nói từng câu từng chữ, dù mọi chuyện đã xảy ra từ 4 năm trước nhưng trong đầu hắn cảm tưởng như mới ngày hôm qua

Trong lúc Hứa Vĩnh Thiên đang chăm chú đắm mình trong dòng kí ức, Lãnh Tuyết từ từ đi mò về phía Mạc Nhu Nhi

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Từ Biệt

Đến khi khoảng cách giữa hai người từ từ khép hẹp lại, Lãnh Tuyết gào lên " Nhu Nhi, mau qua đây"

Mạc Nhu Nhi vội vàng cắn vào tay tên đang cầm dao kia vùng ra, chạy vội đến chỗ Lãnh Tuyết. Nhưng Hứa Vĩnh Thiên đã kịp phản ứng, cầm súng lên nhắm Mạc Nhu Nhi bắn tới " Muốn chạy, haha. Đừng hòng!"

Cả không gian đột nhiên yên tĩnh. Mọi chuyển động dường như ngừng lại. Phong Diệc Thần nghe tiếng súng đó mà cảm giác như nghìn mũi tên đang nhắm mình bắn tới.

Mạc Nhu Nhi sợ hãi nhắm tịt mắt, nàng sợ đau! Nhưng ko hiểu sao lại ko hề đau như nàng tưởng tượng. Từ từ hé mở đôi mắt ra, nàng thấy rõ Lãnh Tuyết đang ôm chầm nàng trong lòng, thân hình người đàn ông trững trạc như một chiếc lá chắn bảo vệ nàng. Ko hiểu sao lúc này nàng lại có cảm giác mắt mình ướt, những giọt nước mắt cứ từ từ chảy ra.

Phong Diệc Thần nhân cơ hội này rút súng bắn thẳng vào hai chân Hứa Vĩnh Thiên và một thiên bắn vào đôi tay đang cầm súng của hắn " Bắt hết lại. Ko cho bất kì ai trốn thoát"

" Rõ "

Sau khi ra lệnh xong Phong Diệc Thần từ từ đi đến chỗ Mạc Nhu Nhi

Lãnh Tuyết đang ở trong ranh giới mong manh giữa sự sống và cái chết cố hết sức mình đưa bàn tay lên vuốt ve khuôn mặt Mạc Nhu Nhi như đang sờ vào một món bảo vật vô cùng quý giá ko lẽ rời xa.

" Lãnh Tuyết huhu..." Mạc Nhu Nhi nức nở rơi nước mắt

" Đừng khóc... rất xấu.. "

" Anh đừng cố nói nữa.. để tôi đưa anh đi bệnh viện.. huhu"

" Giờ có thần tiên cũng ko thể cứu chữa, viên đan đã gim thẳng vào tim tôi rồi " Lãnh Tuyết nói với một âm hưởng nhẹ nhàng, nở nụ cười ôn nhu như được giải thoát khi từ rã cõi đời. Hắn cố mỉm cười để người con gái hắn thương sẽ ko cảm thấy có lỗi vì sự ra đi này, hắn cố tỏ ra ko sao để người con gái hắn yêu mãi mãi được vui vẻ

" Nhu Nhi.. tôi yêu em. Tôi dùng cả sinh mệnh này để đổi lấy hơi thở của sự sống cho em. Em phải cố sống thật tốt, phải thật hạnh phúc.. và quên đi biến cố ngày hôm nay, quên đi đã từng có người gây cho em biết bao nhiêu phiền phức, quên đi cái người đã gò bó em, tôi là một người rất độc ác, do vậy hãy quên đi đã từng có một người như vậy xuất hiện trong cuộc đời em.." Lãnh Tuyết cố gắng nặn ra từng chữ, hắn cảm giác như thần chết đang ở phía trước mặt vẫy tay mời gọi, chưa bao giờ hắn biết được cảm giác khi nói lại khó khăn đến vậy

" Huhu đừng mà.. Lãnh Tuyết.. tôi ko muốn..." Mạc Nhu Nhi ôm chặt Lãnh Tuyết khóc nức nở, nhưng dù khóc nhiều thế nào thì hắn cũng đã ra đi rồi, hắn ko còn nghe thấy tiếng gọi tha thiết của người con gái hắn yêu

Phong Diệc Thần đứng nhìn thời khắc ra đi của Lãnh Tuyết trong lòng cũng có phần chua xót. Mặc dù luôn đấu đá với hắn suốt bao năm qua nhưng giờ thấy hắn như vậy cũng ko hề vui vẻ chút nào.

Phong Diệc Thần thầm cảm ơn Lãnh Tuyết vì chính hắn đã bảo vệ cho Nhu Nhi được an toàn nhưng chính anh cũng vô cùng đau lòng cho sự ra đi ấy.

Con người ta có lẽ đến một thời khắc quan trọng, thời khắc kết thúc của cuộc đời mới chợt nhận ra rằng sự sống quá hiếm hoi. Lãnh Tuyết khi bước chân theo thần chết về nơi cõi tiên

vẫn ko ngừng ngoảnh lại ngắm nhìn khuôn mặt người con gái đó như muốn khắc cốt ghi tâm. Hắn nở một nụ cười dịu dàng mà trước đây có lẽ chưa từng xuất hiện trên khuôn mặt, nụ cười đó dường như buông xuôi tất cả, bỏ lại tất cả những điều đau thương ở thế giới bên này, một nụ cười nhẹ nhõm

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Hôn Lễ

Sau sự việc của Lãnh Tuyết xảy ra, đám cưới của Phong Diệc Thần và Mạc Nhu Nhi đã lùi lại ngày hai tháng.

Nguyên do là mới đưa tang Lãnh Tuyết mọi người ai lấy đâu đâu còn tâm trí mà nghĩ đến việc đám cưới ngoại trừ đúng một người đó chính là Phong Diệc Thần.

Mạc Nhu Nhi luôn cảm thấy có lỗi với sự ra đi của Lãnh Tuyết. Nàng nghĩ rằng chính mình là nguyên nhân khiến Lãnh Tuyết ra đi. Do đó ngày ngày mất mỗi điều ỉu rĩ và ko muốn nhắc đến chuyện đám cưới. Phong Diệc Thần muốn mau chóng rước được vợ về nên đã tìm đủ mọi phương pháp và cuối cùng đám cưới cũng được diễn ra.

Lãnh Tuyết chết tiệt. Ra đi rồi vậy mà vẫn âm hồn phát táng ngày ngày ám quanh làm hắn phải dùng đến phương pháp mà người xưa gọi là " Ăn kem trước cổng"

Phong Diệc Thần đã âm thầm chuốc say Mạc Nhu Nhi và tạo ra một tình linh ở trong bụng nàng. Giờ nàng có ko muốn cưới sớm cũng bắt buộc phải cưới.

" Tiểu thư.." Tiểu Y Na gõ cửa nhưng vẫn ko thấy động tĩnh gì bên trong

" Tiểu thư... tiểu thư dậy chưa?" Vẫn đáp trả là sự yên lặng. Tiểu Y Na xoay thanh cửa thấy ko khoá bèn đi vào, đúng như những gì cô đoán " tiểu thư chưa dậy."

" Aaaaa, chết thật rồi"

" Tiểu thư, tiểu thư mau dậy đi, hôn lễ sắp tiến hành rồi"

Mạc Nhu Nhi vẫn trong trạng thái mơ màng dịu mắt " Hôn lễ gì cơ?"

" Là lễ kết hôn đó tiểu thư, chị đến muộn ông bà chủ sẽ mắng em mất. Nhanh lên.... dậy mau nào "

Mạc Nhu Nhi giật mình vội vàng từ trên giường ngủ lăn xuống đi vệ sinh cá nhân.

Chưa đến 5 phút sau nàng đi ra " Sao chị ko thấy thợ trang điểm đâu?"

" Họ đứng chờ chị hơn một tiếng ở dưới lầu rồi, đề em gọi họ lên"

" Ủ, em mau gọi họ lên đây đi" Nếu đến hôn lễ chậm một chút thôi thì có lẽ Thần liền băm nàng ra rồi.

Đúng lúc này thì ở tại hôn lễ được tổ chức ở khách sạn Himious mọi người đang đứng ngồi ko yên. Mạc cha và Mạc mẹ đã đến đó từ trước để tiếp đón các quan chức chính phủ cũng như giới làm ăn nhưng trước khi đi đã dặn dò rất kĩ lưỡng với mọi người làm ở nhà là phải gọi nàng dậy thật sớm, ko thể ngủ như mọi ngày. Vậy mà giờ chỉ còn 5 phút nữa hôn lễ sẽ diễn ra mà vẫn ko thấy bóng dáng cô dâu đâu.

Phong Diệc Thần đang tiếp khách cũng đứng ngồi ko yên từ lúc cách đây mấy giây khi có người ra thông báo rằng vẫn ko thấy cô dâu

Mạc Nhu Nhi, nếu em dám tới trễ dù chỉ một phút, mặc kệ là em có đang mang thai đi chăng nữa, xem đêm tân hôn tôi trừng trị em cỡ nào

" Cô dâu tới rồi ạ " Một thuộc hạ ghé vào tai Phong Diệc Thần nói. Khoé miệng hắn liền nhếch lên trong giây lát, sắc mặt cũng tốt hẳn lên

Mạc Nhu Nhi được đưa tới trong tâm trạng hoảng hốt một nhọc. Có ai như nàng ko.. đến trong lễ cưới của mình cũng sợ bị ai đó trừng trị đến thê thảm

Và hôn lễ chính thức được tiến hành. Mạc cha dắt Mạc Nhu Nhi đi trên đoạn đường đến bục tuyên thệ và gửi gắm đôi bàn tay bé nhỏ đang khoác lên mình cho một người đàn ông khác.

" Từ nay về sau con ko còn là một đứa trẻ khờ khạo bướng bỉnh ko phân rõ phải trái nữa mà chính là một người phụ nữ thực thụ, thân thể con ko chỉ chứa mỗi một tâm hồn mà còn mang theo dòng máu tâm linh bé nhỏ. Thần, ta giao lại cả hai người họ cho con, hi vọng từ giờ cho đến mãi về sau, cho đến ngay cả khi các con đã bước sang thế giới bên kia, sẽ ko có bất cứ sự bất hoà nào mà tràn đầy hạnh phúc."

" Vâng thưa cha, con hứa " Phong Diệc Thần đón lấy đôi tay mềm mại của Mạc Nhu Nhi

Sau khi nghe cha xức đọc lời tuyên thệ hẹn ước, cả hai người cùng trao nhẫn cho nhau, Phong Diệc Thần chậm rãi cúi xuống hôn nhẹ lên bờ môi Mạc Nhu Nhi rồi từ từ buông ra, dường như vẫn còn lưu luyến hơi thở ấy, hương thơm ấy, nhưng hắn đã cố kìm nén tất cả lại. Chờ đến tối hắn sẽ lấy lại cả vốn lẫn lãi

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Kết Cục (1)

Hai người ân ái khoác tay nhau đi trên lễ đường. Phong Diệc Thần xiết chặt eo Mạc Nhu Nhi ghé sát bên tai nàng: " Em được lắm, đến hôn lễ của mình cũng dám đến trễ"

Mạc Nhu Nhi sợ hãi co rúm người lại tránh sự tiếp xúc của bờ môi kia vào tai nàng. Cười lấy lòng " Em .em đâu có ngủ quên, chẳng qua là muốn mình trở thành một cô dâu thật xinh đẹp nên tốn thời gian trang điểm một chút xíu "

" Nếu hôm nay em mà dám ngủ quên cho anh leo cây, anh đảm bảo sẽ khiến em ngủ mãi trên giường ko cần phải đi xuống.."

" Ha ha.. Thần.. người ta biết hôm nay là ngày cưới nên dậy từ rất sớm để chuẩn bị a "

" Nên là như vậy."

Mạc Nhu Nhi vuốt nhẹ mồ hôi trên trán. May hôm nay nàng còn đến kịp giờ, nếu ko đảm bảo nửa đời sau sẽ sống rất thảm.

" Đói chưa..?"

Mạc Nhu Nhi gật gật đầu

" Em qua kia ăn chút gì đó cho đỡ đói đi. Anh đi tiếp đãi một số người"

" Dạ "

Nói rồi Mạc Nhu Nhi ngoan ngoãn rời đi. Kì thực bụng nàng cũng đang rên cằn cào rồi. Từ sáng ngủ dậy bụng đã ko ngừng đánh trống rồi, còn phải tốn biết bao thời gian trang điểm và thay y phục. Đói chết nàng mất thôi

Đứng gấp thức ăn một lúc, vừa mới ngồi xuống một bàn cạnh đó ko lâu bỗng đứng phía trước có giọng nói truyền đến

" Đói đến vậy sao?" Mạc Nhu Nhi từ từ ngẩng mặt lên. Là Cố Phong, nàng hoảng loạn đảo mắt tìm xem Phong Diệc Thần ở đâu, tìm mãi cũng k thấy bèn liếc liếc mắt nhìn hắn nói " Anh sao lại đến đây?"

" Ba mẹ em gửi thiệp tới, tôi có thể ko nể mặt mà ko đến sao?" Cố Phong cười nhẹ nhàng, nụ cười này chưa sót có, vui mừng, tự điều cũng có. Bản thân hắn cũng biết được rằng hôm nay chính là lễ kết hôn của người con gái hắn yêu, nhưng đứng bên cạnh kẻ đối lại ko phải là hắn. Vậy tại sao lại còn cố vác mặt đến đây để thêm đau lòng? Chỉ vì lâu ngày ko gặp nên cảm thấy nhớ nàng sao..? Hay chỉ vì muốn được nhìn bộ dạng vui vẻ của nàng một chút, được ngắm vẻ đẹp hạnh phúc của nàng khi diện trên mình chiếc váy cưới... hay chỉ là...

Một đồng giả thiết chỉ là cứ dần dần hiện lên trong đầu hắn, một vài chỉ là có lẽ đã tích tụ thành cả một núi bản khoả. Nếu đã là sự lựa chọn của nàng, hắn sẽ nguyện chúc nàng hạnh phúc. Người ta thường nói, tình yêu khiến chúng ta dù ko muốn cũng bắt buộc phải hi sinh. Cũng như hắn mặc dù rất ko muốn nàng cưới Phong Diệc Thần, nhưng nhìn về mặt hạnh phúc đó của nàng, nhìn nụ cười toả nắng khiến mọi vật sinh sôi mà chỉ khi ở bên Phong Diệc Thần nàng mới có, hắn... đành phải buông tay.

Mạc Nhu Nhi cười nhẹ ngây ngô nói " Vậy.. vậy anh cứ tự nhiên.. tôi tôi tôi.. đi đây trước "

Mạc Nhu Nhi đứng lên định đi ra chỗ khác liền bị Cố Phong túm lấy cổ tay, ánh mắt của hắn như có luồng điện truyền sâu qua đôi mắt cô khiến cô cảm thấy có chút ko thoải mái.

" Cố tổng, mời buông tay vợ tôi ra.."

Ko biết từ khi nào Phong Diệc Thần đã xuất hiện ở gần đó đang đi tới bên cạnh. Bàn tay hắn nhẹ nhàng cạy đôi tay đang nắm lấy cổ tay nàng bỏ ra sau đó ôm nàng vào lòng

Cố Phong nở nụ cười trang nhã ánh mắt thâm thúy vẫn nhìn Mạc Nhu Nhi " Tôi chỉ muốn nói lời chúc đối với em, mối tình đầu khiến tôi mê mẩn say sưa ko dứt. Nếu lựa chọn của em là hắn, em phải sống thật hạnh phúc, hãy cố gắng gánh vác cả phần của tôi. Tôi vẫn luôn ở đây chờ em, nếu hắn có dám bắt lạm em uất ức, hãy đến tìm tôi tôi sẽ vẫn lại thu nhận em. Tình cảm của tôi với em dù bao lâu đi nữa cũng sẽ ko thay đổi"

Phong Diệc Thần khẽ ôm chặt Mạc Nhu Nhi hơn " Rất tiếc... sẽ ko có cái này đó"

" Mong là như vậy" Nói xong Cố Phong liền quay đi ra khỏi hôn lễ. Có lẽ hắn nói như vậy là quá đủ rồi, ko nên ở lại quá lâu cái nơi đó bởi sẽ khiến tim hắn như bị thắt chặt lại

Àn nhonggg, sau mấy tháng vắng bóng ly đã trở lại rồi đâyyyyy, trên kho ly viết tổng có 3 truyện, từ giờ ly đã trở lại và cố up chap đều đều cho mấy cậu nha, sr vì vắng bóng quá lâu, có lẽ một số người đã quên luôn nội dung cốt truyện rồi. Mà tiện bat mí luôn với mọi người là bộ " Nuông chiều vợ nhỏ" sắp đi tới hồi full nhé. Mong dù có full truyện này các bạn vẫn sẽ tiếp tục theo dõi những bộ truyện khác của mình, mình xin tiếp nhận mọi ý kiến đóng góp để những bộ truyện sau này của mình ngày một hoàn thiện hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Kết Cục (2) Hoàn

Ngay sau khi hôn lễ kết thúc. Phong Diệc Thần và Mạc Nhu Nhi cùng đi sang Moscow hưởng tuần thân mật. Nhưng chuyến đi có lẽ ko hề thuận lợi như tưởng tượng.

" MẠC NHU NHI.."

Nghe thấy Phong Diệc Thần rống lớn, nàng liền co người lại chớp chớp mắt làm ra vẻ mặt vô tội " Dạ ông xã.."

" Em đang đến thời kì kinh nguyệt, vậy mà còn dám đòi đi tuần trăng mật sớm..?!"

Mạc Nhu Nhi vì muốn được đi chơi nên đã bất chấp dấu điểm ko nói cho Phong Diệc Thần biết là nàng đang đến thời kì. Nàng đến Moscow chơi được hai ngày rồi và luôn chôn tránh việc đó, chỉ cần chờ thêm mấy ngày nữa là liền hết kì nhưng.. tuy nhiên đâu có dễ như vậy! hôm nay Thần lại ko cho nàng

có cơ hội đó nhất quyết nổi lên tình thú. Hai người đang đến đợt cao trào thì chợt bật tắt khi chiếc quần dài của nàng được cởi ra.

" Em cũng ko phải cố tình lừa anh đâu, là bà đi cả sau khi em đi Moscow mới đến."

" Còn tranh luận? Chờ sau khi hết anh sẽ xử em sau" Nói rồi người nào đó với ngọn lửa bùng cháy trong lòng đập mạnh cửa phòng tắm đi vào.

" Con bé chết tiết, hại tôi phải tự đập tắt lửa"

Một lúc sau, khi Phong Diệc Thần từ phòng tắm đi ra Mạc Nhu Nhi đã say sưa chìm vào giấc ngủ. Hắn dịu dàng nhấc trần lên nằm xuống ôm chôn lấy nàng, theo bản năng Mạc Nhu Nhi cũng rúc sâu vào lồng ngực hắn tìm hơi ấm.

Phong Diệc Thần kéo chăn lên hôn nhẹ vào trán nàng khẽ mỉm cười " Coi như anh phải chịu thua dưới tay em. Ngủ ngon "

Một tuần sau khi kì kinh nguyệt của Mạc Nhu Nhi qua đi, vẫn tại Moscow trong căn phòng tối về đêm

Mạc Nhu Nhi đang nằm sấp ôm chiếc ipad hai chân vắt va vắt vẻo miệng còn ca hát líu lo bỗng dưng sau có một vật nặng đè xuống, tiếp đó là những nụ hôn chậm rãi ở phía sau lưng nàng.

" ưm... Thần"

Hắn xoay thân thể bé nhỏ của nàng lại, gối nàng nằm trọn vẹn bên dưới thân hắn. Đôi môi hai người từ từ chạm vào nhau. Phong Diệc Thần tham lam mút lấy đôi môi anh đào như hoa chớm nở kia, đầu lưỡi bắt đầu lượn lờ vào trong rong đuối.

Đôi bàn tay ko an phận mò cời từng cúc váy ngủ và cuối cùng trên người nàng bị lột sạch chỉ còn chiếc quần lót ren đen.

Mạc Nhu Nhi xấu hổ lấy đôi bàn tay phủ lên bầu ngực nàng. Phong Diệc Thần thấy thế một tay liền gỡ tay nàng ra phủ lên đó, xoa nắn nhẹ " Có gì đâu phải che " nói rồi liền ấn mạnh xuống một cái làm Mạc Nhu Nhi bỗng chốc hét lên

Hắn tạm rời đôi môi nàng chuyển xuống phần ngực, hít hà hương thơm tự nhiên từ cơ thể nàng, ngậm lấy nụ hoa hồng hào đang chớm nở, cắn mạnh một cái

" A, đau "

" Đau cho em nhớ, xem còn dám lừa gạt anh nữa ko "

Mạc Nhu Nhi chỉ biết ảm ức giữ ở trong lòng ko dám làm gì sợ lay động thú tính của người đàn ông này

Đôi bàn tay Phong Diệc Thần từ từ mò xuống bên dưới, vuốt ve từ phần đùi lên đến khu vực tam giác đầy rẫy cỏ cây, cảm thấy nàng đã ẩm ướt, hắn nhanh chóng cời thất lưng ra. Vật oai phong hùng vĩ của người đàn ông đã căng ra dựng thẳng lên. Đây chính là tác hại của việc kết hôn hơn một tuần sau mới có đêm tân hôn của Phong Diệc Thần.

Mạc Nhu Nhi nhìn vào đôi mắt hiện lên tia hoảng sợ, Phong Diệc Thần thấy vậy hôn nhẹ lên bờ môi nàng " Ông xã của em sẽ thật nhẹ nhàng, ko đau "

Trong lúc Mạc Nhu Nhi còn chìm đắm trong nụ hôn dịu dàng kia Phong Diệc Thần từ từ tiến vào trong nàng

" Aaa, thật sự đau..."

Phong Diệc Thần cố kích thích xoa nắn đôi ngực nàng, bàn tay khác từ từ mò xuống phía dưới xoa bóp nhẹ, lúi vào thoảng đã rộng ra hơn, Phong Diệc Thần từ từ xâm nhập vào sâu hơn và đẩy nhanh tốc độ, như theo bản năng Mạc Nhu Nhi cũng đáp trả lại, vòng đôi chân thon gọn qua eo hắn

Một lúc sau, khi đã sắp lên đỉnh, Phong Diệc Thần cố đẩy mạnh ra vào với tốc độ nhanh hơn, phóng mả mẽ của hắn vào sâu trong cơ thể nàng.

Sau khi làm xong, Mạc Nhu Nhi mệt đến mức Phong Diệc Thần chưa rút thẳng nhỏ ra khỏi nàng đã ngủ. Phong Diệc Thần cũng mặc kệ ko để tâm, trực tiếp ôm Mạc Nhu Nhi đi vào giấc ngủ

Sáng hôm sau khi Mạc Nhu Nhi tỉnh dậy phát hiện mình đang trần truồng cùng vật nào đó đang cắm ở trong người mình kia, nàng đơ ra một lúc

" Aaaaaaaa..."

Phong Diệc Thần đang ngủ bị phá đám liền mở mắt ra ôm Mạc Nhu Nhi vào lòng " Em ồn ào cái gì "

" Anh.. anh.. cái đó.. đó sao ko rút ra"

Phong Diệc Thần cười ngụy hiểm " Để đấy sáng nay làm cho tiện "

Cứ như vậy con cừu non nào đó lại bị rơi vào miệng con sói đã phải nhịn thịt suốt cả một tuần

Có bạn nào muốn Ly viết thêm ngoại truyện về Phong Diệc Hàn và Băng Ly ko nhỉ? Còn về cả con của những cặp đôi có trong truyện nữa. Ly sẽ chờ phản hồi dưới cmt của các bạn để xem có nên viết hay ko nha

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Vợ Nhỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.